

تہفسیری سورہتی

یوسف

علیہ السلام

لہ گہل دہرس و پھندو ناموژگاریہ کانی

راقہ کردنی

د. عبداللطیف أحمد مصطفی

تەفسیری سوره تی

یوسف علیه السلام

لەگەڵ دەرس و پەندو ئامۆزگاریەکانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشه‌کی

سوره‌تی یوسف - ﷺ - سوره‌تیکی زۆر گه‌وره‌یه دهرس و په‌ندو ئامۆژگاری و عیبه‌رتی زۆری تیدایه بۆ هه‌موو چین و توێژیکی، بۆ گه‌نج و بۆ پیر، بۆ ژن و بۆ پیاو، بۆ ده‌سه‌لاتدارو بۆ ده‌سه‌لات زۆر سودی تیدایه، له‌ قورئاندا به‌سه‌رهاتی زۆریکی له‌ پیغه‌مبه‌رانی علیهم الصلاة والسلام تیدایه، وه به‌سه‌رهاتی پیغه‌مبه‌ران علیهم الصلاة والسلام دووباره‌ بۆته‌وه له‌ قورئاندا، واته به‌چه‌ند شیوازیکی خوای په‌روه‌ردگار به‌سه‌رهاتی پیغه‌مبه‌رانی باس کردوه؛ وه دووباره‌ی کردۆته‌وه به‌ درێژی و به‌ کورتی، به‌لام به‌سه‌رهاتی یوسف - ﷺ - ته‌نها یه‌ک جار له‌یه‌ک سوره‌تدایه‌و دووباره‌ی نه‌کردۆته‌وه، به‌لام درێژترین به‌سه‌رهاته له‌ قورئاندا سه‌دو یانزه‌ ئایه‌تی له‌سه‌ره که به‌دوای یه‌کدا له‌سه‌ر به‌سه‌رهاتی یوسف - ﷺ -، وه چه‌ند به‌شیکه‌ واته‌ پونی کردۆته‌وه که ژیا‌نی یوسف - ﷺ - به‌ چه‌ند قۆناغیکدا تیده‌په‌ریت، له‌ هه‌ر قۆناغیکدا کۆمه‌لیکی سودی زۆری تیدایه، له‌هه‌ر قۆناغیک له‌قۆناغه‌کانی ژیا‌نیدا چین و توێژیکی تایبه‌ت سودیکی زۆری لیده‌بینیت إن شاء الله؛ له‌به‌ر ئه‌وه زۆر گرنگه‌.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الر ۝ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾

ئەلیف لام را: سێ پیتن ئەک یەک وشە بن، ئەم سورەتە موبارەکە بەم سێ پیتە دەستی پیکرد وەک کۆمەڵێک لە سورەتەکانی تری قورئان بە پیتیک یان دوان یان سیان یان چوار یان پێنج دەستی پێ کردوو، پیت واتە (حەرف) لەزمانی عەرەبیدا هیچ مانایەکی نییە؛ وە لەزمانی کوردیشدا مانای نیه ئیستا کە بڵێن (ب، ت، ث، ل) وەک خودی پیت هیچ مانای نیه، بەلام کە پیکەووت لکاندن وشەیان لێ دروست دەبێت، بۆنمونە (د، ا، ی، ک) ئەو پیتانە پیکەووت وشەیهکی دروست کرد کە وشە (دایک)ە، ئەلیف بەتەنیا هیچ مانایەکی نیه، ئەو کەواوە بۆچی خوای پەروەردگار هەندێ لە سورەتەکانی بە پیت دەست پێ کردووە کە زانیمان خودی پیت بەتەنیا هیچ مانای نییە کەواتە حیکمەتە کە چیە؟

زۆربەی زانایانی تەفسیر دەلێن حیکمەتە کە ی ئەوێه ئەم پیتانە بۆ ئەوێه کە خوای پەروەردگار بە عەرەب و غەیری عەرەبیش بفرمویت ئەگەر ئێو بەواوە پناکەن کە ئەم قورئانە قسە ی خۆبێت، وگومانان وایە کە لام و قسە ی مەرۆف بیت، ئی باشە خۆ ئەم قورئانە لەم پیتانە و هاوشێوە ی ئەوانە پیک هاتو، دە ی خۆ ئێوێش قسە بەم پیتانە دەکەن و ئەم پیتانە لە بەر دەستی ئێوێهێشن، کەواتە فرمون:

١. قورئانیکی وەک ئەم قورئانە لەم پیتانە دروست بکەن،

٢. کە نەتان توانی تەنیا (دە) سورەت هاوشێوە ی قورئان بێنن،

٣. کە نەتانتوانی تەنیا یەک سورەت وەک سورەتەکانی قورئان لەم پیتانە دروست

بکەن، ئەو کاتە قسە کە تان دێتە جێ وگومانە کە تان راست دەردەچیت کە

قورئان کە لامی خوانیە و کە لامی مەرۆف،

ئەي که نه تانتوانی! ئەوا دەرکهوت که ئیوه راستان نه کرد وه قورئان که لامی مروّف نیه نه محمد - ﷺ - نه غیری ئەویش، به لکو که لامی خوی مروّفه کانه، ئەمهش تهحه دایه کی وێژدانیانه ی مه نطقیانیه، بۆ نمونه ئە گەر وه ستایه ک بیت مزگه و تیک دروست بکات مزگه و تیش له خشت و چیمه نتۆو گه چ و شیش و له م شتانه دروست ده کریت، ئیستا ئە گەر ئەم که سه بیت به خه لک بلی مزگه و تیکم دروست کردوه تهحه داتان ئە که م هیچ که سیک له سه ر روی زهوی ناتوانی وه کو ئەم مزگه وته دروست بکات فه رموون که رهسته کهش که من مزگه وتم پی دروست کردوه ئەوه له بهرده ستانه فه رموون دروستی بکهن، ئەوه که رهسته که له بهرده ستانه!

ده لێن زۆریک له خه لک ده توانی هه مان شیوه و باشتیش دروست بکات، چونکه هه مان که رهسته ی تۆ له بهرده ستانه مزگه و تیک پی دروست ده کهن له مزگه وته که ی تۆ خوشتر، که واته قسه که ی درۆ دەرچوو، خوی پهروه دگاریش پیته کانی داوه ته ده ست موشریکه کان که ده یان وت {إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ} قورئان که لامی خوانیه قسه ی مروّفه و له لایه ن خواوه نه هاتوه محمد درۆ به ناوی خواوه ده کات، -والعیاذ بالله-، ئی خوی گه و ره ده فه رموی ئەمه حه رفه کانن که ئەم قورئانه یان لی پیک هاتوه له بهرده ستانه ده ی پیاوین قورئانیکی هاو شیوه ی ئەوه بینن، {فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا} [البقرة: ۲۴]. جا که نه تانتوانی وه ناشتوان تا پۆزی قیامهت ده ی له خوا بترسن و ته و به بکهن و بی پیزی به رامبه ر که لامی خوا مه کهن، که واته ئەم پیتانه ی سه ره تای سورته کان بۆ ئی عجازه، واته بی ده سه لات کردن و په کخستنی به رامبه ره که ده یه وی بو هتانیکی بکات درۆیه ک بکات به ناوی قورئانه وه که گوايه قورئان که لامی مروّفییت.

دوای ئەوه خوی گه و ره ده فه رمویت:

{تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ} ﴿١﴾ یه کسه‌ر دوا‌ی ئه‌و حه‌رفانه باسی قورئان ده‌کات زانایان فهرموویانه ئه‌مه به‌لگه‌یه‌کی گه‌وره‌یه له‌سه‌ر ئه‌و ته‌فسیرو لیکدانه‌وه‌یه‌ی که کردمان که ئه‌م حه‌رفانه بۆ ئه‌وه‌یه که‌بلێ قورئان که‌لامی خوا‌یه؛ چونکه دیکه‌ت به‌ن له‌هه‌ر سوره‌تیکدا که‌به‌و حه‌رفانه ده‌ست پێ بکات دوا به‌دوا‌ی ئه‌وه باسی قورئان ده‌کات هه‌ر وه‌ک له‌م نمونه‌دا ده‌بینین:

١. {الم (١) ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ} [البقرة: ١، ٢].
٢. {الم (١) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ} (٢) نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ {آل عمران: ١ - ٣}

٣. {المص (١) كِتَابٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ} [الأعراف: ١، ٢]

٤. {الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ (١)} [يونس: ١، ٢]
٥. {الر كِتَابٌ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ} [هود: ١]
٦. {الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ} [يوسف: ١]
٧. {الم ر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ} [الرعد: ١]
٨. {الر كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ} [إبراهيم: ١]
٩. {الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ} [الحجر: ١]
١٠. {طه (١) مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى} [طه: ١، ٢]
١١. {طسم (١) تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ} [الشعراء: ١، ٢]
١٢. {طس تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ} [النمل: ١]
١٣. {طسم (١) تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ} [القصص: ١، ٢]
١٤. {الم (١) تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ (٢) هُدًى وَرَحْمَةً لِلْمُحْسِنِينَ} [لقمان: ١ - ٣]

۱۵. {الم (۱) تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ} [السجدة: ۱، ۲]
۱۶. {يس (۱) وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ} [يس: ۱، ۲]
۱۷. {ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ} [ص: ۱]
۱۸. {حم (۱) تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ} [غافر: ۱، ۲]
۱۹. {حم (۱) تَنْزِيلُ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ} [فصلت: ۱، ۲]
۲۰. {حم (۱) عسق (۲) كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ} [الشورى: ۱ - ۳]
۲۱. {حم (۱) وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ (۲) إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ} [الزخرف: ۱ - ۳]
۲۲. {حم (۱) وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ (۲) إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ} [الدخان: ۱ - ۳]
۲۳. {حم (۱) تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ} [الجاثية: ۱، ۲]
۲۴. {حم (۱) تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ} [الأحقاف: ۱، ۲]
۲۵. {ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ} [ق: ۱]

وہ گشت سورہ تہ کانی قورئان کہ بہ پیت دہستیان پی کردووه دواى پیتہ کان
راستہ و خو یان دواى چہند ئایہ تیک باسی قورئان دہ کەن.

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾

{تلك} اسم ى إشاره، واتە ئەو ئایە تانە جا چ ئایە تە کانی سورەى یوسف بیت
کە باسی بە سەرھاتی یوسف دہ کات - ﷺ - یان چ تیکرای ئایە تە کانی تر بیت کہ
پیش ئەم سورە تە دابەزیون .

{آيَاتُ الْكِتَابِ} هه مويان ئاياتی کتابیکه که ئەم قورئانه پیرۆزهیه که {المُئِین} واته: ڕونکه ره وهیه، واته قورئانیکه ڕیڤگای راست بۆخه لک ڕوون ده کاته وه، هه لال و حه رام بۆخه لکی له یه ک جیا ده کاته وه، حه ق و باطل بۆخه لک ده رده خات، ڕیڤگای به هه شت و ڕیڤگای جه هه نه م ئاشکرا ده کات، کتابیکی موبینه هه موو راستیکان ده رده خات و ڕوونی ده کاته وه.

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾

{إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا} خَوای گه وره ده فەرمویت به پراستی ئیمه دامانبه زاندووه
ئهم کتابة به چ شیوازیک دامن به زاندوه؟
به و شیوازه دامن به زاندوه که قورئانیکه به زمانی عهره بیه.
بوچی به زمانی عهره بیه؟

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ بۆ ئەو ھى بەشكۆ لە ئايەتەكان بگەن ؛ چونكە پەوان ترين وفەصيحترين زمان لەسەر پړوى زهويدا زمانى عەرەبىيە، كە ئەمە نكۆلى لى ناكړيت، وه كەس ناتوانى نكۆلى لى بكات به بهلگه‌وه، ئەمما به‌عينادى و به‌سەر كەشى ئەوه جياوازه، ئەوه قسه‌ى له‌گه‌ل ناكړيت كه‌سيك عينادى بكات به‌بى به‌لگه‌، ئەمما به به‌لگه‌وه هېچ كه‌سيك نيه بلّيت زمانىك هه‌يه له‌زمانى عەرەبى فەصيحتر، مستحيله‌، هه‌رچه‌نده ئيمه‌ كوردين، به‌لام راستى ده‌ييت دانى پيادابنرّيت، به‌لام نه‌ك ئەو زمانه‌ عەرەبىيە جلفيه‌ى كه‌ ئەمپړۆ زۆر له‌ عەرەب قسه‌ى پيډه‌كات (شكو ماكو) نا، به‌لكو ئەم زمانه‌ عەرەبىيەى كه‌ له‌قورئان و حديثدا هاتوه، ئەمەى خواى گه‌وره‌ قورئانى پى دابه‌زاندوه، پرسيار له‌هه‌ر كوردىكى شارەزا بكه‌يت كه‌ له‌ زمانه‌كانى تر شارەزابييت ده‌لييت زمانى عەرەبى هېچ زمانىك نايگاتى ئينگليزى ناگاته‌ زمانى عەرەبى، فارسى ناگاته‌ زمانى عەرەبى گومانى

تیدا نیه فراوانترین وه دهۆله مەندترین زمانه، وه ره سهیری فهرهنگه کانی زمانه کان بکهن و بهراورد بکهن له نیوانیاندا ده بینن فهرهنگی عهره بی که وشه ی عهره بی هیناوه، زۆر گه وره تره له وه فهرهنگانه که وشه و مانای زمانی کوردی تیدایه، ئه وه ی عهره بی چهند قاته ههر زۆر گه وره تره زۆر، زمانی عهره بی فراوانترین وه دهۆله مەند ترین زمانه، بۆ هه موو شتییک (بۆ دهنگی بۆق، بۆ دهنگی ئه سپ، دهنگی مار، دهنگی مریشک، دهنگی مرۆف، دهنگی با، دهنگی خوهری ئاو) ماناو وشه ی خۆی هیه، به ههر حال زمانه کان هه مو ی خوی گه وره دایناون یه کییک له ئایاته کانی خوی گه وره {اِخْتِلَافُ اَلْسِنَتِكُمْ وَاَلْوَانِكُمْ} [الروم: ۲۲] جیاوازی زمان به لگه یه له سه ر گه وره یی خوی گه وره، زمانی کوردی و عهره بی و ئینگلیزی و فارسی ههر پارچه گوشتیکه ئیمه ده یجولینن به کوردی قسه ی پێ ده که ین ئه وی تر ده یجولینن به عهره بی ئه ویت به ئینگلیزی ئه وی تر به فارسی، ئی سبحان الله خویه کی گه وره که مرۆفه کانی دروست کردوه ههر یه که ی به زمانیک، که ده لێن زمانی عهره بی پروونتین و فه صیحترین زمانه مانای ئه وه نیه که ئه وانه ی قسه به زمانی عهره بی ده که ن باشتن له وانه ی که کوردن یان له وانه ی تورکن یا فارسن، نا باشیتی خه لک به باشیتی ئیمان و ئه خلاقیانه و به باشیتی کرده و یانه، ئه بوله هه ب به زمانی عهره بی فه صیح قسه ی ده کرد ئه م قورئانه چۆن هاتوه به و زمانه قسه ی ده کرد به لام بۆ جه هه نه م بوو، به لام بیلالی حه به شی بۆ به هه شته، پیغه مبه ری خوا - ﷺ - فهرموی له به هه شته گویم له ته په ته پی پییه کانی تۆ بوو ئه ی بیلال له پیش من، واته له به هه شته ده رۆیشتی هۆکار چیه بیلالیکی حه به شی ره ش پیست ئی خۆ زمانی ئه و زمانی عهره بی

نەبو،^۱ صوھەیبی رۆمی، سەلمانی فارسی کەواتە کە دەلێن زمانی عەرەبی لەھەموو زمانیک فەصیحترە ئەو مانای تەفضیلدانی عەرەبیک نە بەسەر کوردیک یا فارسیک یا ئینگلیزیک، نەخیر ئەمە جیاوازی خۆی گەرە دەفەر مۆت ئیمە ئەم قورئانەمان بەزمانی عەرەبی دابەزاندووە، ئەی ئەگەر کورد بلی ئەی بۆچی بەزمانی کوردی نەبوو باشە ئەگەر بەکوردی بواوە فارسیکە دەپوت ئەی بۆ بەزمانی فارسی نەبوو، کەواتە ھەر دەپیت بە زمانیک بیت، کیشە لەویدا نە بەزمانیکە بەلام خۆی گەرە فەصیحترین زمانی ھەلباردوووە بەو زمانە قورئانی دابەزاندوووە بۆچی؟ دەفەرموی:

{الْعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ} خۆی گەرە دەفەرموی ئیمە بەزمانی عەرەبی قورئانمان دابەزاند بۆئەوێ بەشکو تیی بگەن و لێی حالی بن.

بەداخەوێ زۆریک لە ئیمەیلەتی کورد و حالی بوین دەلێن ئەو نیشانی ئەوێ کە عەرەب بێ عەقل بوون قورئانیان بۆ دابەزیووە بۆئەوێ عاقل بن!

نەخیر وانیە تۆ لەخۆتەوێ تەفسیری قورئان مەکە، تەفسیری قورئان ئاوا ناکریت خۆی گەرە دەفەر مۆت بۆیە بەزمانی عەرەبیمان دابەزاندوووە؛ {الْعَلَّكُمْ} بەشکو ئیوێ ھەموتان تیی بگەن، نەیفەرموو (لعلهم) بەشکو ئەوان، وە وشەێ تعقلون یەنی تیی بگەن، بۆ نمونە کە دەلێت: (اعقله أو لا اعقله) واتە لەو شتە تێدەگەم

^۱ عَنْ بُرَيْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا، فَدَعَا بِلَالًا، فَقَالَ: "يَا بِلَالُ بِمَ سَبَقْتَنِي إِلَى الْجَنَّةِ؟ إِنِّي دَخَلْتُ الْبَارِحَةَ الْجَنَّةَ فَسَمِعْتُ خَشْخَشَتَكَ أَمَامِي". فَقَالَ بِلَالٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا أَذْنْتُ قَطُّ إِلَّا صَلَّيْتُ رَكَعَتَيْنِ، وَمَا أَصَابَنِي حَدَثٌ قَطُّ إِلَّا تَوَضَّأْتُ عِنْدَهُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "بِهَذَا" خ. م

یا تیی ناگه، به لام که ئیمه دهیکهینه کوردی ده لیین فلانه کهس بی عهقله یه عنی
که سیکی گیله، که سیکی گه مژهیه!

ئه وه جیاوازه (تعقل) ئه وه نیه، چونکه وشه ی (أعقل) واته من لیی حالی ده بیه
له و بابته و لیی تیده گه م؛ چونکه به زمانیک دایه زاندوه زور پروونه به شکو تیی
بگهن.

سه رزمیری ژماره ی وشه کانی زمانه کان له جیهاندا کراوه:

ژمارەى وشەکانى زمانى عەرەبى دوانزە ملیۆن و سیسەدو دو ھەزارو نۆسەدو دوانزە وشەى، زمانى ئینگىزى شەسەد ھەزار، زمانى فەرەنسى سەدو پەنجا ھەزار وشەى، زمانى روسى سەدو سى ھەزار وشەى.

کەواتە خۆى پەرورەدگار بەو زمانە داىبەزانەدو کە ھەموو زمانى دونیا کۆ بکەیتەو ھەو ھەو بەقەدەر زمانى عەرەبى نەبێت وشەکانى.

بۆچى بەزمانى عەرەبى؟ **{العلم تعقلون}** واتە: بەشکو ئیو تى بگەن لە مانا مەبەستەکانى خۆى پەرورەدگار.

واتە ھەموو حیکمەت و مەبەستەکانى خۆى گەرە کە لە عەبدەکانى خۆى دەوێت و لەقورئاندا ڕونى کردۆتەو کە کتابى موبىنە و بەزمانى موبىنەش کە زمانى عەرەبى بۆتەو ھەو تى بگەن و ھالى بىن لى، ئایا کوردمان ھەو موفەسىرى قورئان بێت یان نا؟

بەلى ھەمانە، فارسىشمان ھەو، و ھەو زانایە کى ھىندى و تفسىرى قورئانى کردوو، نەک تەنھا بەکردى و بەفارسی و بە ھىندى، بەلکو بەعەرەبىش، پاکستانى و تفسىرى قورئانى بە عەرەبى کردوو، و کوردەو تفسىرى قورئانى بە عەرەبى کردوو؛ چونکە زمانىکە فێرى دەبێت و تىاشیدا لىھاتوو کارامە دەبى، زمانىکى ئاسانە و زمانىکى زۆر بەسودە، ھەرچەندە وشەکانى زۆر بەلام زمانىکى زۆر فەصیح و خۆشە.

بەلام چونکە ھىدايەت بەدەست خواى دەبىن یەکەمىن کەسانىک کە دزایەتى ئەم قورئانەیان کرد عەرەب خۆیان بون، یەکەمىن کەسانىک کە دزایەتى رسولى خوايان کرد -ﷺ- عەرەب خۆى بوو کە دەستیان کرد بە کوشتارى صەحابە پەزای خواى گەرەیان لى، دەستیان کرد بە ئەزىەتدانى پىغەمبەرى خوا -ﷺ- بۆیە ئىسلام دىنىکى قەومى نە بەس بۆ عەرەب ھاتبى بەلکو دىنىکە بۆ تىکرای خەلک

{وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ} [الأنبياء: ۱۰۷]، والله هیچ فەر قییک نیه له نیتوان کوردییک و عهره بییک و فارس ییک {إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ} [الحجرات: ۱۳] به ریز تریتان لای خوا به ته قوا تریتانه .

عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، حَدَّثَنِي مَنْ سَمِعَ خُطْبَةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي وَسْطِ أَيَّامِ التَّشْرِيقِ فَقَالَ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ، أَلَا إِنَّ رَبَّكُمْ وَاحِدٌ، وَإِنَّ أَبَاكُمْ وَاحِدٌ، أَلَا لَا فَضْلَ لِعَرَبِيٍّ عَلَى عَجَمِيٍّ، وَلَا لِعَجَمِيٍّ عَلَى عَرَبِيٍّ، وَلَا أَحْمَرَ عَلَى أَسْوَدَ، وَلَا أَسْوَدَ عَلَى أَحْمَرَ، إِلَّا بِالتَّقْوَى ۚ

هیچ عهره بییک باشت نیه لای خوا له هیچ کوردییک، هیچ سپی پیستییک باشت نیه لای خوا له رهش پیستییک، ئیلا به ته قوا نه بی، لی ره دا پیویسته باسی ئه وه بکهین زورجار که سانیک به ناوی عهره به وه زولم و سته میان له میله تییک کردوه ناییت ئیمه بیینه دژی عهره ب و زمانی عهره بی، هه له یه ئه مه، ئیستا ئایا له ناو کوردا به ناوی کوردایه تی زولم له میله ته کورد کراوه؟

به لای که سانیک له کار به دهستان هه ن مالی ئه م خه لکه یان خواردوه و ئه م خه لکه یان چه و ساندو ته وه، وه بو مه صله حه تی کورسی و مه نصه بی خو یان سه دان که سیان به کوشه داوه، جا ئایا ده کریت له داخی ئه وان بیته دژی کورد؟ نابی چۆن شتی وا ده کهیت چۆن دزایه تی قه و مه که ی خۆت ده کهیت، یان ئایا رقت له زمانی کوردی ده بیته وه له بهر ئه وان؟

نه خیر، چونکه هه رکه سی و ابکات ئه لپین تو بیعه قلی تو له داخی کوردییک که زولمی کردوه ده بیته دژی کورد، ئه مه هه له یه، که واته با هه مان ته رازوش بو عهره به که دابنپین، که سیکی به عسی زالمی خوینرێژ که زولمی له تو ی کورد

کردووہ نابی تو بلیی من رقم لەعەرەبە و من دوژمنی عەرەبم و رقم لەزمانی عەرەبیشە، ئەو کەسانە ی کەبەم شیوەیەن کەم عەقلن، یان هەندی جار کەسێ بو چەواشەکردنی خەلک یا بو مەبەستیکی گلاو تەماشای دەکەین صەدام و شەیی انفال ی بەکار هینا، ئێ دەکرێ بلیین رقمان لەسورەتی انفالە لە قورئاندا ئێ ئەو هەلەیه ناکرێ، بۆیه مەرووف دەبی بیر فراوان بیت نابیت بیر تەسک بیت.

کەواتە زانیمان بۆیه قورئان بەعەرەبی دابەزیووە چونکە ئاسانتەرە بو تیگەیشتن، وە پێویستە ئەو بزانین ئەم قورئانە لەلایەن خواوە کەواتە کە قسە ی ئەو پێرۆزترین قسەیه وە لەپێگە ی فریشتەیه کەووە دایبەزاندووە کە پێرۆزترین و مەزترینی مەلاییکەتە کە جبریلە وە بو سەر مەرووفیکی دابەزاند کە باشتترینی مەرووفەکانە کە محمدە -ﷺ- وە بە زمانیک دایبەزاند کە باشتترینی زمانەکانە کە زمانی عەرەبیە وە لە شوینیک دایبەزاند کە پێرۆزترینی شوینەکانە کە مەککە ی پێرۆزە، وە لە مانگیکی دایبەزاند کە پێرۆزترینی مانگەکانە ئەویش مانگی رەمەزانە وە لە شەویکدا دایبەزاند کە پێرۆزترینی شەوکانە و خێترە لە هەزار مانگ!

جا توخوا کە ئەم کتابە لەهەموو روانگەیه کەووە پێرۆزترین و بە بەهاترین و بەنرخترین شتە واز لەو پەيامەو لەو مەنەهەجە دەهینیت بو قسە ی مەرووفیک؟! بو دەستورو یاسای مەرووفیک پێچەوانە ی شەریعی خواو کتابە کە ی خوا!؟

کەواتە با ئەم قورئانە بە گەورە بزانین.

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ ﴿٣﴾

{نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ} ، واتە: ئێمە بۆت دەگێڕینەووە باشتترینی

چیرۆکەکان، شت لە دوا ی شت. نحن بۆ تعظیمە نەک بۆ تعدد

{نَقْصٌ عَلَيْكَ} واتە بەوردی باس و بەسەرھاتی پیغەمبەرائی پیشو، وە باسی ئومەتانی پیشوت بۆ باس دەکەین ئەی محمد - ﷺ، بەلام باشتەرنیت بۆ باس دەکەین، کەلیمە {الْقَصَصِ} دوو مانا ھەلەدەگرێت: یا مەصدەرە وە یان اسم مفعولە:

۱. قصص بەمانای مقصوص دێت أحسن القصص ئەگەر مەصدەر بیّت واتە بۆت دەگیرێنەووە باشتەرن گێرانەووە، واتە بەباشتەرن شیوە بۆت باس دەکەین جا کەس ھەبە لەخوای گەورە باشتەر بەسەرھاتی کەسیکمان بۆ باس کات؟ نەخیر کەواتە کە مەصدەر بوو ماناکە ی تەواو.

۲. مانای دووھمیش ھەلەدەگرێت کە قصص بەمانای اسم مفعول بێ، واتە باشتەرن بەسەرھات بۆ باس دەکەین ئەوھش تەواو بۆچی باشتەرن بەسەرھاتە؟ چونکە لەو چیرۆکەدا خوای گەورە بەسەرھاتەکان چۆن دەگۆرێت بۆمان باس دەکات لە خەفەتەووە بۆ خووشی، لەتەفرەقەو ناکۆکیەووە بۆ ئاشت بونەووە بۆ براھەتی، لە زەلیلە و بێ دەسەلاتیەووە بۆدەسەلاتداریتی، لەناو بیریکەووە بۆ قەصری پاشایەتی، کە مەرۆف بیر لەو چیرۆکە دەکاتەووە چەند حالەتی تێدا دەگۆرێت کە ھەمووشی بەخووشی تەواو دەبیّت ئەمە عەجیبە، سورەتی یوسف یەکیک لە تاییەتمەندیەکانی ئەوھبە ئەو ھەموو بەسەرھاتە ی کە تیایدا ھەموو لە ناخۆشیەووە بەرەو خووشی دەپروات، واتە {فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا} (۵) {الشرح: ۵}، باوکی خەفەت بارە دوایی خووشحال دەبێ، یوسف خراوہتە چالەووە دوایی دەبیّتە وەزیری دارایی مصر، براکانی خراپن دوایی بەرەو باشی دەپروڤ و تەوبە دەکەن، والحاصل ھەموو فەقەرەت و جوزئیاتی ئەم قەصیە لەنارەحەتی و ناخۆشیەووە بەرەو خووشی دەپروات.

{بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ} بهووی ئەوێ ئیمە ئەم قورئانەت بهووحی بو دادەبەزینین باشتەین قەسەمان بو تیا دا باس کردویت.

{وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْغَافِلِينَ} واتە هەرچەندە تۆ بەپراستی لە پێشتر بێ ئاگا بوی لەم بەسەرھات و چیرۆکانە.

{وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْغَافِلِينَ} واتە بەپراستی تۆ لە پابردودا بێ ئاگا بویت لەو چیرۆکە هیچت نەدەزانی خۆی گەورە وەحی بو ناردی و تێی گەیاندى که حەقیقەتی ئەم باسە چۆنە ئەمەش بەلگەیه که لەسەر پێغەمبەرایەتی محمد -ﷺ-، ئەم سۈرەتە لەمەکە دابەزی جۆلە که لەمەکە نەدەژیان بەلکو لە مەدینە دەژیان، جۆلە که هاتن پرسیاریان لە پێغەمبەر -ﷺ- کرد سەبارەت بە یوسف، بە یەكجار ئەم سۈرەتە دابەزی، خۆی گەورە باسی لە چیرۆکی یوسف کرد بە دوورو درێژی و وردی بو پێغەمبەر -ﷺ- بو ئەوێ بو جۆلە که ی باس بکات، وە ئەمە بەلگەیه لەسەر ئەوێ که محمد پێغەمبەری خوايە -ﷺ- چونکە وە نەبێ پێشتر لەگەڵ ئەهلی کتاب ژیايیت و بەسەرھاتی یوسفی بیستییت، هیچی نەبیستووە که چی ئیستا پێغەمبەری خوا -ﷺ- دەستی کرد بەخویندەوێ سۈرەتی قەسە یوسف یوسف هەروەک بو خۆی لەگەڵ یوسف ژیاووە لەحزە بە لەحزەو پۆر بەپۆر لەگەڵ یوسف ژیاووە ئاوا بە درێژی قەسە یوسفی باسکرد، دە ی ئایا جۆلە که دوا ی ئەو دەبنە موسلمان که بینان لەلایەن خواوە پێی گەیشت که یوسف چۆنبووە کێ بوووە چی بەسەرھاتووە؟!

ئەم چیرۆکە زۆر مەزنە دەرس و پەندو ئامۆژگاری زۆری تێدايە.

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿٤﴾

{إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ} : وشەى (اذ) بەمانای (حین) دیت، واتە ئەى محمد -ﷺ- ئیمە باشتەین بەسەرھاتت بۆ دەگیرینەووە کە بەسەرھاتە کە لەووە دەست پێ دەکات کاتى یوسف -ﷺ- منالیکى بچوک بوو کە بەیانى لەخەو هەلسا بەباوکى فەرموو: {يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ} ﴿٤﴾ من ئەمشەو لەخەونمدا یانزە ئەستێرەم بینووە لەگەڵ خۆرو مانگ، یانزە ئەستێرەکان و خۆرو مانگ هەر هەمویان کەرنۆش و سوجدەى ریزیان بۆمن برد، ئەى باوکە من ئەمشەو لەخەونمدا ئەوهم بینى، لیکدانەووەى ئەم خەووە چییە؟

يعقوب -ﷺ- لیکدانەووەى خەوى دەزانى، یەكسەر تیگەشت کە یانزە ئەستێرە کە یانزە کۆرەکەى تریەتى کە بە یوسفەووە دوانزە کۆرى هەبوو، وە خۆرەکەش دایکیەتى و مانگەکەش باوکیەتى هەر هەمویان سوجدە بۆ یوسف ئەبەن -ﷺ-، یعقوب -ﷺ- تیگەشت کە یوسف لە داھاتوودا کەسیکی مەزنى لى دەردەچیت، خۆى گەورە ریزیکی زۆرى لى دەنیت، ئیستا منالیکە بەلام رۆژیک دیت کە بەباوک و بەدایک و بە برا هەرھەمووی سوجدەى ریزی بۆ دەبن و ریزی لى دەنین، و بەگەورە سەیری دەکەن کە یعقوب ئەمەى بیست -ﷺ- یەكسەر هەستى بەووە کرد کە شەیطان ئیشى تەفرەقە نانەووە ئاژاوە گیرێە بۆیە بە یوسفی فەرموو:

قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٥﴾

{قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ} ئەى پۆلە ئەم خەووە بۆ براكانت نەگیریتەووە، ئەووە بەلگەىە لەووە کە براکانیشى حالى دەبوون لەمە ئەگەر ئەو

خه‌وه‌ی یوسفیان بیستبا تیده‌گه‌یشتن که یوسف -ﷺ- له لایه‌ن یانزه که‌سه‌وه سوجدە‌ی ڕیزی بۆ ده‌بریت جگه له باوک و دایکیشی، که‌واته یوسف بالا ده‌ست تر ده‌بیت ڕیزلینراو تر ده‌بیت له‌وان، ئی ئەمه‌ش ئاگری حه‌ساده‌ت له دلی مروّفا دروست ده‌کات ئەگەر به ڕوناکی ته‌قوا و به‌هیزو ئاوی ته‌قوا ئەم ئاگره نه‌کوژنریتته‌وه، ئەوه خاوه‌نه‌که‌ی به‌ره‌و زولم و ستم ده‌بات، طه‌بیعه‌تی مروّف وایه ته‌نها ئەوانه نه‌بی که‌خوا ڕه‌حمی پێ کردون؛ که‌سانیک هه‌ن هه‌ز به که‌سیک ناکه‌ن سه‌رکه‌وتوتر بی له‌خوایان ته‌نها باوک و دایک نه‌بی؛ باوک و دایک هه‌ز ده‌که‌ن منداڵه‌کانیان له خوایان چاکتر بیت، له‌خوایان دیندارتر بیت، له‌خوایان ده‌وله‌مه‌ندتر بیت، له‌خوایان له‌ش ساغتر بیت، له‌خوایان به‌خته‌وه‌رترو خوشحالت‌ر بیت، به‌لام براش بۆ برا وانیه، ئیستا کاتی که‌ یعقوب -ﷺ- وه‌کو باوکیک ئەو خه‌وه ده‌بیستیت خه‌فه‌ت به‌وه ناخوات بلی من باوکم چۆن سوجدە بۆ کوڕه‌که‌م به‌م، نه‌خیر به‌لایه‌وه زۆر ئاساییه بگره زۆریش دلخۆشه به‌وه به‌لام خه‌می ئەوه‌یه‌تی براکانی یوسف ته‌حه‌مولی ئەوه ناکه‌ن، بران و باوکیان یه‌که ته‌حه‌مولی ئەوه ناکه‌ن که‌ بینن یوسف له‌وانیش بچوکره ئیستا ئەو بالاده‌ست‌ر بیت و ڕیز لینراوتر بیت، بۆیه یه‌که‌سه‌ر ئاموژگاری کرد و فه‌رمووی:

{قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ} ئەم خه‌وه‌ی خۆت بۆ براکانت

باس نه‌که‌یت، بۆچی؟

چونکه: {فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ}؛ ئەوان نه‌خشه‌یه‌کی گلاوت بۆ داده‌نین، فیلکی خراپت لی ده‌که‌ن، پیلانیکی خراپت لی ده‌گیرن.

کید ئەوه‌یه بۆ نمونه تۆ به‌ته‌وی که‌سیک توشی نا‌ره‌حه‌تی بکه‌یت به‌شیوازیک که‌خوی هه‌ستی پێ ناکات، که‌واته عیله‌تی ئاموژگاریکردنه‌که‌ی یعقوب ئەوه‌یه

رۆلە گیان پیلانیکی خراپت لی دەگیرن براکانت، وەرە منالیکی ئاوا ئیستا لەو
تییگات برای من فیل لەمن دەکەن!

پیلانی خراپ بۆمن دادەنین بۆ؟

هەمیشە کەسە سەرکەوتوووەکان دڵ صافترن لە کەسە دوا کەوتوووەکان، کەسی
سەرکەوتوووەوە سودی بەژێر خۆی نابات، و خیری دەوی بۆی، وە دلێشی پاکە
بەرامبەری و خراپەشی بۆی ناوێت، بەلام ئەو کەسە کە دواوەکەوێت ئەمە
حەسادەت و رق و قینە ناخی سوتاندوووە و ئاگری تی بەرداووە هەر حەز بە بونی
ناکات بۆیە لەهەولێ ئەوەدا دەبێت چۆن ئەزێەتی پی بگەیهنێ و ئەو کۆسپە
لەبەرچاویدا لاچیت.

سەیری ئەم رەبڵە بکەن بەسی مەرحەلەدا ڕۆشت:

یەكەم: لَا تَقْصُصْ . خەوێکەت باس نەکەیت

دوووەم: فَيَكِيدُوا لَكَ ؛ چونکە پیلانی خراپت لە دژ ئەگیرن.

سێیەم: إِنَّ الشَّيْطَانَ ، پیلانی شەرگیریشیان کاری شەیطانە

{وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ
لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا} [الإسراء: ٥٣].

کەواتە شەیتان وا لەتۆ دەکات حەسودی بە براکەت ببەیت، شەیتان وا لەمروڤ
دەکات نیەتی خراپی بێت بەرامبەر بە برای خۆی، زۆر بە ئاشکرا شەیتان دژایەتی
دەکات دێتە لات نەخشەت بۆ دادەنێت بۆ کوشتنی برات؛ شەیتان {عَدُوًّا مُّبِينًا}
دوژمنییکی ئاشکرایە؛ لەو ئاشکراتر چی، پێت دەلی ئەم باریە تۆ ھۆکاری
نەھامەتی تۆیە، تا ئەم باریەت ھەبێ تۆ پیاو نیت، تا ئەم باریەت ھەبێ تۆ
دیارنیت، تا ئەم باریەت ھەبێت تۆ ناگەیتە ھیچ، تا ئەم باریەت ھەبێت خەلک
حساب بۆتۆ ناکات، وای لی دەکات بەدەستی خۆی براکە ی خۆی بکوژیت پەنا

به‌خوای گه‌وره، سبحان الله هه‌رچه‌نده دوزمنایه‌تی شه‌یتان ئاشکرایه بۆ مرۆف له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا مرۆف پیتی هه‌لده‌خه‌له‌تی ئه‌وه‌ی که دوزمنمانه ده‌یکه‌ینه دۆستی خۆمان واده‌زانین شه‌یتان دۆستایه‌تیمان ده‌کات بۆیه به وه‌سه‌سه‌کانی شه‌یتان ده‌خه‌له‌تیین و به‌قسه‌ی ده‌که‌ین خوا په‌نامان بدات بۆخاتری ناوه جوانه‌کانی له‌فیلێ شه‌یطان و له وه‌سه‌سه‌کانی، ئه‌گه‌ر پێشبینی ئه‌وه بکری‌ت که برا باوکیان یه‌که پیلانی شه‌رو له‌ناو بردن بۆ برای دابنیت که‌واته به‌دوری مه‌زانه که که‌سیک برای خۆت نیه له دایک و له‌باوکت نیه پیلانی شه‌رت لی دابنی؛ ئی تاوانه‌که‌ت چیه؟ تاوانه‌که‌ت ته‌نها ئه‌وه‌یه تو سه‌رکه‌وتوتری له‌و ئه‌و ئه‌وه‌ی قبول نیه، ئیستا یوسف -ﷺ- چ زولمییکی له‌ براکانی کردووه؟

ئه‌گه‌ر به‌ویژدان و عه‌قله‌وه بیری لێبکری‌ته‌وه سه‌ربه‌رزی و به‌ریز بونیان یه‌کیکه به‌لام هه‌سود ئه‌وه نابینیت، نالیت سه‌ر به‌رزی ئه‌و سه‌ربه‌رزی منیشه نه‌خیر ئه‌وه نابینیت، وه هه‌میشه هه‌ساده‌ت له‌نیوان دوو هاو‌پیشه و دوو هاو‌پێگا پروو ده‌دات که یه‌کیکیان سه‌رکه‌وتوو بو به‌سه‌ر ئه‌وه‌ی تردا ئا لێره‌دا هه‌ساده‌ت پروده‌دات و ئاگر له‌خواه‌نه‌که‌ی به‌رده‌دات وه هه‌سودیش به‌رژه‌وه‌ندی گشتی نابینیت، به‌لکو ته‌نها به‌رژه‌وه‌ندی تاکه که‌سی خۆی ده‌بینیت، قوربانی ده‌دا به به‌رژه‌وه‌ندی گشتی له‌پیناو به‌رژه‌وه‌ندی که‌مه تایبه‌تییه‌که‌ی خۆی، گوپی لی نیه چی پروو ده‌دات با پرووبدات؛ ته‌فرقه‌ دروست ده‌بیت، ئا‌زاوه دروست ده‌بیت کوشتار دروست ده‌بیت، خوین پێژی، فسل، غه‌یبه‌ت، بوه‌تان، چی ده‌بیت با بی‌ت بۆ؟

به‌س بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و دلی ئارام بێته‌وه‌و ئه‌وه‌ی که ده‌بینیت کۆسپه له‌به‌رده‌می نه‌میینیت ئه‌وه گه‌وره‌ترین ئاواتیتی ده‌لێت چی پروده‌دات باروو بدات په‌نا به‌خوای گه‌وره.

وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾

{كَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ} خۋای گەورە ھەرورەكو چۆن ئەم خەوہ خوشەى پىشاندايت لە واقعيشدا ھەلتدەبژيړيټ ئەى يوسف -ﷺ-، مروّف كە خوا ھەليښاردنى خوا بۆ مروّف لە گەورەترين نيعمەتەكانە، ھەليدەبژيړي كەبيتتە زانا، ھەليدەبژيړي كەبيتتە بەندەيەكى صالح و باش يان كەسيكى چاكەكار، ھەلى ئەبژيړي كە بيتتە ئىمام، ھەليئەبژيړي كە بيتتە پيغەمبەر، ئەمانە لە گەورەترين نيعمەتەكانن، زۆرجار مروّف خۆى ھەول دەدات بەلام خوا ھەليښاښيړي، بەلام كە خوا ھەليښاردى ئەوہ نيعمەتيكى گەورەيە بۆيە پشت بە كارو كردهوہى خۆمان نەبەستين بەلكو بگەريښنەوہ بۆلاى خۋای گەورەو داوا لەو بكەين تا ھەلمانبژيړيټ، نەليين ئيمە خۆمان ھەول دەدەين و سەعى دەكەين و قورئان لەبەردەكەين و دەرس و زانست دەخوينين، ئەمە بەسە بۆ ئەوہى بمانگەيەنيت بە لوتكە!

نا داوا لە خوا بكە و پشت بەو بېستە بۆ ئەوہى خۋای گەورە ھەلتبژيړيټ و سەرکەوتوت بكات

بەلى ھەول بەدە؛ ھۆكار گرتەبەر پيويستە، ئەگەر خۋای گەورە سەرکەوتوت نەكات مايە پوچ دەردەچيت، دەرويت تا پيش لوتكە، لەوى شەيتان فيليكت لى دەكات ئەتگەريښتەوہ خواری خوارەوہ -پەنا بەخۋای گەورە-، بۆيە بەردەوام مروّف پروو بكاتە خۋای گەورەو بلى ئەى ھەلگەريښنەوہى دلەكان دلەمان لەسەر دینەكەت جيگير بكە، خۋای پەروەردگار پاشەپروژمان باش بكە لە ھەموو

کاریکماندا، پتویسته بەردەوام مەروڤ دوعا بکات خوی گەورە ھەلبژێریت، خوی پەرەردگار نەعمەتەکانمان بۆ زیاد بکەیت، لیمان کەم نەکەیتەو، وە ریزمان لی بنی و بی ریزمان مەکە، پیمان بەخشەو بی بەشمان مەکە، ئیمە ھەلبژێرەو کەسمان بەسەردا ھەلمەبژێرە، رازیمان بکەو لیمان رازییە^۳، ئەم دوعایانە زۆر گرنگە موسلمان بیکات. ئەم ئاتەتەدا خوی گەورە سی نەعمەتی خوی بەسەر یوسفدا باس کردوو:

نەعمەتی یەکەم: {كَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ} خوی گەورە بەم شیوەیە ھەلت دەبژێریت ئەی یوسف، چ نەعمەتیکە گەورە ھەلبژاردن بۆ پیغەمبەرایەتی؛ بەلام بیگومان ھەلبژاردنی پیغەمبەر نەما دوی محمد -ﷺ- بەلام ھەلبژاردنی خوا بۆ عەبدەکانی بۆ پلە ی بەرز بەردەوام ھە یە خوی گەورە ھەلبژێریت ببیتە کەسێکی پیرۆز لە ھەر شوێنیک بیت سود بە موسلمانان بگە یە نیت و ئیسلام سەرخەیت و خیر بلاو بکەیتەو، وە شەرو خراپەکاری لا بدەیت، ئەمەشیان پلە یەکی موبارە کە کە خوی گەورە ھەلبژێریت بۆی، بۆ یە مەروڤ دوعا بکات بە بەردەوامی.

نەعمەتی دووھەم: {وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ} وە خوی گەورە فیری لیکدانەو ھە ی خەویشت دەکات بە واقعی ئە ی یوسف .

نەعمەتی سییەم: {وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ} خوی گەورە نەعمەتی خوی بەسەر تۆدا تەواو دەکات ئە ی یوسف، دەتکا بە پیغەمبەر ئەو نەعمەتە ی بەسەر تۆدا دەرژێ بەسەر بنەمالە ی یەعقوبیشدا دەرژیت؛ چونکە خیر و خۆشی بۆ ئەم خیر و خۆشیە بۆ ئەوانیش، وە سەربەرز ی ئەمیش سەربەرز یە بۆ ئەوان، وە دلخۆشی ئەم دلخۆشیە بۆ ئەوانیش، بەلام ئایا براکانی ھەستیان دەکرد کە

^۳ اسْتَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ الْقِبْلَةَ وَرَفَعَ يَدَيْهِ وَقَالَ: «اللَّهُمَّ زِدْنَا وَلَا تَنْقُصْنَا، وَآكِرِمْنَا وَلَا تُهِنَّا، وَأَعْطِنَا وَلَا تَحْرِمْنَا، وَآثِرْنَا وَلَا تُؤْثِرْ عَلَيْنَا، وَارْضِنَا وَارْضَ عَنَّا» سنن الترمذي ت شاکر (۳۲۶/۵)

سەربەرزی یوسف سەربەرزیە بۇ ئەوانیش؟ لە ئیستادا نەخیر بەلام لە پاشەپۆژ
 ھەستی پێ دەکەن.

{كَمَا أْتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ} ھەروەکو چۆن پێشتریش
 نەعمەتی پێغەمبەرایەتی رشت بەسەر ھەردوو باپیرە گەورەت کە ابراھیم و
 اسحاقە.

{إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ} ﴿٦﴾ بەراستی پەرەردگاری تۆ زانایە و دانایە،
 دەزانیت کێ شایستە ی ریز لێنە وە کێ شایستە ی ھەلبژاردنە، وە دانایە دەزانیت
 کێ ھەلبژیری بۆ چ ئاستیک و چ پلەیک، ھێچ کاریک ناکات لەشوینی خۆی
 نەبێت، وە خوا ی پەرەردگار زۆلم ناکات ئەمە قسە ی یعقوبە بۆ یوسف، واتە
 ئە ی یوسف دنیابە کە خوا ی پەرەردگار ئەم کارانە لەگەڵ تۆ دەکات و
 ھەڵتەبژیریت و فیری لیکدانەوێ خەوت دەکات، وە نەعمەتیش بەسەردا
 دەپژیریت ھەروەکو چۆن بەسەر ئیبراھیم و اسحاقیشدا رشتبوی.

سئل رسول الله -ﷺ-: من أكرم الناس؟ قال: "أتقاهم لله، قالوا: ليس عن هذا
 نسألك، قال: " فأكرم الناس يوسف نبي الله ابن نبي الله بن خليل
 الله... "

پرسیار کرا لە پێغەمبەری خوا -ﷺ- کێ بەرێزترینی خەڵکە؟ فەرمووی بەتەقوا
 ترینان، وتیان پرسیاری ئەوەت لێ ناکەیت، فەرمووی بەرێزترینی خەڵک یوسف
 پێغەمبەری خوا یە کۆری پێغەمبەری خوا کۆری پێغەمبەری خوا کۆری
 خۆشەویستی خوا ئیبراھیمە، خۆی باوکی و باپیری و باپیرە گەورەشی پێغەمبەری
 خوان صەلات و سەلامی خوایان لەسەر بێت.

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِلْسَّائِلِينَ ﴿٧﴾

{لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِّلْمُتَلِّينَ} ﴿٧﴾ خوای گه وره ده فهرمویت به دلناییه وه له چیرۆک و به سه رهاتی یوسف و براکانیدا به لگه و نیشانه ی زۆر ههیه بۆ ئه و که سانه ی پرسیاری به سه رهاتی یوسف براکانی ده که ن ئه وه ی که دهیه و ئی تیگات له و به سه رهاته ئه وه ی که پرسیار ده کات یان چه زبکات که ئه و به سه رهاته ببینیت به لگه ی بۆ ده رده که ویت له سه ر پیغه مبه رایه تی محمد - ﷺ - وه له سه ر به خشنده یی خواو، وه له سه ر دانایی و زانستی و گه وره یی خوای گه وره، له و چیرۆکه دا بۆ مان ده رده که و ئی محمد پیغه مبه ری خوایه - ﷺ - بۆ؟

چۆن چیرۆکی یوسفی بۆ یهود گیرایه وه به ته واوی له کاتی که دا ئه و زمانی یه هودی نه ده زانی وه کتیه کانیشیانی نه خویندۆته وه، باشه چۆنی زانی ئه م به سه رهاته وا به ته واوی و به وردی بگپریته وه له کاتی که دا ئه و نازانیت ته ورات به خوینیتته وه و ئه و چیرۆکه شی نه بیستوه ئه ی چۆن؟

ئه وه نیشانه ی ئه وه یه که پیغه مبه ره - ﷺ - دیسان چیرۆکی یوسف به لگه و نیشانه ی تیدا یه له سه ر گه وره یی خوای گه وره که سینک له گه ل خوا بیت و خوا له گه لی بیت باخه می نه بیت، ئیلا خوای گه وره سه ری ده خات ئه گه ر له دوای ماویه کیش بیت، یوسفیک ده خریته چاله وه بۆ ئه وه ی له ناو ببریت که چی خوای په روه ردگار له وسه ره وه ده ریده هیئتته وه و ده ی کاته گه وره و ده ی کاته ده سه لاتدارو پیغه مبه رو - ﷺ - ئه وه ی که خۆی دهیه و ئی دهیه ئیتته جی، ئه وان چیان ویست وه خوای گه وره ش چی ویست وه کامه شی هاته جی! بۆ مان ده رده که ویت که نیه ت پیسی زۆر خراپه، له م چیرۆکه دا بۆ مان ده رده که ویت ئه وه ی که نیه تی خراپ بیت و ئه وه ی که چال بۆ برا که ی هه لده که نیت خۆ تیی ده که ویت ئه وه ی که زو لم بکات وه عاقیبه تی زو لمه که ئیلا په شیمانی له دوایه ئیلا سزای له دوایه

پەنا بەخوای گەورە کەواتە کەسیک کە بەدوای ئەم بەسەرھاتەدا بگەرێت دەرسو عیبرەت و ئامۆژگاری زۆری دەست دەکەوێت.

إِذْ قَالُوا لْيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا أَيْنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٨﴾

{إِذْ قَالُوا لْيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا أَيْنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ} کاتیک کە براکانی یوسف کە لەدایکی ئەم نەبون و تیان دەبێت یوسف و براکە ی کە بچوکیشتن ئەوان لای باوکمان خۆشەوێستربن لەئێمە لەکاتێکدا ئێمە کۆمەڵێکین! عەبە لە (دە) بەرەو سەر دەوترێت، ئێمە کۆمەڵێکین و گەورەترین و بەهێزترین و زیاترین واتە ئێمە شایستە ی ئەوەین کە باوکم خۆشتی بۆین؛ چونکە ئێمەین دەتوانین سود بە باوکم بگەیهنین و زیان لەسەر باوکم لایەین نەک ئەو دوومالە، ئێستا ئەو دوومالە ی پێ باشترە لە ئێمە.

{إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ} ﴿٨﴾ و تیان بەراستی باوکمان لە سەرلێشیواویە ک و هەڵە یەکی زۆر پروون و ئاشکرا دایە، مەبەستیان ئەوە نەبو کە باوکیان گومراییە واتە ڕێگای راستی لێ ون بوو لەسەر دینی حەق نیە نا، بەڵکو لەو مەسەلە یە بەباشتر دانانی یوسف دا باوکمان بەهەڵە داچوووە بۆچی؟

چونکە کەسی عاقل کەسی بەهێزو سودبەخش هەڵدەبژێری یان بێهێزیکی بێ توانا؟

کە بەتەرازوی خۆمان سەیری بکەین مەرووف دۆستایەتی ئەو کەسە ئەکات و ئەو کەسە لەخۆی نزیک دەکاتەووە کەسیک کە بەهێزەو دەتوانێت سودم پێ

بگهیه نیت ئه ی که سئ که هیچ هیزیکی نه بی و هیچ سودیکی نه بیت بو من له وه
نزیك بيمه وه؟

که واته وتیان ئه مه گومراییه باوکمان ده یكات زور هه له یه به لام ئه وان نابین و
نازانن که یوسف سود به خش تره بو باوکیشی و بو هه مووشیان یوسف ده بیته
پیغه مبه ری خوا - ﷺ - یوسف خوی گه وره هه لیده بژیریت که واته ئیوه به عه قلی
خوتان که ده لاین عه زه لاتمان هه یه و شان و بازومان هه یه و زورین و ئیمه سود
به خشین نا وانیه قه زیه که که واته دوومه نفه عه ت هه یه مه نفه عه تیکی دنیایی و
مه نفه عه تیکی دینی و ئوخره وی، دینی و ئوخره وی به سود تره، باوکیک دوو
کورپی هه یه کورپیکانی ده وله مهنده و پاره ی هه یه کورپیکیشیان ده وله مهنده نیه به لام
دینی هه یه و ئه خلاق هه یه و ریژی هه یه کام له م دوو کوره زیاتر سود به باوکیان
ده گه یه نن له ژیانیدا وه له دوی مردنیشیدا؟ دینداره به ره وشته که به دلناییه وه؛
چونکه پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: ((إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ
انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ أَشْيَاءَ: صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ
يَدْعُو لَهُ))^(۴).

واته: پیغه مبه ر - ﷺ - ده فهرمویت نه وهی ئاده م کاتیک ده مریت کرده وه کانی
ده پچریت ئیلا به سئ شت نه بی که پی ده گات خیریکی نه پراوه یان زانستیک
که سودی لی بینریت یان مندالیکی چاک و باش که دوعای بو بکات؛ ئه وه
سوده به راستی به لام به دیدی براکانی یوسف باوکیان به هه له دا چوه باوکه تو زور
هه له ی؛ چونکه ئه وانه پی باشته له ئیمه زور جاریش له راستیدا ته فضیل دان و
به باشته دانان نیه و زیاده ریژ لینان نیه به لام هه ره که سه و پله و پایه ی خوی هه یه و

(4) - مسلم (۳/ ۱۲۵۵ رقم ۱۶۳۲).

بەو گۆرەيە مامەلەي لە گەل دە کریت، باوکیک دوو کوری هەيە يەکیان گەنجەو
 پێگەشتەو ئەوێ تریان مندالەو بچوکە، بچوکە کە دەکاتە باوەشی ئایا دە کریت
 گەورە کەش بکاتە باوەشی! پلەي ئەو کورە گەنجە ئیستا وەکو هاوڕێی باوکیکی و
 جێی پرسواری باوکیکی و هاوڕێیەتی دەکات بۆ سەفەر و ڕاویژی پێ دەکات و دلی
 پێی خۆشە بەلام ناچێ لەباوەشی بکات و وێخاتە سەر شانی؛ چونکە مەقام و
 پلەي ئەم جیاوازی، بەلام مەقامی ئەم منالە شتی تری دەوێت جا ئەگەر بێت و ئەم
 کورە گەنجە عەقڵی ئەوێ نەبێت کە ئەو باوکە ئەو منالە دەکاتە باوەشی دەلی
 ئەها سەیریکە چۆن جیاوازی دەکات لە نیوانمان، ئەمە جیاوازی نە مەقام و
 پلەي منالیک ئەوێ پێویستە مەقامی تۆش ئەوێ پێویستە کە لەگەڵت دەکات
 بۆیە؛ چونکە یوسف منال بوو بچوکبو براکانی دەیانوت نا باوکمان ئەوێ پێ
 باشتەر لە ئیمە سەیریش ئەوێ هێچ کورە گەنجیک لەیادی نەماوە و نازانیت کە
 کاتی خۆی باوکی ئەمەي بۆ ئەویش کردووە بەهەمان قۆناغدا ڕۆیشتەو، وتیان نا
 باوکمان یوسف و براکەي لە ئیمە خۆشتر دەوێت ئەمەش نیشانەي سەر لێشیواوی
 باوکمانە لەم بارەيەوێ لێرەدا ئەوێمان بۆ دەر دەکەوێت ئەگەر باوک دادپەرورە
 نەبێت لەنیوان مندالەکانی کێشە دروست دەبێت ئیلا ئەگەر وا پێویست بوو کە
 لە دادپەرورەي لایەتات چۆن؟

بۆنمۆنە باوکیک دوو مندالی هەيە بایەک تەمەنیش بن یان لەیەکەوێ نزیک بن
 بەلام یەکیکیان دەخوینێ و ئەوێ تریان ناخوینێ، ئەوێ دەخوینێ کۆمەلێک
 پێویستی هەيە پێویستە کە بۆی بکات ناکرێ ئەوێ تر کە ناخوینیت بلی باوکە تۆ
 دادپەرورەنیت بۆ جانتات بۆ براکەم کړیوێ بۆ منی ناکریت؟

ئاخر؛ چونکہ تۆ پۈیست نیه، کوریکانی نەخۆش دەبیت لەوہیہ پارہیہ کی زۆری تیا سەرف بکات لە عەمەلیات و چارەسەریدا، تۆ بلی من ئاگام لیہ پارہیہ کی زۆرت بۆ سەرف کردوہ دەبی ئەوہنەش بەدی بەمن!

نەخیر ئەمە نابیت؛ چونکہ لیہدا دادپەرورەری پۈیست نیه بگرە ئەمە یە دادپەرورەری؛ چونکہ دادپەرورەری واتە ماف بدری بەھەر خاوەن مافیەک، بەلام ھەندێ لە منال یە کسانێ دەوی لەباوکی بەلام لە چ کاتیکدا یە کسانێ شتیکی دروست و باشە ئەگەر ئەو کەسانە ھاوشیوہی یە کبن بەلام ئەگەر لەنیوان دوو جیاوازدا بیت ئەوکات یە کسانێ لەنیوانیاندا شتیکی خراپەبیت و دەبیتە زولم و ستەم کەواتە باوک دەبی دادپەرورەبیت.

زۆرجار باوک دوژمنایەتی دەخاتە نیوان منالەکانی بەھۆکاری نادادپەرورەری لە تەرازوی شەرعدا نەک لە تەرازوی تینەگەشتنی منالەکان بەلام کە نادادپەرورەربوێ لە تەرازوی شەرعدا ھەلە یەو زەرەر لە منالەکانت دەدەیت. نوعمانی کوری بە شیر کاتیک ھاتە لای پیغەمبەر -ﷺ- ئەو پیاوہ بە شیک لە مالە کە ی دابوہ کوریکێ فەرمووی ئە ی پیغەمبەری خوا من ئەمە ی بکەمە شاھید لە سەر ئەوہ ئەوہو ئەوہم داوہتە ئەو کورەم فەرمووی ئایا ھەموو منداڵەکانت ھاوشیوہی ئەوہت پی بەخشیون وتی نا فەرمووی دەپرۆ من شاھیدی لە سەر ستەم نادەم، ئەبیت دادپەرورەبیت ئە ی باوک، بۆ یە زۆرجار باوک بەھۆکاری نادادپەرورەربونی کیشە دەخاتە نیوان منالەکانی ئەمە ھەلە یە، کە باوک دادپەرورەربوو منالەکانیش ھیچ ناکەویتە دلیان بەرامبەر بە یە کتر یان بەرامبەر بە باوکیان. وتیان باوکمان نا دادپەرورە، بۆ ئەوہی ئیمە ئەو تۆلە یە بکەینەوہ لە کاتیکدا باوکی خۆیان زۆر خۆش دەویست لە کاتیکیشدا کە دەلین باوکمان بەھەلەدا چوہ بەلام باوکی

خۆيانەو خۆشيان دەوێت ئەى چى بکەن بۆ ئەوەى باوکیان لەمەبەدوا
خۆشەويستیکەى ھەمووى بۆ ئەمان بێت!

اَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ
قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾

{اَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا} وتیان دوو رینگاتان لەپێشە، لەناو خۆياندا
مشاوەریان کرد یوسف بکوژن، یان دورى بخەنەووە فریى بدن لەشویئیکى دوور
نەیتەووە لای باوکم باوکم نەبێتەووە جارێکى تر، ئەوکاتە پرى باوکتان بەس بۆ
ئێوە دەبێت پروو دەکاتە ئێوە قسەى خۆش لەگەڵ ئێوە دەکات دانێشتنى لەگەڵ
ئێوە دەبێت وە ژيانى لەگەڵ ئێوە دەبێت یوسف نامێنێت و پرزگارمان دەبێ لێ،
ئەى باشە ئەووە تاوان نیه بیکەین!

ئەمە ھەر لەناو خۆياندا مشاوەرە دەکەن ئەى تاوان نیه یوسف بکوژین یان
دوورى بخەینەووە!

خەمتان نەبێ دەرگای تەوبە کراوێە دواى ئەو تاوانە کە ئەنجامماندا تەوبە
دەکەین و دەبێنە کەسانى باش إِنْ شَاءَ اللَّهُ ئەى خواى گەورە مەگەر تەوبە قبول
ناکات! واتە پێش تاوانە کە نیتیان وایە کە تەوبە بکەن و کەسانیکى باشیش بن
سبحان الله برا ئەو پیلانە دابنێ بۆکوشتنى براکەى لەبەر ئەوەى باوکیان لەمەودوا
بەس ئەمانى خۆشبویت کەواتە ئەى باوکان وریابن ئەمە شتیکی ترسناکە، کاریک
نەکەیت لەتەرازوى شەرعى خوا لابدەیت و زولم بکەیت لەشتیکیشدا کە
مندالەکانت لیت تیناگەن ھەول بدە تێیان بگەیهنە،؛ چونکە زۆرجار منالە کە
تیناگات وادەزانێ ئەووە زولمە باوکی دەیکات تێگەیهنە کە ئەووە زولم نیه، ئەمەى
کە ئیستا لەگەڵ ئەم منالە بچووە دەکریت لەگەڵ تۆشدا کراوە ھەریەکەتان

بەسەر دەمی خۆتان و بەشیوازی خۆتان سۆزی دایک و باوکتان وەرگرتو، کەواتە باوک ئەبێ وریابی ئەمە شتیکی ترسناکە بزانه چ نەخشە یەکیان داناو، بۆ یوسف -

عَلَيْهِ السَّلَامُ -

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْهُ فِي غِيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾

{قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ} : یەکی لەبراکان لەکاتی مشاوەرەو نەخشە کیشانیاندا وتی: من بۆچونم وایە مەیکوژن (ئەمە کەمترینیان بو لەشەر و زەرەر و خراپە).

{وَالْقَوْهُ فِي غِيَابَتِ الْجُبِّ} بەلکو بیخەنە ناو قوڵایی بیریکەو، کەنەبینریت، بەلام بەو نەتە نا کە بتانەوێ بیکوژن یا لەویدا خۆی بمری.

{يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ} بەلکو؛ چونکە بیر دایما لە بیاباندا خەلکی ڕیوار کە دین ئەچنە سەربریو ئاو دەر دەهین کە ڕیوارەکان یەن لەکاتی کدا ئێمە خستومانەتە ناو بیرەکەو، کە دەولکە شۆر دەکەنەو، بۆ ئەوەی ئاو دەر بینن یوسفیش قابیلە عەقڵی ئەوەی ئەبێت دەست بە دۆلکەو، دەگری و دەزانن چیه و دەری دەهیننەو، دەیهن لەگەڵ خۆیان ئەوکاتە دەبێتە کۆیلە ئەوان و ئێمە ڕزگارمان دەبێ لێی .

{إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ} ﴿١٠﴾ واتە ئەگەر هەر دەتانەوێ یوسف دوور بخەنەو و زیانی پێ بگەیهنن وەرن ئەو بەکەن.

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ ﴿١١﴾

دوای ئەوەی کە براکانی یوسف بریاری ئەوەیاندا کە یوسف لەباوکی دوربخەنەو وە هاتنە سەر ئەو بۆچونە ی کە فری بەدەنە بیریکەو ئەستای لەهەولێ ئەوەدان چۆن قەناعەت بەباوکیان بکەن بۆ ئەوەی یوسفیان تەسلیم بکات؛ چونکە دەیانزانای باوکیان یوسفی زۆر خۆش دەوێت و زۆر بە پەرۆشە بۆی دلی نایە یوسف لەخۆی جیا بکاتەو و لێگەرێت بۆ هیچ شوێنیک پروات و لەبەرچاوی ون بێت، ئەستای هەولێ ئەوە دەدەن کە درۆیە ک پرێکبخەن بۆ ئەوەی قەناعەت بەباوکیان بکەن، جا سەیر لەوەدایە تاوان چەن تاوانیکێ تر بەدوای خۆیدا دەهێنێت پرایدەکیشت بۆ تاوانی تر، وە کە مرۆف نیهتی خراپە ی بوو تەنها بەتاوانیک نەجاتی نابێت، ئەستای ئەوان حەسودن بەرامبەر ئەو باریەیان دەیانەوێت ئەو باریەیان دیارنەمێنێت بۆ ئەوەی خۆشەویستی باوکیان بۆ ئەوانبێت بەلام بزانه توشی چەند تاوانی تر دەبن (درۆ کردن، وە هەولێ کوشتن، جیاکردنەو ی باوک و کوڕ لەیەکتر)، وەکۆمەلێک درۆ نەک یەک دانەش، جابزانین یەکەم درۆیان کە دەستیان پیکرد چیه و تیان :

{قَالُوا يَا أَبَانَا} ئە ی باوکمان.

{مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ} باشە تۆ بۆ ئێمە بە ئەمین دانانیت لەسەر یوسف، متمانەت بە ئێمە نیە یوسف لەگەڵ ئێمە بۆ دەرەو ی بێت بۆ پیاسە یەک بێت بۆ شوێنیک پروات؟

{وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ} لەکاتیکدا ئێمە برای یوسفین خۆ بیگانه نیە و دوژمنمان نیە ئێمە زۆر دلسۆزین بۆ یوسف زۆر بە پەرۆشین بۆ یوسف وە زۆر لەسەر بەرژەوێندی یوسفین - ﷺ - ئی کەواتە کە ئەو حالی ئێمەبێت ئێمە ئەوەندە

دَلْسُوزو بە پەرۆش و بەئاگاین بۆ یوسف چۆن دەبیّت تۆ لە ئیمە ئەمین نەبیّت!
ئەمە خۆی بەلگەیه لەسەر ئەوێ ئەوان چاک دەیانزانێ باوکیان متمانهیان پێ
ناکات، وە باوکیان دەیزانی کە ئەوان ئامۆژگاریکارو بە پەرۆش نین بۆی ئەوێش
یەکیکی ترە لەتاوانەکان کە توشی بوون خێریان بۆ براکەیان نەدەویست.

بۆچی ئەو باوکە تۆ گومانە هەیه لە ئیمە؟

﴿أَرْسَلَهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ ١٢

{﴿أَرْسَلَهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ ١٢} لەدوای ئەوێ
بەباوکیان وت ئیمە دَلْسُوزین بۆ یوسف، واتە مەترسیت نەبی لێی هیچ زەرەرو
زیان و نارهەتیهکی توشییت، سەرەرای ئەوێ کە لێی مەترسە ئیستا کۆمەلێک
بەرژەوندی هەیه بۆ یوسف بۆ بێهەشی دەکە لێی؟

تۆ بەس سبە لێ گەل ئیمە بێنێرە بۆخۆی سەفرەیه ک دەکات و خواردنی
خۆش دەخوات؛ چونکە مەرۆف کاتیکی دەچیتە سەفرە خواردنێکی تایبەت
لەگەل خۆی دەبات، وە یاری دەکات و گالتهو گەپ دەکات و بۆخۆی دَلْخُوش
دەبیّت و فعلاً سەفرە هۆکاریکە لەهۆکارەکان بۆ دَلْخُوشبونی مەرۆف، ئیمام
شافیعی دەفەرمویت سەفرە پێنج سودی تێدا یەکیک لە سودەکانی سەفرە
ئەوێهە مەرۆف کە خەفەت و نارهەتی لەسەر بیّت لەسەری لادەچیت جگە
لەوێ کۆمەلێک سودی تریشی هەیه بۆیه وتیان لەگەل ئیمە بێنێرە یوسف سود
دەبیّت و خواردنێکی خۆش دەخوات یاری دەکات و دلی خۆش دەبیّت و
جەویک دەگۆریت وە دَلْناشەبە ئیمە پارێزەری بۆ ئەو لەهەموو شتیکی کە ئەزیهتی
پێ بگەیهنیت کەواتە مەترسیت لێی نەبیّت وەچاوەرپی خێرو خۆشیش بکە کە

توشى بېت ئەى بۆ نايىتىرى لە گەلمان؟ بەو ە خەرىكە قەناعەت بە يعقوبى باوكيان دەكەن.

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّبُّ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾

{قَالَ إِنِّي} لەو ەلاماندا باوكيان فەرمووى دوو رېگر ەهە لەو ەى كە بىنېرم لە گەلتان.

{لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ} رېگرى يەكەم ئەو ەى كە بىتاقەت و خەفەتبار دەبم كە يوسف بېن و لېم دورخەنەو ە واتە باوكى ئەو ەندەى خۆشويستو ە؛ چونكە يعقوب پېغەمبەرە -ﷺ- خاى پەروەردگار پېى وتو ە ئەم كورەت چ نەجىيەكە زۆر خۆشى دەوئە دەلئەت بەس دوورخستەو ەى لەمن ئەو ە بىتاقەتم دەكات ەزناكەم لېم دووركەوئەو ە، و ە بەتايەتى؛ چونكە مندالېشە .
{وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّبُّ} و ە رېگرى دوو ەمېش ئەو ەى كە مەترسى ئەو ەم ەهەى كە گورگ بىخوات .

{وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ} ﴿١٣﴾ لە حالەتېكدا گورگ بىخوات كە ئېو ە بىئاگان لىى، مادام وتتان دەروئىن بۆ يارىكردن و گالتەو گەپ لەو ەى ئېو ە خەرىكى يارى خۆتان بن و ئەوېش مندالە ئاگاتان لىى نابى و گورگ بىت بىخوات مندالە بەرگرى پى لەخۆى ناكريت، لەم ئايەتەدا ئەو ەمان بۆ دەردەكەوئەت زۆر جار مروؤى تاوانبار سود لەقسەكانى ستم لېكراو دەكات، واتە وەك ئەو ە واىە يعقوب خۆى نەخشەى بۆ دانان چۆن دواىى بيانو و بىننەو ە، ئىستا براكان بىردەكەنەو ە دەلئەن باوكمان لەو ە دەترسى گورگ بىخوات زۆر چاكە ئەو ە بيانو ەكى چاكە دواىى دەلئەن گورگ خواردى بۆىە زانايان دەفەرموون ەندى شت ەهەى مروؤف

نەیلەت کە بیلەت دوایی بەرامبەرە کەت سود لەو قسە یەت وەر دەگرێت و بە خراب بە کاری دەھێنێت بەرامبەرەت، بەھەر حال ئەمە دوو پرێگرە و یعقوب -ﷺ- نایەوێ بینرێت لە ترسی ئەو دوو خالە ی کە باسمان کرد.

قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذُّبُّ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذَا لَخَاسِرُونَ ﴿١٤﴾

{قَالُوا} براکانی یوسف لەو ئەلامی باوکیان وتیان:
{لَئِنْ أَكَلَهُ الذُّبُّ} جا کە بێت و گورگ بیخوات.
{وَنَحْنُ عُصْبَةٌ} لە کاتی کدا ئێمە کۆمەڵی کوری گەنجین لە گەڵ ئەو شەدا گورگ بتوانی بێت لە ناو ئێمەدا ئەو برا بچوکە مان بیخوات.

{إِنَّا إِذَا لَخَاسِرُونَ} ﴿١٤﴾ ئەو ئەو ئێمە دۆراوین ئەو باوکە ھەر وا حسابکە ئێمە ھەر پیاوین ھەر غیرە تمان نیە گورگ حدی چیه چۆن جورئەت دەکات لە ناو ئێمەدا ئەو برا بچوکە مان بیخوات خۆ ئێمە یەک کەس و دوان و سیان نین ئێمە کۆمەڵیکین، کەواتە بەم شێوە یە دڵ ئارامیان دایە باوکیان وتیان خەمی ئەو ئەت نەبێ لێی مە ترسە گورگ بیخوات، کە یعقوبیش زانی ئەوان فعلاً کۆمەڵیکن و بە دەسەلاتن کەواتە إن شاء الله گورگ ناتوانیت بیخوات کەواتە ئەو مە ترسیە ی لێی نەما سەیریش کرد ئەگەر کورە کە ی بۆخۆی بچیت جەویک بگوریت و سەفرە یە ک بکات و خواردنیک ی خوش بیخوات و یاری بکات قە یچیکە با لێی بیبەش نە کریت، وە لە لایەکی تریشە وە بۆ ئەو ی دلی کورە کانی تریشی نەرەنجینێت کە ئەو نە داوا لە باوکیان دەکەن لە گەڵ مان بئیرە، یعقوب -ﷺ- رازی بوو.

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابَتِ الْجُبِّ ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾

باوکیان ریڭای پیدان که بییهن.

{فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ} جا کاتیک که بردیان ابن جلیلی طبری رحمة تی خوی لیبیت له ته فسیره کهیدا دهفه رمویت هه ره وهندهی خوشبو که له بهر چاوی باوکی نهما دواپی ته و روخساره جوان و به پیکه نین و خوشیهی که لای باوکیان بو یوسفیان دهردهبری ته وه گورپا، له موفه سیرینی سه له فیه وه دهیگپرته وه ده لیت:

دهستیان کرد به تورهبوون و قسه پیتوتن و لیدان ته وه له ریگا ده بییهن و لپی ده دهن؛ طبری دهفه رموی: یه کیکیان لپی ده دا ته ویش پای ده کرد بو باوهشی ته وهی تر بو ته وهی ته و بیگریته خوی ته وهی تریش لپی ده دا و پای ده کرد بولای ته وهی تر، به هه رحال ته وهندهیان لیدا هه ره ته وهنه ی مابوو که بمریت دوا ی ته وه ته و برایه یان که وتی یوسف مه کوژن فرپی به نه ناو بیریکه وه وتی ته ی باشه ئیمه له سه ره ته وه رینه که وتین که نه یکوژین! خو ئیوه خه ریکه ده یکوژن نابیت، ئینجا دهستیان له لیدانی هه لگرت .

{وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابَتِ الْجُبِّ} ریکه وتن له سه ره ته وهی که بیخه نه ناو قولایی شویتیکی نادیا ری بیریکه وه طبری ره رحمة تی خوی لی بیت دهفه رمویت: شوپریان ده کرده وه بو ناو بیره که ته ویش له ترسی خوی و له ترسی که وته نه ناو بیره وه به لیواری بیره که خوی گرتوو توند بو ته وهی نه که ویته ناو بیره که، هیتایانه دهره وه هه ردوو دهستیان به ست وه جله کهشیان لی دانا کراسه کهیان لی داناو دوا ی ته وه فرپیان دایه ناو بیره که، که فرپیان دایه ناو بیره که دهفه رموی: که وته ناو ئاوه که وه دواپی خوی هه لسا یه وه بو سه ره به ردیک له وئ

بانگیان کرد بۆئەوێ بزانن ماوێ یان مردووە، کە بانگیانکرد دڵی خۆشبوو یوسف -
 ۞ وتی لەوێ بە بۆچونیان گۆرابی و دەرماکەن و بەزەبیان پێدا هاتیتهوێ
 دەفرموی کە لەلامیانی داوێتەوێ وتیان کەواتە دیارە ماوێ ئنجا دەی با بەرد بارانی
 بکەین تابیکوژین هەوڵی ئەوێشیاندا بەلام ئەو براهیان کەوتی نابێ بیکوژین
 پێگری لی کردن و وتی ئەو ئیمە لەسەر ئەوێ پێ ئەوێتین کە نابێ بمری!
 تەواو فریماندا یە ناو بیرە کەوایی گەڕین، لێردا بیر لەوێ بکەینەوێ کە کۆمەڵیک
 براهێک رابن لەسەر ئەوێ ئەو کارەساتە بەسەر براهیەکی بچوکی خۆیان بینن چی
 وای کرد؟

یوسف نەمالیانی خواردبوو نە جێوی پێ دابون نە کەسیانی کۆشتبوو و نە
 بێرێزی بەرامبەر بە کەسیان کردبوو، بەلکو تاوانی یوسف ئەوێ بە کە دەبینن
 یوسف بەرەو سەرکەوتنیک دەروات جارێ نەشگەشتوێ پێی بەرەو بەرزاییەک
 دەروات کە ئەوان پێی ناگەن؛ وە مەروفی حەسود نایەت پێشبرکی لەگەڵ ئەو
 کەسە بکات کە پێشی کەوتۆتەوێ بەلکو بگاتە ئەو پێشی بکەوێتەوێ، بەلکو
 هەوڵی کەسی حەسود هەوڵیکی کەمە دەیهوێ کەسە سەرکەوتوێ کە لەناو بەریت،
 بۆنمۆنە تۆ دەبینی هاوڕێکەت قوتاییەو قورئانی لەبەر کردووە تۆ تا ئێستا پیت
 لەبەر نەکراوە تۆ مەچۆ سومعە و کەرامەتی ئەو بێشکینی لەناو هاوڕێکاندا بلی
 راستە ئەمە قورئانی لەبەر کردووە بەلام زۆر کەسیکی خراپە ئێوە نایانسن؛
 چونکە خۆت ناگەیتە ئەو ئێستا ئەتەوێت بێشکینیت، کێرکیکاری بازرگانیکەت
 بازرگانیکە ی لەتۆ بەرەو پێشتر و دەچی لەناو خەلک دەلی ئەو بازرگانیکە ی
 دەیهێنی بە غەش هیناویەتی یادزی کردووە یا شتەکە ی ئەصلی نیە؛ یا مەروفی و
 هەیه دەچیت ئەو کەرەستە یەکی کە تۆ هیناوتە بۆ نۆمۆنە کارگە یەکی ئاو لەگەڵ
 کارگە یەکی ئاوی تر دیت شتیکی پێس دەخاتە ناو هەندی ئاوی کارتۆنە ئاویکەوێ

دیت بەخەلک دەلێت سەیری بکەن ئەو کارگەیه ئەو ئەو ئەوانە ئاوا پێسە لە راستیشدا بەو شیوەیه نیه و اش نیه؛ بۆیه که مەرۆف حسودی گرتی پەنا بەخوای گەوره حسود هەموو هەول و تەقەلایەک دەدات بۆ ناشرین کردن و لەناوبردنی ئەو کەسەى حسودی پێ دەبات؛ چونکە حسود ئەو کەسەیه کەخۆی ئاستی نزمە کەخۆی لەدواوەیه، ئەو ورەیهى نیه کە بەرز بێتەووە و پێش کەوێتەووە ئەى ناچار چى دەکات؟ ناچار دەلێ ئەو کەسەى لە پێشەووەیه و لە بەرزیه و لە پێشکەوتندایە بئەو دابگرم با ئەو لەکەدار بکەم و با ئەو ڕاکیشم بەرەو خوارەووە خوڤۆم هەرنەگەمە سەرەووە با ئەم هەر نەهێلم، کە مەرۆف وردبێتەووە لەو مەوقیفە کى بیکات بەرامبەر برايه کى بچوکیان بە لێدان و خستنه ناویرێکەووە وە بەهەولێ کوشتنی بەهەموو شیوازیک ئەى باشە تاوانى چیه، یەحیای کورێ زەکەریا کە پیغەمبەرێکی خوابوو -ﷺ- کە ئەو پیغەمبەرەیه کە لە ژيانیدا نە تاوانى کردووە و نە بە خەیاڵیشدا هاتوووە سەریان بری، واتە مەرۆف کە خراپ بوو درندەیه کى زۆر خراپى لى دەردەچیت بۆیه مەرۆف ناخى خۆى باش کات و پاکی کاتەووە ئەو ناخى مەرۆفەى کە غیل و حقدو حسادەتى تیکەوت مەرۆفێکی زۆر درندەى لى دەردەچیت بەرامبەر ئەو کەسانەى کە حەزىان پێ ناکات، بەرامبەر ئەو کەسانەى کە سەرکەوتون بەسەریدا، وە ئەم چیرۆکەى یوسف باشتەرى و پرونترین بەلگەیه لەسەر ئەو؛ بۆیه هەندى کەس کە حسودی دلى داگیرکردووە بە سەرسۆرمانیکەووە دەلێ من حسودی دەبەم؟

ئەى تۆ کى خۆتۆ لەکۆرەکانى یعقوب باشترو پاکتر و گرنگتر نیت، بەلێ کۆرەکانى یعقوب حسودیان بەبرای خوێان برد ئیستا تۆ حسودی بەبرایه کى ئیمانیت نابەیت! وەهەمیشە تۆمەتەکانى کەسى حسود درۆو دەلەسەیه شتانیکی

باس ده‌که‌ن که ئە‌صل و بنه‌مای نه‌بی‌ت بۆ ئە‌وه‌ی به‌رام‌به‌ره‌که‌ی له‌که‌دار بکات و نه‌یه‌یل‌یت.

{وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتَبْتَئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا} دوا‌ی ئە‌وه‌ی که خستیانه ناو بیره‌که‌ خ‌وای په‌روه‌رد‌گار وه‌ح‌ی بۆ یوسف نارد فه‌رم‌و‌وی: ئە‌ی یوسف به‌ د‌ل‌ن‌یا‌یه‌وه ئە‌و کاره ق‌ی‌زه‌ونه‌ی که به‌رام‌به‌ر به‌تۆ کردیان له‌پ‌رو‌یان ده‌ده‌یت‌ه‌وه، واته‌ خه‌مت نه‌بی‌ت تۆ ئ‌ی‌ستا نام‌ریت وه‌ له‌ناونا‌چ‌یت وه‌ناشتوانن تۆ ب‌کو‌ژن، ئە‌وان ده‌ت‌خ‌ه‌نه‌ بیر‌یک‌ه‌وه بۆ ئە‌وه‌ی خ‌و‌یان به‌رز‌به‌نه‌وه و تۆ نه‌م‌ین‌یت به‌لام ئە‌وه‌ی خ‌وای گه‌وره‌ ده‌یه‌و‌یت ش‌ت‌یک‌ی تره تۆ به‌رز ده‌بی‌ته‌وه ئە‌وان داده‌به‌زن، سه‌یر‌که‌ن بو به‌ په‌ند قه‌زیه‌که ؛ له‌و کاته‌وه تا ئە‌م‌رۆ و تار‌پ‌ۆ‌زی ق‌یا‌مه‌ت با‌سی ئە‌و کاره ق‌ی‌زه‌ونه ده‌ک‌ر‌یت که‌برا‌کان‌ی یوسف کردیان که‌واته م‌ر‌و‌ف ر‌اس‌ت‌کا‌و له‌گه‌ل خ‌وا‌بی‌ت ئە‌گه‌ر هه‌موو ئ‌ومه‌ت‌یش وه‌ نزیک‌ترین که‌سی‌شت ک‌و‌بی‌ته‌وه بۆ له‌ناو‌برد‌نت نا‌ت‌وان‌یت به‌ومه‌رجه‌ی م‌ر‌و‌ف له‌گه‌ل خ‌وای گه‌وره‌بی‌ت؛ په‌روه‌رد‌گار وه‌ح‌ی بۆ یوسف نارد فه‌رم‌و‌وی ئە‌ی یوسف به‌د‌ل‌ن‌یا‌یه‌وه تۆ هه‌وال‌ی ئە‌و کاره ق‌ی‌زه‌ونه‌ی که‌ئ‌ی‌ستا ده‌یکه‌ن پ‌ی‌ان ده‌ل‌ی‌ته‌وه واته‌ پ‌ی‌ان ده‌ل‌ی‌ت به‌ برا‌کانت له‌ب‌یر‌تانه ئ‌ی‌وه چ‌یتان کرد .

{وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ} ﴿١٥﴾ وه ئە‌وان هه‌ست‌یش نا‌که‌ن، ئە‌مه‌ش دو‌وم‌ان‌ای هه‌یه، یان ئە‌وه‌یه ئ‌ی‌ستا هه‌ست نا‌که‌ن که ئە‌وه ئ‌یمه وه‌ح‌یمان بۆتۆ ناردو م‌و‌ژده‌مان دا‌یتی که‌ ر‌ۆ‌ژ‌یک د‌یت تۆ له‌سه‌ره‌وه ده‌بی‌ت و ئە‌وان له‌ ژ‌یره‌وه‌ن و پ‌ی‌ان ده‌ل‌ی‌ته‌وه که‌ چ تا‌وان‌یک‌یان کرد، یان ئە‌وه‌یه ئە‌وان ئ‌ی‌ستا ئا‌گ‌ایان له‌وه نه‌و د‌ل‌خ‌ۆ‌شن به‌وه‌ی که‌ ر‌ز‌گ‌اریان بوو له‌ده‌ست تۆ که ئ‌ی‌ستا ئە‌وان نازانن ئ‌یمه چ به‌ل‌ی‌ن‌یک‌مان به‌تۆ دا، یا له‌و کاته‌دا که‌ کاتی خ‌و‌ی د‌ی و تۆ پ‌ی‌ان ده‌ل‌ی له‌ب‌یر‌تانه ئ‌ی‌وه چ‌یتان به‌یوسف کرد ئە‌وکاته‌ی که‌پ‌ی‌ان ده‌ل‌ی‌ته‌وه ئە‌وان نازانن که تۆ یوسف‌یت هه‌ردوو مانا‌که‌ی هه‌ل‌ده‌گر‌یت و هه‌ردو‌ک‌یش‌ی ر‌اس‌ته، ئە‌مه م‌ژده‌یه‌کی خ‌ۆ‌شه له‌خ‌وای په‌روه‌رد‌گاره‌وه

بۆ یوسف که دلیابه پاشه پوژی ستهم لیکراو خوی گه و ره سه ری ده خات بادوای
ماوه یه کیش بیت .

{تَبَيَّنَهُمْ} زانایان ده فهرمون فعلا دوی چل سال پیمان راده گه یه نیت سبحان
الله واته ئەم به سه رهاته زۆردریژه دوی چل سال براکانی دینه به ردهستی و پیمان
ده لئ له بیرتانه چیتان به یوسف کرد، ئەوان له ژیره وهو یوسف له سه ره وه یوسف
یارمه تیان ده دات، وه سودی دوه میشیان ئەوه یه مروقی سته مکار ئیلا پوژیک
دیت دهر ئەنجامی زولم و سته مه که ی خوی و هرگریته وهو خوی گه و ره سزای
بدات.

وَجَاءُوا آبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾

خستیا نه ناو بیره که و ئیستا دلیان خوشه .

{وَجَاءُوا آبَاهُمْ عِشَاءً} کاتی عیسا گه رانه وه بۆ ماله وه .

{يَبْكُونَ} ﴿١٦﴾ به لام هه مویان ده گریان، یعقوب وتی چیوه رۆله کانم چی
رویداوه؟

ئەم گریانەیان بۆ ئەوه بو ئەو که سه ی که بریار ده دات و حاکمه بیخه له تین به
فرمی سکی درۆینه کاریگه ری بکه نه سه ر ئەو که سه ی بریار ده دات و له سه ر ئەو
که سه ی هه واله که ده بیستیت به فرمی سکی درۆینه قه ناعه تی پیکه ن به لام قاضی
عاقل و زیره ک و تیگه یشتوه به هو ی فرمی سک رشتنه وه حوکم بۆ که سه که نادات
که تۆ له سه ر حه قیت، مادام تۆ ئەگریت ته واو دیاره تۆ سته م لیکراویت! نه خیر
فرمی سک رشتن نیشانه ی راستیتی نه ئەوه ش درۆیه کی ترو تاوانیک کی ترچونه
گریانی راستی نه؛ چونکه خو له په روشیان بۆ یوسف ناگرین.

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ ۚ
وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾

{قَالُوا يَا أَبَانَا} كه باوكيان بينى بهو حاله تى گريانه وه كه گه رانه وه وتيان ئه
باوكمان ئيمه كه رويشتين بو سه فره لهو شوينه ي كه لى لاماندا.

{إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ} ئيمه دهستمانكرد به پيشپرکى کردن جا يا پيشپرکى بهراکردن
تا بزاین کاممان خيراترين يان پيشپرکى به تير هاويشتن، بو ئه وه ي يوسف ماندو
نه بى ئه و مناله ناتوانى له گهل ئيمه دهركاو راکا .

{وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا} يوسفمان لای كه لو په له كانمان دانا، طبعا ئه مانه
هه موى درويه دواى درو، بينن تاوانىك چهند دروى به دواى خویدا هينا لهو كاته
كه ئيمه پيشپرکيمان دهكرد و له يوسف دوربوين .

{فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ} يه كسه ر لهوكاته دا گورگ هات و خواردى وه توش ئه ي باوكه
باوهرمان پيناكه ي هه رچه نده ئيمه عوزرى خويمانمان بو باسكرديت و راستى
شته كه شمان بو باسكردوى .

{وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ} ﴿١٧﴾ هه رچه نده ئيمه راستيش بكهين
و راستگوشين له گه لت تو باوهرمان پيناكه ي، به لام كه باوهرپشمان پينه كهين
ئه وه نابيته هوكارى ئه وه ي كه ئيمه عوزره راسته قينه كهت پى نه ليين ئه وه پيمان
وتيت ئه ي باوكه جا كه يفى خوته قه زيه كه ئاوا بوه كه واش نه بو!

وَجَاءُوا عَلَىٰ قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ ۚ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمُ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا ۚ
فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ۚ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾

{وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ} بۆ ئەوەی زیاتر درۆکهیان بخەنە قالدی راستیەوه و باوکیان باوەر پێکەن و باوکیان قەناعەت بکات بەدرۆکهیان سیناریۆیەکیان ڕێک خست، هاتن بەحساب زۆر زیرەکن، نازان زۆرجار مروۆفی تاوانبار بەلگەی تاوانبارتییەکی لە قسەکانی خۆیدا دەست دەکەوێت، لە هەموو یوسف تەنھا کراسیکی یوسفیان هینایەوه پیش فری بەنە ناو بیرەکی ئی لیان داکەنی بەسەلامەتی ئیستا کراسیکیان هیناوه و لەولاشەوه چون ئازەلیکیان سەربری و خوینتیکی درۆینەیان لەکراسەکی یوسف دا و کراسەکیان خویناوی کرد وتیان ئەی باوکە ئەوەش بەلگەیە لەسەر ئەوەی کە یوسف گورگ خواری و ئەمەش خوینی یوسف کاتیک کە گورگە دەخوارد، یەکیک لە پیشەوایانی سەلەف دەفەرموێت: دیارە ئەو گورگە زۆر بەرەحم بوو کراسەکی نەدراندووە واتە بەس یوسفی خواردووە نەهیشتووە کراسەکی بدرێت کراسەکی زۆر بەجوانی و بەسەلامەتی ماوەتەوه، واتە عەقلی ئەوەیان نەبو؛ چونکە تاوانبار و زالم و خوینەرێژ ئیلا خوی گەورە وادەکات کە شوینەواریک لەدوای خوی جیهیلێت بێتە بەلگە بۆ ئەوەی بزانی، ئی هەر نەبواوە تۆزێ کراسەکەتان دراندبایە بۆئەوەی بزانی کاتی کە قەپی پیاکردووە خواردووەتی دراندووەتی نا ئیستا بەس کراسیکی سەلامەت بەس خوینی پێوەیە هیچ نەدراوە ئەمە نیشانەیەکی گەورەیه خوینەکەش درۆیه خوینی مروۆف نیە ئازەلیکیان سەربریوە کراسەکیان پی خویناوی کردووە.

{قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً} بەلام یعقوب کە سەیری قەزیەکی کرد تیگەیشت ئەم باسە دروست کراوە و درۆیه شتیکی تر لە ئارادایە فەرمووی بەلکو ناخەکی خۆتان شتیکی بۆ پازاندووەتەوه کە بیکەن ئەو شتە چیه من نازانم بەس بۆ ئەوەی یوسف لەمن جیاکەنەوه، ئەگینا ئەمە ی باسی دەکەن شایەنی باوەر

پىكردن نيه، حالەتيان به گريانه وەيه، بەلگەيان كراسيكي خويناويه، بەلام باوكيان
نەخەلەتا نە بەحالەتي گريانه كەيان و نەبە بەلگە درويينه كەشيان فەرمووي ئيو
ناخە پيسەكەتان شتيكي بۆ رازاندونەتەو و كردوتانە چيە نازانم حاكميش كە
بەلگەي نەبيت لەخويەو ناتوانيت حوكم بەسەر بەرامبەردا بدات، بۆيە كەهيچ
بەلگەي نەبوو يعقوب لەسەر ئەوێ كە ئەوان كوشتويانە يان شتيكيان لى كردوو
فەرمووي .

{فَصَبْرٌ جَمِيلٌ} ئەوێ لەسەر من پيوسته ئارام دەگرم ئارامگرتنيكي جوان،
ئارامگرتني جوانيش ئەوێ كە سكالاً بۆلاي مروف ناكەيت وە بيزاري لەقەدەري
خوا دەرنابريت و رازي بەقەدەري خواي گەورە وە كەشتيكت بەسەر يەت مەلئ
والله من شايستەي ئەو نيم كە بەسەرم هاتو ئەبئ بليي لەوێ بەهوي
كەمتەرخەمي خۆمبي لەوێ تاواني خۆمبي لەوێ هۆكار خۆمبم لەكاتيكيشدا
ئەگەر سەد لەسەديش بەرامبەرەكەت زالمبي بەلام لەگەل ئەو شدا تەزكيەي
خۆت مەكە، كاتئ كە موشريكەكان لە غەزوێ ئو خود حەفتا صەحابەيان شەهيد
كرد ئئ بەدەستی موشريكەكان شەهيدكراون واش خواي گەورە دەفەرمويت
لۆمەي خۆتان بكەن ئيوە كاريكتان كرد كە بوو بەهوي ئەو، كەواتە ئارامگرتن
ئەوێ كەتو شتيكت بەسەرديت فەقيريه، زەرەرە لە مامەلە، مالمسوتانە، وەرگەراني
سەيارەيە، نەخۆشيه، بەلايه، هەرچيبي صبر جميل ئەوێ سكالاي خوا لاي
خەلك نەكەيت، نەخیر بەلكو سكالاي خۆت لاي خوا بكە وە سكالاي
خەلكيش لاي خوا بكە .

{وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ} ﴿١٨﴾ من خۆم دەدەمە دەست خوا و پشت
دەبەستم بەخوا، وسكالاً دەكەم بۆلاي خوا، هانا دەبەم بۆخوا، وە خواي گەورەيە
كە ئەو زاتەيە كە داواي يارمەتي لى دەكرئ بەتەنها؛ چونكە كەس فرياي من

ناكەوئیت كەس ناتوانی لەو موصیبه تە رزگارم بكات خوانه بی تەواو خۆم تەسلیمی خوای گەورە دەكەم، وە داوای یارمەتی بردنی من بەس بۆ خوايه لەسەر ئەو وەصفەي كەوا ئیستا ئیوه دەیکەن، ئەو هەموو درۆیهی كەوا كۆتان كردۆتەووە رێكستان خستوه ئەوانە هەموی بۆ خوا لێدەگەریم خوای گەورە بەتەنها بەسە بۆ ئەوێ راستیەكان دەربخات و بۆ ئەوێ یارمەتیم بدات وە بۆ ئەوێ روی راسەقینەي ئیوهش دەربخات لەمە ئەوهمان بۆ دەرەكەوئیت مروفی موسلمان كاتی بەلایەك یا موصیبه تێكی بۆ یەت چبكات؟

پیش هەموو شت خۆمان تۆمەتباربکەین لای خوا، واتە لەو مەي خۆمان بکەین خوايه من ستمم لە نەفسی خۆم کرد خوايه من هەلەمکرد تاوانمکرد خوايه كە رەحمم پینەكەیت و لیم خوشنەبی من لە زەرەرمەندان دەبم كیشەكەشمان لەگەڵ خەلك بەو دەبیت بە چاكبونی پهيوەنديمان لەگەڵ خوا چارەسەر دەبی؟ چونكە بەخوا كە خوا سەرت نەخا بەسەر نەیارانتدا بەخوا سەرناكەوي چۆن سەرت دەخات؟ بەوێ كەتۆ بەسەر نەفسی خۆتدا سەربكەويت و ملكەچی خوابی و پشت بەخوای گەورە ببەستی خوای گەورە كارت ئاسان دەكات ان شاء الله، لەیەكێك لە ریاوایەتەكاندا دەفەرموئیت لەدوای ئەوێ براكانی یوسف زۆریان لێداو رایان دەكیشا و ئەیانویست بیخەنە ناو بیرەكەوێ یوسف زەرەخەنەيەك بە لێویدا هات -ﷺ-، وتیان سەیرە ئیمە لیمانداویت و ئەتخەینە ناو بیرەوێ تۆش پێدەكەنیت و دلت خوشە!

یوسف دەلی نا من سەیرم لەوێدیت جاری واھەبوو بەخەیاڵمدا دەهات دەموت من یانزە برام هەيە كەس ناتوانیت زولم لەمن بكات دلم بەوێ خوشبوو كەمن خاوەنی یانزە برام لەخۆم گەورەتر، كەچی ئیستا یانزە براكەمن دەیانەوئ بمكوژن وە دەیانەوئ بمخەنە ناو بیرێكەوێ بەھەر حال ئەم قسانە هیچ دلی

براکانی نەرم نەکرد فریانی دایە ناو بیرەکەووە ئیستا لەناو بیردایە، وە بەهەوالیکی درۆ گەرانەووە بۆلای باوکیان وە کراسیکی درۆییەیان هیناوە و خوینتیکی درۆیینەیان پیدا کردووە کە گوايە ئەمە خوینی یوسفە -ﷺ-.

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ ۚ قَالَ يَا بُشْرَىٰ هَذَا غَلَامٌ
وَأَسْرُوهُ بَضَاعَةً ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

{وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ} خۆی گەورە دەفەرموێت کاروانیکی بازرگانی کە ئیشیان ئەوەبو لەولاتیکەووە بۆولاتیکی تر دەگەران و لەشاریکەووە بۆشاریکی تر دەپوێشتن بۆ بازرگانی گەرۆک بوون گەشتە نزیك ئەو شوینەیی کە بیری لێیە و ئەو بیرەیی یوسفی تیدا فری دراووە .

{فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ} کابرای نێردراو بۆدۆزینەووەی ئاو بیریکی دۆزیەووە، ئەو بیرەیی کە یوسفی تیدا فریدراووە .

{فَأَدْلَى دَلْوَهُ} سەتڵەکەیی شۆر کردووە بۆناو بیرەکە بۆ ئەوێ ئاو دەربینیت بۆ خۆی و بۆ کاروانەکە، کاتی سەتڵەکە دەگاتە خوارەووە یوسف دەبینیت دلخۆش دەبیت -ﷺ- توند دەست دەگریت بەسەتڵەکەووە، هەمیشە مەوێش کە شتیکی شۆرکردووە کە قورس بوو دەلی دیارە ئاوی تیچووە ئیستا هەست دەکات سەتڵەکەیی زۆر قورسبیت کەواتە بەدلیاییهووە سەتڵەکە پڕ لەئاو بوو پرایدەکیشتێتە سەرەووە کە نزیك دەبیتەووە دەبینیت منالیکە چ منالیک یوسف سەلامی خۆی لەسەربیت ئەگەر جوانی هەموو مەوێش کە بکەیت بە دوو بەشەووە نیوێ هی یوسف بوو واتە منالیکی ئەوێ جوان بوو، ئیستا مندالیک دەموچاوی دەدرەوشیتەووە دەلێی مانگە، کاتی کە ئەوێ بینی وتی مژدەبی ئەی هاوێلەکانم

من منالیکم دۆزیه وه لیڤه قهزیه که تهنه ئه وه نیه ئاومان دهست که وتبیت به لکو منالیکى جوانیش ئه وه له ناو ئه و بیردها هاته دهره وه به وه ی سه تله که وه
 {وَأَسْرُوهُ بَضَاعَةً} کاروانه که قهزیه که یان شارده وه تا که شف نه بیت واته ئه و
 که سه ی که سه تله که ی شوڤ کرده وه له گه ل بهر پر سه که ی خو ی و گه وره که ی خو ی
 که یوسف بکری ت به شتو مه کی ک بو فروشتن بو ئه وه ی سودمه ندبن لی، یوسف
 دانرا بو فروشتن

{وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ} ﴿١٩﴾ خوی پهروه ردگار ته واو زانایه به وه ی که
 ئیستا کاروانه که دهیکاو به وه ی که براکانی یوسف کردیان و ئیستا خه ریکن
 یوسف بکه ن به کۆیله یه ک و بیفروشن و وه کو کالایه ک مامه له ی له گه ل بکری ت
 له کاتیکدا خوی گه وره یوسفی داناوه ببیت به پیغه مبه ری ک ببیت به هیدایه تکارو
 ریئمایى کارى ئوممه تی ک که چی ئیستا چون مامه له ی له گه ل ده که ن خوی
 گه وره ئاگای لییه، له وانیه که سیک بل ی که خوی گه وره عه لیمه ئه ی بو هیشتی
 بو ریگهیدا وا له خوشه ویسته که ی و پیغه مبه ره که ی بکری ت - وَعَلَى اللَّهِ - ده لی ن ئه مه بو
 ئه وه یه ئیمه تی بگه ی ن که ئیمه له دونیادای ن دونیاش دونیای تاقیکردنه وه یه خوی
 گه وره هه مومان تاقی ده کاته وه به جو ره ها شیواز، تاقیت ده کاته وه به خوشی ئایا
 سوپاسی خوا ده که یت له سه ری وه تاقیشت ده کاته وه به ناخوشی ئایا ئارام
 ده گری ت له سه ری له هه ردولایه نه که شدا که سه رکه وتوو بیت له تاقیکردنه وه که
 پله ت پی به رزده بیته وه لای خوی گه وره خوشه ویست ده بیت لای خوی گه وره
 ری ز لیئراو ده بیت لای خوی گه وره وشایسته ی به هه شت ده بیت لای خوی
 گه وره؛ به لام هه یه له تاقیکردنه وه ی خوشی ده رناچی ت، وهه شه له تاقیکردنه وه ی
 ناخوشی ده رناچی ت، هه شه له هیچی ان ده رناچی ت هه شه له هه ردوکی ده رده چی ت
 خوی گه وره له وانمان بگپری، هه یه تاهه ژاره خواپه رسته که خوی گه وره تو زی

مالی پیدا یاخی دەبیت لەخوای گەورە، ھەبە بە پێچەوانەوہ تا دەولەمەندەو ھەبەتی سوپاسی خوا دەکات بەلام کەتوشی ناخۆشیەک یان نەخۆشیەک بوو یاتوشی فەقیریەک بوو یاخی دەبیت لەخوا و دەست دەکات بەکوفر کردن و ناپەزایی دەرپرین، دەبیت بزانی ئیمە لەتاقیکردنەوہداین؛ بەخوا لەشت ساغبی ئەوہ تاقیکردنەوہبە بزانی سوپاسی خوا ئەکە و گوپراپەلی خوا ئەکە یان نا، کە نەخۆشیشیت ھەر تاقیکردنەوہبە ئارام دەگریت کەخوای گەورە بەھۆی ئەو نەخۆشیەتەوہ تاوانەکان دەسپێتەوہ ئارام دەگریت یان نا بۆیە دەلێن خوای پەرەردگار چاک زانیە بەوہی کە ئیستا بەرامبەر بەیوسف دەگریت بەلام ھەمویان ئیستا لەتاقیکردنەوہدان، براکانی یوسف ئیستا لەتاقیکردنەوہبە کدان زۆر قورسە، باوکی یوسف لەتاقیکردنەوہدایە ئارام دەگریت؟

بەلی ئەوہتا ئەو فەرمووی فصیر جمیل یعقوب بریاریدا ئارامیکی زۆر جوان بگریت ئەی یوسف بی ئومید دەبیت لە پەرحمی خوا یان بەردەوام ئومیدی بەخوای گەورەبە؟

ھەموو تاقیکردنەوہبە، کەواتە ئەگەر خوا پێگا نەدا کەس نەخۆش بیت و پێگا نەدا ھیچ ستەمکاریک ھەبیت کەواتە ئیمە لەدوینادا نین یەکسەر پۆژی دوایی ھات و پۆژی تاقیکردنەوہ پۆی، دونیاش شوینی تاقیکردنەوہبە کێ دەردەچی تیایدا!

ھەموو پۆژیک ئیمە لەتاقیکردنەوہداین بەجۆرەھا تاقیکردنەوہبە بەدریژایی تەمەنیشمان ھەر لەتاقیکردنەوہداین.

وَشَرُّهُ بَشَمَنْ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾

{وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ} براکانی یوسف -ﷺ- یوسفیان بهو کاروانه بازرگانیه فروشت، که کاروانه که له‌ناو بیره‌که یوسفیان دهره‌ینا، براکانی یوسف ته‌ماشایان ده‌کرد بزانن که‌س یه‌ت بۆلای بیره‌که و که‌س یه‌ت ده‌ری بی‌یت، ئنجا که دهره‌ته‌وه ناکا بگه‌رپته‌وه بۆلای باوکمان، له‌که‌میندان بۆ ته‌وه‌ی دل‌نیا‌بن که یوسف کۆتایی پی‌ بیت و نه‌گه‌رپته‌وه جاریکی تر جا چهند رۆژ ماوه‌ته‌وه له‌ناو بیره‌که قورئان باسی نه‌کردوه، کاروانه‌که هاتن و یوسفیان دهره‌ینا براکانیشی له‌دووره‌وه چاودیرن که بینیان به‌په‌له‌ هاتن وتیان ته‌مه‌ کۆیله‌ی ئیمه‌یه‌ رایکردبوو ته‌وه چۆن دوزیتانه‌وه؟ ته‌ی ده‌ستان خوشی‌یت که دوزیتانه‌وه دیاره له‌ناو ته‌وبیره‌ خۆی شاردۆته‌وه که‌چی وای زانی له‌ده‌ست ئیمه‌ پاده‌کات باشه‌ قه‌یناکات پی‌تان ده‌فروشین، ئیستا له‌وه‌یه‌ بلین ته‌ی بۆ یوسف نه‌ی وت ته‌وان برای منن ته‌وان راست ناکه‌ن که ده‌لین ته‌وه‌ کۆیله‌ی ئیمه‌یه‌؟

چونکه‌ روی راسته‌قینه‌ی براکانی خۆی ناسی زانی که براکانی له‌وه‌دان که له‌ناوی به‌ن ئیستا بی‌ده‌نگه‌ که ده‌لین کۆیله‌مانه‌ بی‌ده‌نگه‌ نالی‌ راست ناکه‌ن؛ چونکه‌ ده‌ترسی که که‌شفی بکات و بلی برامن کاروانه‌که ده‌یده‌نه‌وه ده‌ست براکانی و دواتر براکانی له‌وه‌یه‌ بیکورن بۆیه‌ یوسف بی‌ده‌نگه‌ له‌و زولمه‌ گه‌وره‌یه‌؛ براکانی ئیستا به‌کۆیله‌ له‌ قه‌له‌میاندا ته‌ویش له‌ترسی ته‌وه‌ی که نه‌یکورن بی‌ده‌نگه‌ نالی‌ من برایان نیم .

{دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ} به‌لام به‌نرخیکی زۆر که‌م فروشتیان به‌ چهن دره‌همیک باشه‌ بۆ؟

ته‌ی ته‌گه‌ر ته‌وه‌ کۆیله‌شتان بی‌ت پاره‌ی زۆر ده‌کات واته‌ چهند دره‌همیک چیه‌ که‌نرخ‌ی کۆیله‌یه‌ک بی‌ت به‌لام ته‌وان بۆیه‌ به‌نرخیکی که‌م فروشتیان.

{وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الرَّاهِدِينَ} ﴿٢٠﴾ چونكە ئەوان ھەر نەیان دەویست ئەیانە ویت
 ڕزگار یان بیت لێ، ئاخر ئەوان نازانن یوسف کێیە و قەدری یوسف لای خوا
 چەندە ئیستا ئاوا بەکەمی سەیری دەکەن؛ بەکەم نرخى دەیفروشن؛ موفەسیر
 دەفەرموێ تەواو دڵنیا شەونەووە کە لە گەڵ خۆیان دەیبەن ئینجا وازیان ھینا و
 ڕۆشتن نەکا بگەریتەووە، تەماشابکەن سەتەم لەدوای سەتەم ئەم مندالە ئیستا کە
 تەماشای دەکات براکانی فروشتیان ئێ زانراویشە کە فروشرا واتە بو بەکۆیلە ئیتەر،
 پێغەمبەرێکی خوا لەداھاتودابە چ قۇناغێکی ژياندا ڕۆشتووە؟

بەو قۇناغەدا کە کرا بە کۆیلە وە بەنرخێکی زۆر کەم فروشرا ئەمە ئەو ھەمان
 فێردە کات کە دنیا یە ک قۇناغ نە، ئەو ھەت فێردە کات کە لەناخۆشیدا بویت بێئومید
 مەبە لە پەرحەمی خوا وامەزانە خۆشی بەدوادانایەت ئەو ھەت فێردە کات کە تۆ
 لەناخۆشیدا بویت وایزەیت کەسی تر ناخۆشی نەبینووە وانەزانی خوا ڕقی لیتە،
 ئەو ھەت خۆشەوێستی خۆیەتی و پێغەمبەری خۆیەتی ئیستا کرا بەکۆیلە و فروشرا
 کەواتە مەرووف ئارامی ھەبێت لەسەر ناپەرەتەکان لەدوای ناپەرەتەتی خۆشی دیت
 إِنْ شَاءَ اللَّهُ.

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ
 نَتَّخِذَهُ وَلَدًا ۖ وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ
 الْأَحَادِيثِ ۚ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾

یوسف -ﷺ- کردرا بەنرخێکی کەم، ئیستا کاروانە کە کەوتنەوێ کە بەرەو
 مصر دەڕۆشتن لە فەلەستینەووە بەرەو مصر، یوسفیان وە ک کۆیلە یە ک لە گەڵ
 خۆیان برد ئەو کاروانە بازرگانە بەئومیدی ئەو ھەن پارە یەکی زۆریان بۆ بکات
 ھەرچەندە بەنرخێکی کەم کەریوانە، گەشتنە مصر و لە مصریش داوای نرخێکی

وا زۆریان کرد که تهنه‌ها گه‌وره‌ی مصر پیی کردرا وه‌زیریکه له‌وه‌زیره گه‌وره‌کانی پادشای مصر؛ چونکه زۆر جوان و ئاقل و ریکو پیک بوو بویه نرخیکی زۆریان داواکرد له‌سه‌ری که‌سیکی ئاسایی نه‌یتوانی بیکریت بویه عه‌زیزی مصر کری، {وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا} گه‌وره‌ی مصر ئه‌و که‌سه‌ی که کری و هینایه‌وه بو مال‌ه‌وه به‌خیزانی خوی وت ریز زۆر له‌م کۆیله‌یه بگره جیگا و رینگاو شوینی حه‌وانه‌وه‌ی بو ئاماده بکه و بوی چاک بکه ئه‌م کۆیله‌یه شایسته‌ی ئه‌وه‌یه ریزی لی بگیری به‌شکو سودمان پی بگه‌یه‌نیت، کۆیله چ کاریک ده‌کات به‌شکم ئه‌م به‌باشترین شیواز ده‌وری کۆیلایه‌تی بین و خزمه‌تمان بکات له‌مال‌ه‌وه، یاخود له‌وه زیاتر ئومیدی شتی گه‌وره‌ترم پیه‌تی یان بیکه‌ین به‌منالی خۆمان؛ چونکه ئیمه منالمان نیه به‌لکو بگونجی له‌گه‌لمان و ئه‌وه‌نده‌مان خوشبویت وه‌کو منالی خۆمان مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ده‌که‌ین ئه‌وکاته، فعلا ریزی زۆریان له‌یوسف گرت -ﷺ- وه وه‌کو کۆیله‌یه‌ک سه‌ریان نه‌کرد به‌لکو وه‌ک کوری خۆیان سه‌ریان ده‌کرد {وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ} ئنجا خوی گه‌وره ده‌فهرمویت به‌و شیوازه چۆن ئیستا له‌ده‌ستی سته‌می براکانی رزگارمان کرد و چۆن له‌ناو بیره‌که رزگارمان کرد ئیستا هینامان له‌مالی وه‌زیریکی به‌ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌مندی مصر ریزی لیده‌گیریت ئا به‌و شیوه‌یه کاروبارمان بو ریک خست له‌زه‌ویدا که تواناو ده‌سه‌لاتی پی بده‌ین، یوسف ئه‌وه‌نامینیت که‌منالیکی بچوکه‌و که براکانی لی ده‌دن و ده‌یانه‌وی بیکوژن و فریبده‌ن .

{وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ} بویی سه‌ره‌رای بالاده‌ستی له‌زه‌ویدا فیری زانستی لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونی ده‌که‌ین، که‌واته لیکدانه‌وه‌ی خه‌ون زانستیکه

بەھەرەيەكە خۋای گەورە بەكەسانىكى دەبەخشىت كە بزائىت ئەو خەوہ چى دەگەيەنيت كۆتايىيەكەى چيە و بە چ ئاقارىكدا دەپرات .

{وَاللّٰهُ غَالِبٌ عَلٰى اَمْرِهٖ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ} ﴿٢١﴾ زۆر جار ھەيە خۋای گەورە دەرسىكت فېردەكات بە تەجروبهى ژيانى خۆت ئىستا يوسف لەچيەوہ فيرى ليكدانەوہى خەون دەبىت؟ لەژيانى واقعى خۆى كە دەبينى يانزە ئەستېرەو خۆرو مانگىك سوجدەى بۆ دەبەن ئىستا خۆى بەو ژيانەدا دەپرات وردە وردە بەرەو ئەوئ دەپرات ژيانى كۆتايى برىتيە لە ليكدانەوہى خەونەكەى {وَاللّٰهُ غَالِبٌ عَلٰى اَمْرِهٖ} خۋای پەرورەدگار زالە بەسەر برپارەكانى خۆيدا بەتوانايە لەسەر بەجيگەياندىنى فەرمانەكانى، واتە خۋای پەرورەدگار كە فەرمووى فلانە شت دەبى ئاواى لىبىت واى لىدىت كەس نيە رى لەخوا بگريت، ئىستا يوسف كورپىكى بچوكە براكانى ھەسودى پىدەبەن لەمالى باوكى وە پىلانى كوشتنيان بۆى داناوہ بەلام خۋای گەورە نەخشەى بۆ داناوہ كە يوسف بىت بەدەسەلاتدارى گەورەى مصر و بى بە پىغەمبەرى خوا ئىستا پىلانەكەى ئەوان سەردەگرى يان نەخشەكەى خۋای گەورە؟

خۋای گەورە بەسەر برپارەكانى خۆيدا زۆر بەدەسەلاتە بەجيى دەگەيەنيت ئەوہ نەبىت وەك پادشايەك بىت برپار دەردەكات بەلام ھىچى پى جىيەجى ناكريت كە پەرورەدگارمان برپارى ئەوہبىت كە لەم پەرى دونيا بۆ ئەوپەرى فلانەكەس بىت دەبىت فلانە كەس بمرى دەمرىت بەدەسەلاتى بەدەسەلات دەبى زەليل بى زەليل دەبى ئەوہ خۋای پەرورەدگارە {وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ} بەلام بەداخەوہ زۆربەى خەلك خوا ئاوا ناناسى، نازانى كە خۋای گەورە ئاوا بالادەستە كەشتىكى ويست دەيكات كەمەبەستى شتىك بىت دىتە جى، كەواتە ئەمە عەقىدەيەكمان دەداتى كەمتمانەمان بەخۋای خۆمان بىت كە خۋای

پەروەردگار بیهوی شتی بکات دەیکات بۆیه مەرۆف رو لەخوا بێت پشت بەخوا
بەستیت داوا لەخوا بکات کە لەپشتی بێت؛ چونکە کە خواى گەورە لەگەڵت بێ
ئەو مەترسی هیچت نەبێت بۆیه زانایان دەفەرمون: **من فقد الله فماذا وجد...؟؟!**
لا شيء والله ولو توهم أن الدنيا بين يديه...!! من وجد الله فماذا فقد؟؟ لا شيء
والله ولو أدارت له الدنيا أكتافها..

هەرکەسێ کە خوا لەگەڵی بێت هیچ وامەزانە کەست لەدەست چوێ ئەگەر
هەموو دنیا لەدژت بێت هیچ نیە، کە خواى پەروەردگاریش لەگەڵت نەبێ ئەگەر
هەموو دنیا لەگەڵت بێ هیچ نیە ناتوانن لەعقوبەى خوا بپاریزن، موسا خوا
لەگەڵی بوو، فیرەوون خوا لەگەڵی نەبوو، موسایە ک کە بەرەو بەحرێک دەروات
بەلام؛ چونکە خوا لەگەڵیەتی بەحرى بۆ کردە جادەیه‌کی وشکی پان و بەرین و
بە ئیسراحت لێی پەڕینەو، فیرەوونیک کە هیزیکى زۆرى لەگەڵ بەلام خواى
لەگەڵ نیە خواى گەورە ڕیگایەکی وشکی لێ کردەو بەحرێک و لەناوی برد
کەواتە مەرۆف لەهەولێ ئەو داییت خوا لەگەڵی بێت، کاتیک کە پیغمبەرى خوا
-ﷺ- لە ئەشکەوتە کەدان موشریکەکان پارەیه‌کی زۆریان ئامادە کردو بۆ
ئەو کەسەى کە بیاندۆزیتەو تا بیانکوژن کەچی ئیستا چون لەسەر ئەشکەوتە کەن،
پیغمبەر و ئەبو بکریش لەژێر ئەوانەو بوون، ئەبوبە کرد دەلی ئەى پیغمبەر -ﷺ-
خۆ ئیستا بەس سەیریکى ژیرپى خویان بکەن دەمانبین، دەفەرموی ئەى ئەبو
بەکر لەهیچ مەترسە خوا لەگەڵمانە چۆن ئەبێ خەفەت بخۆیت!

مەترسی ئەوەت نەبێ، پیغمبەرى خوا -ﷺ- لە مەککەیه‌و مۆژدە دەدات
پاشەپۆژ ئاوا دەبێ و ئاوا دەبێ لەحاله‌تیکدا کەبێ دەسەلاتە بەلام؛ چونکە دەزانێ
کە خوا لەگەڵیەتی ئومیدی پتەو هەوای بەرزە کەواتە با دلمان بەهۆکار خوش
نەبێ دلمان بەخواى هۆکار خوشبێ، دلت بەوێ خوش نەبیت کەخەلکیت

له‌گه‌له، دلت به‌وه خوش نه‌بیت که که‌سابه‌تیکت هه‌یه، دلت خوش نه‌بیت که پاره‌یه‌کت هه‌یه به‌لکو دلت به‌وه خوش‌بێ که یه‌قینت هه‌بێ که‌خوا له‌گه‌لته، ئه‌ی چۆن بزاینن خوا له‌گه‌لمانه؟

خۆ وه‌حیمان بۆ نایه‌ تاپیمان بلێ چۆن بزاینن خوا ده‌مانپاریزی؟ ئیشه‌که زانراوه تۆ فه‌رمانه‌کانی خوا جێبه‌جێ بکه‌ والله خوا له‌گه‌لته‌بێ هه‌رگومانته نه‌بیت، تۆ له‌کاتی ئاسایی و شینه‌یدا له‌کاتی‌کدا که له‌ناپه‌هه‌تی و ته‌نگانه‌دا نیت خوا بناسه‌و ئاگات له‌خوای خۆتبیته‌ ئه‌وه له‌کاتی ته‌نگانه‌ خوا له‌گه‌لته‌بێ.

{وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ} نازانن که‌خوای گه‌وره‌ پرپاری داوه‌ یوسف بۆ چ به‌رزیه‌ک به‌ریت ئیستا به‌عه‌قلی خویان ده‌لین ته‌واو یوسفمان فروشت و کردمانه‌ کۆیله‌و کۆتایی پیهات نه‌جاتمان بوو ته‌واو له‌مه‌ودوا باوکمان به‌س ئیمه‌ ده‌بینی، نازانن ئه‌و برپاره‌ی که‌خوای گه‌وره‌ داویه‌تی و له‌خه‌وه‌که‌یدا نیشانی یوسفی دا ده‌بیت بیته‌جی.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۖ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

﴿٢٢﴾

{وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ} لێره‌دا خواي پهره‌ردگار باسی ئه‌وه‌مان بۆ ده‌کات که یوسف گه‌وره‌ ده‌بیت و ده‌گاته‌ ته‌مه‌نی کاملیتی و ته‌واویتی هیزی لاشه‌و عه‌قل و بیر کردنه‌وه، {آتَيْنَاهُ حُكْمًا} دوو شتمان پێ به‌خشی، هه‌ندی له‌ ئه‌هلی عیلم ده‌فرمون {حُكْمًا} واته‌ تیگه‌یشتنیکی ته‌واو وه‌ {وَعِلْمًا} زانستیشمان پیه‌خشی به‌لام زۆریک له‌ موفه‌سیره‌کان له‌م ئایه‌ته‌دا باسی ئه‌وه‌ناکه‌ن که‌بویی به‌ پیغه‌مبه‌ر؛ چونکه‌ جارێ هه‌ر له‌مالی گه‌وره‌ی مصره‌ به‌لام خواي پهره‌ردگار پیش ئه‌وه‌ی

بیکات بە پیغەمبەر پیشەکی دوو شتی تری پیبەخشیوہ کہ بتوانی حوکم بکات لەناو خەلک و بریار بدات لەناو خەلک وە بەم شیوہیە ھەر وەک چۆن پاداشتی یوسفمان دایەوہ بەوہی کہ حکم و عیلممان پی بەخشی **﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ ٢٢** ئا بەم شیوہیە پاداشتی چاکەکارانی تریش دەدەینەوہ جگە لەیوسف ئەمە دوو سودی گەورە تی دایە.

یەكەم: ھەركەسێ چاکەکاریت خوای گەورە حوکم و عیلمی دەداتێ لەو پاداشتە ی کەبە یوسفی دابە ھەموو چاکەکاریکی دەدات ئەو ھەش بەلگە یە لەسەر ئەو ھە کە نابێ ئەم ئایەتە باسی پیغەمبەرایەتی بکات؛ چونکە خوای گەورە دەفەر موی ئابەو شیوہیەش پاداشتی چاکەکاران دەدەینەوہ؛ چونکە خۆ ھەموو چاکەکاریک نابیت بە پیغەمبەر لەمەوہ بۆمان دەردەکەوێت خوای گەورە لە پاداشتی چاکەکاری یوسف حوکم و عیلمی پی بەخشی کەواتە چاکەکاری پاداشتی لای خوای گەورە ھە یە بەبەلینی خوا ئەمەش ئامۆژگاریە کە بۆ ئەو کەسانە ی داوای فێربونی زانست دەکەن تەنھا بەوہ نابێ کە تۆ طەلەبی زانست دەکە ی با کتاب لە داوای کتاب بیخوینیت راستە ئەمە ھۆکارە بەلام لەوہ گەورە تر و ھۆکاری سەرەکی بریتیە لە وە ی کە کەسیکی چاکەکاریت ئەگەر وابوێت ئەوہ خوای گەورە ئەو پلە یەت پی دەبەخشی ت؛ بۆچی طەلەبی عیلم زۆرە بەلام ئەھلی عیلم کەمە و کەمیکی خوای گەورە عیلم و زانستی پی دەبەخشی؟ چونکە چاکەکارنێن بۆ یە خوای گەورە ئەو پلە یەت پی نابەخشی.

ئە ی چاکەکاری چیە؟ چاکەکاری دوو جۆری ھە یە: چاکەکاریە ک لەگەل خوا، و چاکەکاریە ک لەگەل دروستکراوہکانی خوا، چاکە لەگەل خوا ئەو ھە یە کە وا خوا بپەرستی و پەرستنی بۆ بکە ی بەو شیوہیە ی کە خوا دەبینیت خۆ ئەگەر نەشگەشتیتە ئەو پلە یە ھەست بە چاودێری خوا بکە ی ھەست بکەیت کە خوا

دەتبیئیت و مراقبە بەسەرتهووە کەواتە شەرمی لێکەو لێی بترسە؛ وە چاکە کردن لە گەڵ خەڵکدا ئەوێهە کە ڕوت گەشێ لە گەلیان و قسە ی خێریان بۆ بکە ی ئەزێهەتی موسڵمان نەدەیت و نەرەحەتیان نەکەیت ئەوێهە ی کە لە تواناندایە چاکە کاریت لە گەلیان چیت بۆخۆت پێ خوشبێت ئەوێهەشت بۆ برای موسڵمانت پێ خوشبێت، ئەو دوو چاکە کاریەت تێادا بیت خوای گەورە دەتگەیهێت بەو پلەیه وە بە ئەندازە ی چاکە کاریە کەت خوای گەورە حوکم و عیلمت پێ دەدات.

سودی دووهم: ئەم ئایەتە دلدانەوێ پیغەمبەر محمەدی تێدایە -ﷺ- واتە ئە ی محمد بێنە یوسف -ﷺ- لە لایەن نزیکترین کەسانی قەومی خۆی ئەزێهەت درا وەهەوێ کوشتنی درا وە خرایە ناو بیرەووە وە کرا بە کۆیلە و بە نرخیکی زۆر کەم فروشرا، لە گەڵ ئەوێهەشدا خوای گەورە ویستی بیپاریزی و بەرزی بکاتەووە پاشەڕۆژ بۆ یوسف بوو دەسەلاتی درایە و واتە بەهەمان شیوەش کە دەبێنی قەومە کە ی تۆ ئە ی محمد -ﷺ- ئەزێهەت دەدەن و نەرەحەت دەکەن و دەربەدەرت دەکەن خوای گەورە دەفەر موی: **{وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ}** [الأنفال: ۳۰]. کاتیک کە بێ باوەران پیلانیان لێ گێرایت بۆ گرتنت یا کوشتننت یا بۆ دەربەدەر کردنت؛ ئە ی محمد -ﷺ- عاقیەت دەبێت بێن بەیەتت پێ بدەن دەبێت هەمویان بیت تەسلیمی تۆب، پیغەمبەری خوا -ﷺ- لە گەڵ ابو بکر بەدزیه وە لەمە ککە دەردەچن بەلام بەو پەری دەسەلاتەووە دێتەووە فەتحی مەککە دەکات و هەمویان دین لەسەر دەستی موسڵمان دەبن و بەیەتت پێ دەدەن هەروەکو چۆن پاداشتی یوسفمان دایەووە کە چاکە کار بوو، ئێ خۆ محمد -ﷺ- لەو چاکە کارترە کەواتە دلدایە ئە ی محمد خەمت نەبێت خوای گەورە پاداشتی تۆش دەداتەووە، ئەم سورەتە لەمە ککە دابەزیووە واتە جاری پیغەمبەری خوا -ﷺ-

هیچ دەسه‌لآت و توانایه‌کی نیه جاری لهو مه‌رحه‌له‌یه‌دایه که یوسفی تیدایه که له ئەزیه‌ت دان و ناره‌حه‌ت کردندایه؛ پیغه‌مبه‌ریش -ﷺ- له‌مه‌ککه‌دایه و ناره‌حه‌تی ده‌که‌ن به‌لام خوای گه‌وره‌ئه‌و موژده‌یه‌ی پیده‌دات تو محسن و چاکه‌کاریت ئه‌ی محمد خه‌مت نه‌بی‌ت چو‌ن خوای گه‌وره‌ پاداشتی یوسفی دایه‌وه پاداشتی تو‌ش ده‌داته‌وه‌و عاقیبه‌ته‌که‌ش بو‌تویه‌ إن شاء الله، خوا گه‌وره‌ یوسفی سه‌رخست و پرزگاری کردله‌ده‌ستیان ئه‌وان فیل ده‌که‌ن و خوای گه‌وره‌ش نه‌خشه‌ی خو‌ی داناوه به‌پراستی خوای گه‌وره‌ باشتیرینی نه‌خشه‌کی‌شانانه بو‌یه له‌پاشه‌پروژ هه‌مویان ملکه‌چی تو‌ ده‌بن.

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ﴿٢٣﴾ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ ۖ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ ۖ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

{وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ} تاقیکردنه‌وه‌ی سییه‌می یوسف ده‌ستی پیکرد یه‌که‌م ناره‌حه‌تی که‌توشی بوو ئه‌وه‌ بوو که خرایه بیریکه‌وه؛ دووهم ناره‌حه‌تی ئه‌وه‌بوو که کرا به‌کو‌یله‌و فرو‌شرا؛ ئیستا تاقیکردنه‌وه‌ی سییه‌م به‌شیوازیکی تره‌و له‌جو‌ریکی تره‌، ئه‌ویش بریتیه له‌تاقیکردنه‌وه‌ی له‌مالی گه‌وره‌ی مصر، کاتی یوسف گه‌وره‌بو بو به‌گه‌نجیکی جوان و ریک و پیک خیزانی گه‌وره‌ی مصر عاشقی یوسف بوه‌وه‌ ده‌یه‌وی‌ت به‌هه‌ر شیوازیکی بیت وه‌ک خو‌ی لیبکات و یوسفیش عاشقی بیت یاخود هه‌رنه‌بی یوسف ته‌سلیمی بیت و به‌قه‌سه‌ی بکات بو به‌جیه‌پنانه‌ی ئاره‌زوه‌کانی؛ پرۆژیکیان نه‌خشه‌یه‌کی دانا بو گه‌یشتن به‌ ئاره‌زوه‌کانی، یوسفی بانگکرد بو ژوری خو‌ی و خو‌ی رازاندوته‌وه‌؛ وه‌ ده‌رگا‌کانیشی هه‌مووی داخست، {وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ} ئیستا ئه‌و ئافه‌ته‌ی که یوسف له‌مالیانه زور به‌نه‌رمی و

ناسکی ونازو فیلاوییه وه داوا له یوسف ده کات که زینای له گه‌ل بکات، دیقته بده ده‌لی تهو ئافره ته‌ی که یوسف له مالیانه، ته‌مه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ته‌وه‌ی که‌بونی پیاوی بیگانه له‌مال ترسناکه؛ چونکه یوسف له مالیاندايه و می‌ردی تهو ژنه‌ش وه‌زیریکه پوژانه ده‌بی بروا بو وه‌زاره‌ته‌که‌ی و مال جی ده‌هیلجی با تهو پیاوه‌ی که له‌مالیشه یوسف بیت با پیغه‌مبه‌ریکی خواشیت تهو سه‌لامه‌ت ده‌بیت به‌لام ژنه‌که سه‌لامه‌ت نابیت، ئیستا سه‌یر بکه؛ چونکه تهو پیاوه له‌و مال‌ه‌دایه شه‌یطان فیلی لیک‌دوه‌و زال بوه به‌سه‌ریدا، {وَعَلَّقَتِ الْأَبْوَابُ} ئیستا ئافره‌ته‌که که یوسف بانگ‌کرد ده‌فه‌رموی ته‌واو هه‌موو ده‌رگا‌کانی داخستوه که‌واته چه‌ند ده‌رگایه‌ک بوه ئیستا یوسف له‌ژوریک‌دایه له‌گه‌ل تهو ئافره‌ته هه‌رچی ده‌رگاش هه‌یه داخراوه ئافره‌ته‌ش داوا له‌یوسف ده‌کات که زینای له‌گه‌ل بکات ده‌لی وه‌ره لی‌م نزیک به‌ره‌وه وه‌ره زینام له‌گه‌ل بکه په‌نا به‌خوا؛ خوی بو عرض کرد {وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ} جا ده‌لی وه‌ره پی‌شه‌وه، لی‌ره‌دا ده‌بینین ته‌م ئافره‌ته به‌سی شی‌واز به‌ره‌و یوسف رو‌شته‌وه ده‌یه‌وی یوسف کاری خراپه‌کاری له‌گه‌ل بکات، خوی بوی نمایش‌کردو ده‌رخست کرد، وه‌خوی ده‌رگا‌کانی داخست، وه‌خوی یوسف بانگ‌کرد بو‌ئه‌وه‌ی کاری خراپی له‌گه‌ل بکات په‌نا به‌خوا، که‌واته ته‌گه‌ر یوسف ملکه‌چی بوايه ئایا هیچ مه‌ترسی له‌سه‌ر یوسف ده‌بوو؟ نه‌خیر؛ چونکه تهو ئسلوبو وه‌سائیلانه‌ی که پی‌ویست بون بو ته‌وه‌ی یوسف توشی خراپه‌بی که توش نه‌بوو هو‌کاره‌کان زور‌بوون که‌وابکات یوسف توش بیت، له‌وه‌و‌کارانه ده‌رگا‌کان داخراون مه‌ترسی ته‌وه‌ی نیه که‌س بیت و بیانینیت؛ وه له‌وه‌و‌کارانه ئافره‌ته‌که‌ش خوی داخوازی ده‌کات نه‌ک کورپه شه‌رم بکات ئایا من به‌و ئافره‌ته بلیم بلیم تهو ئافره‌ته پازی‌بیت! به‌لکو ئافره‌ته‌که خوی داوا ده‌کات؛ له‌وه‌و‌کارانه ئافره‌ته‌که‌ش ئافره‌تیکی که‌م نیه خاوه‌ن پله‌و جوانیه و ژنی وه‌زیره که‌واته به‌هو‌ی پله‌که‌یه‌وه یوسف

لەكەس ناترسیت كەبێ سزای بدات، ھۆكاریكى تر ئەوھێ كە یوسف گەنجە پیرێك نێ كە بڵێن ئارەزوی ئافرەتی نەبێت، ھۆكاریكى تر ئەوھێ كە یوسف لەولاتی غەریبە لەولاتی خۆی نێ كە بڵێ عەیبەو كە كەشف بێ ئەوكاتە حەيامان دەچێ، ھۆكاریكى تر ئەوھێ یوسف كۆیلەھێ ئەوھێ كە لە ئازادێك بە عەیب دەگیرێت لەكۆیلەدا بەعەیب ناگیرێت وە لەگەڵ ئەوھشدا كەسی لێنێو كەس نایانینیت بەس خۆی و ئەو ئافرەتەھێ؛ وە ئەو ئافرەتەش گەورە یوسف ئیستا فرمانی پێدەكات بەزۆری كەواتە بریاری لەدەستی خۆیدا نێ؛ چونكە كۆیلەھێ ئەو ئافرەتەھێ، كەواتە زانیمان لەچەند روانگەو ئاسانكاری كراو بۆ ئەوھێ یوسف توشی خراپە بێت بەلام وەلامی یوسف ئەوھێ وتی: {قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ} پەنا دەگرم بەخوا لەوھێ وەلامت بدەمەوھ و ئەوھێ تۆ دەتەوێ من بیکەم؛ لەمەوھ ئەوھمان بۆ دەردەكەوێ كەخوا پەنات نەدا بەخوا پەنا نادریت، كەخوای گەورە نەتپاریزی بەخوا ناپاریزی، بۆیە مەرۆف پشت بە جگە لەخوا نەبەستی ھەتتا خۆشت نەلێ من تیگەشتوم من بە تەقوام من شەو نوژم ھەھێو... ھتد کاریگەریم تیناكات نا كەخوا نەتپاریزیت کاریگەریت لی دەكات، بۆیە یوسف یەكسەر دەزانیت پەنا بەكێ بگری، دەلی پەنا بەخوای گەورە لەوھێ كەمن ئەو كارە بكەم؛ یەكەمیان لەترسی خوا و خوای لەیادە، دوەمیان {إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ} لەبەرەوفا ئەلی میدی تۆ ئەی ژنە گەورە منە رب بەمانای گەورە دیت، ئەو پزێكی زۆری لەمننا، جیگا و پزێگایەكی باشی بۆ من دانا و باشەھێكی زۆری لەگەڵ من كردووە چۆن من سێلە دەرچم بەرامبەری، چۆن بێ وەفایی بكەم بەرامبەری، {إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ الظَّالِمُونَ} ﴿٢٣﴾ بەراستی ئەوانە ی كەزالم و ستەمكارن بیوھەفان و سێلەن ئەوانە سەرفرازو سەركەوتو نابن، وە كەمن ئەوكارە

بکەم ئەوێ سەتەم لە گەورە کەم کردووە کە پێزی گرتە ئەوێ ئەوکات من لە سەتەمکاران دەبم وە سەتەمکاریش هیچ کات پاشەپوژی بۆ نابێ و سەرفراز نابێ .

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٍ ۖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ ۚ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ ۚ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾

بەم شێوەیە یوسف وەلامی ئەو ئافەرەتی دایەوێ، {وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٍ} بەلام قەزێبە کە نەوێستاوێ ئیستا ئەو ئافەرەتە پێتوێد نەبوێ بە کرداری هەولێ دا خۆی بختە باوێشی یوسف وە یوسف پراکیشی بۆ خۆی، {وَهَمَّ بِهَا} یوسفیش وەکو پیاویک کە هەموو پیاویک خۆی گەورە شەهوەتی لەدەدا دروست کردوێ خەتەرێک بەدەیدا هات {لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ} ئەگەر بەلگەو نیشانەتی لەلایەن خۆی گەورەوێ نەبینایە جا لێرەدا دوو تەفسیر هەیە، یەکیان ئەوێ کە یوسف خەتەرێ بەدەیدا هات ئەگەر لەلایەن خواوە پەحمی خۆی بۆ نەهاتایە و بەلگەو نیشانەتی لەلایەن خواوە بۆ نەهاتایە کە ئەو کارە نەکات لەوێ توش بوایە، وە تەفسیری دووێ میان واتە ئەگەر بەلگەتی خۆی بۆ نەهاتبا ئەویش بیری لەوێ دەکردوێ کە بەرەو ئافەرەتە کە پروا و کاری خراپە بکات بەلام مادام بەلگەتی خۆی گەورەتی بۆهات بیریشی لێ نەکردوێ بەخەیاڵیشیدا نەهات و خۆی گەورە پاراستی هەردوو تەفسیرە کە هەیە ئەهلی عیلم هەردوکیان هێناوێ، ئایا ئەگەر تەفسیری یە کەم بێت یوسف گوناھبار دەبێت؟ نەخێر یوسفیش وە کە هەموو پیاویک خواوەنی حەزو ئارەزوێ ئەو خەتەرێ بەدەیدا هاتوێ کە ئەوێ ئافەرەتە کە داوای دەکات دەبینێت ئەو هەموو خەلێ کە باسمانکرد هەموو کار ئاسانیە بۆ ئەوێ یوسف توشبێت، ئافەرەتێکی جوان لەبەر دەستبێتی و خۆی پازاندوێت وەو خۆی روت کردوێت وە لەولاوێ دەرگاگان هەموو داخراوێ وەبەدیکە کەس

نايناسييت وخوی داوای نه کردوه ئافره ته که داوا ده کات، واته کۆمه لئی هۆکارمان باس کرد که هۆکاربون ئه گهر یوسف ئه وهی به خه یالدا هاتبيت گوناهاه؟ نه خير؛ چونکه خوای گه وره له سه ر وه سه وه سه ی دل و خاطيره ی دل محاسه به ی که س ناکات وه ئه وه ش شتيکيشه له توانای مروّفا نيه، به لکو مروّف له سه ر ئه وه ليپيچينه وه ی ليده کريت که ئه وه سه وه سه خراپه ی که به دلتايه ت خراپ بيت تو بيت بيکه يته واقعي عه مه لی، ئه وه ی به دلتايه ت به دهم بيليت و بيکه يت ئه وکاته تو تاوانباريت، ئه گينا حديثی صحيحمان هه يه که پيغه مبه ر صلی الله عليه وسلم ده فهرمويت: « مَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كُتِبَتْ لَهُ حَسَنَةٌ وَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كُتِبَتْ لَهُ عَشْرًا إِلَى سَبْعِ مِائَةٍ ضِعْفٍ وَمَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا لَمْ تُكْتَبْ وَإِنْ عَمِلَهَا كُتِبَتْ »^(۵) واته هه رکه سی بیر له خراپه یه ک بکاته وه نيه تی خراپه یه کی هه بيت وه له به ر خوا واز له ونه ته ی بينيت بوی به چاکه یه کيش دنوسريت که واته کاتی یوسف کۆمه لئی هۆکار ده بينی وا له یوسف ده کات مه یلی بوی بيت دوایي بیر له گه وره یی وترسی خوا ده کاته وه وازی ليدينيت، ئيستا لي ره ئه مه صيفه تيکی چاکه بۆ یوسف نه ک په خنه بيت له یوسف بگيريت -ﷺ- له به ر خوا نه یکرد ووازی هينا ئيستا ئه وه شی بۆ به چاکه یه ک حساب ده کريت، بۆيه ئه وه ی که له توانای مروّفا نيه خوا محاسه به ی ناکات له سه ری به لام ئه وه ی که له توانا دايه چاکه بکه يت ئه جرت هه يه و ئه گهر خراپه بکه ی ئه وه محاسه به ده کريی له سه ری، یوسفیش

-ﷺ- له نيه تدا ئه و خاطيره یه به سه ر دليدا هات که ته سلیمی واقعه که بيت بينا له سه ر ته فسیری یه که م وه له وه یه توشبوبا په نابه خوا ئه گهر ئه و بورهان و به لگه یه ی

لەلایەن خوای گەورە نەبینیایە، ئەو باشە ئەو بەلگەیه چیبو کەبێنی لەلایەن خوا؟ هەندێ لەزانایان دەڵێن: جبریل علیە السلام لەسەر شیوەی یعقوبی باوکی خۆی پیشاندا شەرمی کرد علیە السلام ئەو بەلگەیه چیبو کەبێنی چۆن شتی وابکەم یا باوکم لەسەر ئەم کارە رازی نیه؟ یان دەڵێن: بەلگەیه شتیکی هەست پیکراو بوو کۆمەڵی لەزانایانیش دەڵێن نەخێر نە یەعقوبی بێنی و نە یەعقوب لێی دابی هیچ کام لەم شتانە نیه، بەلگەیه ئەو یە کە مەرووفی موسلمان ماوێهێکی بەسەردادیت کە خەریکە غافلێ لەخوا دوایی بیر لەخوای گەورە دەکاتەو و گەورەیی خوا دیتەو و یادی و واز دینیت ئەو بەلگەیه ئەویش بەلگەیه {إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ} [الأعراف: ۲۰۱]. مەرووفی تەقوادر ئەگەر وەسوەسەیهکی شەیطان بەسەریاندا بێت و بیهوێ بەرەو خراپەیان بەرێ بیر دەکەنەو ئەو خەریکە مەن چی بکەم و بەنیازی چیم! یەکسەر خوای گەورە دیتەو و یادی و راستی دەبینیت و لەو خراپەیه خۆی بەدوور دەگریت، کەواتە بەلگەیه ئەو یە کە خوای گەورە یوسفی بەخەبەر هێنا، نەکە ی توشی غەفلەتبی نەکە ی توشی بێ ئاگایی بیت ئەمە بەلگەیه پەرەردگارە خوای گەورە دەفەرموێ: {كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ} خوای گەورە دەفەرموێت بەو شیوازە بەلگەمان نیشاندا بۆ ئەو یە تاوانی گەورە ی لەسەر لا بەرین کە زینایە توشی نەبێت، باشە لەپاداشتی چی خوای گەورە ئەو ی لەگەڵ یوسف کردو لەو کاتە ترسناکەدا فریای کەوت و ئەو شتە ی خستە دڵنۆه کە پاراستی لەو ی ئەو کارە نەکات؟ {إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ} خوای گەورە دەفەرموێت؛ چونکە یوسف بەراستی لەو بەندانە ی ئێمە یە کە مەخلص و کە هەڵمانبژاردون و تاییەتمان کردون و پڕیژیکی زۆرمان لیناون، ئەو مەرووف بەچی دەگات بەو پلەیه؟ بێگومان پلە ی پیغەمبەرەن کەس نایگاتی؛ بەلام پلە ی ئەو ی کە خوای گەورە هەڵبژێری بەو

دەبىي كەتۈلەگەل خىوايىت مەخلەس بىت، مەتقى بىت، شاكىرىيەت چەند زىياتر
 صىفەتە باشەت تىابو ئەو ۋە زىياتر خىواي گەورە گىرگىت پى دەدات و دەتارىزىت
 ئەگەر ئەو ۋەت تىدا نەبىت تاكە مەترىيەت كە مەتر خوات لەگەل دەبىي، بۆيە ھەريەكى
 لە ئىمە بۆ ئەو ۋەي خىوابە فرىمان بىت ھەروەكە و تەمان ئەگەر خىوا بە فرىاي عەبدى
 خۆي نەيەت توشى ھەموو خىراپەيەك دەبىن مەروۇف پىشت بەستىتە سەر خۆي
 بەخىوا ھىچ نە زۆر لاوازىن يوسىف - ﷺ - {وَهُمْ بِهَا} مەن و تۆ دەبىي چى بىكەين؛
 بۆيە سەئىدى كۆرى جوبەير سىد التابەين لە تەفسىرى تابەئىندا دەفەرمۇي
 ئەگەردامبىن بە ئەمىندار لەسەر ھەرچى گەنجىنەي دۇنيايە ئەو ۋە لەخۇم ناتەرسەم
 يەك دەرھەم بەدزەم و خىيانەتە لىيەكەم واتە پارە تەسىرەم تىناكات، بەلام ئەگەر لەگەل
 ئافەرىيەكى كۆيلەي رەش پىستى نەشەرىن بەتەنبايم لە خۇدى خۇم دۇنيا نىم
 كەتوشى خىراپەنەبەم؛ چۈنكە خىواي گەورە بە دانايى خۆي واىكەردوۋە مەيلى پىاو
 بۆلاي ئافەرتە و مەيلى ئافەرت بۆلاي پىاو؛ ۋە كەبىت و كچ و كور بەتەنبايەت
 خەلوە دروستەبى ئەو كاتە پىغەمبەرى خىوا صلى الله عليه وسلم فەرمۇيەتەي:
 ((... لا يَخْلُونَ رَجُلٌ بامرأه، فَإِنَّ ثَلَاثَهُمَا الشَّيْطَانُ...))^(۶) بۆيە پىغەمبەر

دەفەرمۇي

- ﷺ - ھىچ كچ و كۆرى پىكەو نەبەن بەتەنباي ئىلا سىيەمىيان شەيطانە جا پىت
 وايە شەيطان سىيەمىيان بىت چ ئامۇرگارىيەكىان دەكات! ئاشكرايە چى دەكات،
 بۆيە مەروۇفى مۇسلمان بابەخۆي نەنازى پىشت بەخىوا بەستى و خۆي بەدۇر بىگىر
 لەكارو شوئى خىراپ خىواي گەورە پەنامان بەدات.

(۶)- في مسند أحمد ج ۱ ص ۲۳۰ حديث رقم ۱۷۷ وأوله (أحسنوا إلى أصحابي) وإسناده صحيح.

{وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ} ئیستا خوای گه‌وره زیاتر نوری ئیمانه‌که‌ی پته‌وکرد له‌دلی یوسفدا یوسف زیاتر خوای گه‌وره‌ی هاته‌وه یاد که‌بوره‌هانه‌که‌ی خوای بینی و به‌جاریک کۆتایی به‌م شته‌هات له‌لایه‌ن یوسفه‌وه، ئه‌ی ئیستا چیی‌کات ئی خۆنابێ هه‌ر لای ئه‌و ئافه‌رته‌بۆستی که‌خۆی پازاندۆته‌وه‌و خۆی پوت کردۆته‌وه به‌رامبه‌ری دابنیشی؛ چونکه که به‌رامبه‌ری دانیشی له‌وه‌یه کاریگه‌ری له‌سه‌ری هه‌بێ بۆیه هه‌لساو پرایکرد؛ ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی مڕۆف له‌جیگایه‌ک که‌بزانی خراپه‌یا له‌وه‌یه توشی خراپه‌بێ لێی راکه {وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ} یوسف هه‌ستاو پرایکرد به‌ره‌و ده‌رگا که واستبقا صیغه‌ی تشارک ه ئافه‌رته‌که‌ش به‌دوایدا پرایکرد یوسف راده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی رزگاری بیت، ئافه‌رته‌که‌ش راده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی یوسف بگرێ و رانه‌کات له‌ده‌ستی، ظاهرێ هه‌ردووکیان راده‌که‌ن، یوسف له‌پیشه‌وه‌و ئافه‌رته‌که‌ش به‌دوایدا راده‌کات، یوسف بۆ ئه‌وه‌ی ده‌رگا بکاته‌وه، ئه‌و بۆ ئه‌وه‌ی نه‌هێلێ ده‌رگا بکاته‌وه، یوسف راده‌کا بۆ ئه‌وه‌ی به‌ره‌و به‌هه‌شت بڕوا که‌چی ئه‌و راده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی به‌ره‌و جه‌هه‌نم بڕوات، یوسف راده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی توشی خراپه‌کاری نه‌بیت ئه‌ویش راده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی خراپه‌کاری بکات، ئه‌وه‌شی ظاهره‌ و دیاره هه‌ردووکیان راده‌که‌ن به‌لام نه‌یه‌تی هه‌ر یه‌که‌یان له‌و پراکردنه‌دا شتی‌که، {وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ} ئافه‌رته‌که‌ش ئه‌وه‌نه ئاره‌زو بازه‌و زۆر سو‌ره له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئیلا کاریگه‌ری له‌ یوسف بکات ئه‌وه‌نده به‌تون‌دی راده‌کات به‌دوایدا ده‌گات به‌ یوسف کراسه‌که‌ی راده‌کیشی بۆ ئه‌وه‌ی بیگرێ و نه‌هێلێ ده‌رگا که بکاته‌وه و نه‌رواته ده‌ره‌وه کراسه‌که‌ی یوسف له‌پشته‌وه ده‌دریئیت {وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَى الْبَابِ}

گەشتە دەرگا و ڕاکە ڕاک و کراس ډراندن و میڤدی ژنه که لای دەرگاکیه و
 دەرگاکیه دەکاتەو ئەمە ژنه که ی بو ئەم جلانە ی لەبەرە! ئە ی یوسف بوچی جلی
 ډراو! ئە ی ئەم ڕاکە ڕاکەیان لەچیە! که دەلی (گەورە ی ژنه که) ئەو بەلگە یه
 لەسەر ئەو ی ڤیاو سەرکەو شوانە لەماله و گەورە ی مالە، ڤیویستە ڤیز لە
 ئافرەت بگیری، ڤیویستە قەدری بزاین، ڤیویستە لەگەلی ئەو ڤی مامەلە ی
 جوان بکەین بەلام دەبیەت گەورە ی مال ڤیاویت، نایەت ڤیاری مال ڤیاری
 کۆتایی بەتاییەتی لەشتی مەصیری و گەورە دا بەدەستی ژن بیەت؛ چونکه سۆزی
 ئافرەت زۆرجار لەپیش بیرکرنەو کە یه تی ولەپیش ژیریکیه تی، ئەو تا لیڤە دا
 نەیفەرموو میڤرە که ی بەلکو فەرموو گەورە که ی کەواتە ڤیاو گەورە ی مالە،
 هەرکاتی که ئەو نیزامە تیک چوو که ڤیاو گەورە ی مال بیەت یا بو بەشەراکەت یا
 ژن بو بەگەورە ی مال شیرازە ی ئەو خیزانە تیک دەچیت، ئەگەر ڤیشمە ی شتەکان
 بەدەستی ڤیاو کە بیەت ئەو مالە خوشبەخترو خوشحالتڤی؛ ئەگەر چو دەستی
 ئافرەت وەزە کە تیک دەچیت لەگەل ڤیزمان بو ئافرەتان، بەلام ئەوان پیشە و
 کاری خویان و ڤیاوانیش پیشە ی خویان و کاری خویان، ئە ی ئەگەر هەردووکیان
 وەکو یه کی لیها ت کەواتە وەکو دوو هاو بەشی لیڤت که بەردەوام لیڤچینه وە
 لەیه کتر دەکەن، بەردەوام لەیه کتر لەبیانون، بەردەوام چاودیرن بەسەر یه کەو بەلام
 که ڤیاو گەورە ی مال بیەت و نایەت.

ژنه که ڤیاو کە ی خوی بینی یه کسەر ئەو نەو زیره که ڤیویستی بەبیرکرنەو
 نەکرد، یه کسەر لەو وە کە ئەو سته مکارو خراپە کاره یه کسەر بو بەستە ملیکراو
 خوی وا دەر خست که ئەو سته می لیکراو لەلایەن یوسف وە یه کسەر دەستی کرد
 بە شکایەت کردن وە بەو وە شەو ناوەستی ئەو جا دەشی بە دادو ورو خوشی
 ڤیارە که دەرە کات {قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ

قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي ۖ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ
قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٦﴾

یوسف - ﷺ - دهستی نه کرد به قسه کردن به لکو ژنه تاوانباره که دهستی کرد به قسه کردن، ستهم لیکراو قسه ی نه کرد، زانایان ده فهرمون: ئه وه ره وشتی پیغه مبه رانه مادام قه زیه که قه زیه ی شهره ف و ناموسه یوسف ویستی بیشاریته وه و په رده پۆشی بکات نه یویست باسی بکات، به لام که تۆمه تبارکرا ئیستا ئه و دهستی کرد به قسه کردن ناچار ده بی به رگری له خو ی بکات {قَالَ هِيَ رَاوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي} وتی نه خیر به و شیوه یه نیه به لکو ئه و داوای لیکردم که من بچمه لای و

زینای لەگەڵ بکەم نەک من دەست پێشخەڕیم کردبێ یا داوام کردبێ یا من ھۆکار بێم ابدا، لەو زیاتری نەوت سبھان اللہ ئیستا بەلگە چێ بۆ ئەوێ گەورە ی مصر باوەر بە یوسف بکات و باوەر بە ژنەکە ی نەکات لەکاتیکدا ژنەکە ی بەشیوازیکی قسە ی کرد کەزۆر متاکیدە یە کە ئەو ستەملیکراو و لەسەر حەقە و یوسف ستەمکارە کە یە وەک و تمان یە کسەر بریاریشی دەرکرد ئیستا چۆن ئەو پیاو بەزانیت کە کێ لەسەر حەقە و کێ راست دەکات و کێ درۆ دەکات.

{وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا} خۆی پەرورەدگار لێرەشدا بەفریای یوسف دیت ئەمە دوو ھەم جیگا، یە کسەر یە کێ لەخزمانی ئافەرەتە کە ھات شایەتی بۆ یوسفدا و قسە یە کێ حەقی کرد لەبابەتە کە دا ئەو شایەدەش کێ؟ دوو تەفسیر ھە یە لە ابن عباسە و ھاتو کە منالیکێ شیرە خۆر بو یە کسەر کەوتە قسە کردن، وەوتە ی تر ھە یە لە سدی و جگە لەو ئەلێن نەخیر پیاویکی کاملی ئامۆزای ژنەکە ی گەورە ی مصر کە لەگەڵ میردی ژنە بە یە کە وە دانیشتون یا بە یە کە وە ھاتنە وە لە پەر کە دەرگا کە کرایە وە و ئەو واقعە یان بینی ئەویش شایەتیە کێ دا ئەو ھشیان واللہ اعلم لە راستیە وە نزیکە ئەمما منال بوبێ و بە جواب ھاتبێ ھیچ بەلگە ی صحیحی لەسەر نیە لە حەدیتدا وە ئەو ھەش کە دەلێت چوار کەس قسە یان کردو لەبیشکە دا ئەو حەدیشیکێ ضعیفە، ئەو ھە ی کە راستە سی منال لە بیشکە یا قسە یان کردو عیسا علیہ السلام، منالە کە ی جورە یجی راھیب، منالە کە ی اصحاب الاخدود، لە حەدیشی تردا ھاتو وە منالیکێ تریش باسکراو بەلام ئەویشیان ئەو ھە نیە کە دەوتریت شایەدە کە ی یوسفە، ئەو منالە یە کە لە باو ھشی دایکیدابوو شیرێ دەخوارد لەبوخاریدا ھاتو پیاویکی سوارچاک بەویدا ھات ئەو دایکە کە ئەو پیاو ھە ی بینی سواری و لاخیک بو و تی یاربی خوا یە منالە کە ی منیش بکەیتە پیاویکی ئاوا، منالە شیرەخۆرە کە ش دەمی لەمە مکی دایکی کردە وە و تی یاربی

خوایه قەت من وەکو ئەو پیاوهم لی نەکهیت، ئافرەتە بەلایەو سەیربوو وتی ئەوچیه ئەو منالە چۆن قسە ی کرد دوایی ئافرەتیکى جاریە بەویداھات و رایان دەکیشا ئافرەتەکە وتی خوایه قەت منالەکەم وەکو ئەو لی نەیت، منالەکە وتی یاربى خوایه من وەکوئەو لیبکەیت، ڕوی تیکردوتی بۆ وادەلێی؟ وتی ئەو سوارچاکە یەکیک بوو لەزالمە ستەمکارە خوینەرێژەکان جیگای ئەو لای خوا جەھەنمە خوایه قەت وەکو ئەووم لیئەیت، بەلام ئەو ئافرەتە جاریە پێی دەلێن زینات کردو، پێی دەلێن دزیت کرد، ئەویش نەزینای کردووە نەدزیشی کردو تۆمەتبارى دەکەن بەناحەق بۆیە ئەجری لای خوا زۆرە دوام کرد خوایه وەکو ئەووم لیبکەیت، ئەوەى جورەجى راھیبش ئافرەتیک هات لەگەڵ شوانیک زینای کردو دوایی تۆمەتى دایە پال جورەجى کەمناللى بوو وتی ئەو مناللى جورەجى، جورەجیش هات دورکعات سونەتى کردو لەخوا پاراپیو و بانگی منالەکەى کردو وتی کى باوکی تۆیە وتی الراعی واتە شوانەکە باوکمە ئەو منالە بچوکە هاتە قسە، عیساş لەبیشکەدا قسەى کردو، **وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا لَیْرَهُ** ئەو پیاوہى کەوتمان ئامۆزای ژنەکە بوە دەلێ من حوکمیکم ھەیه لەم باسەدا، **إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قَدْ مِّنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ** ﴿٢٦﴾ ئەگەر کراسى یوسف لەپیشەوہ لای سنگیەوہ درابى (دیارە نەیبینیوہ جارى کراسەکە لەکوێوہ دراوہ) ئەوہ ژنەکە راستەکاو یوسف لە درۆزانە، چونکە کە لەپیشەوہ درابى دیارە کوپە پەلامارى ژنەى داوہو ژنەش ویستویتى دورى بخاتەوہ لەخوی و کراسەکەى دراندوہ ئەو بریارەى داو قسەکەى مەنطقىو عەقلیە و ویژدانیانەیه.

وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قَدْ مِّنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾

{وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ} ﴿٢٧﴾ بەلام که کراسه که ی له پشته وه درابی ئه وه دیاره کورپه رای کردوه له دهستی و ئه و ویستویتی رایکیشی که واته ئافره ته که درۆ ئه کات و یوسف له راستگۆیانه.

فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ ۚ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ

﴿٢٨﴾

{فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ} کاتی که میردی ژنه دهینی کراسی یوسف له دواوه دراوه نه ک له پیشه وه {قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ} وتی که واته ئه و تۆمهت خسته پال یوسفه ئه مه له فیلی خۆتانه {إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ} ﴿٢٨﴾ به راستی فیل و پیلانی ئیوه ئه ی ئافره تان زۆر گه وره یه واته چۆن گه وره نیه! په لاماری یوسفیشی داو هانی یوسفی داوه و داواشی لیکردوه و ئیستاش یوسفی کرده تاوانبار و خوی کرده بیتاوان ئی ئه مه فیلیکی زۆر گه وره یه ئه و شاهیده له وی پهیدا نه بوایه و ئه و قسه هه قه ی نه کردایه که ته رازوه بۆ ده رکه وتنی راستگۆ و درۆزن ئه ی یوسف تاوانبار ده کرا بۆیه ئه ی ژنان فیلی ئیوه زۆر گه وره یه، ئه مه قاعیده ی قورئانه فعلا فیلی ئافره ت گه وره یه و ترسناکه؛ چونکه پیاو ماسولکه ی هه یه و به هیزه به لام فیلی به هیز نیه ئافره ت ماسولکه ی نیه و به هیز و توانا نیه به لام له بری ئه وه فیلی ئافره ت زۆر ترسناکه ئه گهر له خوا نه ترسی و ته قوای خوا نه کات ده توانی فیلیش له پیاوی بکات و پیاویش پیی نه زانی و به چاکه کاریش خوی ده برپیت په نا به خوای گه وره.

يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا ۖ وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ ۚ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ

﴿٢٩﴾ الْخَاطِئِينَ

ئىستا بزائين بريارى مېرده‌كه‌ى چيه واته هەر يه‌كئى كه جورئەت و غېره‌تى پياوه‌تى هەبىت كه ببىنئى ژنه‌كه‌ى ئاواى كردوه چ كارىك ده‌كات؟ له‌سه‌رده‌مى عمر ره‌زاي خواى لىبئى پياوئى هاته لاي خەليفه عومەر و وتى پياوم بينيوه به‌سه‌ر ژنه‌كه‌مه‌وه‌و كوشتومه عومەر ره‌زاي خواى لىبئى قيصاصى لىده‌رنه‌كرد ئىستا ئه‌و پياوه ده‌بينئى ژنه‌كه‌ى داواى زىناى له‌يوسف كردوه وه به‌دوايدا راده‌كا بۆ ئه‌وه‌ى نه‌رواو پرزگارى نه‌بئى له‌ده‌ستى هەر زىنا پئى بكات كه‌چى برپاره‌كه‌ى ئه‌وه‌يه ده‌لئى **{يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا}** سه‌باره‌ت به‌تۆ ئه‌ى يوسف بۆمان ده‌ركه‌وت كه تۆ پاكي‌ت به‌لام واز له‌م مه‌وزوعه بينه لاي كه‌س باسى مه‌كه‌و له‌بېر خوئى به‌ره‌وه وه‌ك ئه‌وه‌ى هيچ نه‌بوئى به‌س ئه‌وه‌نده!!! گرنگ به‌لايه‌وه ئه‌وه‌يه خەلك نه‌زانىت، **{وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ}** به‌ژنه‌كه‌شى ده‌لئى داواى لىخوشبون بكه له‌سه‌ر تاوانه‌كه‌ت نه‌ك له‌لاى خوا؛ چونكه ئيماندار نه‌بوه واته داواى لىخوشبون له‌من بكه بۆ ئه‌وه‌ى لئىت خوشبم له‌سه‌ر ئه‌و تاوانه‌ى كه كردوته سبحان الله به‌وه كوئايى پىهات **{إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ}** ﴿٢٩﴾ تۆ له هه‌له‌كاره‌كان بویت و تۆ هه‌له‌ت كردوه، هه‌له‌ هه‌له‌ى تۆيه هيچى تر كوئايى پىهات سبحان الله؛ نالئين هه‌موو وه‌نالئين زۆرينه به‌لام زۆرىكيش هه‌يه له‌بنه‌ماله راقى و ده‌وله‌مه‌نده ده‌سه‌لاتداره‌كان كه زۆرينه وایه حه‌ره‌س له‌مالئانه، سايه‌ق له‌مالئانه، خزمه‌تكارى پياو له‌ماله‌كه‌يانه، جوړه‌هاشت پروده‌دات په‌نا به‌خوا ئه‌وانيش ئه‌وه‌نده مو نه‌رمن ئه‌و برپاره ده‌ده‌ن كه مېردى ژنه‌كه‌ دای، تا ئيره يوسف -ﷺ- له‌و ته‌له‌يه پرزگارى بوو پاكيئى يوسفمان بۆ ده‌ركه‌وت وه ئيمان وپاكى وته‌قواى يوسف، ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌كه‌ويئى كه ئيمه‌ى كوومه‌لگای پياوان په‌نا به‌خواى گه‌وره بگري‌ن له‌هه‌موو فیتنه‌يه‌ك وه كه‌سانى‌كبين دلسۆزبين بۆ ئه‌وه‌ى خواى گه‌وره هه‌لمانبژي‌رى و بمانپاري‌زى توشى خراپه نه‌بين و كه مروّف له‌گه‌ل خوابئى خواى گه‌وره ده‌پاري‌زى كه له‌خوا دور

که‌وتیت‌ه‌وه‌هر له‌حزه‌یه‌ک قه‌ت ئه‌مین مه‌به له‌خۆت که‌توشی خراپه بیت خ‌وای گه‌وره په‌نامان بدات.

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ ۖ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۚ إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

ئێستا تا‌یک‌کردنه‌وه‌ی سییه‌می یوسف ده‌ست پێ ده‌کات تا‌یک‌کردنه‌وه‌یه‌کی تری قورس ده‌ست پێده‌کات بۆ یوسف -ﷺ- : زانا یانی ته‌فسیر ده‌فه‌رمون ژنی عه‌زیزی مصر حه‌وت ده‌رگای له‌سه‌ر یوسف داخست بۆ ئه‌وه‌ی که‌س نه‌زانیت که‌چی خه‌به‌ر ب‌لا‌وب‌ووه له‌ناو ئافره‌تانی شارد، بۆیه ده‌لێن که‌ویستت خه‌به‌ریک ب‌لا‌وب‌یتته‌وه به‌ئافره‌تیک ب‌لێ ئێتر هه‌موو ئافره‌تانی شار ده‌یزانن ئێستا هه‌موو ئافره‌تانی شار پێی ده‌زانن؛ چونکه ئافره‌ت که‌میان نه‌پێنی ده‌پاریزن؛ سودی دوه‌میش له‌مه وه‌رده‌گرین ئه‌وه‌یه که‌مرۆف که‌په‌رده‌ی نیوان خۆی و خ‌وای لادا واته که‌مرۆف شه‌رمی له‌خوا نه‌کرد تاوانی کرد با‌وانه‌زانیت خ‌وای په‌روه‌ردگار په‌رده‌ی نیوان ئه‌ویش و خه‌لک‌یش لانا‌دات بۆیه دا‌ئما مرۆف زیاتر له‌خوا شه‌رم بکات له‌وه‌ی له‌خه‌لک شه‌رم ده‌کات؛ وه هه‌روه‌ها له‌م ئایه‌ته‌دا ئه‌وه تی‌نگه‌یشتین ئه‌و ئافره‌ته نایه‌وێ که‌س بزانی‌ت که‌چی خ‌وای گه‌وره وای‌کرد نزیک‌ترین که‌سی بزانی‌ت که‌مێرده‌که‌یه‌تی و ئامۆزا‌که‌یه‌تی وه هه‌روه‌ها ئافره‌تانی شاریش، ئێستا که‌پیاوان بزانی‌ن به‌لای ئافره‌ته‌که‌وه زۆر قورس نیه و ناخۆش نیه به‌لام ئافره‌تانی هاوشیوه‌ی خۆی بزانی‌ن و ده‌ست بکه‌ن به‌سه‌رزه‌نش‌ت‌کردنی و له‌ومه‌کردنی و عه‌یب دار‌کردنی ئافره‌ت به‌وه ده‌ش‌کێته‌وه و پێی ناخۆشه، له‌لایه‌نی لغوی بۆیه و‌ترا قال نسوة نه‌وترا قالت نسوة؛ چونکه نسوة جه‌معی ته‌ک‌سیره به‌هه‌ردوو‌حاله‌ته‌که‌ی ده‌توانی‌ فعلی بۆ به‌کاربه‌ی‌نریت، {وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ

اَمْرَاتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ { خەبەر بىلاوبۆۋە لەناو ئافرەتانی شاردا كە
 ژنەكەى عەزىزى مصر داواى لەكۆيلهكەى خۆى كرده كە فاحىشەى لەگەل
 بكات، دىقەت بدەنى فەرمووى ژنى عەزىزى مصر نەيفەرموو كچى فلانە باوك؛
 چونكە كچ تا لەمالى باوكى بىت عەيبەى لەسەر باوكى حسابە بەلام كەشوى كرد
 عەيب و كەموكۆرپەكانى لەسەر مێردەكەى حىسابە، وە ھەروەھا ناوى ئافرەتەيان
 نەبرد ديسان گەراندیانەووە بۆ مێردەكەى ژنى عەزىزى مصر لەبەر چەند شتىك
 يەكەمیان: بۆ ئەوێ ناشرىنى ئەوكارەى كە ئەو ئافرەتە كردویتی دەرکەوێ لەچەند
 پروانگەيەكەووە يەكەم تۆ ژنى پياوێكىت ئەوئەبى كچىك بىت، دووهمیان ژنى
 پياوێكى ئاسايش نىت ژنى پياوێكىت كە عەزىزى مصر، لەتۆ ناوەشیتەووە ئەو
 كارە بكەيت، سێيەم ئەووە تێدەگەين ئەو پياووە كە مێردىتى عەبىداربى لەناو
 خەلكدا؛ چونكە ھەر پياوێك كە مەتەرخەم و شلگىرىت لەپاراستنى خىزانى و كچ
 و مندالى دواى ھەر شتىك پرووبدات ئەو عەيب دار دەبىت، تۆ وەزىرىكى
 گەورەى ولات بىت لەگەل ئەوئەشدا ئاوا شلگىرو كە مەتەرخەم بىت لەپاراستنى
 شەرف و ناموسى خۆت دە ئەنجامەكەى وەرگرە كەچى پرویداووە ئىستا، بۆيە
 پياوان دەبى غەيرەيان ھەبىت خىزانەكانيان پارىزن ئەو كە مەتەرخەمى و ئاسانكارى
 بەناوى كرانەووە ئازادى و مافى ئافرەت ئەمە دواى قوربەسەرى بەدوادا دىت، تۆ
 ئەى عەزىزى مصر كورێكى گەنجەت ھىناووە جوائترىن كورى سەر پروى زەويە
 لەوكات و لە ئىستاشدا ھىناوتە لەمالەكەى خۆت داتناووە لەگەل خىزانەت، خۆت
 دەپروى بۆ ئىش و كارى خۆت و ئەوانت بەتەنیا داناووە كەواتە نەتىجەكەى ئەوئە
 كە ئىستا دەبىنى چى بىلاو بۆووە لەسەر خىزانى عەزىزى مصر؛ پىغەمبەرى خوا

صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: ((إِيَّاكُمْ وَالْدُّخُولَ عَلَى النِّسَاءِ))^(۷). واتە: وریابن نەچنە مائیکەوہ کە تەنھا ئافرەتی لیبیت.

بۆیە لیرەدا عەبیە کە بۆ مێردە کە ی گەرایەوہ؛ چونکە لیرەدا ئەو کە مەتەر خەم بوو زۆریک لە پیاوان لەم سەردەمەدا ئەوە حالیانە، کاتیکی دەچنە میوانی بەتیکەلی دادەنیشن کە لە اصلدا دەبیت پیاو لە گەڵ پیاو ئافرەت لە گەڵ ئافرەتیب، {تَرَاوْدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ} دەفەر موی ئافرەتەکان وتیان خیزانی عەزیزی مصر داوا لە کۆیلە کە ی خۆی دەکات واتە بەردەوامە چەند جاریک داوا ی کردووە و سۈرە لە سەر ئەو مەسەلە یە جارو دوجار نیە ئەو داوا کردنە، ئیستا وا بڵاوبۆتەوہ ئافرەتە کە یە داوا دەکات نە ک یوسف داوا بکات، خۆی لە عەدەتدا فێطرەتی مەرۆف وایە پیاو داوا ی ئافرەت دەکات، کەچی ئیستا پێچەوانە بۆتەوہ، {تَرَاوْدُ فَتَاهَا} نەچوہ داوا لەوە زیریک یا کار بە دەستیکی گەورە بکات بە لکو داوا ی لە کۆیلە کە ی خۆی کردوہ کاری خراپە ی لە گەڵدا بکات، {قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا} ئەوە قسە ی ئافرەتانی شارە، بەراستی خوشویستی ئەو ژنە بۆ یوسف چۆتە ناخی دلیەوہ پەردە ی دلی درپوہ تەواو خوشەویستی یوسف لە ناخی ئەو ئافرەتەدا جێگیر بوہو چەسپاوہ واتە ئەو پەری خوشویستی بۆ یوسف ھە یە؛ وە ھەر وەھا ئەو پەری ھەولیش دەدات بۆ ئەوہ ی کە کاری خراپە ی لە گەڵ بکات کە واتە لە سنور دەرچوہ ئیستا ئافرەتان ئاوا لەومە ی ژنە کە دەکەن دەلین خوشەویستی بۆ یوسف لە سنوردا نیە ھەولدان ی بۆ کردنی فاحیشە لە گەڵ یوسف لە سنوردا نیە {إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ} بۆیە ئافرەتانی شار دەلین ژن زۆربە ی مەکر بازن دەلین ئیمە وا دەبینن ئەو ژنە سەرلێشیواو گو مرایە نە ک لەبەر ئەوہ ی کە داوا ی فاحیشە ی لەو کورە کردوہ؛

(7) - البخاري (۹ / ۳۳۰ رقم ۵۲۳۲)، ومسلم (۴ / ۱۷۱۱ رقم ۲۱۷۲).

چونکہ بەلایانەوہ ئاسانە زیناو خراپەکردن بەلکو لەبەر ئەوێ داوای لە کۆیلەکەیی خۆی کردووە چۆن داوای لە کۆیلەو خزمەتکاری خۆی کردووە ئەو بەلایانەوہ جیگای سەرسورمان و جیگای داخە بۆیە دەلێن ئیمە وا دەبینن ئەو ئافەرەتە سەرلێشیواووە داماو بەهەلەدا چوووە طبعاً راست ناکەن؛ چونکہ هەریەکە لەوان ئاواتی دەخواست ئەوێ بۆ ئەو ژنە هەلکەوتووە بۆ ئەمانیش هەلکەوێت بەلام هەمیشە ژن دەیهوێ خۆی پاک دەرخواو ئافەرەتی بەرامبەری بشکێنێت، ئنجا ئەم هەوالە بەژنەکەیی عەزیزی مصر دەگاتەوہ پێی ناخۆشە لەناو شاردان ژنان بەو شیوازە خەریکی غەیبەت کردنی بن خەریکی پیلانگێڕان بن بۆ شکاندنی و سومە بەردنی، هەلەستێ تۆلە دەکاتەوہ هەلەستێ بە فیلێک کە لەفیلێ ئەوان زۆر گەورەتر.

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَكًّا وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سَكِينًا وَقَالَتْ أَخْرِجْ عَلَيْهِنَّ ۖ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣١﴾

{فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ} کاتێ کە مەکری ژنەکانی بیست و زانی کە چیان وتوو چی دەلێن لەناو شاردان سەبارەت بەم {أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ} یە کسەر کە بیستی باسی دەکەن راستەوخۆ بانگی ئەو ئافەرەتانەیی کرد بۆناو کۆشک بۆلای خۆی وکۆی کردنەوہ، کەواتە ئەو بەلگەیی ئەوانەیی کە بانگیانکرون و غەیبەتیان کردووە ژنانی ناو کۆشکن ژنە وەزیرەکان و ژنە بەدەسەلاتدارەکانن ئەگینا ژنی عەزیز ناچی کە سیکی کرێکارو هەزار بانگکات، {وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَكًّا} شوینی پالکەوتن و دانێشتن و ئیسراحەتکردنی بۆ دانان بۆ هەریەکیکیان متکا ئەو شوینیە کە ئانیشکی لەسەر دادەنێت و پال دەدەیتەوہ لەسەری {وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ

سِکِّینًا} جا ھەر یه کیک له وان که میوه ی بۆ داناوه چه قۆیه کیشی یاوه ته دهستی بۆ لهت کردنی میوه که ی وه یوسفیش عهبدیکه ھەرچی پِیبلت دهیت به قسه ی بکات که بی شهرعی نهیت، ئیستا جوانترین جلی له بهری یوسف کردوه که یوسف خۆی مانگه ئه وهنده جوانه وه یوسفیشی زیاتر رازاندوته وه له پشت په رده یه که وه دایناوه ئه میس هاتوه ئه و ئافره تانه ی بانگ کردوه که پیش ئه وه ی بینه قه صره وه باسی ده که ن و غه ییه تی ده که ن و له ومه ی ده که ن و گالته ی پی ده که ن، که هینانی و له و شوینه داینان ئیستا وتی: {وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ} ده ی یوسف ئیستا وهره بابتینن، {فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْتَهُ} ھەر به یه که م بینیان بۆی به گه وره یان دانا ئه مه شتیکی ئاسای نیه! ئه مه پیاویکی ئاسایی نیه جوانی ئه م کورپه بیۆینه یه {وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ} ئاگیان له خویان نیه ھەر که سه چه قۆ له دهستی خۆی ده دات و دهستی خۆی بریندارو خویناوی کردوه واته به هۆی ئه و صه دمه یه ی که توشیان بو به هۆی بینینی ئه و کورپه جوانه ئاگیان له ئیش و ئازاری برینی ده ستیان نه ما جا ئه بی چ واقعیک بویت، {وَقَطَّعْنَ} چه نجاریک دهستی خویان برپوه نه ک ته نها جاریک، ئیستا ئاگیان له خویان نیه، وه {وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ} ﴿٣١﴾ وتیان پاکی بۆ خواقه ت ئه مه مروّف نیه مروّفی واجوان نیه ئه وه جگه له وه ی که فریشته یه کی زۆر به ریزبی که سی تر نیه، ئه وه ی که ھه موو ده یزانین ئه وه یه مه لائیکه ت جوانه و شه یتانیش ناشرینه بۆیه هاوشپوه یان کرد به مه لائیکه تیک بۆیه ش وتیان مه لائیکه تیک به ریز؛ چونکه یوسف زۆر به ریز بوو زۆر به هه یبه ت بوو یه ک قسه ناکات نالی مه جلیسیکی خوشه ھه مووی ئافره ته و ھه مووی حه زده کات من قسه یه کی له گه ل بکه م و بکه ومه قسه کردن له گه لیان نا ھه رگیز، قسه له گه ل که سیان ناکات به لام کۆیله یه کی فه رمان پیکراوه که پیی وت وهره دهره وه هاته دهره وه به لام به شکۆمهندی و سه نگینی خۆی و به ریزی

خۆیەوه، دىقەت بەن کە دەلى له دواى بينى به يە کجار يە کسەر چيان به خۆيان کرد، ئىستا مه کرو فيله کەى عەزىزى مصر سەرى گرت.

قَالَتْ فَذَلِكَ الَّذِي لُمْتَنِي فِيهِ ۖ وَلَقَدْ رَاودَتْهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ ۖ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا أَمَرُهُ لَيُسْجَنَ وَلَيَكُونًا مِنَ الصَّاعِرِينَ ﴿٣٢﴾

{قَالَتْ فَذَلِكَ الَّذِي لُمْتَنِي فِيهِ} دەى ئەو ئەو پیاوێه کە ئیوه لەومەى مەتان کردووە لەسەرى یە کجار بینتان سەیری دەستانکەن چیتان بەخۆتان کردووە؛ ئەى چۆن کە چەن سألە لە گەل من لە یە ک مالدایە ئەى کە لە شوینی من بونایە چیان دە کرد ئیوه؟ ئیستا وا ئە بینى کە ئەو سە رکەوت ئیستا کەس بۆى نیه لەومەى بکات لەمە بە دوا کەس بۆى نیه پەخەى لیگرى، ئەوان لە یە ک بینن ئەو یان بەخۆیان کرد ئەى هەریە کە یان تاک تاک لە گەلى بوا یە لە مالیک لە ژنى عەزیز زیاترو خراپترى دە کرد، وتى دەى ئەو یە کە ئیوه لەومەى مەتان کردووە لەسەرى کەواتە من شایستە نیم لەومە بکریم، کەواتە ئەو یە نەینى بوو کە شەرم دە کرد بیلیم ئیستا دواى ئەو یە ئیوه بە و حالە بینووە ئیستا بە ئاشکرا دە لیم {وَلَقَدْ رَاودَتْهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ} بەلى من داوام لى کرد کە بىت خراپە کاریم لە گەل بکات، بۆچى شەرم ناکات ئیستا؟؛ چونکە بە رامبەر کە سانی ک قسە دە کات کە هەمویان لەم خراپ ترن بۆ یە ئەو نەینى لە دلى خۆیدا ناهیلێتە وەو راستیکە دە لیت بە لام یوسف -ﷺ- خۆى گرتووە تە سلیم نەبووە وە هەر مەنعى کردووە تا ئیستاش نە یهێشتووە بە لام کە تا ئیستا مەنعى کردووە تە سلیم نەبووە و پریگری کردووە؛ وا مەزانن من لى دە گە ریم هە پە شە دە کات ئیستا، {وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا أَمَرُهُ لَيُسْجَنَ وَلَيَكُونًا مِنَ الصَّاعِرِينَ} ﴿٣٢﴾ خۆ سویندبى ئە گەر لە داها تودا ئەو یە من پى دە لیم بە قسەم نە کات ئەو سەجن دە کریت وە لەو کە سەنە دە بىت کە سوکایە تیان پى دە کریت و

لەو کەسانە دەبێ کە زەلیل دەکرین و کە بەچاویکی کەم تەماشای دەکرین و لەناو قەصر نامینیتهوهو فری دەدریته ناو سجنیکهوه، سبحان الله ئیستا هەپەشه دەستی پیکرد کەواتە هەولێ ئەو ئافەرته بەردەوامە، کەواتە تاقیکردنەوی یوسف علیە الصلاة و السلام جاری لە دەستی ئەو ژنە کوتایی نەهاتوو ئەو ئەم ئافەرەتانە کە هاتون و خۆیان رازاندۆتەوه.

قَالَ رَبِّ السَّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونِي إِلَيْهِ ۖ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٣﴾

ژنەکان کاتی کە بینان وەزە کە ئاواپە و خیزانی عەزیزی مصریش هەپەشه دەکات و تیان ئیمەش ئامۆژگاریت دەکەن ئەو یوسف کە بەقسە ی گەورە کەت بکەیت ئەو ئافەرته گەورە ی تۆیە تەسلیمی بەو بەقسە ی بکە چیت لێ داوا دەکات جێبەجێ بکە، یوسفیش یە کسەر هانای برد بۆ خوا و دوای کردو وتی {قَالَ رَبِّ السَّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونِي إِلَيْهِ} ئەو پەرەردگار ئەگەر بێتو ئەو سجنە ی کە هەپەشه م پێ لێدەکات زۆر بەلامەوه خۆشەویستەر و أَحَبُّ واتە زەرەرە کە ی کە مترە {مِمَّا يَدْعُونِي إِلَيْهِ} لەو ی ئەو ئافەرەتانە تیکرا من بانگ دەکەن بۆی واتە ئەوانە تیکرا من بانگ دەکەن بۆ شتیک ئەویش زینایە نەو ئەو سجنە کە بەلامەوه ئاسانترە، سزای خوا بەلایەوه گەورە ترە لە سزای خەلک، لە سجنی خوا دەترسیت بۆیە ئیستا ئەو سجنە ی هەلێژارد، قەینا باسجن بکریم، ئەگەر کە سیکی ئیمان لاوازبواپە دەبوت چیکە م ئیستا چارم نیه زۆرم لیکراوه و هەپەشه م لیکراوه و شتە کە لە دەست خۆمدا نیه، لێرە ئیمان دەردەکەوێت بۆیە عقوبە ی خەلکی هەلێژارد باسجن بکریم قەیناکات، {وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ} ﴿٣٣﴾ ئەو پەرەردگار ئەگەر بۆخۆت بە فەزڵ و کەرەم و حەول

و قوھتی خۆت فیل و مەکری ئەو ئافرەتانەم لەسەر لانیبەیت ئەوێ من لاوازی دەمگرت و منیش مەرۆقم حەزم دەچیت بەلایاندا لەوانەییە لەخشتە بچم بۆیە خواپە هانا بۆتۆ دەبەم، وە ئەگەر من مەیلەم بەلادا کردن و وەلامیانم دایەوێ ئەوکاتە من لە نەفامە جاھیلەکان دەبم لەو کەسانە دەبم کە پڕیگای نەفامیتیان ھەڵبژارد، لێرەدا ئەوێمان بۆ دەردەکەوێت مەرۆقی موسلمان هانا بۆخوا بەریت، لەوانەییە تۆ وەکو مەرۆفیک نەفست زال بێ بەسەرتدا بۆتوشبونت بەتاوانیک ھەرچەندەکە ی دەلیی تەوێ دەکەم دەگەریتەوێ سەری دەستی لێ ھەلدەگری دواتر دەگەریتەوێ سەری لاوازیت بەرامبەر ئەو تاوانە چی بکە ی باشە؟ ئەوێ بکە کە یوسف کردی خوای بۆخۆت لەو نەخۆشیە لەو دەردە لەوتاوانە بۆخۆت پزگارم نەکەیت خوای پەرورەدگار من تێدەکەوم و توش دەبم داوا لەتۆ دەکەم فریام بکەویت، کەواتە زۆر تاوان ھەییە کە موسلمان پێوێ دەنالیی و ناتوانی دەستی لێ ھەلگری و خۆی لێ پزگاربکات؛ چونکە بەراستی ھانای بۆ خوا نەبردوێ تۆ وەرە بەراستی ھانا بۆ خوا بیە، خواپە گیان من ھەولم زۆر داوێ زانییم بەسەر نەفسی خۆمدا خواپە داوا لەتۆ دەکەم و ھانا بۆ تۆ دەھینم رب العالمین کە پزگارم بکەیت لەو نەخۆشیە، پزگارم بکەیت لەو عادەتە ی کە تێددام.

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ ۖ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾

{فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ} پەرورەدگار یە کەسەردوای دوواکە وەلامی یوسفی دایەوێ دوای ئەوێ یوسف پاراپەوێ بەدڵسۆزی بەدلیکی پڕ لە خشوعەوێ یە کەسەر خوای گەورە وەلامی دایەوێ {فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ} مەکرو فیلی ئەو ئافرەتانە ی لەسەر لادا کۆتایی ھات، ئە ی یوسف پزگارت بوو ھەم لە فیتنە ی ژنەکە ی عەزیزی مصر وە ھەم لە فیتنە ی ژنەکانی شاریش پزگارت بوو، لەو تاقیکردنەوێ

دەرچویت، دواى هانابردن بۆ خواو داواى يارمه تیکردن له خواى گهوره، {إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ} ﴿٣٤﴾؛ چونکه به پراستی خواى پهروه ردگاره که ته واو بیسه ری دوعاو پارانه وهی عه بده کانی تی وه ته واو زانایه به حالیان که بیستی یوسف به وه پیری دلسوزیه وه لیی ده پاریته وه خواى گهوره وه لامی دایه وه و پرزگاری کرد له و ناره حه تیه ش.

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ لَيْسَجُنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٥﴾

{ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ} مشاوه رهیان کرد له کۆشک و له ریئاسهت و دواى ئه وهی که به لگه کانیان بینى له سه ر پاکیتی و بیتاوانی یوسف به لگه کانی ش:

1 - کراسه که له پشته وه درابوو.

2 - شایه تیک له خزمی ژنه که شایه تی له سه ردا.

3 - ژنه خوی دانی به تاوانه که یا نا لای ئافره تانی شار واش هه ره شه ده کات.

خوی دواى ئه وه ده بو ئه ستوپاکی بۆ یوسف دهرکرایه، به لام دواى ئه وهی که

به لگه کانی شیان بینن {ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ لَيْسَجُنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ}

﴿٣٥﴾ ئه وه ده بی یوسف سجن بکری تا کاتیکی دیاری نه کراو خوا بزانی چهند

سال، بۆ تاوانی چیه؟ دواى ئه وهی ئه و ژنانه ئه و هه موو فیله یان کرد بیژزی و

به دره وشتیان به رامبه ر کردو ئه و هه موو محاو له یه یان کرد ئیستابۆ ده بی یوسف

سجن بکری؟ له جیاتی ئافره ته که سجن بکری، به لام ده سه لاتداره کان بۆ

کپینه وهی سومعه تی خویان بایوسف له پیش چاوی خه لک نه بیّت و نی که ن و

له ناوی به رن با سجن بی.

یوسف سجن ده کری، له سجن کردنی یوسف ئه وه مان بۆ دهرده که وی مه رج

نیه هه رکه سی سجن کرا پیاوی خراپیّت، مه رج نیه ئه وانه ی له سجن هه مویان

تاوانبار بن، تۆمەتبارن بەلام تاوانبار نین تۆمەتیکی نارهوا دراوہتە پال زۆریک لە ئەوانەى که سجن دەکرین لەراستیشدا بێ تاوانەو هیچ تاوانیکی نەکردووە زۆریک لە ستمکارو خوینەرێژەکان کەسانیک سجن دەکەن کەشایستەى سجن نین بەلکو شاستەى ریزلینانن بەلام بۆیە سجنیان دەکەن بۆیە پەشى خوێان دەرنەکەوێ بۆ خەلک، بۆیە یوسف سجن کرا -ﷺ- تاقیکردنەوێ تر دەست پێدەکات بۆ یوسف لەناو سجن کە دەخریتە ناو سجنەو لەهەمووشی ناخۆشتر ئەوێە کە سجن دەکری بەلام ماوەکەى دیاری نەکراوە زۆر ناخۆشە واییت و کەسێش لیت نەپرسیتەو؛ چونکە لەولایتی غەریبیە کۆیلەیه کە کەسێشى نیە وە عەزیزی مصر و ژنی عەزیزیش دژیتەى، بەلام مەرۆفی موسلمان باوەرى بەخوای گەورەیه، ئەگەر بکریتە بیریکەوێ خوای گەورە نەیهوێت لەبیرە کەدا تیا بچیت بەخوا دیتە دەروە وەک چۆن یوسف هاتە دەروە، کە بیخەنە سجنەو و بیانەوێ لەبیر خەلکی بەرنەوێ خوای گەورە هەر دەیهێنیتە دەروە بەلام جوانترین هینانە دەروە، کەواتە گەنگ ئەوێە مەرۆفی موسلمان لەگەڵ خواییت ئەم هەموو تاقیکردنەوێەى یوسف پیایدا دەروات -ﷺ- ئەو هەموو نارهەتیهى کە یوسف دەبینیت ئەوێەمان پێدەلێ کە ژیان مەواقیف و مەراحیلە دەکری لەوپەرى دەسەلاتەوێ بیته ناو سجنەو لەوێشە لەناو سجنەو دەرییت و بگەیتە ئەوپەرى دەسەلاتەوێ؛ وە لەوێە لەوپەرى بیتاوانیتەوێ تۆمەتت بۆ دروست بکەن، کەواتە مەرۆفی موسلمان بەردەوام پوو لەخوا بیت خۆی بداتە دەست خوای گەورە وە پشیتی بەخوا پتەوبی بە ئیزنی خوا زەرەر ناکات و و دەرنەجام بۆ ئەو دەبیت إن شاء الله؛ وە جوانترین سودی ئەم ئایەتە ئەوێە کە مەرۆفی موسلمان دایما لای خوا هەلبژیری لەسەر لای خەلک عەزابی روح و جەستە لەگەڵ عەزابی لاشە عەزابی لاشە هەلبژیرە کیشە نیە بەس توشی گوناھو تاوان نەبیت.

وَدَخَلَ مَعَهُ السَّجْنَ فَتَيَانٍ ۖ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا ۖ
وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ ۚ نَبِّئْنَا
بِتَأْوِيلِهِ ۚ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾

يوسف - ﷺ - سجن كرا ئىستاوتمان سجن كردن و بهند كردنى يوسف به لگه نيه له سهر ئه وهى تاوانبار، و همه رجيش نيه همموو بهند كراوئيك خراب بيت به لام يىگومان زۆرينه ي بهند كراوه كان خراپن تهصل وايه، ئىستا يوسفئىكى بى تاوانى بهرئز له گه ل كۆمه لئيك تاوانبار وه له گه ل كۆمه لئى كه سى خراب خراوته سجنه وه، {وَدَخَلَ مَعَهُ السَّجْنَ فَتَيَانٍ} وه دووگه نجيش له گه ل يوسف خرايه سجنه وه، به لام تۆمه تى تهوان جياوازه يه كئىكيان بهرپرسى خواردن و نانى پادشا بوو، دوهميشيان بهرپرس بوو له خواردنه وهى پادشا ئه وهى كه شهرهت و ئه رقه و ئاوى بۆ پادشا دههينا، وهك زانايانى تهفسير دهفهرموون تۆمه تى ئه وه دراوته پاليان كه گوايه ژهريان بۆ پادشا كردبئته ناو خواردنه وه يه كه ميان، دووهميشيان كردبئتي ناو خواردنه وه كه يه وه، ئىستا ههردوكيان خراونه ته ناو سجنه وه له گه ل يوسف، {قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا} يه كئيك له م دوو گه نجه به يوسف ده لئيت: وتى ئه ي يوسف من له خه ودا وام بينى (خمر) واته ئه رقه به لام له ته صلدا واته تريم دهگوشى و ده مه ئلايه وه ماوه يهك تابييت به ئه رقه بۆ پادشا له خه ودا بينيم من خه ريكى ئه وه م، دارميوى زۆر هيشوه تريكانم لئى ده كرده وه ده مگوشى و ده بوه شهره تى تري و ده مه ئشته وه و تا ده مكرد به ئه رقه بۆ پادشا ئه و خه وه م بۆ لئيك بده ره وه، به قه ده رى خوا له يهك شه ودا ههردوو گه نجه كه خه ويان بينى سبحان الله هه ريه كه يان به جورئيك خه وى بينوه كه تايهت به پيشه كه ي خويه تى {وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ} ههروه ها

گه نجه که ی دوه میشیان وتی من له خه و مدایینیومه له سهر سهرم نانم دانابوو چه ند نانیک، به لام بالنده ده هات نانه که ی که به سهر سهرمه و هوبوو دهیخوارد من ئه و هم بینوه، {نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ} ده ی لیکدانه و ه ی ئه و دوو خه و ه مان پیللی ئه ی یوسف، باشه ئی خو ئه وان یوسف نانس و یوسف بانگه شه ی ئه و ه ی نه کردوه که ئه و له لیکدانه و ه ی خه و ن شاره زایه و ه هیچ رابردویه ک و پیشه کیه کیش له سهر یوسف نازان سهره ئیستا هاتن بۆلای یوسف داوای لیکدانه و ه ی خه و ی لیده که ن و ه پرسیار له و ده که ن و متمانه یان پییه تی سهره! سهری پیتیکه له و ه دا لامان ده روا که ده فهرموئ: {إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ} ﴿٣٦﴾ ئیمه واتو ده بینین که به پراستی تو له چاکه کارانیت تو له که سه باشه باشکه ره کانیت ئیمه واتو ده بینین باشه چۆن وایان ده بینن؟ ئیمه تو به باشکار ده بینین به هه ل سوکه و ت و مامه ل ت له گه ل هاوه له کانت له سجنایه و ه ی نه خوشبا ده چو دوعای بو ده کرد ئه و ه ی خه فته بارو بیتاقت بویه ده چوو دلی ده دایه و ه و دلنه وایی ده کرد ئه و ه ی که پیوستی به هاوکاریه ک بویه له ناو سجندا یارمه تی ده دا یا له عیاده تکرده کانیدا، بۆیان ده رکه و ت که یوسف زور که سیکی باش و چاکه کاره خوی (حسن) هه یه و (محسن) هه یه و ه ههروه ها (صالح) هه یه و (مصلح) هه یه، حسن و صالح واته باش و چاک که سیک که له خودی خویدا باشی و چاکیت، محسن و مصلح یه که میان صفه ی مشبهه یه لازمه دوه میان اسم فاعله بو تعدی دیت واته چاکه کارو باشکار له گه ل به رامبه ری خویدا، ئه و ه گرنگه که تو محسن و مصلح بیت هه ر ئه و ه گرنگ نیه که تو له خودی خوتدا باشی ئه و ه نده به س نیه، ئه و ه گرنگه که مروف باشکاریش بیت له گه ل به رامبه ری و چاکه کاریت له گه ل یاندا خیری هه بی بو ده و روبه ره که ی ئه و ه گرنگه، مروف خوی له خویدا نوێژده کات و رۆژو ده گری و غه یبه تی که س ناکاو جتیو به که س نالیت وزه ره ری بو که س نیه

ئەو پىي دەلین پياۋىكى صالح و باش ئەمە شەرى نىە بۆ خەلک، بەلام لەوە
باشتر و چاکتر لەگەل ئەوەى شەرو خراپەت نىە بۆ خەلک خىرىشت ھەيە بۆيان
و چاکە کار بىت لەگەلەيان، ئىستا ئەوان بەس بىنيان لەناو سجدنا ھەلسوکەوت و
مامەلەى يوسفیان بىنى تىگەيشتن کہ يوسف لەکەسە چاکە کارەکانە مادەم لەچاکە
کارەکانە کەواتە شايستەى ئەوەيە پرسى پىبکرى و شايستەى ئەوەيە کە شت
بزائىت؛ چونکە ئەوەى کە وا لە مروف دەکات کە چاکە کارو محسن بىت
لەھەموو شت لەپىشترو بەھىزتر ھۆکارى زانستە، مروف زانستى ھەبىت ئەوە
فىرى دەکات چۆن قسە لەگەل خەلک بکەيت چۆن ھەلسوکەوت و مامەلە
لەگەل خەلک بکەيت پەوشت و مامەلە چۆن دەبى لەگەل بچوک، گەورە،
دەورو بەر، دراوسى، لەگەل فەقىر، لەگەل نەخۆش لەگەل ھەموى، وتیان مادام
يوسف چاکە کارە ئەمە لە بەتال و لە ھىچەو نەھاتو بە دۇنيايەو ئەمە کەسىكى
تىگەيشتو زانايەو چاکە کارە بۆيە شايستەى ئەوەيە، کەواتە مروف کە چاکە کاربوو
دەبىتە جىگای متمانەى خەلک، خوشيان دەوى و متمانەى پىدەکەن، پرسىارى
لە دەکەن و دەگەرىنەو بۆلای وراوئىرى پىدەکەن بەبى ئەوەى کە يوسف بناسن
تەنھا صىفات و ئەخلاق و پەوشت و ھەلسوکەوت و مامەلە چاکە جوانەکەى بو
بەھۆکارى ئەوەى کە متمانەى پىبکەن و بچن پرسىارى لىبکەن.

قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ۚ ذَلِكُمَا
مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي ۚ إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

يوسف -ﷺ- ئىستا پرسىارىكى لىکراوە بزائىن چۆن مامەلە لەگەل ئەو دوو
نەفەرە دەکات و چۆن وەلاميان دەداتەو، {قَالَ لَا يَأْتِيَكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا

بَنَّا تَكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا} فەرمووی: ئەو ئەو دوانە ی پرسیارتان لیکردوم هیچ خواردنیک نیه که بدری به ئیوه رزق بدری به ئیوه جا له لایەن پادشاوه بیت یان له هەر جیگایه کی ترهوه پیش ئەوهی بۆتان بیت من پیتان دەلیم چی خواردنیکتان بۆ یهت، واته تیگه ن من شت دهزانم که واته متمانه تان هه بیت ئەو خهوهی ئیستا بۆتان لیک دهدهمهوه دلنابن وهکو خۆی دیته جی؛ چونکه من له به تالهوه قسه ناکه م وه ئەوهشی که دهشیلیم فال گرته وهوه که هانهت و عهرافهت و سحر و جادوو نیه، ئەوهی که من دهیلیم به شیکه له ئەو عیلمه ی که خوا فیری کردوم ئەو غه یبه ی که دهیزانم له لایەن خواوه ئیستا وهکو خۆی دهیلیم، باشه بۆچی جاری مه دحی خۆی دهکات وهباسی ئەوه دهکات که ئەو هەر خواردنیک پیش ئەوهی بگا پیان ئەو دهزانی چیه؟ بۆ ئەوهی متمانه په یا بکات له لایان زیاتر، {ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي} به لام با پیتان بلیم ئەو عیلمه ی که وا من دهیزانم ئەو به شه غه یبه ی که من دهیزانم ئیوه نایزانم ئەوه به شیکه لهو عیلمه ی که خوا فیری منی کردوه، ئیستا له ناو سجدنا وشه ی (رَبِّي) ده بیستن، یه ک پهروه ردگاری من که خوایه و ئەو فیری کردوم ئەمهش به لگه یه له سه ر ئەوه مروّف که شتیکی زانی نه لئ هی زیره کی خۆمه، هی شان و بازوی خۆمه، هی شهون و خونی خۆمه، نه خیر ئەوه خوا فیری کردوی، دهنه که سانیک هه یه زۆریش هه ول دهنه زۆریش ده خوینتته وه هیچ به ره مه می نابی و هیچ فیڕ نابی وهکو کیسه یه کی دپاو وایه له سه ره وه تی ده که یت له خواره وه لئی ده پرژیت له گو یه کیانیوه ده چیتته ناوه وه له وهی تر یانه وه ده چیتته ده ره وه هیچ تینا گه یت، به لام هه شه خوای گه وه فیری دهکات، که واته مروّف هه میسه که چاکه یه ک نیعمه تیک به خششیکی پیوو به هی خوای گه وه ی بزانی و فه ضله که ی بگه رینتته وه بۆلای خوای گه وه، که واته ئەوهی من له شه یتانه وه نیه و سحر نیه و جادو نیه له خواوه یه، ئیستا ئەوان

چاۋەرپىي ۋە لامى خەۋەكەيانن كەچى جارى يوسف - ﷺ - خۇي پى ناساندن كە
ئەو لەلايەن خواۋە فېرى عىلمىك كراۋە كە خەلكى تر نايانئىت بۇيى متمانەي
پى پەيدا بكن، ئىستا لەۋەۋە دەروات بۇشتى تر جارى جۋابى پرسىارەكەيان ھەر
نەھاتوھ {إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ} فەرموى: من بناسن من كە ھاتومەتە
سجەنەۋە كەسىكى بى كەس و كارو بى نەسەب نىم ۋە كەسىكى خراپەكار نىم
دەزانن من وازم ھىناۋە لە دىنى قەۋمىك كە باۋەر بەخا ناھىنن بۇيە من باۋەر
بەدىنى ئەوان نىە وازم لەودىنە ھىناۋە ۋە باۋەرپىشان بە پۇژى دۋابى نىە؛
دەفەرموى من وازم ھىناۋە لەپىچكەو پىيازى قەۋمىك {وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ}
﴿٣٧﴾ كە باۋەرپىان بەخا نىەۋ باۋەرپىان بەپۇژى دۋابى نىە.

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۖ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نَشْرِكَ
بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾

ئەي كەتۇ لەسەر پىيازى ئەو مولحىدە كافرانە نىت كەۋاتە ئەي يوسف تۇ
لەسەر دىنى كىت؟ {وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ} فەرموى
شۈيىن دىنى باۋك و باپىرانم ئەۋانىش ابراهيم و اسحاق و يعقوب ە كەۋتوم ئەي
باشە ئەمانە ھەمۋى پىغەمبەرن ئەي باشە ۋاتە يوسف كۈرى يعقوب پىغەمبەرە
كۈرى اسحاق پىغەمبەر كۈرى ابراهيم خليل الرحمن ە ئەۋە ئەمە! بەلى يوسف
ئەو كەسەيە، سبحان الله مەۋف بىرى لىبكاتەۋە ئەو مەۋفە موبارەكە كە يوسفە
پىغەمبەرى كۈرى پىغەمبەرى كۈرى پىغەمبەرى كۈرى پىغەمبەرە ئىستا لە
سجندايە لەگەل كۆمەلى كەسى خراپ و لەگەل كۆمەلى تاۋانبارو لەسجنىكدايە
لە مصر؛ ۋە بەتۆمەتىكى خراپىشەۋە خراۋەتە سجەنەۋە كەچى ئەو مەۋفە

موبارەكەشە، كەواتە مەرووف كاتى موصىبەتتى تاوانىكى توش دىت نەلى خوايە من
 فلانە كەسم بۆ توش بووم، ئەى بەلى فلانە كەسش بىت خەوى گەورە تاقت
 دەكاتەو، لەهەموو كەس زياتر كەتوشى ناپەختى بويىت پىغەمبەرانن عليهم
 الصلاة والسلام لەپاشان كى زياتر لەسەر پىيازى ئەوان پەروا زياتر توشى
 ناپەختى دىت لەپاشان كى زياتر توش ناپەختى دىت؟ ئەوئەى لەسەر پىياز
 سوننەتى ئەوانە، ئىستا يوسف خەوى دەناسىتت، سەرەتا خەوى ناساند كە ئەو
 لەسەر پىيازى موشرىكەكان نە دواتر خەوى ناساند كە ئەو لەسەر پىيازى ئەو
 سى پىغەمبەرەيە لەسەر دىنى تەوھىد و يەك خواپەرستىيە {مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ
 بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ} بۆ ئىمە نەبەو ناشىت كە هېچ شتىك بەكەن بەهاوئەلى خوا
 لەكاتىكدا كەخەوى گەورە بەتەنھا دروستى كردوين {ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا
 وَعَلَى النَّاسِ} ئەوئەش كەئىمە خوا بەتەنھاپەرستىن و هاوئەلى بۆ دانەنن ئەو
 فەضلى خوايە بەسەر ئىمەوئە و بەسەر خەلكىش بەوئەى كە پىغەمبەرانى بۆ
 ناردون بانگيان دەكات بۆ ئەوئەى تەوھىدىان ھەبىت و خوا بەتەنھا پەرستىن و
 شەرىكى بۆ دانەنن فەضلى خوايە بەسەر خەلكەوئە {وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
 يَشْكُرُونَ} ﴿٣٨﴾ بەلام زۆر بەى خەلكى سوپاسى خوا ناكەن و بەتەنھا ناپەرستىن،
 خەوان لە شىرك بەدورناگرن، شوین پىغەمبەرانىان ناكەون، خەوى گەورە بەتەنھا
 دروستى كردون كەچى ئەوان كۆيلايەتى بۆ غەيرى خوا دەكەن، خەوى گەورە
 بەتەنھا رزق و رۆزيان دەدات كەچى ئەوان سوپاسى يەككى تەر دەكەن مردن و
 ژيانىان بەدەست خوايە كەچى ئەوان لەيەككى تەر دەترسن، ئەو ھەموو نىعمەتەى
 خوا بەسەرياندا رشتون كەچى يەككى تریان زياتر لەخوا خۆشدەوئەى زۆر بەى
 خەلك سوپاسى خوا ناكات، كەواتە يوسف ھەم خەوى ناساند و ھەم ئەوئەشى
 لەو دوو كەسە گەياندا كەنايت شەرىك بۆخەوى گەورە دابنرئەت، دواى ئەوئەى ئەوان

هەر چاوه‌رین یوسف -ﷺ- خه‌وه‌که‌یان بۆ لیک بداته‌وه که‌چی یوسف ئیستا ده‌ستی کردوه به‌ ئامۆژگاری و ده‌عوو بانگه‌وازی.

يَا صَاحِبِ السِّجْنِ أَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾

{يَا صَاحِبِ السِّجْنِ} ئەفهرموئ: ئەي دوو هاو‌ه‌ل‌ه‌که‌ی سجنم، بۆیه‌ش ده‌لی هاو‌ه‌ل؛ چونکه‌ ماوه‌یه‌کی زۆره به‌یه‌که‌وه ماونه‌ته‌وه، واته ئە‌گەر دوو‌که‌س زۆر مانه‌وه پێکه‌وه له شوێنیک ده‌بنه هاو‌رێ با ئە‌گەر له‌سه‌ر یه‌ک دینیش نه‌بن، {يَا صَاحِبِ السِّجْنِ أَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ} ﴿٣٩﴾ ئەي دوو هاو‌ه‌لی سجنم پرسیارێکتان لێ ده‌که‌م به‌و پرسیاره ده‌یه‌وئ عه‌قلیان بجولێنیت ده‌یه‌وئ به‌و پرسیاره وایان لێکات قه‌ناعه‌ت بکه‌ن که ته‌نها خوا به‌هرستن واز له‌دینی شه‌ریک بۆخوا دانان بینن، ئایا چه‌ند گه‌وره‌و خوایه‌کی لێکجیاو دژ به‌یه‌ک باشتره‌ مرو‌ف بییت یان ئەو خوایه به‌خوای خۆت بزانی و بییه‌رستی و به‌نده‌یه‌تی بۆ بکه‌یت که تاک و ته‌نهایه‌و زاله به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا؟ هه‌رچی غه‌یری خوایه خوا زاله به‌سه‌ریدا به‌سه‌ر هه‌موو مه‌لایکه‌ت و به‌سه‌ر هه‌موو پیغه‌مبه‌ران و به‌سه‌ر هه‌موو پیاوچاکان و به‌سه‌ر هه‌موو مرو‌ف و جنۆکه‌یه‌کدا، به‌سه‌ر خۆرو مانگ و هه‌موو حه‌یوانات و دارو به‌ردا، ئایا مرو‌ف عه‌بدی ئەو خوایه بیت و پشت به‌وخوایه به‌سته‌ی باشتره‌ یان بۆخۆی بیتیکی داناوه‌و قه‌بریکی هه‌لبژاردوه‌ بۆخۆی و پیاوچاکیک و والله من ئەوانه ده‌په‌رستم و ئەوانه شتم بۆ ده‌که‌ن و رزگارم ده‌که‌ن! کامیان باشتره‌؟ ئەمه هه‌ر نمونه‌یه‌کی عه‌قلیه هه‌رکه‌سی که عه‌قلی هه‌بێ بیربکاته‌وه، خوای گه‌وره نمونه ده‌هێنێته‌وه به‌دوو کۆیله به‌دو پیاو، بۆنمونه تۆ ده‌چیته بازار ئەو شوێنه‌ی که کریکارو وه‌ستا‌کان ده‌وه‌ستن خه‌لک بیانبات بۆئیش رۆژانه، تۆچویت وه‌ستایه‌ک یان کریکارێکت هێناوه بۆ

ئەوھى ئىش بۆتۈ بىكەت لە خانوھ كەت، جىرانە كەشت پىنج شەش بران و باوكيان
 نەماوھ ھەر ھەمويان بەسوار سەيارە چون ئەوانىش كرىكارىكيان ھىناوھ بۆ ئەوھى
 ئىشيان بۆ بىكەت، ئىستا ئەو كرىكارەى كەتوشى ئەو كۆمەلە برايە بوھ برايە كيان
 دەلىت ئەبى ئەمرو ئەو جىگايەم بۆ ھەل كەنەت، ئەوھى تر دەلى خەرىكى چىت
 ئەلى ئەويا ھەل كەنەم ئەلى چاوت دەردىنم جارىكى تر دەسكارى ئەويا بىكەى
 وەرە ئىرە ھەل كەنە! يەكىكى تریان يەت ئەلى ئەو دىوارەم لەويا بۆ بىكە ئەوى تریان
 يەت ئەلى ئىرە پاىيە كەم بۆ دابنى ئەوى تر يە ئەلى بۆرىە كەم ئىرە بۆ بىكە وەستاكە
 تىك دەچىت لە نيوان كۆمەلىك خاوەن ئىشى جيا لەيەك ئەوھەبى پىرۆزىيە كيان
 ھەبى پىكەوھەو بلى ئەوھە لەسەر ئەو پىرۆزىيە ئىشمان بۆ بىكە نەخىر ھەر يەكەو
 فرمانىك دەكات ئى ئەو كرىكارە فەقىرە ئەو پىرۆزى سەرى لىدەشپوئەت، ئەى
 جىرانەكەى كە يەك خاوەن ئىشى ھەيە دەلى كاكە گيان وەرە ئىشەكەى من ئەوھەيە
 ئەلىرەوھ دەست پى دەكەيت و ئەلەوياوھ كۆتايى بە ئىشەكە دىنەت، ئىسراحتە
 دەزانى ئىشەكەى چىە؛ چونكە يەك خاوەنى ھەيە بەلام ئەوھى كە چەند
 خاوەنىكى ھەيە زىانى لى تىك دەچىت، ئايا مەروفايەتى كۆمەلىك خاى ھەبىت و
 ملكەچى كۆمەلى طاغوتى باشترە كە ھىچىشيان ھىچ نىن يان خۆيان خۆيان
 لەخەل كەردوھ بەشت يان خەل كەردونى بەشت يا مەروفايەتى ھەمويان
 ملكەچى ئەو خاويەبن كە دروستى كردون و زالىشە، بۆچى نەيفەرموو ارباب
 مەفرقون قھارون بەلام فەرمووى الله القھار؟؛ چونكە خاكانى تر پوچن درۆينەن
 ھىچى زال نىن ھىچيان بەدەست نىە بەلام ئەو تاكە خاويە ھەموو شتىكى
 بەدەستە، ئەگەر تو كرىكارىيت بۆ ئىش بچىت پىرۆزانە لەگەل يەك خاوەن ئىش
 دەچىت يان لەگەل نو براكە؟ بەدلىيايەوھ ئەوھى عەقلى ھەبىت لەگەل يەك
 خاوەن ئىشەكە دەچىت ئەگەر بىتو مەروفا ھەموى لەسەر دىن و بەرنامەى يەك

خالق بێت خەلک ژ یانی ئاسوده دەبێت و دەبن بەبرای یەکتەر؛ چونکە یەک
خوامان هەیه و یەک خوا دەپەرستین و دین و پێنمایی و بەرنامە لە یەک خوا
وەردەگرتن تەواو کۆتای پێهات قەزیه کە ژ یانی خەلک دەبێت بە بەهەشت هەر
لە دونیادا هەر لە دونیادا ژ یانی خەلک خوش دەبێت، بەلام بۆ ئەمڕۆ ژ یانی خەلک
هەمووی یەکتەر کوژی و یەکتەر بری و خوینپێژی و کاولکاریه؟؛ چونکە هەر
یەکە ی خوا یەکی بۆ خۆی داناوہ الا ئەوانە نەبێ کە خوا پەحمی پێکردون لە
ئەهلی تەوحید هەر یەکە ی پو لە یەکیک دەکات و هەریەکە ی ئەمر لە یەکی
وەردەگرت و هەریەکە ی بەگوێرە ی پێنمایی یەکیکی تر دەپروات و هەر یەکە ی
زەللی و ملکہ چی بۆ کەسیک دەنوێنێ و ئەگینا بۆ یە دەبینن ئەم هەموو
کاولکاری و خوینپێزیە پودەدا لەنیوان عەبدەکاندا، ئیستا ئەم پرسیارە ی لەم
دووەسە کرد ئیستا ئەم دوانە واقیان و پەماوەو بیر دەکەنەوہ فعلاً ئەم قەسە یە
قەسە یەکی مەنطقی و عەقلیە، قەسە یەکی وێژدانیا نیە، قەسە یەکی پەرلەژیریە، ئایا چەند
خوا یە ک کە دژ بە یەکن باشترە یان اللہ الواحد القہار ئیستا یوسف ناوہ ستیت -
ﷺ- دەستی کردوہ بە دەعوہ، یوسف بە سێ قوئاغدا پویشت دوای ئەوہ ی کە
لەباوکی دورکەوتەوہ، قوئاغی ناویرو دەرہینانی و کردنی بەکوێلە قەسە ناکات
یوسف بیدەنگە نە یوت ئەمانە برا من کوێلە ی ئەوان نیم دەمفرۆشن نا حەکیمە
دەزانیت لە چ شوینی بیدەنگی باشە و لەکویش قەسە باشە ئیستا هات کرا
بەکوێلە یە و فرۆشرا بەمالی عەزیزی مصر دیسان بەو پەری ئەدەبەوہ بەبیدەنگی
ئیشی خۆی دەکات و خزمەتی مالی عەزیزی مصر دەکات قورئان هێچی بۆ
نەگیراوی نەتەوہ یوسف چی دەوت ابد، بەلام ئیستا یوسف لەناو سجن دەستی
کردوہ بە قەسە کردن ئیستا یوسف دەعوہ دەکات -ﷺ- سەرەتا خۆی ناساند کە کییە
وہ خوا ی پەرورەدگاری بە خەلکی ناو سجنە کە ناساند کە کامی باشە مەرۆف

عه‌دی کییت ئیستا له‌وه‌دایه، بۆیه مروّفی عاقل و حه‌کیم ده‌بی بزانیته که که‌ی
 قسه بکات وه که‌ی بیده‌نگیته وه که‌یش دروسته بو مروّف که راستی که‌سایه‌تی
 خوی بو خه‌لک باس بکات یوسف -ﷺ- ته‌گهر نه‌یوتایه من ته‌و که‌سه‌م که
 شوین دینی باو باپیرانم که‌وتوم باوو باپیرانم یعقوب و ئیسه‌حاق و ئیبراهیمه وه
 ته‌گهر نه‌یوتایه که‌من ته‌و عیلمه ده‌زانم ههر وایان ده‌زانی تاوانباریکه حاشا له‌سه‌ر
 تومه‌تیکی خراپ گیراوه‌و خراوه‌ته ناو سجنه‌وه، به‌لام ئیستا بیتاوانی خوی
 ده‌رپری خوی به‌ اهلی ناو سجن ناساند؛ چونکه په‌یامیکی که‌وره‌ی پییه ده‌بیته
 بیگه‌یه‌نیت، ئایا خه‌لک په‌یامی که‌وره له‌ دزیکی یان له‌ زیناکاریکی
 ورده‌گریته؟ نه‌خیر بۆیه پیی ناساندن که‌ ته‌و کییه -ﷺ-.

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا
 مِنْ سُلْطَانٍ ۚ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ ۚ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ۚ ذَلِكَ الدِّينُ
 الْقِيمُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

{مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ} ئیستا پێیان ده‌لیته ته‌وانه‌ی که‌ ئیوه ده‌یانپه‌رستن خوتان
 و جه‌ماعه‌تی سجن و پادشاو خه‌لکی مصر ته‌وانه‌ی که‌ ئیوه ده‌یانپه‌رستن، واته
 جگه‌ له‌و خوایه تاک و ته‌نهایه زاله ده‌سه‌لاتداره هیچ شتیک ناپه‌رستن {إِلَّا
 أَسْمَاءَ} ئیلا کۆمه‌لی ناو ده‌په‌رستن نه‌ک کۆمه‌لی ناولینراو کۆمه‌لی ناو ده‌په‌رستن
 {سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ} که‌خوتان و باوک و باپیرانتان ناوتان لیناون به‌خوا به
 په‌رستراو ته‌گینا هیچ نین {مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ} خوا هیچ به‌لگه‌یه‌کی
 دانه‌به‌زاندوه که‌ ته‌وانه‌ خوابن و شایسته‌ی په‌رستن بن، وهرن دیقه‌ته‌ بدنه‌ ته‌م
 عیباره‌ته ئیوه هیچ ناپه‌رستن ئیلا کۆمه‌لی ناو نه‌بی؛ چونکه عیبه‌رت به‌ ناوه‌رۆکه
 نه‌وه‌ک به‌ ناو، به‌که‌سیک ده‌لیی سه‌یاره‌یه‌کی لاندکروژه‌ری ئاخیر مۆدیلم بو بکپه‌

ئەۋىش دەچى گۆيدىر ئۆزىكى گەرت بۇ دەھىنى، دەلىي ئەۋە چىە! دەلى ئەۋە
 لاندكروۋزەرە! دەلىي ئەۋە كەى لاندكروۋزەرە! ئەلىت ھەقت چىە من ناوم ناۋە
 لاندكروۋزەر ۋەرە چەند ھاۋرېم ھەيە پىي دەلىن لاندكروۋزەرى ئاخىر مۇدىل
 كابراش دەلى ئاخىر ئەمە بەس ناۋە ناۋە پۆك نىە تۆ ئەتەۋى بەناۋ من بخەلەتىنى،
 ئەۋەى كە خەلكى دەپەرستى بەس ناۋە ناۋە پۆك نىە، شىخ عبدالقادىر گەيلانى
 خوانىەۋ شاپىستەى پەرستى نىە تۆ ھەر ناۋى بنى غەۋسى بەغدا غەۋسى بەغداى
 چى! ئەمە درۋىەكە تۆ ناۋى ناۋە غەۋس، غەۋس ئەۋەيە كە بەفريات دى
 مردۋىەك لەژىر خاكدا بەفرياي تۆ دىت پزگارت بكات! خوى مردۋە ئىستا
 لەۋانەيە گۆشتى نەمايىت لاشەى نەمايىت ئىسقانەكەشى لەۋانەيە ئىستا بويىتە
 خۆل ئىستا تۆناۋى ناۋە غەۋسى بەغدا واتە ئەۋەى بەفرياي مروف دىت؛ غەۋس
 واتە بەفريا ھاتن ئەۋە بەس ناۋە ناۋە پۆك نىە غەۋس اللە يە كەسى تر نىە جگە
 لەخوا كەسى تر غەۋس نىە بەفريات بىت لەنارەحەتيدا؛ جا تۆ ھەر ناۋى بنى
 غەۋسى بەغدا ۋ چى ۋچى، ئەۋ اللە يەى كە بىت ۋ بىەۋى تۆ نارەحەتەكت
 توشبىت كەس لەسەرت لاناۋات جگە لەخوى نەبىت ئەۋ اللە يەى كە خۆشەكى
 بوى توشىت بكات ھەموۋ دونيا كۆبىتەۋە ناتوانى پىي لىيگىر جگە لەۋ بەس
 ناۋى بى ناۋە پۆك، سىحان اللە سەيرى ئەۋ دەۋەيە بكەن كەيوسف دەيكات

- **ﷺ** - بۆيە ئەۋەى ئىستا ئەم خەلکە دەيكات ۋ كەدەلىن: يارسول اللە ھاۋار يا
 عباس يا حسين يا زھراء يا كاك احمدى شىخ بەس ناۋى بەخوا نە رسول اللە بە
 فريات دى نە شىخ عبدالقادىر بەفريات دى نە كاك احمد بەفريات دى واللە نە
 عباس ۋ حسين بەفريات دى؛ ئى حسين سەر بىردرا بەزولم ئى حسين فرياي
 خوى نەكەۋت ئىستا فرياي تۆ دەكەۋى! بۆيە تەنھا ناۋى لەكۆمەلى شت نراۋى؛
 ئەلىن ئەمانە اولياى خوان بەفريامان دىن، ئەمە دىنى ئەۋ موشرىكانەيە كە

لەسجندا بون لەگەڵ یوسف کەى دینی موسلمانە؟ ئیمەى ئەهلى تەوحید کە بەخەلک دەلێن تەنھا اللہ بپەرستە لەسەردینی محمد و یوسفین علیهم الصلاة والسلام، بەلام ئەوێ کە دەلێ لەگەڵ خوا ھاوارکە شیخ فلان ئەو لەسەردینی ئەو موشریکانەن کە لەسجندان لەگەڵ یوسف جا کامیان ھەلدەبژیری بۆخۆت؟ بەلام شەیتان وا فیلێ لیکردون لەگەڵ ئەو شدا کە لەسەردینی شیرکن دیت ئیمە کافر دەکات، ئەم وەھابیانە کافر وەھابی چی! واللہ غەیری قورئان و سوننەت ھیچ نین ئەلێن ئەمانە کافر ئەلێن پیغەمبەر مەپەرستن!! باشە کە بلێن پیغەمبەر مەپەرستن کافر دەبین! یا پیغەمبەر بپەرستی کافر دەبی؟ واللہ نەخوایان ناسیوہ نەپیغەمبەریشیان ناسیوہ -ﷺ- ھەرچی پیغەمبەرە کە ناسیییتیان ھاتوہ دەلێ {وَاسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ} [الزخرف: ٤٥] خوای گەورە دەفەرموێ: وەرەپرسیارکە لەھەرچی پیغەمبەرە لە یەکەمەوہ تا کوێتا جگە لەخوا کەسی تر پەرستراوہ؟ بۆیە ئەوانە نەخوا دەناسن و نە پیغەمبەر دەناسن، ئەوێ کە شەریک بۆ خوا دادەنێ، ئەوێ کە پیاوچاکان و پیغەمبەران دەکەنە شەریک بۆ خوای گەورە نەخوایان ناسیوہ نەپیغەمبەریشیان ناسیوہ وەکو خۆی، دەزانێ زاتیک ھەیە ناوی اللہ یەو زاتی ھەیە ناوی محمدە -ﷺ- بەس نازانی محمد -ﷺ- کێیەو اللہ کێیە تیکەلێ دەکات ئێ قەچەکە ئیمە توێزیک دەلێن یا اللہ و دوایی دەلێن یا رسول اللہ دوایی دەلێن یا حسین فەرقی چییە؟ بەخوا تۆ نەخوات ناسیوہ نەپیغەمبەریشت ناسیوہ -ﷺ-، کەخوا بناسی ئەزانێ خوا تاک و تەنھایە قل ھو اللہ احد پیغەمبەریش بناسی -ﷺ- دەزانێ ھەموو دەعوہ و جیھادەکەى بۆ ئەوہ بوہ کە بەس ھاوار بکریتە خوای گەورە بەتەنھا کەچی تۆ بانگەشەى ئەوہ دەکەى پیغەمبەرت خۆشدەوێ -ﷺ-! بۆیە شەخص پەرستی و گۆر پەرستی و پیاوچاک پەرستی و پیغەمبەر پەرستی

هیچ بەلگەیهکی لەسەر نیه لەلایەن خۆی پەرۋەردگارەووە کە دروست بێ، جاریکیان دوسی بەناو مەلای گۆرپەرست هاتنە لام وتیان بیستومانە دەلیی مەلود دروست نیهو دەمانەوی مناقشە بکەین وتم جارێ مناقشەتان لەسەر مەلود لەگەڵ ناکەم وەک ئەو وایە کە سێک هەلامەتی بێ و صەرەتانیشیی دەلی جارێ وەرە با هەلامەتە کە چاکەین نا صەرەتانە کە پیستەر، وتم ئێوە شەریک بۆخوا دادەنین لەگەڵ خوا هاوار دەکەنە پیغەمبەر - ﷺ - هاوار دەکەنە پیاوچاکان؟ وتی بەلی دەیکەین وتم ئایەتیکم بۆ بینن لە قورئان، وتیان: واللہ خو هیچ ئایەتی لەسەر نیه پێک ما انزل الله علیها من سلطان، ئی کە ئایەتی لەسەر نیه ئەو هەموو ئایەتە هەیه کە دەلیت {فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا} [الجن: ۱۸] لەگەڵ خوا هاوار بۆ کەس نەبەیت و داوا لەکەس نەکەیت ئەو کە هیچ بەلگە ی لەسەر نیه بۆ دین شتیک لەخەلک دەکەن بەدین کە شیرکە، کوفر لەخەلک دەکەن ئیمان و شیرک لەخەلک دەکەن تەوحید، {إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ} لەهەموو مەسئەلەیه کدا حوکم و بریار دان بۆ کەس نیه خۆی گەورە نەبی {أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ} فرمانی کردووە کەس نەپەرستن جگە لەخۆی نەبیت تەواو حاکمیەتی خوا بەو دەست پێدەکات {ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ} ﴿۴۰﴾ ئا ئەمە دینی راستەقینەو تەواوە و موافقی فیطرەتیکی پاکە موافقی عەقڵیکی تەندروستە موافقی بەرژەوێندی راستەقینە ی مروفەکانە بەلام زۆربە ی خەلکی ئەو دینە راستەقینە کە دینی تەوحیدە نایاسن، ئەم ئایەتە دەرسی زۆری تێدا یە:

یەکەم: ئایا تا ئیستا وەلامی خەوێکی داوێنەو؟ نەخیر بۆ؟ چونکە جارێ لە وەلامدانەوێ خەو گرنگتر ئەوێ کە ئەو کەسێ کە لایداوێ لەسەر پێگە ی خواپەرستی بیهێنیتەو سەرپێگە ی خواپەرستی؛ دەبی دەست پێکەین بە

گرنگترین شت، گرنگترین شتیش ئەوہیە خەلک بانگ بکریت بۆ ئەوہی واز لە شیرک بێنن و خوا بە تەنھا بپەرستن.

دووهم: یوسف لە سجن دەعوەى تەوحید دەکات، لە سجن کۆمەڵی خەلکی لەگەڵە ھەیانە فعلا لەوہیە تاوانباربن لەوانە ھەندیکیشیان وەک خۆی بێ تاوانبن لەلایەن پادشاو دەسەلاتدارانیکی ستمەکاری بێ دین، ئایا یوسف بەسیاسەت دەستی پیکرد؟ ئەى ئەھلى ناو سجن وەرن بەس لەگەڵمبن جا بزائن چۆن ئەو حکومەتەتان بۆ سەرەو بن دەکەم جا بزائن چۆن ئەو طاغوت و زالمەنەتان بۆ لەناو دەبەم بەس لەگەڵمبن با بچینە دەرەو ھەم مظاهەرەیک بەکەین خەلک ھاندەین بزائە چۆن وەزەیک دەگۆرین، کە ئەوہی وتبا بۆ دلی سجنەکان زۆر خوشبوو؛ چونکە ھەمووی دەیەوی لە سجن رزگاری بێت و لە دەستی زالم نەجاتی بێت و فعلا زالم لە ئارادایەو گەندەلی ھەیە زولم ھەیە ستم ھەیە کوفر ھەیە، یوسف -ﷺ- دەستی نەکرد بە دەعوەى سیاسى بەلکو وتی ئایائیمە یەک خوا بپەرستین چاکترە یان کۆمەڵی خوا وە ھەر وەھا {مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ} باسی عبادەتە، ئەوہی ئیوہ دەیانپەرستن جگە لە الله ھیچی ناوەرۆک نیو شایستە نیە الە نیە تەنھا ناوہ بێ ناوەرۆک، بە دەعوەى توحید دەستی پیکرد ئەو ھەشە دەعوەى پیغەمبەرەن، بۆیە کە رێگای چاکە کاریمان دەوێت ئەوہیە کە پیغەمبەرەن لەسەری بوون علیھم الصلاة والسلام، بە دەعوەى توحید دەستی پیکرد نەک بە دەعوەى شۆرش گیریتی و کودەتایەکی سیاسى، نا بەلام دەعوەى توحید یوسفی گەیانە بە قیممەى دەسەلات، ئەى بۆ ئیستا بۆ قیممەى دەسەلات رادەکەن بەلام بە دەعوەى توحید دەست پێ ناکەن بۆیە ھەر لە شوینی خۆیەتی، دەى ھەلباردنێ ئەمسال ھیوادارین دەنگیکی زیاتر بێنن وەکو مارو پەژرەکە زۆر ھاتۆتە خوارەو سالیکی تر تۆزى دەچیتە سەرەو دوسالی تر دیتەو خوارەو ھەر ئەوہی ھیچی تر نیە؛

چونکہ مەملانئ لەسەر توحیدو شیرک نیه مەملانئ لەسەر کورسی و دەسەلاتە کورسی و دەسەلاتیش فیلئ دەوئ درۆی دەوئ پشتگیری دەولەتانی دەوئ و پارەى دەوئ شەقى دەوئ ئئ ئەوێش خۆ بەوێ پەیدا نابیت تۆ بەروالەت باسی ئیسلام بکەیت و دەعوەکەشت دەعوەى توحید نەبیت، بۆیە چیرۆکی یوسف تەماشاکەن، یوسفیک بەدوای پلەو پایەوێ نیه بەدوای خوێنپێژی و کاولکاریەوێ نیه هانیان نادا دەى وەرن ئائەم طاغوتە نیه کە چوینە دەرەوێ ئەبئ لەناوی بەرین، ناخەریکی دەعوەى تەوحیدە بەوێش دەگاتە قیممەو تەوحدیش لەناو قەصرى پاشایەتى و هەموو مەصدرا بڵاو دەکاتەوێ ئەوێ دەوئ یوسف -ﷺ-؛ چونکە ئامانجى پێغەمبەران هیدایەت بو، ئەم دەعوە تەوحدە وێ ئەم صبرە وێ ئەم بانگەوازیە بو بەهۆى ئەوێ کە یوسف ببیتە هۆکاری هیدایەتى خەلکی ناوسجن دواى بێتە دەرەوێ دواى لەناو کۆشک دەعوەى تەوحد بکات اهلى ناو کۆشک ئیمانى پئ بینن دینى ئیسلام بڵاوبیتەوێ لەو سەردەمەدا بەهۆى دەعوەى تەوحدەوێ، بەلام کەتۆ بێت دەست بکەیت بەمەملانئى دەسەلات لەسەر کورسى ئئ هیچ لەخاوەن کورسیەک ئامادە نیه کورسیەکەى بداتە تۆ، کورسیەک کە سەلەهای سەلە ئەو شەپرى لەسەر کردوێ خوینى لەسەر رشتوێ ئیستا ئەلئى تۆ بەکەلک نایەى من بەکەلک دیم؛ چونکە من ناوم لەخۆم ناوێ ئیسلامى تۆ ناوت لەخۆت نەناوێ ئیسلامى دەبیت من لەشوینى تۆ دانیشم، ئئ بۆ ئەوێ ئیسلامیە ئیسلامیەکی تر بچئ داوای لى بکات ئەبیاتئ؟ نا، بۆیە شەپ لەسەر کورسى بەس خوێنپێژی و کاولکاریە فیل لەیەکتر کردنە، وەرە دەعوەى توحید بکە ئاخەر چەنسالى تر! ئەوێ لەسەرمانە هەول بەدەین و دەعوە بکەین نەتیجەکە بەدەست خواى، پێغەمبەرى وا هەبوە یەک کەس ئیمانى پئ هیناوێ، هەیه دوسئ کەس، هەیه کۆمەلئ کەس هەشە ئوممەتیک هەشە کەس، هەشە سەربردراوێ کەواتە

يَا صَاحِبِي السَّجْنَ أَمَا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا ۖ وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ
فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ ۚ فَضِي الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾ ﴿٤١﴾

ٺهوه ٽيگه يشتين ته يوسف - ﷺ - چون له ناو سجن ده ستي کرد به ده عوه و
 بانگه وازی، ده عوه بوديني خوی پروهردگار به تسلوبيني موقنوع و زور مه نطقي
 و عه قلاني و به به لگهي به هيرو به قوه و هزانيما يوسف - ﷺ - جاري له خه مي
 شتيكي گرنگتر دايه بو ټم دوهاوه لهي سجنی، له خه مي ټهوه دانيه جاري
 خه وه که يان بولنيک بداته وه به لکو له خه مي ټهوه دايه له ټاگري جه هه نه م پرزگاريان
 بکات، له خه مي ټهوه يان دايه له کوفرو گومرپايي پرزگاريان بکات بو ئيسلام و
 ته وحيد؛ بويه هر دوي ټهوه ي بون به موسلمان و خوا هيدايه تي دان ټهوه شيان
 که ده کوژريټ و به گوږهي خه وه که که بينيويټي بشکوژريټ خه ساره ټيکي گه وړه
 نيه؛ چونکه ان شاء الله عاقيبه تي به هه شت ده بيت جاري خه مي ټهوه يه تي، بويه
 بانگخواز ټهوه ي که به پراستي خه لک بانگکات بولاي خوا ده بيت له خه مي
 ټاخيره تي خه لک دايټ، له خه مي ټهوه دايټ خه لک توشي جه هه نه م و غه زه بي
 خوا نه بيت؛ نايټ خه لک بکاته پرديک بو ټهوه ي به مه رame کاني خوي بگات؛
 ده بيت چ خيري دونياو قيامه تي خه لکه به وه ټاموژگاري خه لک بکات، ده بينين
 يوسف - ﷺ - جاري له ناو سجن دايه ټهوه دووړه فيقه ي بانگ ده کات بو ټهوه ي
 باوهر بينن به خوي تاک و ته نهاو شهريکي بو دانه ني، ئيستا دوي ده عوه کردن و

بانگەوازی دوو ھاوہلەکەى و دوای ئەوەى کە حەقى بۆ ڤون کردنەوہ ئیستا دەست دەکات بە لیکدانەوہى خەوہکە بۆیان، **{يَا صَاحِبِي السَّجْنِ أَمَا أَحَدُكُمْ** **فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا}** دەفەرموی: ئەى دوو ھاوہلەکەى سجنم، ئەمەش کە لیمەیه کی زۆر خۆش و جوانە بەو شیوازە مەوۆف لەگەل بەرامبەرەکەى بدویت ئەگەر موسلمانیش نەبیت لەمەقامى تعامل و دەعوەکردندا کاریگەرى خۆى دەبیت، بەکارهینانی ئسلوبى جوان وشیرین وە وشەى ڤێزداری کاریگەرى لە بەرامبەرەدەکات کە دلی دەکاتەوہ بۆ دەعوەوہ گویت لی دەگریت؛ بەپێچەوانەى کە تۆ بەکافرو بە مەلعون ناوی بێنیت و یەکسەر ھەرەشەى جەھەننەمى لێبکەیت و بەو شیوہیە ھەر گویت بۆ ناگریت، سەیرکەن یوسف -ﷺ- لەگەل ئەمانە کە قەومیکى موشریکن ئەم دوھاوہلەش موشریکن بۆیە بانگیان دەکات بۆ توحید واش پێیان دەفەرمویت: ئەى دوھاوہلەکەى ناوسجنم واتە ئێوہ ھاوہلی من و ڤەفیقى من کە واتە سودى ئەوہ لەمە وەرەگرین کە پێویستە بانگخوازان بەوشەى شیرین و ڤێزدار لەگەل خەلک بدوین و بانگی خەلک بکەین نەک یا کافر یا ملحد یا طاغوت یا مجرم بەو شیوازە لەگەل خەلک بدوینى خەلک ئامادە نیە گویت بۆ بگریت ئەوکاتە تۆ دەبیتە ھۆکاری ئەوہى خەلک لەدینی خوا ڤاکات، ئەفەرموی یەکی لەم دوەتان، یەکیکتان دەگەریتەوہ بۆناو کۆشكى پاشا وەجاریکی تر دەست دەکاتەوہ بەپیشەکەى خۆى کە شەراب پێشکەش بە پادشا دەکات، **{وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ}** بەلام ئەوہى تەرتان دەکوژری و لەخاچ دەدریت وە دوای ئەوہى کوژراو لەخاچ درا خاچیش وەکو شیوہى زائیدە بەلام بەشى خواوہوہى درێژترە ئاوا بەتەختەیه کی گەورە لەخاچ دەدریت و پێوہى ھەلدەواسری دوای کوشتنى ئەوکاتە بالندەدیت لەتەوقى سەرى دەخوات و گوشتەکەى سەرى دەخوات سبحان الله خەبەرێکی ناخۆشە، بەلام خەوہکە

ئەو دەگەيەنیت، یوسفیش راستگۆیە نایەوئ درۆ لەگەڵ بەرامبەرەكەى بکات، بەلام دىقەتتان دایە یوسف -ﷺ-؛ چونکە خەبەرێكى ناخۆش ھەيە لە ئارادا نەیفەرموو تۆ پزگارت دەبێ و تۆش لەخاچ دەدری، فەرمووی یەکیکتان وای لی دیت و ئەوی تریشتان ئاواى لی دیت، ئەمەش دەرسی ئەوەى لی وەرەگرین کە خەبەرێكى ناخۆشت پێوو پێویست ناکات تعین و ناو بردن و دیاری کردن بکەیت کە بزانی بەرامبەرەكەت خەفەتبار دەیت، بیتاقەت دەیت پیش ئەوەى کە کاتی موصیبه تەكەش بیت تۆ لەئێستاو خەفەتبارى مەكە بۆیە ھەندى جار ناوھێنان و دیاریکردن لەحیکمەتدا نە وکار لەجیى نە یوسف -ﷺ- لەجیاتی ئەوەى ئیشارەتکا بلی ئەوەتان وای لیەت و ئەوەى تریشتان وای لیەت، ئیستا ھەردوکیان گومان دەبەن و لەنێوان خەوف و رجاء دا دەبن ئایا کامان ئەوەین کامان ئەوەى ترین! لەوہیە بلی بەگۆرەى خەوہ کە من پزگارم دەبێ ئەوەى تر دەکوژری لەوانەيە بلی ئەى خەو بەپێچەوانەو نە! بەھەر حال دیاری نەکرد -ﷺ-، زانایانى تفسیر دەفەرموون کاتى یوسف خەوہكەى لیکدایەو بەو شیوازە کە یەکیکتان دەکوژری و لەخاچ دەدری ترسان ھەردوکیان مەترسیان ھەيە {قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ} ﴿٤١﴾ ئیستاوتیان نانا خەومان نەبینوہ بۆی نەيەتە جی، یوسف فەرمووی ئەو شتەى ئیوہ داواى فەتواتان لەمن کرد (لیکدانەوہى خەویش زانستەو فەتوادانە) کەواتە بەبى عیلم کەس فەتوا نەدات بەبى عیلم نەيەت بۆخۆت شتى بۆ کەسى لیک بدەیتەوہ خەویک بەگۆرەى ھەواو ئارەزوى خۆت بۆیە فەرمووی {تَسْتَفْتِيَانِ} بۆیە وەکو فەتوا وایە، فەتواش بەبى عیلم تاوانە جا کەوتیان نانا ھیچمان نەبینوہ فەرمووی ئەم مەوضوعەى بۆتان باسکردم ئەوہ بەوشیوازەى لیکمدایەوہ بۆتان ئەو مەوضوعەى داواتان کرد بۆتان لیکبدەمەوہ تەواو ئەمە دیتە جی مەجالى تیانەما بلی نەبینوہ ئەمانە چۆنم وتوہ ئاوا دیتە

جى، چۈن زانىان؟ كه فعلا وتى {قُضِيَ الْأَمْرُ} تەواو كۆتايى پېھات؛ چونكه پېشتر خەبەرئىكى پېندان فەرمووى ھەرخواردنىك بېت پېش ئەوھى بگات پېتان من ئەزانم چيە كەواتە بزانه ئەوھى خوای گەورە فېرم دەكات وا مەزانن ئەو قسانەى كەمن دەيكەم (واگومان ئەبەم، يا بۆچونى من وايە) نەخېر ئەمە رېك دېتە جى، كەواتە لېرەوھ ئەو سودە فېردەبېن كە مادام لېكدانەوھى خەون فەتوایە فەتواش بەبى عېلم نايېت، كە خەوئىكت بېنى پرسیار لەكەسېك بكە كە شارەزايى ھەبېت نەك ھەركەسەى ھات و بېنېت بلىى توخوا خەوئىكم بېنيوھ و بۆم لېكبەدەرەوھ نا وامەكە پرسیار لەكەسېك بكە كە ئەھلى ئەو مەيدانەو ئەھلى ئەو مەجالە بېت و عېلم و زانستى پېيېت.

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السَّجْنِ بَضْعَ سِنِينَ ﴿٤٢﴾

{وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ} ئېستا يوسف -ﷺ- بەدزىوھ بەوھيان دەلى كە گومانى برد (كە گومانەكەشى بەمانای يقين بوو؛ چونكە خوای گەورە فېرى كردبوو) دەزانى كە نەجاتى بوھ ئەوھيان كە پزگارى دەبى و دەگەرپېتەوھ كۆشكى پادشا بى ئەوھى پەفېقەكەى ترى بزائېت دەفەرموى تۆ بەر دەبېت و دەچېتەوھ لای پادشا بەلام لای گەورەت لای پادشاكەت (رب) بەمانای گەورەدېت، لای گەورەكەت باسەم بكە پېنى بلىى كەسېكى مەزلۆم بەبى تاوان خراوھتە ناو سجنەوھ، لېرە چەند دەرسىكى تېدايە:

يەكەم: ئايا چ پېويست دەكات كەسانىك لەناو سجن دەربازبن و بگەرپېنەوھ ناو كۆشكى پادشا ئەوان بەپادشا بلىن ھالى سجنەكان فلان سجن ئاوايەو فلانە سجن ئاوايە؟ وشەى {اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ} بەلگەيە لەسەر ئەوھى كە پادشا بى ئاگا

بوو لەھالى يۈسۈف و ھالى سىجىنەكانىش وە نەيدەزانى كى گىراوھو بۆ گىراوھو كەى گىراوھو، ئەمەش تاوانىكى گەورەيە كە سەركردەكان تىيدەكەون، بەلام لە ئىسلامدا پىويستە قاضى رۆژانە سەيرى زانىارى بەندىكراوھكان بىكات، بۆيە مەسئۇليەت ئەوھنە تۆ سەيارەى باشت پىيىت و مەعاشى چاكت ھەيىت و دەسەلات ھەبى و خەلك لىت بترسى و دەزانن مەسئۇليەت ئەوھىە، مەسئۇليەت تۆ بۆلاى خوا بەرپرستى، بەرپرستى لەتاك تاكى ئەوخەلكە كە لەژىر دەستى تۆدان رۆژى قىامەت خوا محاسەبەت دەكات لەسەريان بۆيە والله ئەو كەسانەى كە تىيگەن مەسئۇليەت واتە بەرپرستى دەبى لىي پاكەن، بەلام ئەمرو؛ چونكە ھەست بە مەسئۇليەت ناكرى بۆى رادەكەن، زۆرىك خەلك ھەيە تەزويىرى بۆ دەكات، زۆرىك خەلك ھەيە بە پارە دەيكرى بەھەرەشە دەستى دەخات مع الاسف ديارە نازانن پاشەرۆژى بەرپرستى چيە،

دووەم: كاتى يۈسۈف دەلىت اذكرنى عند ربك ئەمە پىي دەوترىت استعانە يۈسۈف - ﷺ - داواى يارمەتى لەكەسىك كرد كە لەتوانايدايە كەيارمەتى بدات لەو شتەدا، لاي پادشا باسىكە مەزلۇمىك بەبى تاوان سىجن كراوھ، ئى ئەمە ئاسايىيە ئەزانىت كە ھاوھلەكەى دەگەرپتەوھ كۆشكى پاشايەتى، ئايا ئەم كارەى كەيۈسۈف كردى ھەلە بوو؟ زانايانى تەفسىر ھەندىكى دەلىن نەدەبوو يۈسۈف داواى يارمەتى لەو بىكات؛ چونكە ھەركاتى كەخوای پەرورەدگار بىھوئى كەيۈسۈف بەربىت ئەوھ دەيخاتە بەردەستى پادشا كە يۈسۈفىك ھەيە بەمەزلۇمى سىجن كراوھ، نەدەبوو داواى يارمەتى لەو بىكات كە لە ئەصلىشدا دروستە، سبحان الله ھەندى جار غەفلەت و لەبىر چوون بەسەر زاناکان و كەسە بەرزەكانىشدا دىت ھەرۈھكو چۆن يۈسۈف لەبىرى كرد، خوای گەورە وايكرد كە شيطان ئەو ئامانەتيەى كە يۈسۈف بە ھاوھلەكەى سىجنى سپارد بىرى بەرپتەوھ، خوای گەورە ويستى وايە كە ئەو ھەوالە

نه گاته پادشا جارئ خوای گه وره نایه وئ یوسف ئاوا بیته دهره وه بهس چیه
 مه زلومه و بیته دهره وه ته وواو نا خوای گه وره دهیه وئ هم یوسف بی تاوانی
 دهرکه وئ وه هم به پله یه کی به رزه وه بیته دهره وه هه موو ئه هلی ولات و پادشا
 هه ر هه مویان موحتاجی یوسف بن، دهیه وئ یوسف به به رزتر بیته دهره وه ئه مه
 دهرسیکی گه وره ی تیدایه، یوسف کاتی به کابرا ده لئ لای پادشا باسم بکه
 هه لبه ته هه زده کات پرزگاری بیته، به لام هه زی ئه و شتی که و ویستی خوا شتیکی
 تره کامیان گرنگتره به سود تر بوو بو یوسف؟ ویستی خوا گرنگتر بوو ئیستا
 که لای پادشا باسکرا به مه به مه زلومی گیراوه پادشاش مراجعه یه کی ئه وراقه کانی
 کردبا بو دهرکه و تبا که سته م لیکراوه دهیوت دهری بکه ن له سجن و ته وواو نابیت
 بگیریته بهس کو تایی پیهات قه زیه که، به لام نا خوای گه وره دهیه وئ
 به شیوازیکی تر یوسف بیته دهره وه که له خودی پادشاوه تا کو تا خه لکی ئه هلی
 مصر موحتاجی یوسف بیت دهیه وئ یوسف به به رزتر بیته دهره وه، بو یه زور جار
 هه لباردنی ئیمه شتی که وه هه لباردنی رب العالمینیش شتیکی تره، یه کی که له
 عوله مای سه له ف ده فه رموئیت: ((إِذَا سَأَلَ اللَّهُ شَيْئًا فَأَعْطَاهُ فَرَحًا مَرَّةً، وَإِنْ لَمْ
 يَعْطَ فَرَحًا مَرَّتَيْنِ لَعَلَّمِي أَنْ اخْتِيارَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنْ اخْتِيارِ لِنَفْسِي)) که داوای
 شتیکم له خوا کردوو خوای گه وره پی به خشییم دلخو شم خوای بو کردوم،
 به لام که پی نه به خشییم دوو جار دلخو شم، ده لئ متمانه م به خوای خو م هه یه
 ئه وه ی که خوا بو م هه لده بژی ریت ئه وه چاکتره بو م له وه ی که من بو خو م داوای
 ده که م ئه وه یان خیری زیاتره بو م مادام خوای گه وره نه یکرد وه عدی داوه
 وه لاممان بداته وه وه لامی نه دامه وه وه ئه وه خیری تیدانیه خیر له شتیکی تردایه
 خوای گه وره بو منی هه لگرتوه، بو یه مرو ف ئاوا مامه له له گه ل خوای خو ی بکات
 سیقه ی به خوای خو ی هه بیت خوای گه وره مه ولات بیت به زایهت نادات وه

همیشه خیری بۆت ده‌ویتی، {فَأَنسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ} خوی گه‌وره وایکرده که
 رزگار بوه که شیطان له‌بیری به‌ریته‌وه که ئەمانه‌ته‌که‌ی یوسف بگه‌یه‌نیت، {فَلَبِثَ
 فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ} ﴿٤٢﴾ الفاء لترتیب مابعدھا علی ما قبلھا واته به‌هوی
 ئەو له‌بیر کردنه‌وه چه‌ندسالیکی تر یوسف -ﷺ- له‌سجندا مایه‌وه، که ظاهره‌ی
 سه‌یری بکه‌ین والله ناخۆشه‌ئه‌وه‌ی که له‌سجن و که له‌به‌ندایه‌ی رۆژیک و
 سه‌عاتیک بۆی زۆره‌جا ئیستا تاوه‌کو به‌ینی سی سال بۆ ده‌سالیکی له‌سجندا
 بمینیته‌وه زۆر قورس و ناخۆشه‌، به‌لام عاقیبه‌ته‌که‌ی زۆر شیرینه و زۆر
 خۆشه‌ییت، له‌لایه‌که‌وه له‌سجندا خه‌ریکی ده‌عه‌ویه، وه له‌سجینش بیته‌ده‌ره‌وه
 رزگار بون و سه‌ربه‌رزیه‌، که‌واته‌ مروّف که به‌راستی له‌گه‌ل خوابیت
 له‌هه‌رشوینیک بیت هه‌ر موباره‌که‌، شیخ الاسلام ابن تیمیه ده‌فه‌رمویتی:
 ((دوژمنانم چیم لیده‌که‌ن، بمکوژن إن شاء الله شه‌هادته و له‌پیناوی خوایه،
 ده‌ربه‌ده‌رم که‌ن سیاحه‌ته‌وه ده‌گه‌ریم له‌پیناوی خوا، سجنیشم بکه‌ن ئەوه
 خه‌لوه‌یه‌وه بۆخۆم له‌گه‌ل خوی خۆم یه‌کلا ده‌بمه‌وه‌وخه‌ریکی زی‌کرو عیاده‌ت
 ده‌بمه‌وه‌ قورئان و سونه‌تیش له‌سنگمدایه‌ ده‌یفه‌رموو له‌هه‌رکوئی‌ه‌ک بم من زه‌ره‌ر
 ناکه‌م إن شاء الله گ‌رنگ خوا لیم رازی بیت))، یوسف -ﷺ- چه‌ند سالیکی
 ترمایه‌وه له‌سجندا ئەو زانایانه‌ی که ده‌فه‌رمون یوسف بۆداوای یارمه‌تی کرد
 ده‌فه‌رمون: (حسنات الابرار سیئات المقربین) ابرار ئەوه‌که‌سانه‌ن به‌س چاکه‌کان
 ده‌که‌ن و له‌خراپه‌به‌دور ده‌بیت واته واجب ده‌که‌ن و له‌حه‌رام خۆیان ده‌پاریزن
 به‌لام سونه‌ت ناکه‌ن، به‌لام مقرب پله‌ی به‌رز تره‌سه‌ره‌رای واجب سونه‌تیش
 ده‌کات سه‌ره‌رای حرام خۆشی له‌مکروه‌به‌دور ده‌گریت زۆر شت هه‌یه‌ بۆه‌قی
 تیکرای خه‌لک ئاساییه‌به‌لام بۆ حه‌قی پله‌به‌رزه‌کان نا؛ تۆ نابیت ئەوه بکه‌یت،
 ئیستا خوی په‌روه‌ردگار وای کرد نێردراوه‌که‌ی یوسف یاخوده‌ندکراوه‌که‌ی که

یوسف ئەمانەتیه‌که‌ی پێدانارد وای کرد شەیطان لەبیری بەریتەوه‌و بۆ ئەوه‌ی یوسف
علاقە‌ی دڵی تەنها بە‌خوا بیت و نەزانی که ئەم پڕیگایە‌ی که ئەم هە‌لیژارد ئە‌گەر
بە‌فلانە‌ سجنە‌ بلێم و لای پادشا باسی بکات و سودی دە‌بیت نا، لیگە‌پڕی خوای
گە‌وره‌ خۆی تدبیری حاڵی تۆ دە‌کات خۆی تە‌وه‌لای کارە‌کانی تۆ دە‌کات ئە‌ی
یوسف واز بێنە‌ له‌وه‌ خۆت تە‌سلیم خوای پە‌روه‌ردگار بکە، خوای گە‌وره‌
بە‌رزتری بۆ یوسف دە‌وی -ﷺ-.

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ
سُبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِن كُنْتُمْ
لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾

ئێستا کاتی ئە‌وه‌ هاتو هە‌وه‌ یوسف بە‌و پە‌ری بە‌رائەت و بە‌وپە‌ری
قیممە‌و سە‌ر بە‌رزیه‌وه‌ بێنیتە‌ دە‌ره‌وه‌ واتە‌ که‌خوای گە‌وره‌ شتیکی بویت هۆ‌کاری
وای بۆ‌پڕیک دە‌خات بە‌ ئە‌قلی که‌سدا نایە‌ت، خوای گە‌وره‌ بۆ ئە‌وه‌ی یوسف
بە‌رزکاتە‌وه‌ ئێستا پادشا خە‌ویکی عە‌جیب و سە‌یر دە‌بینی، وه‌ ئە‌و خە‌وه‌ سە‌یرە‌ش
خوای گە‌وره‌ وادە‌کات که‌س توانای لیکدانە‌وه‌ی نە‌بیت ئیلا یوسف نە‌بی دە‌بی
پادشاش و وه‌زیر و هە‌رچی دارو دە‌ستە‌ی پادشا هە‌یه‌ ئێستا موحتاجی یوسف بن
داوا له‌ یوسف بکە‌ن خە‌وه‌که‌یان بۆ لیک بداتە‌و، که‌ بۆشی لیکدانە‌وه‌ و زانیان چ
عالمیک و پیاویکی بە‌رزە‌ ئێستا مە‌منونی دە‌بن بیت ئیدارە‌ی ولات بکات و
لایە‌نی وه‌زارە‌تی مالی و ئابوری و زراعی و هە‌موی یوسف بە‌پڕۆه‌ی بە‌ریت،
پادشا له‌خە‌ویا بینی و بە‌یانی هە‌ستا ئە‌هلی مشاوه‌ری خۆی له‌ناو قە‌صر کۆ
کردە‌وه‌ {وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ} وتی من
ئە‌مشە‌و له‌خە‌ومدا بینیم حە‌وت مانگای قە‌له‌و هاتن دوا‌ی حە‌وت مانگای له‌پرو

زەعیف ھەوت مانگا قەلەوھەکی خوارد من ئەمشەو ئەوھم بینی ئەمە یەکەمیان،
 {وَسَبَّحْ سُبُّلَاتٍ خُضِرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ} وە خەوئیکی تریشم بینی ھەوت
 گولەگەنمی سەوزو جوان لەبەرەمبەریشیدا ھەوت گولەگەنمی وشکیشم بینیو،
 {يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِن كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ} ﴿٤٣﴾ ئەی دارو دەستەو
 وەزیرەکانم و راویژکارەکانم پیم بلێن فەتوای بۆدەن لەسەر ئەو خەوێکی کە بینیومە
 ئەمە چیه ترسناکە ئەگەر ئێوە خەو لێکدەدەنەوھ کە ئەیزانن ئەگینا قسە نەکەن
 لەخۆتانەوھ، کەواتە مرووفی ئاقل پرسیار لەکەسیک دەکات کە ئەھلی ئیشەکە
 بیت، بۆیە فەرمووی کە ئێوە خەو لێک دەدەنەوھ، کە لێی نازانن قسە ی تیدا
 مەکەن.

قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ ۖ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

{قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ} دارو دەستە ی پادشا وتیان ئەمە ھەر شتیکی تێکەلە،
 زۆرجار ئێنسان بیر لەشتیک دەکاتەوھ دواتر بەخەو دێتەوھ خەیاڵ و خەوی ھیچ
 نیە ئەمە شتی تێکەل و پێکەل ئەی پادشا شتی تێکەل و پێکەلت بینیوھ خەمت
 نەبێ ھیچ نیو لێی مەترسە؛ ھەوت مانگای لەر ھەوت مانگای زەعیف بخۆن
 ئەمە چیه ھیچ نیە بێخەمبە لێی، جا یان جاھیل بوون نەیانزانێوھ یا زانیویانە
 ترسناکەو نەیانزانێوھ رێگا دەرچەو مامەلە کردن لەگەڵی چۆنە بۆیە ھیچ نیە، دەلێن
 {وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ} ﴿٤٤﴾ ئێمە ئەوھ کە شتی تێکەلێ و
 خەوی راستەقینە نەبێ ئێمە ھیچی لێ نازانین و کەس سەری لێ دەرناکات.

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ

﴿٤٥﴾

ئىستا لەو مشتومرەدان لەناو قەصرى پادشادا كە پادشا دوو خەوى گىراو تەو،
تا ئىستا لە سۈرەتى يوسف:

يەكەم: يوسف خەويكى بينى يانزە ئەستىرەو خۆرو مانگ سوجدەى بۆ دەبەن،
دووەم: سجنىكيان خەوى بينى ترى دەگوشى و ئەيكات بەخەمر بۆ پادشا.

سێيەم: خەويش ئەوى تريان لەسەر تەوقى سەرى نان ھەيەو بەلندە دەيخوات
چوارەم: پادشا خەوى بەمانگاوە بينو.

پنجەم: پادشا خەوى بە گۆلە گەنمەو ھە بينو واتە پىنج خەو تا ئىستا لە
سۈرەتى يوسف - ﷺ - ھەموشى شتى واقە ھەر قسە نيە بە راستيش شتيان
بينو، ئەو ھى پادشا واتە عجب بۆ دوو خەو! ئەمە ئىشارەتەىك و ئامارەىكە بۆ
ئەو ھى كە قەيرانىكى ئازەلى و قەيرانىكى كشتوكالى پرودەدات، قەيرانە ئازەلىكە
ئەو ھى كە مانگاى لەر مانگاى قەلەو دەخوات، وە قەيرانى كشتوكالىكەش كە
زرعات نامىنى چونكە باران نابارىت وە ئەم دوو شتەش پەيوەنديان بەيەكەو
ھەيە كە لەو ھەرگا و ئاو نەمىنى ئازەل نامىنى، بابزانين بەندكراو ھەى پرزگارى ببو
ئىستا دەبينى مشتومرەىك ھەيە باسى خەو لىكدانەو ھەيە ئەو تا ئەلەين نابزانين،
{وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ} ھاتەو ھەى يوسف -
ﷺ - ئەو بوو خەو ھەى لىكدايەو ھەى بۆى و سەد لەسەد ھاتە جى ئىستا ئەمە پۆرى
ئەو ھەيە، ئەو ھى كە پرزگارى بوولە دوو سجنەكە ھاتەو ھەى يادى دواى ماو ھەىكى زۆر
ئەى خۆ يوسف وتى لای پادشا باسم بكە تازە يەتەو ھەى يادى وتى من ئەو خەو
بۆتان لىكدەدەمەو ھەى پىتان دەلیم نەتىجەكەى چيە ئەى پادشا {فَأَرْسَلُونِ} ﴿٤٥﴾
دەى بىمىرن بۆلای كەسەىك كەدەزانم ئەو سەد لەسەد لەو خەو ھەى تۆ دەزانى.

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ
وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾

لېره دا چيرۆكه كه به كورتى باس كراوه، پادشا برپارى بۆ دهركرد كه بچيت وه
فعلا كه وته پرى چوه سجن يوسفى دوزيوه يوسف سالانېكه چاوه پريه تي كه چى
له بيري چۆته وه خواى گه وره ويستی ئيستا بيته وه يادى {يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ}
يه كسهر ده فهرموى: يوسف ئه ي كه سه زورپراسته كه؛ چونكه {الصِّدِّيقُ} مبالغه يه
له صدقدا، {أَفْتِنَا} فه توامان بۆ بده له سهر بۆيه ده لى افتنا نالى افتني ئيستا ئه و
سجن كراوه قه درى يوسف ده زانيت، ده زانى يوسف چ عالمي كه ئه گهر نه شرانى
كه پينغه مبه ره، بۆيه به مه زن له گه لى ده دويت و به صيغه ي جمع قسه ي له گه ل
ده كات، فه توامان بۆ بده بۆ ليكدانه وه ي خه ويك كه به م شيويه يه {فِي سَبْعِ
بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ} كه وت
مانگاي قه له و كه وت مانگاي له ر ده يانخون وه كه وت گوله گه نemy سه وزو
جوان له گه ل كه وت گوله گه نemy وشك، به شكو كه تو بوت ليكدامه وه {لَعَلِّي
أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ} ﴿٤٦﴾ بگه ريمه وه بۆلاى خه لك مه به ستي
پادشاو داروده سته كه يه تي، به شكو ئه وانيش ماناي خه وه كه بزنان كه پيم وتن، وه
به شكو بزنان كه تو كييت، ئه وه من زانيم وه ختى خوى كه خه وه كه ي منت
ليكدايه وه به لام ئيستا ماناي خه وه كه م پيلى با بۆيان به رمه وه تا بزنان تو كييت و
چ كه سيكييت.

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأْبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾

{قَالَ} سەیری یوسف بکەن -ﷺ-، دەیتوانی بلی من مەرجم ھەبە تاوھ کو ئازاد نەکریم ئەوخەوھەتان بۆ لیک نایەمەوھ نا بەلام ئەھلی عیلم عیلمی خویان بڵاودەکەنەوھو مەرج لەسەر خەلک دانانین یەکسەر -ﷺ- دەست دەکات بە لیکدانەوھێ خەوھە بۆی نەک تەنھا لیک دانەوھێ خەوھە بەلکو صەلات و سەلامی خوای لەسەربیت یەکسەر ئامۆزگاریشیان دەکات چیکەن باشە بۆ ئەوھێ مصر لەو قەیرانی کشتوکالی و ئازەلیە پرگەر بکەن کە دەبیتە ھۆکاری تیاچونی ولاتەکە، یەکسەر ئامۆزگاریان دەکات کە چی بکەن {قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأْبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ} ﴿٤٧﴾ وتی: دەبی ئیوھ حەوت سالی بە بەردەوامی زراعت بکەن گەنم و جو ئەوھێ کە دەیدورنەوھ سالیانە لێی گەرین لەگولەکە ی خۆیدا مەیوھەرینن؛ چونکە ئەگەر ئاوابیت توشی تیکچون نابیت و ناززیت بەو شیوازە دەمینیتەوھ ئیلا ئەوھە نەبیت گەنمەکە ی دەردەکەن لەگولەکە ی کەخوتان پیویستانە بیخۆن باقیکە ی بەگولەکەوھ دەھینلەوھ.

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَخَصُّونَ ﴿٤٨﴾

دوای حەوت سالی کە ئیوھ ھەر گەنمتان عەمبار کرد ئیلا کەمیکە نەبی کە بۆ خواردنی خوتان بەکارتان دەھینا ئەوھ حەوت مانگا قەلەوھەکە ی کە حەوت سالی کە گەنمتان تیدا کرد {ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ} دوای ئەوھ حەوت سالی گرانی و وشکە سالیان بەسەردا دیت، {شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ} لەو

حهوت سالە وشکانیەدا ئەوەی کە کۆتان کردبۆوە و عەمبارتان کردبۆ و هەموی دەخوات واتە ئێوە هەموی دەخۆن و سەرفی دەکەن؛ چونکە حەوت سال کشتوکال نەکریت خەلک ئەوە دەخوات کە پیشتر کۆیان کردبۆوە، **{إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَخْتَصِنُونَ}** ﴿٤٨﴾ ئیلا کەمێکی نەبێ کە ئێوە دەتانپاراست بۆ ئەوەی جارێکی تر بێچینهوە بۆ تۆو کردن ئەگینا هەموی دەروا و نامینیت.

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْرِضُونَ ﴿٤٩﴾ **{ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ}** لەدوای ئەم چوارده سالە سالیکی تردیت **{فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ}** کە سالیکی تێیدا خەلک فریاکەوتنی خویان بۆ دیت و بارانی بەرەحمەتیان بۆدیت دەرگای بەرەکەتیان بۆ دەکرێتەو دەوای ئەو دو حەوت سالە **{وَفِيهِ يَعْرِضُونَ}** ﴿٤٩﴾ ئەوەندە ترێ زۆر دەبێ دەیگوشن دەیکەنە سرکە، ئەوەندە هەنار زۆر دەبێ دەیکەنە شەربەت، ئەوەندە زۆر دەبێ کەتیایدا گۆشین دەکەن، ئەمە ئامۆزگاری منەو لێکدانەوێ منە بۆ خەوێکەو ئەمەش ئامۆزگاری منە بەو شیوازەش ئیش بکەن، کابرا دەرواتهو بۆلای پادشا، جا بزاین پادشا چ بریارێک دەدات کاتیکی ئەو لێکدانەوێ کارلەجییە ئاقلانە و ئەو ئامۆزگاریە دڵسۆزانە یوسف دەبیسیت بۆئەوێ ولاتەکە ی لە قەیران و لەتیاجوون بپاریزیت، بۆمان دەرەکەوێ لەداهاتو جوانی یوسف یوسفی کردە سجنەو بەلام عیلم و زانستی یوسف دەرەهینێ و بەرزی دەکاتەوێ بۆئەوێ تێگەین کامیان گرنگترە بۆ مروّف.

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ اللَّاتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ ۚ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾

دوای ئەوێ که بۆ پادشا دەرکەوت که یوسف -ﷺ- چەند زانایە و چەند تیگە یشتە و چەند حەکیمە و دەبیتە ھۆکاری ئەوێ ولاتەکە ی لەقەیرانیکی دارایی گەرە پاریزیت {وَقَالَ الْمَلِكُ اَتُونِي بِهِ} ئیستا داوی دەکات بۆن یوسفم بۆیننەدەرەو لەسجن، سەرەتا رسولیکی نارد بۆئەوێ پرسیری خەوێکە ی لیکات، که گەراییەو ئەو وەلامە زانستیه وە ئەو ئیرشادوو تەوجیهه جوانه ی که پیدابوو کاریگەری لەپادشا کرد، بۆیه یوسف -ﷺ- نەوێک تەنھا مانای خەوێکە ی بۆلیکدایەو بەلکو سەرەپای ئەوێش پلانیکی زۆر مُحکَم و دەقیقیشی بۆدانا بۆ پاراستنی مصر و شەعبەکە ی لەقەیرانی دارایی، خطەیه کی عجیب -ﷺ- تدبیریکی مُحکَم بۆئەوێ شەعبی مصر و لاتی مصر پاریزیت لەقەیرانیکی دارایی و ئیرشادی کردن که حەوت سالی لەسەر یەک دەبێ خەریکی زرعەت بن، دوای ئەوێ که دەیدورنەوێ ھەر بەگولەکە ی خۆیەوێ گولە گەنمەکان ھەلدەگرن نەچن بیوهرینن ئەگینا زوو دەرزی و تیک دەچیت ئیلا ئەو ئەندازە نەبیت ئەوێ که دەیحۆن و پێویستان پێیەتی دوای ئەوێ حەوت سالی تر دیت ئەوێ که کوتان کردۆتەوێ دەبێ صرفی بکەن بەفریاتانەوێ دیت ئیلا ئەوێ نەبێ کەدەتەوێ بیچیننەوێ، بەھەر حال خطەیه کی مُحکَمی دقیقی دانا بۆ ئەوێ ئەو ولاتە پاریزیت.

کاتی که پادشا تەماشای دەکات فعلاً ئەو پیاوێ کەم نیە وەنەبێ تەنھا خەوێکە ی بۆلیکدایتەوێ ئیستا پلانیکی کامل مشروعیکی ناردوێ بۆ پادشا لەسەر ئەم پلان و نەخشەیه بۆ بۆ ئەوێ شەعبەکە ت پاریزیت ئاوا ئامۆژگاری پادشای کرد، پادشاکان ئەگەر بزانی لەھەموو کەس زیاتر موحتاجی ئەھلی عیلمن لەھەموو کەس زیاتر پێویستیان بەکەسی شارەزاو کەسی زانایە بەلام چ کاتیک پادشاکان کەسی چاک و باش دەکەن ئەھلی مەشورەتی خۆیان که ئەوانە ی لیان نزیکن

بطانەكەیان بطانەى خیرین پیغەمبەر - ﷺ - دەفەر موی: هەرچی کار بە دەستیک
هەیه دوو بیطانەى هەیه دوو جۆر لەوەزیری هەیه دوو جۆر لەپاویژکاری هەیه هانی
مەسئولەکانی دەدات بۆکاری چاک و ئەوەی تریش هانی دەدات بۆکاری خراپ،
و هەموە قیش ئەوەیه کە پاویژکاری باشی هەبیت ولەخوای گەورە بترسیت بۆیه
زۆربەى جار تیکچونی سەرکردەو کار بە دەست و دەسەلاتدارەکان بەهۆکاری
پاویژکارەکانن ئەوانەى کە لییان نزیکن ئەوانە بەرەو پێی خراپیان دەبەن ناھیلن
کەسى باش نەصیحەتیان بکاو لییان نزیک بیتەو هەمیشە هەول دەدەن ئەوانەى
کە چلکاوخۆرو ماستاو خۆرو دین فروشن ئەوانەى کە گومراو سەر لیشیواون
ئەوانە نزیک دەکەنەو بۆئەوێ چۆن خویان گومراوون پادشاو دەسەلاتدارانیش
بەگومراویدا بەرن، {فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ} کاتی کە نێردراوی
پادشا یەت بۆ ئەوەى یوسف دەرچیت لەسجن، ئیستا یوسف دەرناچی
دەفەر موی بگەرێو بۆلای گەورە کەت من نایەمە دەرەو، پزگار بونی لاشەم
گرنگ نیه بەئەندازەى پزگار بونی سومعەو کەرامەتم، من نامەوێ دەرچم و
لەسجن پزگارم بێ جارێ پرسیاری لیکە من بە چ تۆمەتێ خراومەتە سجنەو
ئەو بەرئەتەم دەوێ واتە یوسف - ﷺ - ئیستا پادشا خۆی داوای دەکات کەچی
بەلایەو زۆر گرنگ نیه کێه داوای دەکات دەفەر موی بگەرێو بۆلای پادشا
{فَاسْأَلُهُ مَا بَأْسُ النَّسْوَةِ الَّتِي قُطِّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ} پرسیاری ئەو ئافەرەتانەى لیکە
کە دەستی خویان پری هۆکار چی بوو بۆ دەستی خویان پری؟ {إِنَّ رَبِّي بَكِيدٌ}
عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾ پادشا نازانێ خطەو فیلێ ئەو ئافەرەتانە چی بو لەمنیان کرد، پادشا
ئاگای لینیە بەلام خوای پەروردگار بە ئاگایە بە فیل و مەکری ئەوان چ
خطەیهکیان دانا منیان توشی چی کردو من لەکوێدام ئیستا، بگەرێو تا بەرئەتەى
من دەرناچی لەو تۆمەتەى کە دراوێتە پالم ئەو من دەرناچم و نامەوێ بێم بۆلای

پادشا، لیره تەماشاکەن بۆچی یوسف فەرمووی پرسیار لە پادشا بکەن ئافەرەتەکان چیانکرد چ پلانیکیان بۆمن دانا بۆچی نەیفەرموو پرسیار لە پادشا بکەن خێزانێ عەزیزی مصر چیکرد بۆ من وە چ پیلانیکێ لەمن دانا؟ کۆمەڵیک ھۆکار ھەیە: **یەكەم:** عەزیزی مصر زۆر پزیزی لە یوسف گرت ئیستا نایەوێت تاییبەت ناوی ژنەکە ی ئەو بێتیت وەک پزیزو وەفایەک بۆ عەزیزی مصر.

دوہمیان: لەوہیە لەترسی ئەوہیبی کێ ئەلێ کەتاییبەت ناوی بێتیت توشی کیشە یەکی تری ناکەن.

سێہم: لەمە کریان ئەمین نیە.

چوارەم: مادام قەزەبە کە پەییوەندی بە ئافەرەتەوہیە ناوی ئافەرەتیک تاییبەت بکاو دیاری بکات، برۆ پرسیار لە پادشات بکە چیان بو ئەو ئافەرەتانە بۆچی دەستی خۆیانیان بری؟ پرسیار بکات پادشا با بکۆلێتەوہ لە رابردوی من ئەوکاتە من دیمە دەرەوہ.

قَالَ مَا خَطْبُكَ إِذْ رَاوَدْتَنِّي يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ ۖ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ ۖ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾

پادشا کە ئەم خەبەرە ی پێدەگات یوسف نەھاتۆتە دەرەوہ ئیستا ئافەرەتەکان کۆدەکاتەوہ ولەگەلێشیان ژنی عەزیزی مصر {قَالَ مَا خَطْبُكَ إِذْ رَاوَدْتَنِّي يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ} فەرمووی پێیان چیتانە ئەو بەسەرھاتە چێ ئیوہ داواتان لە یوسف کردوہ فاحیشەو خراپەتان لەگەل بکات!! {قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ} ئیستا ناتوانن؛ چونکە یەک نین دوان نین سیان نین، ئەگەر شتی لەنیوان کەسیکدا بیت ممکنە ئەو کەسە بشاریتەوہ بەلام ئیستا ئافەرەتان و خێزانێ وەزیرەکان و

راویژکاره کان و ئافره تانی قصر هه موی ئه و قصه یه ده زانن ئه گهر یه کیکیان
 بشاریته وه ده ترسی ئه وهی تر که شفی بکات بویه ناچار که شفیان کردن وتیان
 {قُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ} حاشا پاکی بوخوایه په نا به خوا که ئیستا
 بوهتان بو یوسف بکهین، ئه به ده ن هه رچی خراپه یه ئیمه له یوسفمان نه بینوه ئه ی
 پادشا وئو و تۆمه ته ی که پی گراوه راست نیه اصل و ئه ساسی نیه هیچ
 خراپه یه کمان له یوسف نه بینوه، ئیستا هه موو ئافره ته کان ئیعترافیان کرد ئه ی
 ده بی ژنی عه زیز چی بکات؟

{قَالَتْ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ} ئه ویش وتی ئیستا ته واو حه ق
 که شف بوو دایما حه ق ده رده که وئ ئه گهر له دوا ی ماوه یه کیش بیت، یوسف
 ماوه یه کی زور له سجندا بوو حه ق ده رنه که وتوه، {فَلَبِثَ فِي السَّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ}
 (۴۲) جارئ به س هه ر ئه و بضع سنین ه طه به ری ده فره مویت حه وت سأل دوا ی
 ئه وه ی به ساقیکه ی وت {اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ} خوا ی گه وره عقوبه ی یوسفی داو
 حه وت سالی تر له سجندا هیشتیه وه وه کو له حدیثیکی صحیح امامی طبرانی
 ریوایه تی کردوه قال رسول الله -ﷺ-: "لَوْلَا الْكَلِمَةُ الَّتِي قَالَ: "اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ"
 مَا لَبِثَ فِي السَّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ" ^(۸)، پیغه مبه ر -ﷺ- ده فره مووی: ئه گهر ئه و
 که لیمه یه ی نه وتبا به ساقیکه (اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ) ئه وه ئه و حه وت سالی تر
 له سجندا نه ده مایه وه؛ جا زانایان ده فره مون سبحان الله یوسف کاتی که زانی
 به وئو که لیمه یه که وه خوا ی گه وره حه وت سالی تر هیشتیه وتی ئه ی هاوار
 به حالی براکانم ئه بی خوا ی گه وره چ عقوبه یه کی ئه وان بدات تاوانی من

(8) - الجامع لأحكام القرآن = تفسیر القرطبی: ۱۹۶/۹.

ئەوئەندەبوی خۆی گەورە حەوت سأل هیشتمیوه ئەی ئەوان ئەبێ چیان بەسەر
بیت؟

ژنی عەزیز وتی حەق دەرکەوت هەموو بەلگەکان لای پادشا پروون و
ئاشکرایە، زۆرجار هەندێ مەسئولی گەندەل فیل دەکەن راستیکان لە
کار بە دەستەکانی سەرو خۆیان دەشارنەو، زۆرجار هەیه کەسانیک دەگیری
کەسانیک دەشکوژریت مسئولە گەورەکان نەیانزاننێوه و ئاگیان لێی نیه بەلام
کە کار گەیشته لای پادشا ئیستا پادشا شتەکانی لا ئاشکرا بوو ئی خۆ نایەلێت
هیچی تر یوسف بگیریت بەناھەق ئەمەش بەلگەیه لەسەر ئەوێ ئەو پادشایە
پیاویکی بەویژدان بوو و پیاویکی دادپەرورەبوو.

{أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ} ئافەرەتە کە فەرمووی من داوام لەیوسف کرد کە خۆی
تەسلیمی من بکات ئەبەدەن یوسف داوای لەمن نەکردوو و هەولێ لەگەڵ من
نەداو ئەو بوھتانه کە من بو یوسفم کرد.

{وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ} ﴿٥١﴾ وە بەراستی یوسف لە راست گۆیانە کاتێ وتی
ئافەرەتە کە داوای لەمن کردوو نەک من داوام لەو کردبیت، ئیستا ئافەرەتە کە خۆی
دانی پێدانا کە سێک کە خۆی دانی بەتاوانە کەیدانا گەورەترە لەوێ کە شاھید بیت
و بیت شایەتیت بو بادات خۆی اقراری لەسەر خۆی کرد تەواو.

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٢﴾

{ذَلِكَ لِيَعْلَمَ} کێ ئەم قسەیهی کرد؟ دوو تەفسیری هەیه:

تەفسیری یەكەم: بەردەوام ھەر قسەى خێزانی عەزیزە دەلى ئەو ئیقرارەم کرد که یوسف بزانی که ئیستا ئەو لەسجن بوە من شایەتى ناهەقى لەسەر نادەم سبحان الله ئەمە صیفەتیکى جوانە ئەو ئافرەتە دەلى تاوہ کو لەبەردەستى من بوو زولم لى کرد ناچم ئیستاش شاھیدىەكى باطل لەسەر یوسف بەدم {أَنِّي لَمْ أَخْنُ بِالْغَيْبِ} کاتى که یوسف لەسجنە بابیستتەوہ که من شایەتى ناهەقى لەسەر نادەم ئەوہ تا دانی پیدادەنیم یوسف پاکە من داوام لە یوسف کرد.

تەفسیری دووہم: ئەوہ بۆ ئەوہى ھاوسەرم بزانیت کہ ئەو قەزىیە لەویا کۆتایى ھات من داوام لە یوسف کرد یوسفیش رفضى کرد ھىچ زینا پرى نەداوہ بۆیە با مێردەكەم دلیا بیت، قەزىەكە ئیستا ھەموى كەشفە ھىچ فاحیشە لەنیوانمان پرى نەداوہ لەوہ زیاتر نەبوہ من شەیتان فىلى لىکردم داوام لە یوسف کردو یوسفیش بەقسەى نەکردم لەوہ زیاتر نە خیانەتم لىنەکردوہ باوانەزانى من زینام کردوہ.

تەفسیری سییەم: یوسف -ﷺ- دەفەرموى بۆیە من نایەمە دەرەوہ بۆى خەلكیش و پادشاو مێردى ئەو ئافرەتەش بزانی من خیانەتم لى نەکردوہ، بۆیە نایەمە دەرەوہ دەبى ئاوا شتەكان رۆنبى و كەشف بیت، ئەوہ تا ئیستا ئافرەتەكە بۆخوى شایەتى دا کہ ئەو داواى کردوہ.

{وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ} ﴿٥٢﴾ ئەوانەى كە خائىن خواى گەورە خطەوفىلى گلاوى ئەوان سەرناخات، ئەوہ تا ئیستا ئافرەتەكە شایەتى دا کہ فعلا تاوانبارە بەلام نەجاتبون بۆ یوسفە، ئەمە قاعیدەىەكى خواىیە؛ چونكە مروف كە خیانەت بكات لەدۆستى یان لە دۆژمن یا لە ھەركەسى دلیابە خطەى خائىن سەركەوتو نابیت؛ چونكە خواىەك ھەىە ناھىلى پیلانەكەى و نەخشەكەى سەركەوتو بیت بۆیە مروف ھەمیشە ھەولبەدات ئیشەكانى لەسەر راستییت و

به گویره ی پهزامه ندی خوی گه وره بیت بو ئه وهی خوی گه وره ی له گه لیت؛
چونکه خوی گه وره له گه ل نایت که وانه بیت.

وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٣﴾

{وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي} دیسان ممکنه وه کو ئه وهی پیشتر قسه ی یوسف بیت و
ممکنشه قسه ی ژنی عزیز بیت.

تەفسیری یه که م: ئه گه ر قسه ی ئافره ته که بیت ده لیت: من ته بریئه ی نه فسی خۆم
ناکه م واته من خۆم به تاوانبار ده زانم من زولم له یوسف کرد بوچی ده لی {وَمَا
أُبْرِئُ نَفْسِي}؟

{إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٣﴾؛
چونکه نه فسی مروّف طبعی وایه فه رمان ده کات به خراپه ئیلا ئه و ئه ندازه یه
نه بیت که خواپه حمت پیده کات ئه گینا نه فست به رده وام ده یه وئ به ره و خراپه
بتبات ئه مه ش طبعی مروّف وایه، نه فسی هه مومان وایه، نه فس هه میشه ئه وه
طبعیه ته تی فرمانت پیده کات به خراپه هه رچی خیره فرمانت پی ناکات، به لام
ئه گه ر به قسه ی نه فسی خۆت نه کرد له نه فسی فرمانکه ر به خراپه ده گوړیت به
نه فسیکی لۆمه کار له ومه ت ده کات خیر ده کهیت و شه ریش ده کهیت هه ردوو
ماده که ی تیدایه، به لام که شه ری کرد ئه گه ر زۆر به ره و خراپه نزیک بیت له ومه ت
ده کات له سه ر چاکه ئه گه ر ورده ورده به ره و چاکه برۆیت له ومه ت ده کات له سه ر
خراپه، واته جاری وایه لاواز ده بیت له به رامبه ر نه فست و خراپه یه ک ده کهیت
یه که سه ر نه فست له ومه ت ده کات ده لی عه یبه بو تو شایسته به تو نیه که ئه و کاره ت
کردوه تو که سیکی موسلمانیت تو که سیکی خواناسیت چون ئه و تاوانه ت کرد

نەفست لەومەت دەکات، کە نەفست لۆمە کارت بێت دلت خۆشبیست بەلام کە فرمان کەر بە خراپە بێت ئەمە موصیبەتە، لوامە بێت دەکەوێتە هەلە بەلام لەومەت دەکات {إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ} [الأعراف: ۲۰۱] کاتی کە خراپە دەکەیت یە کسەر بێردەکەیتەو نەفست لەومەت دەکات خوای گەورەو عەظەمەتیت دێتەو یە کسەر دەگەرێتەو لای خوای پەرورەدگار، کە بەردەوام بویت لەسەر لەومەکردنی نەفسی خۆت و محاسبەکردنی نەفست وای لێدیت خیری پێخۆشەبێ تەواو و ڕاهاتو {وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَبٌ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيْنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ} (۷) [الحجرات: ۷]، کە نەفست بو بەمطمئن ئەوێ خراپە پێت ناخۆشە هەر نەفست حەزی لێی نیە، ئەوێشی کە چاکە یە نەفست حەزی لێیەتی و پێی خۆشە، ئەوێ لەکەسیکی راشدو چاکە جا پێویستە هەر یەکیک لە ئێمە نەفسی خۆی بناسێت ئێمە لە کام قۆناغەداین، ئەگەر نەفست زۆربە ی کات فرمانت پێی دەکات بە خراپە ئەوێ تو زۆر حالت خەتەرە نەفست فرمان کەرە بە خراپە، ئەگەر لەوێ دەرچوویت خێر دەکەیت خێردەکەیت جاروایە توشی خراپە دەبیت نەفست سەرزنەشتت دەکات چاکە بەلام ماویەتی جاری ڕای بێنە واتە چۆن و لاخیکی ئەسپیک سەرەتا کە راتنەهێناو و لاخیکی چەموشە تەسلیمت نابێ بەلام وردە وردە بە ڕاهێنان وای لێدیت زۆر زۆر ملکەچ و زەلول دەبیت بووت نەفسیش ئاوا، خوای گەورە یارمەتیدەرمانییت بەسەر نەفسی خۆماندا زالبین، بەراستی پەرورەدگارم غفورەو ڕەحیمەو زۆر بە بەزەییە، ئەگەر دیقەت بدەینی حالی ئەو ئافەرەتە سەیرە دانی بەهەلەکەیدانا وە تەبریئە ی ساحە ی یوسفیشی کرد وە ئەوێشی باسکرد کە تەزکیە ی نەفسی خۆی ناکات و نەفسی خراپ بوە وە عوزریشی بو نەفسی خۆی هێنایەو؛ چونکە نەفسی مەرۆف فرمان کەرە بە خراپە

بەوەش كۆتایی پێهێنا بەوێی كە پەرورەدگارم زۆر لێیوردەییەو بە بەزەییە ئومیدم وایە لێم خۆشبێت و لێم ببوریت، ئەم لایەنە ی تەفسیرە زانایان بەلگە ی پێدەهێننەو لەسەر هیدایەتی ژنی عەزیز ئەلین لە ئافەرەتییکی خراپەکارەو کە داوای فاحیشتە دەکات وە زوڵمی لە یوسف کرد وەشایەتی باطلی دا سەرەتا وە خستیه سجنەو وە لەو وە ئیستا دێ خۆی تۆمەتبار دەکات وە تەبریئە ی یوسف دەکات وەدان بەهەلە ی خۆیدا دەنیت وە داوای لێخۆشبون و پەرحمەتیش لەخوای گەورە دەکات ئەمە بریتیە لە فەضل و کەرەمییکی خوا کە خوای گەورە هیدایەتی خستە دڵی مەرۆقەو.

تەفسیری دووهمیش: ئەوێە کە یوسفبیت ئەمە بلیت {وَمَا أُبْرِي نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ} ﴿٥٣﴾ واتە یوسف کە تەبریئە ی ساحە ی خۆی دەکات من وانەبومە بەلام دەلێ مانای ئەوێە من تەزکیە ی نەفسی خۆم بکەم نەفسی مەرۆق فرمان بەخراپە دەکات ئیلا ئەوێە نەبیت کە خوا پەرحمی پێکات بەلام قەولی یە کە میان راسترە.

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ اَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي ۖ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٤﴾

جاری یە کەم ملک وتی برۆن یوسفم بۆ بینن بۆم دەرکەن لەسجن؛ چونکە کەسیکی تیگەشتو، بەلام جاری دووهم پادشا وتی {وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ اَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي} برۆن بۆم بینن بۆئەوێ تەواو بیکەمە کەسیکی تەواو لەخۆم نزیک و پشتی پێبەستم؛ چونکە لەجاری یە کەم پادشا تەنها لەبەر لێکدانەوێ خەویک و ئامۆژگاری و ئاراستەکردنیک ی جوانەو پادشا وتی ئەو پیاوێ شایستە ی ئەوێە لەخۆم ی نزیک بکەمەو بەلام ئەمجارەیان پادشا کەبۆی دەرکەوت کە

یوسف بەریی بۈه و ئەو قەزىيەيەى نەکردووە و تۆمەت دراوێتە پالى ئیستا فەرمووی یوسفم بۆ بانگ بکەن.

{فَلَمَّا كَلَّمَهُ} کاتى کە قسەى لە گەڵ کرد، یا یوسف قسەى لە گەڵ ئەو کرد {قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ} ﴿٥٤﴾ فەرمووی تۆ ئەمڕۆ بەپراستی لای ئیمە ئەو پەرى دەسەلات دەبێ لە مەودوا و لە و پەرى ئەمینی و ئاسایشداى، پیغەمبەرى خوا - ﷺ - دەفەرموى: عەجیبم لە ئارامى و صەبر و خوگرى یوسف و بەرپزى یوسف دیت، داوايان لیکرد لە سجندا کە خەوێ کەيان بۆ لیک بداتەوێ یە کسەر بۆ لیکدانەوێ کە من لە شوینی ئەو بام بۆم لیک نەدەدانهوێ تا لە سجن دەرم نەکەن، جارى دوهم دەلى داوايان لیکرد بێتە دەرهوێ ئیستا دەلى ناشیەمە دەرهوێ تاوێ کو بەرئەت و بێتاوانیم دەرنەکەوێت.

طبری دەفەرموى: پادشا دەسەلاتیک و مەکانەتیکى پێدا زۆر لەوێ عەزیزى مصر گەورەتر فزایل ابن عیاض دەفەرموى: وەکو وتمان دواى ئەوێ بۆ پادشا دەرکەوت کە خیزانى عەزیز تاوانبارە عائیلەى عەزیزى مصر تاوانبارن ئەو دەسەلاتەى لێسەندنەوێ، دەسەلاتى گەورە درا بە یوسف، ئیستا ئافەرەتە کە ئەو دەسەلاتەى نیه، ئافەرەتە کە دەبینى ئیستا یوسف دیت تێدەپەریت دەسەلاتدارە ئیستا - ﷺ - دەبێ رینگای بۆچۆل بکرى ئافەرەتە کە ئیستا دەچیتە قەراغ جادەوێ سەیر دەکاو دەلى سوپاس بۆ ئەو خوايەى کە عەبدەکانى کرد بە پادشا بەهۆى طاعەتیا بۆخوا ئەوانەش کە مەلیک بون وەکو من خواى گەورە کردنى بەعبد بەهۆى سەریچیان بۆ فەرمانى خوا، کەواتە ئەوێ هۆکارى سەربەرزى و سەرشۆرى، بۆیە هەندى لەسەلەف دوعایان دەکرد: **يا الله اعزنا بطاعتك، ولا تذلنا بمعصيتك**، ئەى پەرورەدگار بەطاعەتى خۆت سەر بەرزمان بکەیت، تا سوجدە بەریت و بۆخوا زەلیل بیت و بەندایەتى بکەیت لەخوا نزیکترى و بەعیزەتترى،

بەلام تاوھەكو سەرپىچى فەرمانى خوا بىكەيت و لىي دورىيت ئەوۋە زەلىل ترىت ئەوۋە كەمترى و بىچوكترى و خۋاى گەورە عقوبەت دەدا.

تەواو پادشا خەتمى بۆ لىدا كە يوسف ھى ئەوۋەنىيە لەسجىن بىت، يوسف ئەوۋەنىيە كەلای ئىمە خاۋەنى مەكانەت و دەسەلاتىيەت وەلای ئىمە ئەمىندارىيەت.

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ ۚ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْمُ ﴿٥٥﴾

دۋاى ئەوۋەنىيە كەپادشا يوسفى بۆ دەرگەوت، يوسف ئەمىندارىيەت جىا لەجارى پىشۋو فەرمۋى بۆم بىنن دەيكەمە كەسە تاييەتمەندو خەواصەكانى خۆم وەكاتىك كەھات و پاشا قسەى لەگەل كەردو بۆى دەرگەوت ئەمە چ پىاۋىكەو چ كەسىكى مەزنىە موزدەى پىدا كەتۋ ئىستا لەمپرو بەدۋا لای ئىمە خاۋەنى دەسەلات و پلەو پايەيت وە ئەمىنىيەت لە غەدر كەسى تر ناتوانىت غەدرت لىيكات، كەسى تر پىشتەر غەدرىان لىكەردۋىت ئەمما لەمەودۋا ئەمىن بە لەغەدر لای ئىمە لىت ناكەرىت، كە يوسف - ﷺ - پادشا تەواو حەقىقەتى ناسى وە پادشا ئىستا تەواو مەرتاحە لەنزىك بونەوۋەنى يوسف - ﷺ - بزانىن يوسف داۋاى چى دەكات لە پادشا ئايا دەلى پىۋىستەم بەخانۋىيەكە يا پىۋىستەم بە سەيارىيەكە يادەلىت پىۋىستەم بە مەبلەغىك پەرىيە پىم بەدەيت؟

نەخىر، ھىچ شتىك بۆ نەفسى خۆى داۋا ناكات {قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ} وتى: ئەى پاشا من دابنى لەسەر گەنجىنەكانى زەوى مصر ئەوۋە دامنى ئەى پادشا بەبەرپرس و مەسئولى ھەموو گەنجىنەكانى مصر لە ارزاق و اموال با من بەرپرسى بىم؛ چونكە والله بۆخۆى داۋا نەكرد، بۆ ئەوۋە داۋاناكات كە ئەگەر بىت و وەزارەتى مالىيە و پىشەسازى و نازانم چى و چى لای خۆى بىت پەرى چاكى ھەبىت نەخىر بۆ ئەوۋەنىيە نەبوو، {إِنِّي حَفِيظٌ} من بەدلىيەىيەكە كەسىكم

پاریزەرم کە بەمنی بدەیت ئەو گەنجینەبەت دەپاریزم وناپەلم بەزایە بچیت و بەهەدەر بچیت ناهیلّم بدزیت و ناهیلّم تەوزیع کردنیکی خراب بکریّت، {عَلِيمٌ} ٥٥ ۞ وەهەر وەها تەواویش زانام بەکارو باری بەپڕۆبەردنی دارایی ولات خەمت نەبیت، ئەو چۆن زانا نیه لەکاتی کدا پیغەمبەری خواپە، خواپە گەورە تەو فێقی دەکات و پشتیوانی دەکات، لێرە کۆمەلێک دەرسی تیاپە:

یەكەم: یوسف - ﷺ - داوا دەکات بکریّت بە بەرپرسیکی بالا، بەلام جیاوازی هەیه لەنیوان داواکاریەک و داواکاریەکی تردا؛ چونکە کارەکان بەگوێرە نیه تن جیاوازی لەنیوان ئەو دوو کەسەدا کە پلەو پۆستی دەوێت بۆ ئەوێ زەعامەتی دەست کەوێت و خۆی پێ هەلکشیت و دەسەلاتی پێ بەدەست بێت و چی بوی بیکات، وە لەنیوان یوسفیک - ﷺ - کە دەیهوێ مأل و سامانی ئەو ولاتە پارێزراو بێت لەدەستی کەسی ناپاک و نەزان، وە ولات بەچی بەزایە دەچیت؟ وەزعی هەر ولاتی ک ئەمرۆ سەیری کە کە پشیویه هۆکاریکی سەرەکی تیکچونی باری دارایی خەلک و کۆمەلایەتی و کیشە نای و ولات ئەوێ کە سانیک پۆستیان بەدەستە نەپاریزەرن وە نەزاناشن، ئەمێندارن لێ سەر ئەو پۆستە پێ دراو، پێش ئەوێ پۆست وەربگریّت تەماشای بکە چی هەبوو دواپە ئەوێ کە پۆستی وەرگرت سەیر کە چی هەیه ئەمە بەس شتە ئاشکراکان ئەمما شتە نەپێنەکان بەس خوا خۆی دەزانیت چی تری هەیه و بۆکوی ناردووە .

دووهم: {عَلِيمٌ} ئایا ئەو کەسانە کە شتیان بەدەستە فعلاً پەسپۆرن و شارەزان لەویدا یان گۆرانپێژیک سیاسەت وای خواستووە ئیستا ئەو بێتە بەرپرسیک لەوێ هونەر مەندیک و مەشلیک بێت و هەر ئەوێ زانیووە چۆن فێلمیک بکات و سەرنجی خەلک رابکێشیت ئیستا کار بەدەستە، لەوێ نەخوێندەواریک بێت و شەهادەیهکی وای نەبێت ئیستا کار بەدەستە و بەرپرسە ئی بۆ؟ چونکە سیاسەتی

حیزبایەتی وادەخوازێت خەڵکینە ئەمە جەماوەری زۆرە بابیھێنین ئەمسال بەشداربێت لە ھەلبژاردن ھەرچی گۆرانی بێژە دەنگی بۆ دەدات ئەوەی تریش ھەرچی ممثلە دەنگی بۆدەدات، ئەوەشی کە لەیاری تۆپی پێ باشن دەنگی بۆ دەدن، ئەوەش لەناو عەشایەردا ئەوەشیان بابگرین، ئاوايە واتە دابەشکردنی پۆست و دەسەلات بەم دوو صیفەتە نێە بابزانین کێ دەست پاکەو لیھاتووەو ئەمەندارە حفیظ و علیم نێە، کاتێ کە موسا - ﷺ - لەدەستی فیرعەون لەمصر پای کرد کەویستی بیکوژیت پڕۆشت تاگەیشتە سەر ئاوێک دوو ئافرەتی بینین شوان بون یارمەتی دان بۆ ئەوەی مەرەکانیان ئاو بدەن دواي ئەوە ئەو کچانە دەگەرێنەو لەی باوکیان یەکیان بە باوکیان دەلیت ئەی باوکە ئەمە بەکری بگرە بابیئە شوانمان ئەمە شتی بدە دەست؛ چونکە بەراستی ھەم بەھیزە کەسیکی بی دەسەلات نێە و ھەم زۆر ئەمینە خەمت نەبی و لیی مەترسە، کەواتە روکنەکانی ویلايەت و دەسەلات و بەرپرسی ئەوەیە مڕۆف خوی لەخویدا کەسایەتیەکی بەھیزی ھەبێت نەک کارتۆنیک بیت و دانرايیت چی پێ بوتریت ئەوەبکات بە دوگمە بیگۆری و ھەلی بکەیت، کەوتت بەیانی دەبی بچی ئەم قسەییە بکەیت یەکسەر بلی بەسەرچاوا! ئەگەر ئەوەشیان وت تۆ ئەوە نەلیت ھەر بەسەرچاوا! ئی ھەندی کەس تەنھا کارتۆنیکەو دانراو لەدەرەوہشەوہ ئاراستە دەکریت لەگەل ریزمدا بۆکەسی باش، ھەندی کەس کۆنترۆلکە لەدەرەوہیە ئەو لەناوہوہیە کۆنترۆلکە ئەلی ئاوا بڕۆ ئاوا بکە ئیستا نا باقسەکەت ئاوا بیت ئیستا ئەمە قوی نێە و بەھیز نێە ئەمە دەتوانی چی بکات! قوی ئەوکەسەییە کەحەقی بینی بلیت لەمەصلەحەتی حیزبیت یان زەرەری حیزبیت حەقی نێە چ شتیکی حەقەو لەمەصلەحەتی میللەتە ئەبی ئەوە بلیت ئەوە قەوی و ھەرەوہا امین و ھەرەوہا حفیظ پارێزەربیت و ھەرەوہا علیم بیت علیم و شارەزایی لەبوارەکی خوی ھەبیت،

ئى مەرج نى ھەركەسىك كەبۇنمۇنە پىاۋى چاكبو بۇ ھەموو بواريك بگۈنجىت
ئى ناگونجىت، دەبىت لەم بواری كەتايىدا دادەنىت كەسىكى عىلم بىت
پىسپۈرىت لەو بواریا كەواتە يوسف - ﷺ - داۋاى مەنصەبىك دەكات بۇ
مەصلەحتە ئومەت نەك بۇ مەصلەحتە شەخسى خۇى، دەزانىت خەۋى
پادشا پىي گەشتوۋە ئەۋىش پىغەمبەرى خواپە چاك دەزانىت ئەو خەۋە دىتە
جى، ۋەزەى مصر بەچ ھالەتلىكدا دەروات چ گرانىك بەسەر خەلكدادىت
دەيەۋىت ئەو ۋلاتى مصرە دەرووبەرى مصرىش و ۋلاتانى تىش بەھۋى
مصرەۋە پزگار بكات لە قەيرانىك كەزۇر كارەساتى بەدواۋە، كەواتە ۋەزىفەتىك
كەسىك ۋەرى دەگرىت ئەۋە ئەركىكە نەك پلەو پۇستىكە، ئىستا كەسىك كە پلەو
پۇستى ھەبىت بۇ شانازى كەرن نەك بە ئەركى سەرشانى بزانىت كە ئەركىكى
قورسە لەسەر شانەتى پىۋىستە پىي ھەلسىت ئەركەكەى جىبەجى بكات پىۋىستە
پۇژى قىامەت كەخۋاى گەۋرە محاسبەى كەرد لەسەر ئەۋانەى كەلەژىردەستىن
پروو پەش نەبىت و سەربەزىت، بۇيە يوسف شان دەباتە بەر ئەم ئەركە قورسە بۇ
مەصلەحتە ۋلاتەكە، ئى تۆ چاك بزانىت كە گرانىك يەت ھەۋت سالى
بەردەۋام دەبىت ئىستا بلىى من دەيكەم و ئەۋ ئەركە دەخەمە سەرشانى خۇم
كەواتە بۇچىەتى ۋاتە ئەگەر كەسىك زانرا ۋەزەى ۋلات بەرەۋ ھەلدېرەۋ
بەرەۋقەيرانەۋ بەرەۋ دارمانە مسؤلىەتلىك بەدەنى چاك دەزانى عەبىدار دەبى
تىدا، ئىستا دەيدەى پىم كە بەمن چاك نابىتەۋە بەرەۋ دارمانە، يوسف لەۋكاتەدا
داۋاى دەكات كە ۋلات بەرەۋ دارمان و پوخانە بەھۋى گرانىەۋ؛ چۈنكە ئەۋ
بۇخۇى داۋا ناكات داۋاى دەكات بۇۋلات و بۇ مىللەت دەيەۋى بىت بە سببى
پزگار كەرى ۋلاتى مصرە دەرووبەرى مصرىش كەدقەت بەدەنى فەرمۋى {قَالَ
اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ} زانايان دەفەرمون بەس مصر خۇى خەزىنەيە

بۆھەموو زەوی واتە ئەوھەنە زەویەکی بەپیت و بەرەکەتی تێدا یە ئەگەر بەلێزانانەو بەچاکی بەکاربھێنرێت سودی دەبێت بۆ ولاتانی دەورووبەری، ئەویش فعلاً سودی ھەبوو کە بەو سیاسەتە حەکیمە زانستیانەی یوسف بەرپۆھە چو -ﷺ- خەڵکانیک لە شارو ولاتەکانی ترەو دەھاتن ھەروەکو براکانیشی چۆن لە کەنعانەو ھاتن، خەڵک لە ولاتانی ترەو دەھاتن بۆ مصر؛ چونکە مصر گەنجینە ی تێدا یەو ئەرزاقی لێیە ئیستا یوسف؛ چونکە مەبەستی خوابوو لەپاشان مەبەستی خزمەت کردنی میللەتە کە ی بوو نە ک مەبەستی پارەو مەنصەب و پلەو پایە توانی بپێتە ھۆکاری پزگارکردنی مصریش و ولاتانی دەورووبەری مصریش، جالبەردا دەلێن ئایا دروستە مەرۆف داوای پلەو پۆست بکات وەک چۆ یوسف داوای کرد؟ وەلام: ئەوانە ی ھەلپە ی پلەو پۆست دەکەن لە دیندارەکان ئەم ئایەتە دەکەنە بەلگە دەلێن ئەو ھەتا یوسف خۆی داوای کرد وتی بێمکە بەرپرسی دارایی ولات کە واتە دروستە ئیمەش داوای پلەو پۆست بکەین، زانا یان دەفەر مەوون:

یەكەمیان: یوسف پێغەمبەری خوابو -ﷺ- ئێو پێغەمبەر نین.

دوهمیان: یوسف لە لایەن خواوە تەو فێق دەکراو پشەتگیری دەکرا پارێزراو بوو.

سێھمیان: یوسف لە ملیۆنا یەکی ش مەبەستی مەنفعەتی شەخسی خۆی نەبو لەم پۆست وەرگرتنە بەلکو مەصلەحەتی ولات و گشتی لەپیش چاوە، ئایا ئێو ھەتا بەم شێوازەن؟

چوارەم: یوسف توانی گۆرانکاری بکات ئایا ئێو دەتوانن ھێچ گۆرانکارییەکی بکەن ئایا لە پابردودا توانرا ھێچ بکریت؟ یان کارتۆنی کە وەزارەتیکشت پێ بدەن دەست و قاچت بەستراوە بەس بەناو تو وەزیریت، لەوانە یە پاسەوانە کە ی تو کەبۆت دانراوە ئەویش بە ھەلبژاردنی خۆت بۆت دانەنرایت ئەو پاسەوانەش لەو یە لەو وەزیرە دەسەلاتی زیاتر بێت ھەر کە وەزیر ویستی شتیک بکات بەدلی

ئەوانەى سەرۈ ئەۋەۋە نەبىت پاسەۋانەكە چاۋىكى لىيكات بلى جەنابى ۋەزىر ئەمە ۋانابىت ۋاتە بزانە ھا بەۋە نىە تۆ ۋەزىرەت نابىت ئەۋ شتە كۆتايى پى ھا ت بەلام يوسف ۋانەبۈۋ، يوسف پادشاي مصر لەسەر دەستى خوا ھىدايەيتى داۋە تەۋاۋى ۋەلاحيەت ۋ دەسەلاتى بەيوسف دا ۋەكو لەئايەتى دواتر دادىت بۆمان باس دەكات .

{يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ} يوسف چۆنى بویت تصرف دەكات لە ھەموو ۋلاتى مصر جا ئەگەر تۆ ئەۋكەسەى كەدەسەلات پى دەدرىت كە بۆ مەصلەھەتى مىللەت دەيكەيت كەمەبەستت مەنفعەتى شەخسى خۆت نىە كەلەخۆت ئەمىنى پارە ۋەنەصب لەخستەت نابا كەبەگوڧرەى رەزابونى خوا دەيكەيت ئەۋە بىكە ۋاللە كارىكى باشە، ئەمما كەدەزانى ھىچت بەدەست نىە بەلام بەس كارتۆنىە ۋەپراستىشدا پارەى باش ۋەردەگريت بۆخۆت ئەۋەتا ۋەزىر ۋەندام پەرلەمان دەزانى چەند ۋەردەگرى ھەر كەبويتە ئەندام پەرلەمان يەكسەر ئەۋە سيارەيەك ۋ چەند شتىكى تر تحسين حال ي پىدەلەين ئەۋە دەى تۆ ۋەرە تۆ تا ئىستا دامابويت ۋەرە بابوژىتەۋە بۆ شەخسى خۆت استفادە دەكەى ئەمما بۆ مىللەت چ گۆرانكارىيەك دەبين لەواقەدا؟ كەۋاتە بەس خۆ توشى گوناھ كردنە ئەمرت بۆدى لەسەرەۋە دەبى جىيەجىي بكەيت بۆيى عەيدارىكەش بۆتۆ بىت؛ چونكە تۆ مسئولىت، بۆيە ئەۋ فەرمودەيەى پىغەمبەر - ﷺ - كە فەرموۋيەتى: ھەركەسى داۋاي ئەمارەت ۋ مەسئولىت بكات خۋاي گەۋرە يارمەتى نادات كە ۋەرىشىگرى ئەۋە خۋاي گەۋرە يارمەتى نادات سەرکەۋتوۋ بىت لەكارەكەى، بەلام ھەركەسى خۆى داۋاي نەكات مىلەت يان حكومەت داۋاي بكات تۆ ئىللا شايستەى تۆ دەبى بىي لەۋ شوپنە دانىشيت ئەۋەخۋاي گەۋرە يارمەتى دەدات؛ چونكە ئەۋەديارە ئەۋكەسە بۆخۆى نايەۋىت ۋ بەدۋايدا

راناکات كەسىكى لىھاتوھو داواى دەكەن بىت، يەككە لەصەحابە ھاتە لای
 پىغەمبەرى خوا - ﷺ - فەرموۋى ئەى پىغەمبەرى خوا دەمەۋى منىش دابىنى
 مەكەيتە بەرپرسىك لەشۈيىنىك و ئەركىكم پى بسپىرىت، فەرموۋى داواى مەكە تۆ
 كەسىكى لاوازىت بەتۆ ناكرىت ئەوكەسە قوھتى دەۋىت ئەو بەرپرسىتىيە كەسىكى
 دەۋىت كە لەخوا بترسى بەس، لەترسى ئەوھى لەپۆستەكە لابرىت نەچى لەحق
 لايدات؛ چونكە زۆرىكى واىە زۆرىكى سەير دەكات ئەوھى حەقەو ئەوھى نەحەقە
 كەمن برىارى حەقەكە بدەم بەخوا فەصل دەكرىم نەوھى لا بەس بۆ ئەوھى بمىنمەوھ
 لەسەركورسىكەم كورە دەى چىكەم خۆلەدەسەلاتى خۆمدانىيە كەواتە ئىش بۆ
 ئەوھى دەكەى تا تۆ بمىنئىتەوھو معاشەكەت بەردەوام بىت ئەوھى ئىشى تۆيە ئىستا تۆ
 گوناھبار دەبىت ئى پىغەمبەرى خوا - ﷺ - فەرموۋىيەتى مەسئولىيەت و ئەمارەت
 بىدايەتەكەى خۆشە بەلام كۆتايىيەكەى پەشىمانىيە وەرپۆزى قىامەتىش سەرشۆرىيە
 ومحاسبەيە بۆيە ئەم ئايەتە بۆ كەسىك دەشىت بىكاتە بەلگە بەدەست خۆى كە
 بەھىزىيەت نەك كارتۆنى بىت حەفىظىيەت بتوانى ئەو شتەى كەلەژىردەستى
 ئەودايەو لەوھەزارەتەكەيدايە بتوانى بىپارىزى، ئى تۆ كەدەسەلاتى فەراشىكت
 نەبىت كە لەھىزبەكەى تۆ نەبىت بۆچى دەيكەيت دروست نىيە، عىلم زانىارى
 تەواوت ھەبى لەو ئىشەى كەتۆ دەيكەيت بۆ نمونە تۆ دەبىتە وەزىرى بازىرگانى
 دەبى تۆ سەبارەت بە بازىرگانى زانىارى تەواوت ھەبىت بۆنمونە ئەبىتە وەزىرى
 زراە، صەحە، تریيە، اوقاف دەبى لەوبوارە شارەزايىت و پلان و نەخشەت ھەبىت
 بۆيى ولات بەرەو پىشەوھە بىيەت ئەمما كەھىچت نەبىت عىلم نەبىت واتە بەس
 پۆستەو خۆشەو پارەى باش وەر دەگرىت ئەمە دروست نىيە، يوسف - ﷺ - ئەو
 صىفەتە مەزنانەى تىدادبو كەواتە سەرەپراى ئەوھى كەتەماشە دەكەين صىفەتەىكى
 تر لەيوسفدا ھەبوو كەنيوھى جوانى مەروفايەتى ھى يوسف بوو وەكو باسما نەكرد

بەھۆکاری جوانیکەى ئەو ھەموو مصیبەتەى توش بوو خرایە سجنەو بەلام بەھۆکاری عیلمەکەى ھاتە دەرەو ئەو ئەو تا عیلمى ھەيەى خەوى لیکدايەو پلان و نەخشەيەکى بۆ پادش داناو تەو کو ولاتەکەى بەرەو پوخان و فەقیری نەچیت، عیلمە مەرۆف بەرز دەکاتەو نەک جوانى نەک پیاوان خەریکی کریم و مکیاجبن و پروکەشى خۆیان جوانکەن، عمر رەزای خۆای لیبی بە پیاوانى دەفەرموو اخشوشن فەرمووی زبربن، پیاو وەک ئافرەت نیە ھەر خەریکی جوانى و نەرمونیانى بیت، کەواتە یوسف ئەو مەکانەت و مەنزىلەتەى دەستى کەوت بەعیلم دەستى کەوت عیلم ھۆکاری خێرو بەرەکەتى دنیاو دوارۆژە ئەوانەى کەعیلمیان ھەبیت ئەوانە دەتوانن خزمەتى ولات و خزمەتى میللەت بکەن.

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ ۚ نَصِيبُ
بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ ۚ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾

{وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ} خۆای گەرە دەفەرمویت ھەرەو کو چۆن
یەكەم: یوسفمان لەبیرەکە پزگارکرد.

دووەم: ھەرەو کو چۆن لەسجن پزگارمان کرد.

سییەم: ھەرەو کو چۆن یوسفمان لەدەستى براکانى پزگارکرد.

چوارەم: ھەرەو کو چۆن یوسفمان لەدەستى ئافرەتەکان پزگارکرد، بەھەمان
شیوە ئیستا ھاتوین دەسلات و تەمکینمان پێخەشى لەزەوى، واتە لەکوێو
خۆای گەرە ھینایە کوئ، لەناوسجنىکى تەنگ و ناخۆشدا ھینایە کوئ، خۆای
گەرە دەفەرموئ دەسلاتى تۆ لەناو زەویداى ئەى یوسف.

{يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ} یوسف لەوزەویەدا ھەلدەسوړئ لەکوئى بویت،
لەکوئى بویت خانو بکات لەکوئى بویت تیای دابنیشیت بۆکوئى بویت بروات

سبحان الله له ناو کۆتو زنجیری سجدنا ئیستا له ناو زهوی ئازادیه تو صلاحیه ت و توانای ته واوت هیه له هه رکویه ک ده ته ویت ئه ی یوسف، خوای گه وره ده فهرموئ ئه وه مان بۆ یوسف کرد، به وهش خوای گه وره بۆی کرد که ده فهرموئ: {نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ} په حمه تی خو مان توشی هه رکه سیک ده که ین که به مانه وئ، خوای گه وره ده رگای په حمه تی خوئ له هه رکه سی بیه وئ بیکاته وه ده یکاته وه به لام له کیی ده کاته وه؟

{وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ} ﴿٥٦﴾ فهرموئ: ئیمه پاداشتی چاکه کاران به زایه ناده ین، که واته ئه وکه سانه ی که خوای گه وره ئه وه یان بۆ ده کات چاکه کاران ئه وه تا له پیشتریشدا له ئایه تیکدا خوای گه وره فهرموئ: {وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ} (٢٢) پیشتریش خوای گه وره حیکمه ت و دانایی و کارله جیی و عیلمی پییه خشی؛ چونکه چاکه کاربوو، ئیستاش ده فهرموئ هه ر به وئ چاکه کاریه که یه وه خوای گه وره پله ی تر به رزی کرده وه ئیسا کار ته نها له وه نیه عیلمی پیدا وه به لکو ده سه لاتیشی پیدا وه، خوای گه وره ده فهرموئ ئیمه پاداشتی چاکه کاران به فیرۆ ناده ین چاکه بکه و خه مت نه بی ت به زایه ناچیت مه لئ ئاخه ر خه لک پی نا زانیت خه لک سپله یه گوئی پیمه ده به لکو چاکه بکه به نیه تی په زابونی خوا وه هه م چاکه له عیباده تدا و هه م چاکه له گه ل به نده کانی خوا دا جابزانه خوا چون پاداشت ده داته وه هه رله دنیا، له دنیا دا سه برگرتنت و عیباده ت کردنت و راستگۆبونت و چاکه کردنت له گه ل خه لک به فیرۆ ناچیت وامه زانه، که واته ئه م ئایه ته به لگه یه له سه ر ئه وه ی هه ر له دنیا شدا چاکه ی چاکه کاران به زایه ناچیت به لام سه بری ده ویت، یوسف سه بریکی زۆری گرت -ﷺ- که واته قه زیه که سه برو اخلاصی پیویسته، سه برت هه بی ت پاداشتی چاکه کاری خۆت ده بینته وه بۆیه کورده واری قسه یه کی جوانمان هه یه

دەلّین: چاکە بکەو بیدە بە دەم ئاوەوە، واتە بابروا خەمت نەبی ئیلا پاداشتە کە ی رۆژیک لە پۆژان یەت لە دەرگات دەداتەو یوسف بەهۆی چاکە کاریکە یەو لە گەڵ خوا چاکە کارە ئەو تا تەقوای خوای کرد، وە لە گەڵ عەبدەکانی خواش چاکە کارە لە سجن چەند باشبوو لە گەڵ سجنەکان و نە صیحه‌تی دەکردن و دەعوای دەکردن وە ئیستاش هاتو بە نیازی چ چاکە کاریکە بو هەموو ولاتی مصر و دەورو بەری ئە یەوئ چ چاکە یە ک بکات بۆ یه‌ الجزاء من جنس العمل، {هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ (٦٠)} [الرحمن: ٦٠، ٦١]، ئەو تا خوای گەورە ئەو پاداشتە چاکە ی دەداتەو، لێرە بایر لە شتیک بکە یەو، کە خوای گەورە ئەو هەموو پاداشتە چاکە ی دایە یوسف، ئیستا کە دیکەت بدە یی سوره‌تی یوسف ناوە پراستی تا ئێرە یوسف لە ناخۆشیدا بوو بە لام لێرە بەدوا بەرەو خۆشی دەروات ئەمەش ئی عجازیکی عددی و رقمیە کە لە قورئاندا هە یە سبحان الله واتە سوره‌تیک ژمارە ی ئایە تەکانی ئەو نەندە ی نیو ی ریکی باسی میحنەت و مەینەت و نەرەحەتیکانی یوسف ئیستا لێرەو دەبینین خوای گەورە دەسە لاتی دایە تمکینی دایە بەهۆی چاکە کاریکە وە کە واتە صبری دەوئ مروّف صبری هەبئ چاکەکانی بە فیرۆ ناچئ، باشە و تمان خوای گەورە ئەم چاکانە ی لە گەڵ یوسف کردئە ی ئەمە لە ئەجرو پاداشت کەم ناکاتەو؟ ئە ی ئایا دروستە مروّف لە دنیا دا دەسە لاتی هەبی؟ دروستە مروّف لە دنیا دا لە خۆشیدا بئ؟

دەلّین خۆشیەکانی دنیا یا دەسە لاتی دنیا ئە گەر لە سەر حیسابی ئاخیرەت نەبئ لە سەر حسابی لە دەست دانی ئیمانە کەت نەبئ قەیناکات تۆ لە و مە کراوئ ئەو تا خوای گەورە لە دنیا دا یوسفی کردە دەسە لاتدار لە زەویدا.

وَلَا جَزَاءُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾

{وَلَا جُزْءَ الْآخِرَةِ خَيْرٌ} وه بۆ ئاخیره تیش، به دُنیا ییه وه پاداشتی دواړوژ بۆ یوسف زوړ خیرتره، واته پاداشتیکی گه وره تر چاوه ریی ده کات یوسف، که واته وانه زانه که تو چاکه کار بویت و خوی گه وره له سهر چاکه کاری پاداشتی دایته وه ئه وه نابیت چوڼ ده بیت موسلمان سیاره ی باشی هه بیت کاکه چوڼ ده بیت موسلمان جلی جوان له بهرکات چوڼ خانوی باشی هه بیت {قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ} [الأعراف: ۳۲] واته که سیک که سابه تیکی حه لالی هه بیت خوی گه وره رزقیکی پاکی بداتی ئه گهر سیاره ی هه بیت و جلی باشیت و مالی باشیت هیچ موشکیله نیه ئه وه به مه رجیک به حه رامی نه بیت، به مه رجیک به گنده لی نه بیت، به مه رجیک قو لی خه لکی نه برییت زوړ ئاساییه، ئیستا یوسف -ﷺ- بوو به گه وره ی هه موو خه زینه کانی مصر له گه ل ئه وه شدا بۆ ئه وه ی وانه زانن ته نها ئه جر له دونیا یه و ته واو نه خیر خوی گه وره پیمان ده فهرمویت بۆ قیامه تیش ئه و ته جرو پاداشته ی که خوی گه وره دایناوه له دواړوژدا زوړ خیرترو خوشره له پاداشته کانی دنیا هه م بۆ یوسف هه م بۆ غیری یوسف که به نسبی بیت، که واته خو شیه ک مرو ف دلی پیخو شیت که براوه نه بیت نه براوه بیت، جامن له دونیا دا با سه روکی ولا تبم به لام هه ر له گه ل مردنم ده ست بکریت به تیه لدان و تعذیب دان و فریدان بونا و ناگری دوزه خ ئی توخوا ئه و سه رکردایه تیه م بۆ چیه سودی چیه؟ با له دنیا هه رچی پاره هه یه له به رده ست بیت به س که مردیت ته و جا دینار دینار محاسبه بکریت و سزابد ریی له سه ری ئه ی که واته خو شی چیه ئه وه هیچ خو شیه کی تیدانیه، له دنیا تو ده ست کراویه و ریگات کراویه و هه رپوژهی له ولایتیک وهه رپوژهی له شوینیک خه ریکی رابواردنیت، ئی باش ئه م خو شیه به رده وانه؟ خو شی دواړوژی له گه ل؟ وه کو ئه وه ی یوسف که له دنیا به حه لالی و له قیامه تیشدا خوی گه وره ده فهرمویت

ئەجرى گەورەترت بۆ ھەيە ئايا ئەمەي تۆ ئاوايە؟ ناواللە ئەوپارەيەي كە لافى
 پىۋەلىدەدەن و كەرابواردنى پىدەكەن مالى خەلكە ئەو ھەركەمرد كۆتايى پىدەيت
 ئەوجا محاسبە دەست پىدەكات ئنجا عذابى جەنم دىت پەنا بەخوای گەورە
 دواتر لىپرسىنەو ەبۆيە ئەوخوشىيە مروف دلى پىخوشىيەت ە ئەو مالو سامانە
 دلت پىي خوشىيەت ە ئەو دەسەلاتە دلت پىخوشىيەت كە بەردەوامبى و نەپچرى
 تاقىامەت إن شاء الله، كەمردىشيت مەلائىكەت پىشوازيت لىيكات و خواليت
 رازىيەت و شويت بەھەشت بىت ئەو ە خوشە ئەگىنا بەخواتەنھا ئاوو نانت
 ھەيەت والله باشترە لەو ەي سەرۆكى ولاتىت بەلام حەرام خوربيت، بەلام زالم و
 ستەمكارىت بەلام گەندەل كارىت و ئاگات لەمىللەت نەيەت لە چ مەينەت و
 نارەحەتيەكدا دەرئەت، ئاگات لەو ەموو زولم و ستەمە نەيەت كە رۆژانە
 جەندرمەكان دەيكەن ئاگات لەھىچى نەيەت ئەي ئەمە چىيە والله شوانىك زۆر
 زۆر خوشحالترو بەختەو ەرتە لەكەسىك كە گەورەترىن دەسەلاتى ھەيەت بەلام
 بەگوڭرەي رەزابونى خوای گەورە نەيەت، دەرپا كۆتايى پىدەيت، ئەو دەسەلاتەي
 كە صەدام ھەيىو كى تا ئىستا لەدوای صەدام ئەو دەسەلاتەي ئەو ەي ھەيە ئەو ە تا
 بزائە ئەوانەي ئەمرو چيان پىدەكرەيت، تەماشاي حالى بەغدا بكەن چيان
 پىدەكرەيت سەركرەكان، سەردەمى صەدام كى ئەيوڭرا باسى بكات نەك لە بەغدا
 لە سەر حدودى ئىرانىش گوندە كوردەكان ولە توركيە كەس نەيدەوڭرا باسى صەدام
 بكات لەمالى خوى ئى ئەو دەسەلاتە بەرەو كوى روى؟ ئى ھەموى وای لىدەيت
 بۆيە مروف بەدەسەلاتىك و مالىك و سامانىكى دونيا نەخەلەتى كە عاقىبەتەكەي
 زەللى و سەرشۆرى و جەھەنەم و تورەبونى خاويەت، ھىچ نىە بەخو، بۆيە بۆي
 يەكسەر نەخەلەتتىن بەس دونيا حساب نىە بلىن ئاي يوسف چى ەرگرت
 لەدونىادا، خوای گەورە يەكسەر پىمان دەفەرموڭ ئەو خوشىيە خوشىيە كە خوشى

نەپراۋەيىت و دۋايى لەگەل بىت ئەجرى ئاخىرەت خىرتە بۆھەمومان باھەمىشە لەھەۋلى ئەۋەدابىن چۆن خۋاى پەرۋەردگار ئەجرى ئاخىرەتمان بداتەۋە چۆن شوينمان بەھەشت بىت، چۆن لەجھنم پزگارت بىت ئەۋە گرنگە با لەدۋنیاكەس حسابت بۆنەكات با لەدۋنیا ھىچ پۈستىكت نەدرىتى با لەدۋنیا ھەقىشت بخورىت با لەدۋنیا فەقىرىش بىت موشكىلە نىە مادام خوا لى پازىە ئەۋە گرنگىر شتە، ئەم دۋنیايە دەپرىتەۋە ھەمومان دەمرىن بەخوا جىشى دەھىلىن و ئەجرى ئاخىرەت گرنگىرە بەلام بۆ ئەۋەكەسانەيە، **{لِّلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ}** ﴿٥٧﴾ پاداشت و خوشى دۋارۋۆر بۆ ئەۋەكەسانەيە كەئىمانيان ھىنا آمناۋا فعلى ماضىيە ۋە يتقون فعلى مضارعة بۆ تەجدد و بەردەۋام؛ چونكە بەردەۋام پۈرۋانە پىۋىستت بەتەقۋايە تۆ ئىمانت ھىناۋە بەلام ھەموو پۈرۋ بەردەۋام ئەبى تقۋاى خۋاى گەۋرەبكەيت كەۋاتە ھۆكارى بەختەۋەربون بەپاداشتى دۋارۋۆر دوۋمەرجه: **يەكەم:** ئىمانداربە، ئىمانت بەخوا ھەيىت ۋەبەۋەى لەلايەن خواۋە ھاتۋە.

دوۋەم: تەقۋاى خوا بكە ئەم دوۋ شتە بەستە ۋاللە لەۋكەسانە دەبىت كەپاداشتى دۋارۋۆر ۋەردەگرن إن شاء الله وتعالى، كەۋاتە تىگەيشتىن ئەۋەى كەيۈسفى بەرزكردەۋە ئىحسان و چاكەكارىيەكەى بو عىلم و زانستەكەى بوو ۋەتىگەيشتىن كە دروستە مروف ئەگەر بىتتە مسئولىك بەرپرسىك مۆزەفىك لەحكومەتىكى كافرىشدا بەمەرجىك بتوانى بەباشى ۋەزىفەتەكەى خۋى بەپرىۋە بەرى، بەلام كە ئامانجت تەنھا پارە بوو، ۋەرە تەعىنت دەكەين ھەرچەندە تۆ پىاۋىكى ئىماندارو بەتەقۋاى! ئەلى ۋاللە منبم باشتر نەك يەكىكى تر ئى بەس تۆ ئەبى بىت ئىمە چىت پىدەلىين ئەبى تۆ ئەۋە بكەيت، ئى ئەۋە چىيە يەعنى ئامانجەكە تەنھا ئەۋەيە پارەم ھەيىت ئى ئەۋەنايىت، مۇسلمان نابى ژيانى خۋى بفروشىت بەپارە بەلام كەتوانىت تۆ دادپەرۋەرىيىت و كارى چاكە بكەيت ئەۋە ھىچ گرفتىك نىە إن شاء

اللہ و تعالیٰ ئەگەر پۈستیشەت هەبیت و وەزەیفە یەکیشت هەبیت لە ولایتیکیشدا که
 ولایتیکی موسلمان نەبیت، بۆ نمونە که لە ولایتیکی غریبشدا بێت، وە تیشگە یشتین
 که یوسف - ﷺ - بەهۆی چیه وە پۈست و پایە ی وەرگرت، بەهۆی انقلابات و
 مظاهرات و کودەتاو ئەوشتانە نەگەشتە دەسەلات، عیلمە که ی وە ئەمانە تە که ی
 تەقوا یە که ی دەعوە که ی ئەو شتانە یوسفی گە یان دە لوتکە ی دەسەلات نە ک
 بەهۆی دە ی بە لکو هەول بە دەین قەناعەت بە خەلک بە کەین دەنگ بۆ ئیمە بدات
 یان با هەول دەین کودەتایە ک بە کەین ئەو شتانە عاقیبه تی خیرنیە، بە لام که سی عاقل
 لیمان حال ی دەبیت که سی بیعە قل حال ی نابیت بیعە قلە کان وادە زانن ئیمە لە گەل
 گەندە لێن من لە گەل ئەو مە کورە که ی تۆ بە کوشت نە چیت بە بە لاش بۆ ئەو ی
 دواتر فلانە مسئۆل که معارضە یە شانازی پتو بەکات و لاف ی پتو بە لیدات ئیمە
 شە هیدماندا وە! ئی خۆ کور ی تۆ شە هید نە بوە قوربان کور ی ئەو داماوە
 ساویلکانە ی که دە یاننێرن ئەوان بە کوشت دە دەن خوشتان لەو یە کورە کانتان
 لە دەرە وە بخوینن وە خوشتان و کورە کانتان باشتین سە یارە تان پتو بە لباشتین
 جامیعە ن بۆ خویندن، بە لام یە ن کور ی خەلک دە نێرن دە ی بە مە رازی مە بن، دە ی
 بوخت بچۆ یان کورە کەت بنێرە لە پیش خەلک برۆ ئەو کاتە با سی ئەو بە کە
 جاکاتیک که وادە لێن بە وەش ناکریت، لەو کاتە دا واللە نە فەریک بۆ ی با سکردم
 وتی ماموستا لەو کاتە دا که مظاهرە بوو که لە دەرە وە جادە و شە قام شە ژاوە ئەو پەری
 گەرمە وە زە که زۆر ترسنا که وتی چومە شوینیک بە حوکمی ئەو ی من
 مو هە ندیس بوم بانگ کرابوم بۆ تە ندەری نازانم چ مشروعیکیان بۆ دا بنیم، وتی
 که چوم مسئۆلیکی حزبی دە سە لات لە گەل مسئۆلیکی حزبی بالای ئەو حزبە ی
 ئەو خەلکە ی لە سە رجادە یە دانیشتون پیدە کە نن پیکە وە مشروعە که پیکە وە باس
 دە کە ن چە ن بۆ ئەمان بێت و چە ند بۆ ئەوان بێت وتم ئە ی سبحان اللہ ئە مە چیه

ئى ئەو لەدەرەو ئەو خەلکە فەقیرە هاندراو شەن کراو و پەمپ دراو هە ئەو
برادەرە کە چى کاکیشم هیشتا جارێ خەریکن بۆ ئەوێ بزەنن چەنێک وەرەدە گەرن
و چەنێک بۆ ئەوان بێت و چەنێک بۆ ئەمان بێت میلەت چى لیدیت با لى بێت،
جاکاتێک بەخەلک دەلێن بەتایبەتى پەروى دەمەم لەوکەسانەى کە باسى دیندارى
دەکەن ئەمما کە سێک کە گالتهى لە دیندارى دیت یان هەر بە زمان مۆسلمانەو
نیفاق پەر لە دلیه تى و حقدى هەیه بە رامبەر بە اسلام و مۆسلمان پەروى دەمەم لەوان
نیه چى دەکەن بابیکەن، بەس کاکى دیندار کە دەرەوێ شۆین یوسف بکەوێت لە
وەرگرتنى دەسەلات و پۆست بەخوا یوسف بە مظاهره بە دەستى نەهینا، یوسف بە
ئاوازه گێرى بە دەستى نەهینا، دیاره یوسف بە چى ئەو مەقامەى پێ بەخشى
بائیمەش چاکە کاربین با عیلمان زیاتر بکەین بۆ ئەوێ سود بەخەلک بگەیهنین
و محسن بین نەک بۆ ئەوێ پەلو پۆست وەر بگرن ئەگەر مەن یان تۆ یان هەر
یەکیکمان ئەهل بین شیاو بین شایستە بین خواى گەورە دەرەوێ ئەو شۆینە ئەگەر
خێرى پێوە بێت بۆ خۆت ئەگەر خێرى پێوە نەبو داواى مەکە لێ پراکە نەتەوێ،
و هەوێک لەوتارى جومعه ش باسەم کرد تۆ خۆت مەسئولیت لەسەر خۆت خواى
گەورە محاسبەت دەکات لەسەر خۆت خۆت پزگار بکە لەگومرانبون
لەسەر لیشیواوى لە عذابى خوا ئەمما ئەو میلەتە هەموى ئەبێ مەن چاکى بکەم کوا
بەتۆ چاک دەبێ براکەم کتر الخبث بۆیه ئەوێ لە توانا تدايه لەخۆتەو دەست
پێیکە باخۆمان چاک بکەین وەرە وەرە إن شاء الله، مەسئولیش نین خواى گەورە
محاسبەمان ناکات پوژى قیامەت؛ چونکە قەزیه کە زۆر لەوێ گەورە ترە تۆ بەو
سادەییە باسى دەکەیت، ئیستا وادەزانیت کۆمەلێ کەسى دلسۆزو خەم خۆرو
دەست پاک ئەوانە لەمستەواى بەرز دەیانەوێت قەزیه کە چارەسەر بێت بەلام
نازانم چى، کورە برام هەموى بەرژەوێ نەدی و هەموى کۆمپانیایە هەموى پارەو

پولیکى گەۋرە لە ئارادايە بەلام ۋادەزانی بەو سادەییە تۆ لاچۆو من دیم دادەنیشم و ئەو دابنیشیت و تۆ گەندەلی و ۋادەزانی هەزار سال بلیت گەندەلیت هیچ سودی نیە پیکەوتنەکان هەموی تەواو بوە داخلی و خارجی ئیدی بۆخۆت بەشتیکەوە مشغول دەکەیت کە لە غەیری خۆ ماندو کردن هیچ نیە، والله لەگەڵ گەندەلی نین وەئەو تە لەم دەرسەش و لە غەیری ئەم دەرسەش دەیلین ئەوانەى گەندەلی دەکەن و ئەوانەى مالى میللەت دەخۆن و ئەوانەى زولم لەمیللەت دەکەن والله پۆژیکى رەش هەر لەدوینا چاوەرپیانە، چى بەسەر سەرکردهکانى پێشودا هات باچاوەرپى بن وە ئاگرى جەهەنەمیش بۆ قیامەت ئەگەر تەو بە نەکەن، ئەو نەبێ ئیمە دەستخۆشی لەگەندەلی بکەن بەلام ناشمانەوێ خۆینی میللەتیش بەهەدر بدریت و تبادا بچن بە بەلاش ئەگینا قەت لەگەڵ زولم و گەندەلی نین لەگەڵ ئەوین کەشوین یوسف بکەوین و شوین محمد بکەوین

-ﷺ- شوین پیغەمبەرەن بکەوین خەمی قیامەتمان بیت وەخەمی دینەکەمان بیت والله خەمی میللەتمانە، یوسف -ﷺ- بەس بە ئامۆزگاری ئیکتیفای نەکرد کاریکى گرتە دەست کە سود بەخەلک بگەیهنیت والله هەر یەکی لەئیمە بتوانی سود بگەیهنێ بە موسلمانان پێویستە بیگەیهنیت، بەلام چ کاتیک توانی کە کرا بەگەورەى خەزینەکانى مصر، بەلام لەمپۆدا سەیر لەو دایە خەزینەو پارەو هەرچى داهاى ولات هەیه لەبەردەستى خۆیانە ئەوجا تعلیق و گلەیش کاکە ئیوە چیتان کردووە بۆ ئەم ولاتە ئی بەچی بیکەم بە قەلەم بیکەم! یان بەچی چۆن بیکەم؟ بۆ پارە لەدەست منە! دەى ئیوە قوتابخانەکتان کردووە دەى ئیوە کارەباتان بۆ خەلک نەکردووە ئی باشە بەچی بیکەم من؟ چى داهاى و خەزائینی ولاتە لەبەردەستى خۆتانە خۆ بەدەستى ماموستای ئایینی نیە تاییکات، لەسەرتۆ واجبە

بیکه‌یت پاره‌یه‌کت له‌به‌رده‌سته که‌نه‌یکه‌ت بۆ دونیاشت و بۆ دوارپۆژیشت زهره‌رتە که‌یفی خۆته.

وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٨﴾

ده‌رسی رابردوو وتمان کۆتایی می‌خه‌ته‌کانی یوسف بوه -ﷺ-، وه‌ئوه‌ به‌سه‌ر چوو که‌ له‌نا‌ره‌حه‌تیداییت، بخ‌ریته‌ ناو بیره‌وه‌ یان هه‌ولێ کوشتنی بدری یا بخ‌ریته‌ س‌ج‌نه‌وه‌، ئیستا یوسف هاتۆته‌ ده‌ره‌وه‌و ئیستا خ‌وای گه‌وره‌ تم‌کین و ده‌سه‌لاتی پێ به‌خشیوه‌، وه‌کو وه‌زیریکی کاراو کاربه‌ده‌ست که‌ دارایی و کشتوکال و بواری ئابوری هه‌م‌وی له‌به‌رده‌ستی خۆیه‌تی ئه‌و نه‌خشه‌یه‌ی که‌ داینا‌بوو ده‌ستی کرد به‌ج‌یه‌ج‌ی کردنی، فع‌لا حه‌وت سال له‌سه‌ر یه‌ک، هه‌ر پارچه‌ زه‌ویه‌کی ولاتی مصر هه‌بو‌ی یوسف -ﷺ- زرع‌اتی تیا کردوه‌، حه‌وت سالی خ‌وشی بوو که‌باران هه‌یه‌ له‌ زه‌ویه‌کی پیت و به‌ره‌که‌تدا یوسف -ﷺ- زرع‌اتی کرد له‌ولاتی مصر، د‌وای حه‌وت ساله‌که‌ طبع‌ا هه‌م‌وشی له‌ گۆله‌گه‌نمه‌کانی خ‌ویدا هه‌لی گرتوه‌و عه‌مباری کردوه‌و خه‌زنی کردوه‌،چۆن خ‌وی نه‌خشه‌ی کیشا به‌و ش‌ی‌وازه‌ که‌م‌یک نه‌ب‌یت که‌ پ‌ۆژانه‌ پ‌ی‌ویستیانه‌ بۆ خ‌واردن و بۆ می‌لل‌ه‌تی مصر له‌وه‌ زیاتر به‌هه‌ده‌ری ناداو ئیسراف‌ی تیا‌دا ناکات، حه‌وت سالی خ‌وشی پ‌ر‌و‌یشتن حه‌وت سالی وش‌که‌ سالی گرانی روی کرده‌ ولاتی مصر و ولاتانی ت‌ر‌یشه‌باران نیه‌، زرع‌ات نیه‌،خه‌لک مانگی سالی د‌وسال خ‌وی بۆ ده‌گیر‌یت ئیستا حه‌وت ساله‌ گرانی وه‌ وش‌کانی روی له‌ونا‌و‌چانه‌ کردوه‌، نه‌ک ته‌نها مصری گرتۆته‌وه‌ به‌ل‌کو ولاتانی ده‌وربه‌ریش، به‌لام مصر ک‌ی‌شه‌ی نیه‌؛ چون‌که‌ به‌فه‌ض‌لی خوا له‌پاشان به‌ه‌وی سیاسه‌تی دانایی و حکیمی یوسف توانی له‌و ساله‌ قه‌یرانیانه‌دا ه‌ی‌چ خه‌لکی مصر هه‌ست به‌ قه‌یران و به‌گرانی و به‌ وش‌کانی نه‌کات، ئه‌وه‌نده‌ خه‌زینه‌ی داناوه‌

که ئیستا بیخوات و پیشکەشی میللەتە کە ی بکات، بەلام ولاتانی دەوربەر چی بکەن؟ ئەوانیش ئەو وەزیرە حفیظە علیمە ئەمینە زانیە دەست پاکەیان نیە هەمان ئیشی یوسفیان بۆ بکا بۆیە گرانی بالی بەسەر ولاتانی تردا کیشا یەکیک لەوانە فەلەستین بو ئەو شوینە ی که باوک و براکانی یوسفی لێن علیهم الصلاة والسلام، کەنعان ئەو ناوچە یە یە که یعقوبی تیا دایە -ﷺ- گرانی زۆری بۆهینا وە خەبەری باشی یوسف و ولاتی مصر بلای بۆتە وە بەسەر ولاتانی دەوروبەردا کە لەمصر الحمدللە گرانی نیە لەمصر نەک تەنها بۆخوایان ارزاقیان هە یە خەبەر بلای بۆووە لە ولاتانی تر که هەرکەسێ بچێ بۆ مصر دەتوانێ ئەرزاق لە مصر بکڕێت، خۆتان دەزانن لەکاتی گرانی دینار و درهم و دۆلار سودی نیە خۆ ناخوڕیت با قاسە یە کت هەبێ پڕبێ لە ئالتون که گەنم نەبێ جو نەبێ خواردن نەبێ چی لێدەکە ی، ئیستا خەلک لە ولاتانی تر وەکو نقودو پارە هە یانە بەلام رزق نیە لەمصر هە یە، بۆیە لە هەموو ولاتانە وە خەلک پروودە کاتە مصر خزائن الارض بۆ ئەو ی بەو پارە یە ی که هە یانە بچن رزقی بکرن لەمصر و بگەرێنە وە ولاتی خوایان، یوسف -ﷺ- خۆی سەرپەرشتی ئەو کڕین و فروشتنە دەکات، وەزیری سەرکەوتو کارا ئاوا یە، یعقوبیش -ﷺ- کە دە بیستیت لە ولاتی مصر الحمدللە رزق هە یە کۆرەکانی دە نیڕیت دە کۆری دە نیڕیت جگە لە بنیامین برای دایک و باوکی یوسف ئەو نانێڕیت دلی نایەت، دە کۆرە کە ی تری دە نیڕیت دە ی پۆلە ئێو ش پارە بیەن و بپۆن بۆ مصر وە ک ئەو خەلکی شارو دیهات و ولاتانی تر رزقی بکە لەو ی بکرن و بیهێننە وە بۆخۆتان و خیزان و کەس و کارتەن.

{وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ} کاتیک کە براکانی یوسف هاتن {فَدَخَلُوا عَلَيْهِ} چو نە ژورە وە بۆلای یوسف؛ چونکە وتمان یوسف -ﷺ- خۆی سەرپەرشتی ئیشە کە ی دە کرد نەک وەزیر بیداتە مدیر عام و هەر یە کە ی بیداتە ئەو ی تر تادە گاتە

فەراشېك و دوايى ئىشەكە وەك پىۋىست جىيەجى ناكىت و گەندەلى
 تىادەكرىت، دەبىنن جارى واهەيە پروژەيەكە حكومت دەلى قوتابخانەيەكم
 دەوى دروست بكرى، جادەيەكم دەوى لەنيوان لادى و شاردا دروست بكرىت
 چەنىك پىۋىست دەكات ئەي خەبىرەكان ئەي مقاولەكان پارەيەكى زۆر زەخم داوا
 دەكەن ئەو پروژەيە ئەوئە داوا دەكات حكومت پارەكەيان بۆ دابىن دەكات، ئەو
 پارەيە كەوتە دەستى يەكەم، يەكەم بۆخۆي نايكات دەي دانەيەكى تر دەگرىت لىم
 دەكرىتەو ئەو مشروە! بابلىن خۆي بە ۵۰۰ دەفتەر دۆلار گرتويەتى ئەوئەندەي
 لەحكومت وەرگرتو دەلى لىم دەكرىتەو بە ۲۰۰ دەفتەر دۆلار! ئەگەر بە ۲۰۰
 ىش بىكرىتەو كابرەي كە دەيكا ھەر قازانجىتى؛ چونكە ئەوانە رقىمى خەيالى
 لىدەدەن ئەو بە ۲۰۰ فرۆشتىو ۳۰۰ ى خستە گىرفانىو جارى ھىچى نەكردو،
 مقاولى دوھم يەت سىيەم كەس ھەيە لىم بكرىتەو بە ۱۵۰ دەفتەر! تاواي لىدەت
 قىمەتى نامىنىت بەلام ئەوئەش كەدەيكات دەلى ھەر خىرى لىدەكەم كە
 كوالىتىكەي كەداياناۋە لە ۱۰۰% بۆ ۵% ى دەكەن جادەيەكە كەبۆت دەكەن
 بۆيە دواي مانگىك ھەلتەقى، دىوارە بۆي كردوى دواي ماوئەك كاشىكەي فېرى
 دەدات كاشى نازانم چى ترتيبات و كارەباي چى؛ چونكە سەرپەرشتى ئىشەكان
 ئاوا دەروات؛ چونكە كەسە گەورەكان خويان سەرپەرشتى وردى ئىشەكان ناكەن،
 يوسف خۆي سەرپەرشتى دەكات بۆيە كېرىار كەدەت يەكسەر بۆلاي يوسف
 دەچىت يوسف وەزىرە، {فَعَرَفَهُمْ} كەچونە ژورەو بۆلاي يوسف يەكسەر فەرفەم
 (فاء) واتە بى دواكەوتن و بى لى وردبونەو يوسف ناسىنيەو.

{وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ} ﴿٥٨﴾ بەلام ئەوان يوسف ناسنەو؛ چونكە ئەگەر تۆ
 برايەكى خۆت ھەبى كەتۆ تەمەنت بۆنمۇنە ۳۵ سالى براكەي تۆ بۆنمۇنە ۵ سالى
 ئىستا تۆي ۳۵ سالى دواي ۳۰ سالى تىش بىنرىتەو گۆرانكارىيەكى وات بەسەر

چوارهم: وهک مظلوم ظالمی له بیره ظالم مه ظلومی له بیر نیه، بۆنمونه ظالمیک جهرگی هه زار دایکی سوتاندوه ئیستا ئه و دایکه جهرگ سوتاو هه چیان ناسیت به لام کوللی دایکیکی جهرگ سوتاو ئه و ظالمه یان له بیرنا چیت، براکان ظالم بون به لام یوسف مظلوم بوو، یوسف چاک ده یان ناسیت هه به لام ئه وان هه ر له بیریان نه ماوه، پیشه ی ظالم په نا به خوای گه وره یه کێ له وانه که فیرعه ون بو، فیرعه ون ده یان و سه دان منالی کوری بنو اسرائیلی کوشت هه ر که ئه نه ما ئاو خواردنه وه یه، به لام دوا یی موسا -ﷺ- رۆژیکیان له ماله وه دیته ده ره وه ده بی نی یه کیک ی به نو ئیسرائیلی له گه ل نه فه ریکی جه ماعه تی (قیبطی) جه ماعه تی فیرعه ون شه ری تی وه هاواری بۆ موسا هی نا ئه وه ی که لای موسایه موساش مستیکی لیدا

كوشتى مرد، كه نه‌وه بو بۆ رۆژى دوايى خەريبو دووباره بېتته‌وه رايكرد موسا، كه دوايى ده‌گه‌رېتته‌وه بۆلاي فیرعه‌ون ده‌لّی {وَفَعَلْتَ فَعَلَتَكَ الَّتِي} [الشعراء: ۱۹] له‌بیرته تۆ چ تاوانیکت کردوه، فیرعه‌ون بیرى نیه كه‌خۆی چ تاوانیکى کردوه، خۆی سه‌دان منالّی كوشتوه هېچ مشکیله نیه، به‌لام به‌موسا ده‌لّی تۆله‌بیرته چ تاوانیکت نه‌نجام داوه، ئنجا ظالم و سته‌مکاره‌كان ئاوان بۆخۆيان هه‌رچى مالّی خه‌لکه‌ بیهخۆن و هه‌رچى خوینه‌ بېرێژن و هه‌رچى جه‌ریمه‌ته‌ بیهکن هېچ نیه، به‌لام هى تۆ شتیک پېچه‌وانه‌ش نه‌بیت کاکه تۆ له‌قانون و یاسا لاتداوه تۆ ئاگات لیه چیت کردوه! به‌و شێوازه مامه‌له‌ ده‌که‌ن، به‌هه‌رحال ئیستا یوسف براکانی ناسیه‌وه و ئه‌وان یوسف نانا‌سنه‌وه سب‌حان الله بیهینه‌ پيش چاوت ۴۰ سال ئه‌و می‌حنه‌ته به‌رده‌وامه به‌راستی پېغه‌مبه‌ران به‌صه‌بر بون علیهم الصّلاة‌والسلام بۆیه پېغه‌مبه‌رى خوا -ﷺ- ده‌فه‌رمویت: اشد الناس بلاء الانبياء له‌هه‌موو كه‌س كه‌ نا‌ره‌حه‌تى زیاتر بینه‌وه پېغه‌مبه‌رانه‌ شم الامثل فالامثل دواي ئه‌وان كى زیاتر ده‌ست گرتویت به‌رپيازو سونه‌تى ئه‌وان زیاتر نا‌ره‌حه‌تى دیته‌ پيش ۴۰ سال له‌باوكت و برات دوربیت ئه‌و باوکه‌ چۆن تهمولى کرد له‌کاتیکیشدا ده‌زانیت یوسف ماوه؛ چونکه ئه‌و خه‌وه‌ی كه‌ یوسف بینی باوکی پېغه‌مبه‌ره‌ ده‌زانى دیته‌ جى به‌س وه‌ره‌ چل سال بېسه‌رو شوین نازانى له‌کویه‌وه‌ دوره‌لیی.

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ اِتُّونِي بِاَخٍ لَّكُمْ مِنْ اَبِيكُمْ ۚ اَلَا تَرَوْنَ اَنِي
اُفِي الْكَيْلِ وَاَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾

{وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ} یوسف -ﷺ- کاتیک كه‌ ئاماده‌ی کردن پاره‌كه‌ی لیوه‌رگرتن رزقه‌كه‌ی پیدان به‌گه‌نجه‌كان ئه‌وانه‌ی كه‌ ئیش ده‌که‌ن له‌به‌رده‌ستی وتی ده‌ی بارو شتیان بۆ ئاماده‌ بکه‌ن و یوسف پێی فەرمون ئیستا ئه‌وه‌ کپین و

فرۆشتتان تەواو بوو {قَالَ اَتْتُنِي بِآخِ لَكُمْ مِنْ اَيِّكُمْ} بەلام مەرچى من ئەو ھەيە
براھەكى باوكى خۆتان بىنن بۆجاری داھاتوو، باشە چۆن زانى جارى داھاتو
دین؟ ۋە چۆن زانى براھەكى باوكیان ھەيە ۋ لەدايكیان نیه؟

قورئان ناچیت مەسرەحى ۋ تەمسىلى ۋ فلىم بکات ھەموو شتەکان بەوردى
باس بکات، ھەندى شت ھەيە باسى ناکات بەلام مروقى عاقل تى دەگات،
زانایان دەفەرمون لیرە ھەندى زنجیرەى پچراو ھەيە کەھەموو عاقلک تى
دەگات ۋە زانایانى تەفسیر باسیانکردو دەلین کاتى کە ئەو دەبراھە ھاتن یوسف
ناسینیو دەیەوئ نەخشەیکە دابیت بۆ ئەو ھەيە بگات بەو نتيجهیە وتى ئیو
کین؟ وتى ئیمە ھاتوین بۆ شت کړین، وتى کى ئەلئ ئیو بۆشت کړین ھاتون
کى دەلئ ئیو جاسوس نین چۆن باوہرتان پى بکەم؟

ئیو خۆتانم پى بناسینن بزائم ئیو کین ئەصل ۋ فەصلتان، وتى کاکە
جاسوسى چى ۋ پیاوخرایى چى وتیان ئیمە کورى یعقوبین کە پیغەمبەرى خوايە
ئیمە دوانزە براين نەک جاسوس بین، ئەى کوا دوبراکی ترت؟ دەلین یەکیان لە
صحرا لەدەشت گورگ خواردى ۋ ئەى ئەو ھەيە ترت؟ ئەو ھەيە تریش باوکمان دلئ
نايەت دوای ئەو ھەيە ئەو براھەى لەھەموومان بچوکتربو رویشت دلئ نایە ئەویان
لەخوی جیا بکاتەو، ئى باش ئیو م ناسى کەواتە ئیو لەبنەمالەیکى پەسەنن
بەلام بۆ ئەو ھەيە باوہرتان پیبکەم کە ئیو فعلا راست دەکەن لەو قسەیاندا جارى
داھاتو دەبى براکەى ترتان بىنن بۆی بزائم ئەو قسانەى لەگەل من کردتان راستە،
ئایا راستە براھەکتان ھەيە لەباوکتان؟ کە راست نەکەن جاریکى تر من سیقەتان
پیناکەم، براھەكى ترتان کە لەباوکتانە بیھینن {أَلَا تَرَوْنَ} ئایا نابینن ئیستا ئیو {أَنِّي
أُوفِي الْكَيْلَ} من چۆن کیشان ۋ پیوانەکە بەتەواوى ۋ مەزبوتى بۆتان دەکەم
غەدرو فیلتان لیناکەم حەقى خۆتان بەتەواوى پیدەدەم {وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ}

﴿٥٩﴾ سەرەرای ئەوە من باشتەری خاوەندەم کەرێز لەمیوان دەگریت، چ رێزیکم لێگرتون چ میوانداریەکم کردون، واتە ئێوە سێقەتان بەمن هەیه دەزانن کە من فێلتان لێناکەم بۆیە مطمئن بن، ئەوە تا ئێرە ترغیبە واتە هانیان دەدا بۆ ئەوەی براکەیان بینن، ئنجا هەرەشە دەست پێدەکات لە یوسفەووە حەریصە لەسەر ئەوەی براکەیان بینن، خەتە هەیه خۆی کەشف ناکات جاری.

فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرُبُونِ ﴿٦٠﴾

{فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ}؛ چونکە دڵنیا بن ئەگەر نەیهێنن بۆلام جاری داها تو خۆ نەیتووە کێیە ئەو جاری بەس بۆ ئەوەی ئەو قسانە ی پێیان وتووە کە راست دەکەن کە نەیهێن {فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرُبُونِ} ﴿٦٠﴾ فەرمووی ئەوە هیچ کێشان و پێوانتان لای ئێمە نیە نەیهەنەووە دەشزانیت محتاجن خەلک دەبێ بێتەو جگە لەمصر هیچ شوینی تر رزقی لێنە چاک دەزانیت دینەووە، وتی نەیهێنەووە بۆکڕین و فروشتن وە لەمن و لەمصریش نزیک نەبنەووە تەواو دیارە ئێوە راست ناکەن و درۆزنن باوەرتان پێناکەم نەیهەنەووە جاریکی تر، واتە بەشیوازیکی واحەکیمانە قەزیه‌کە ی واطەرح کرد گومانی هێچی لێناکەن متمانه‌ی تەواوەتیشیان پێی هەیه وەخستنی نیوان خوف و رجاء.

قَالُوا سَرَاوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾

{قَالُوا سَرَاوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ} وتیان هەوڵ لەگەڵ باوکی دەدەین، وەک ئەوەی برای ئەوان نەبێت، ئێمە هەوڵی زۆر دەدەین لەگەڵ باوکی {وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ} ﴿٦١﴾ وە ئێمە بەدڵنیا ییەووە ئەوکارە دەکەین کە دەفەرموی {سَرَاوِدُ} هەوڵ دەدەین واتە قەزیه‌کە دیارە و ئاسان لەدەستی باوکیان نابێتەووە دەزانن باوکیان بەئاسان

تەسلیمیان ناکات و متمانە ی پێیان نیە ئیستا ئەمە لەلایەک، لەلایەکی تر یوسف
خەتە ی تری هەیه.

وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا
إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾

{وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ} گەنجەکان کە لە بەر دەستی یوسف ئیش دەکەن پێی وتن:
{اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ} ئەو پارەیی کە هیناویانە کە بە هە ی رزقە کە یە
کە پێیان داوم بیخەنە وە ناو گەنمەکیان و ناو بارەکیان خودی پارەکی خۆیان
بە هەمان تورەکی خۆیان بۆیان بخەنە وە ناو بارە گەنمەکی خۆیانە وە، {لَعَلَّهُمْ
يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ} بە شکو کە گەرانه وە لای کە سوکاریان و بارەکانیان
کرده وە گەنمەکیان دەرکرد پارەکش دەدۆزنە وە دەیناسنە وە هە ی خۆیانە ئی بە وە
چون گەنمیان کړی ئیستا ئەم پارە یە بۆ هاتۆتە وە؟

{لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ} ﴿٦٢﴾ بۆ یە ش خستیه وە ناو بارەکیان بە شکو بگەرێنە وە؛
چونکە دەزانێ براکانی حەرام خۆر نین حە سودی وای لیکردن ظلم لە یوسف
بکەن، بە لام خۆ دزین و حەرام خۆرین براکانی کۆری پێغەمبەرن ناچن بڵین
ئە ی بە خوا چاکە پارە کە شمان بۆ گەراییە وە ئەمە ش تەفسیریکیکی کە بزانی پارە کە
گەرانه وە بۆیان دین و ئیمانەکیان وایان لیدە کات کە بگەرێنە وە جاریکی
تر بۆ ئە وە ی ئە و ئەمانە تە بێنە وە بۆ لای یوسف، تەفسیری دوو هە ئە وە یە کە
حەریص بوو لە سەر گەرانه وە یان وتی نە کا باوکم و براکانم پارە ی تریان نە بێ و
نە توانن بێنە وە بۆ یە ئە و پارە یە یان دەدە مێ بۆ ئە وە ی جاریکی تر بە و پارە یە
بگەرێنە وە و شتم لیکرێنە وە جاریکی تر بێنە وە، تەفسیری سییە می ش بۆ ئە وە ی تە و و

متمانەم پێبکەن کە دەزانن پارە کەشم بۆ گەرانە و نەتەووە هەست بکەن کە من دەمەوێت چاکەیان لە گەڵ بکەم بۆی دیسان بێنەووە.

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانَا نَكْتَلْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٦٣﴾

لای یوسف -ﷺ- هەستان کەوتنەووە پڕی بەرەو کەنعان بۆلای کەسوکاریان {فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ} کاتی کە گەرانەووە بۆلای باوکیان {قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ} وتیان ئەی باوکمان خەبەرێکی ناخۆش ئەویش ئەوێهە لیمان قەدەغە کرا جاریکی تر لەوێ شت بکڕین {فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانَا} دەی براکە ی خۆمانمان کە بنیامینە لە گەڵمان بنێرە ئەووە مەرجی پادشایە {نَكْتَلْ} بۆئەوێ بچین لەوێ کێشان و پێوانە بکەین و شتیان لێ بکڕینەووە {وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ} ﴿٦٣﴾ وەئێمە بۆ ئەو پارێزەر دەبین، واتە مەرجی ئەوێ کە جاریکی تر ئێمە بتوانین شت بکڕین ئەوێهە کە براکەمان لە گەڵ بنێری ئەووە مەرجی عەزیزی مصرە ئیستا واتا یوسف بۆتە عەزیزی مصر و ئەووە مەرجە کە یەتی مەروڤیش دەبێت پابە ندبێت بە مەرجەووە، وە بە باوکیان وت ئێمە دەپارێزین.

قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ ۖ قَالَ خَيْرٌ حَافِظًا ۖ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٦٤﴾

{قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ} یعقوب فەرمووی لەئێوە ئەمێن بێم لەسەر ئەم کۆرەشیانم بێنێرم هەر وە ک چۆن ئەمێن بووم لێتان پێشتر لەسەر براکە ی کە یوسف بو! واتە ئەمێن نێم هەر وە ک چۆن لە گەڵ براکە ی غەدرتان لێم کردو خیاڵەتتان کرد ئەمەش وا لێدەکەن چۆن سێقەتان پێبکەم؟

{فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا} زانایانی تفسیر ده‌فهرمون ئەو ده‌گه‌یه‌نیت که فعلا باوکیان نه‌رمکرد، ئە‌ی باوکه ناکرئ نه‌یه‌ین، که نه‌یه‌ین ده‌ته‌وی هه‌موو خیزانه‌که له‌برسا بمری، که نه‌یه‌ین هیچمان ناداتی، باوکیان نه‌رمکرد بۆیه فهرمووی {فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا} خوای گه‌وره باشت‌ین پارێزهره و له‌من باشت‌ر ده‌پارێزیت، من لای خۆم به‌یه‌یلمه‌وه بلیم ده‌پارێزم نا خوای گه‌وره پارێزه‌ریکی باشت‌ر بۆ ئەو کورپه‌شم {وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ} ﴿٦٤﴾ خوای گه‌وره له‌هه‌موو به‌به‌زه‌یه‌کان به‌به‌زه‌یترو به‌رحم تره، بۆیه بریاری دا که کورپه‌که‌ی بنی‌ت.

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ ۖ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي ۖ هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا ۖ وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ۖ ذَلِكَ كَيْلُ يَسِيرٍ ﴿٦٥﴾

{وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ} کاتیک که باره‌کانیان کرده‌وه {وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ} بینان که توره‌که‌ی پاره‌که‌یان که رزقه‌که‌یان پیکریو بۆیان گه‌پێراوه‌ته‌وه، {قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي} ئە‌وجا له‌خۆشیا وتیان باوکی ئێمه له‌وه زیاتر چیمان ده‌وێت {هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا} ئە‌وه‌ش پاره‌که‌مانه بۆمان گه‌پێراوه‌ته‌وه، سه‌یرکه ئە‌وپیاوه چهن پیاویکی باش و ئە‌مین و سێقه‌یه بۆده‌ترسی براکه‌مان له‌گه‌ل بنی‌ری له‌وه زیاتر چیت ده‌وی، سه‌ره‌پای رزقه‌که پاره‌که‌شی بۆگه‌پران‌دوینه‌ته‌وه، {وَنَمِيرُ أَهْلَنَا} ده‌ی له‌گه‌لمان بنی‌ره باخواردن بکړین بۆ که سو کارمان {وَنَحْفَظُ أَخَانَا} وه دلنایشه ئێمه براکه‌مان ده‌پارێزین {وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ} وه هه‌روه‌ها باری وشتریکیش زیاد ده‌بی بۆمان که براکه‌مان له‌گه‌ل بیت؛ چونکه سیاسه‌تی یوسف وابوو چهنده‌ کهس هاتبا ئە‌وه‌نه باره حوشت‌ر رزقی ده‌برده‌وه ئە‌مه‌ش یه‌کیکه له‌هۆکاره‌کان بۆ نه‌هێشتنی گه‌نده‌لی نه‌ک نه‌فه‌ریکه‌و ده‌بن‌دیواری بۆ نوسراوه‌و

{ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ} ﴿٦٥﴾ ذلک اشاره ته واته باری حوشتریکی ترمان باتی ئاسانه بو پادشا دهیدات ئه وه نه بی داوای زور بکهین دهیدات که براکه مان له گه لبی خوшы داوای کردوه که بچی که ئه وهش له بهر ژه وه ندیمان به باریکی تریش رزق بینین، ته فسیری دووهم {ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ} ﴿٦٥﴾ ئه وهی که هینا ومانه ئیستا که مه ئه ی باوکه با براکه شمان بهرین و زیاتر بینین.

{قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُوا مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ} برپاری داوه که ئیستا بنیامین بنیری به لام داوا ده کات ده فهرموئ ناینیرم له گه لتان تاوه کو به لیتیکی پتهوم له لایه ن خواوه پی نه ده ن و اتا سوین به خوا نه خو ن بوم که ئیوه ئه و برایه تان ده پاریزن و بوم ده گه رینه وه ناینیرم له گه لتان {لَتَأْتِيَنَّ بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ} ئیلا مه گه ر له ده سه لاتى ئیوه دا نه مینى له ده ستان ده رچى قه زیه که ئه و کات شتى له ده سه لاتتان نه بی داوانا کرى لیتان له ومه نا کرین و گله یشان لینا کرى، به لام تا له ده سه لاتى ئیوه دا بی ت ده بی سویندم بو بخون و بیهیننه وه، زانایان ده فهرمون: زور به لا هه یه به زمانى خو ته وه به سرا وه ته وه، یوسف - عَلَيْهِ السَّلَام - فهرمووى سجنم پیخو شتره خوا خستى سجنه وه، یعقوب ده فهرموئ ئیلا له ده سه لاتتاندا نه مینى فعلا

لە دەسەلاتیان نەماو ئیستا کە قەسە کە ی دی ئەو کورە دە گیردێتەو لە مصر، بۆیە
 ھەمیشە تفائل بالخیر دائما ئومیدی خێرو خوشیت بەخوای خۆت ھەبێت مەلێ
 بۆ ئەو ئیشە دەپۆم بەلام دلنایام ناکرێ ئی بۆ وا پەش بینی، بلی دەپۆم و ئومیدم
 وایە خوای گەورە بۆم دەکات إن شاء الله، ئەوەندە خوا بەرحمە بۆم ئاسان
 دەکات، وەک پێغەمبەر -ﷺ- دەفەرموێت ئومیدتان بەخوای خۆتان بیت دەستان
 دەکەوێ خوا بۆت ئاساندەکات، یان باری دارایی ولات توزی تیک دەچیت
 مەلێ بەخوا قەت باش نابیت وامەلێ بلی إن شاء الله باش دەبی خوای گەورە
 دەرگای خیری زۆرە، کەباوکی وای وت فعلا لە دەست خۆیان دەرەچی

{ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْتَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ } ﴿٦٦﴾ کاتی کە بەلنیان
 بەباوکیانداو سویندیان بۆخوارد وتی دەی خوا شاھیدە لەسەر ئەو اتفاقیە استا
 ھەردولامان وتمان و کردمان کورە وریابن ئیستا خواتان کرد بەشاھید سویندتان
 بەخوا خوارد ئەو کورەم بپاریزن، ئەو ڕیکەوتن کراو کورەکانی ئیستا خۆیان
 ئامادە کردو ڕحلە یەکی تر دەست پێدەکەن بەرەو مصر بۆ ئەو ڕیکەوتن بپاریزی
 رزق بکرن.

وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ ۖ وَمَا
 أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ ۖ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۖ وَعَلَيْهِ
 فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾

لە دەرسی رابردوو لەو کۆتایمان پێھینا کە یعقوب -ﷺ- بەلین و پەیمانی
 لە کورەکانی وەرگرت کە کورە بچو کە ی بپاریزن، سویندی بۆ بخۆن
 کە بیگەرێننەو بۆ ئیلا مەگەر شتێک بەسەریانێ کە لە تواناو دەسەلاتی ئەماندا
 نەبێت، ئەمەش فیری قاعیدە یە کمان دەکات کە مڕۆف کە مەترخەمی لە شتیکا بیت

كەلەدەستى بچىت ئەو بەرپرسە لىي وە تاوانبارە لەسەرى، بەلام كە لەدەسەلات و تواناندا نەبوو بەلايەكى خاويى بىت و لەلايەن خواوہ بىت مەروڤ كەمتەرخەم نەبىت تىايدا هىچى لەسەر نىو لەومەش ناكريت لەسەرى؛ چونكە دووجۆر بەلاو تاقىكردنەوہو موصىيەت هەيە، بەلايەكى سەماوى كەلەلايەن خواوہيە و بەلايەك كەمەروڤ خۆى بەسەر خۆى دەهييت، مەروڤ كەدەست بەهۆكارەوہ بگريت هەولى خۆى بدات و كەمتەرخەمى نەكات، بەلام لەگەل ئەوہشدا بەلايەك لەلايەن خواوہ هات قەدەرى خوايە، ناكري لەومە بكري و بەرپرسىاريتى بخريتە سەر، ئەمما كە كەمتەرخەمى خۆى تيدا بوو ئەوكاتە بەرپرسىارە، بۆيە يعقوب -ﷺ- پىغەمبەرى خوايەو زاناىەو تىگەيشتوہ دەزانيت چۆن قسە دەكات، چ كاتىك كۆرەكانى بەرپرسن و چ كاتىكىش هىچ لەسەر ئەوان نىە، فەرمووى دەبى بەلەين بەدن سوين بەخوا بخۆن بۆم دەگەريئەوہ ئەو كۆرەم ئىللا مەگەر تەواو بەلايەك بىت كە دەورتان بدات و بى دەسەلاتان بكات و لەدەست خۆتاندا نەمينيت قەضيەكە ئەوكاتە چار نىە، ئەوانىش سوينديان بەخوا خواردو بەلەينيان بەباوكيان دا وە يعقوبىش فەرمووى خواى گەورە ئامادەيە و شاھيدە بەسەر ئەو رىكەوتنەى كە كردومانە، ئىستا دواى رازىيونى بەرپويشتنى كۆرە بچوكەكەى لەگەليان، كۆرەكانى هەر يانزەيان خويان ئامادە كردوہ، دەيانەوى بكەونە رى بەرەو مصر، سەفەريكى دوورودريژە بۆ ولايتىكى تر دەرۆن، بزائين وەصىيەتى ئەو باوكە بەريژە چيە بۆيان.

{وَقَالَ يَا بَنِيَّ} فەرمووى: ئەى پۆلەكانم {لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ} كە گەيشتنە مصر، هەموتان لەيەك دەرگاوە مەچنە ژورەوہ، بەلكو لەچەند دەرگايەكى جياوازەوہ بپۆنە ژورەوہ، جاران هەموو شارىكى گەورە ديوارى (سور)ىكى هەبوو كە قەلايەك بوو شار، سياجى بۆ دەرگا ديوارى دائىر

مادائیری شارەكەدا دەكرا بەرز وە چەند دەرگایەكى بۆ دەكرا لەپۆژەهلات و پۆژئاواو باكورو باشور ئاوا بۆنمونه چوار دەرگای بۆ دەكرا وەئەگەر شارەكە گەورەتر بوایە دەرگای زیاتری بۆ دەكرا وە بەشەو دەرگای شار دادەخرا بۆیە كە قافلەیهك گەشتبایەتە ئەو شارە شەو گەیشتبا دەرگا داخرايە دەبوو بمیننەو لەبەردەم دەرگا تا سبەى دەرگا دەكرايەو ئەوكاتە بۆیان هەبوو بچنە ناو شار بۆ ئەمنیەتى شارەكان وابوو، ئیستاش لەهەندى شوین تەماشادەكەین ئەو دیواره (سور) هەر هەیه ئەو دیوارهى كە دەورى شارى داو، یعقوب -ﷺ- ئامۆژگارى كۆرەكانى دەكات كە گەیشتنە شارى مصر ئەو شوینەى كە یوسفى لیە -ﷺ- هەمووتان لەیەك دەرگاوە مەچنە ژورەو بەلكو لەچەند دەرگایەكى جیاواز، واتە لەچەند دەرگایەكى نزیك یەكیشەو مەچن، با دوودانەتان لەدەرگایەكەو بیست و دوودانەتان لەدەرگای دواترەو نەك دەرگا كەى تەنیشتیو سیانتان لەدەرگایەكى ترەو، لەبەردوولایەن:

لایەنى یەكەم: لەبەرچاوەزار (العین حق) چاوپىسى هەیه واقە ئەو كەس ناتوانیت نكۆلى لیكات، پیغەمبەر -ﷺ- فەرموویەتى: «لَوْ كَانَ شَيْءٌ سَابِقَ الْقَدَرِ لَسَبَقْتُهُ الْعَيْنُ، وَإِذَا اسْتُغْسِلْتُمْ فَاغْسِلُوا» ^(٩) ئەگەر شتیك هەبوایە پیش قەدەر كەوتایەتەو ئەو چاوپىسى دەبو بەلام پیشى ناكەویتەو ئەو كەخوای گەورە نەینوسییت نابیت، بەلام چاوپىسى هەیه، ئیستا كۆرەكانى یعقوب یانزە كۆرەى یەك باوك هەمووى بەسواری و لاخەو كەلوپەلیان پییەو لەیەك دەرگاوە دەپۆنە ژورەو، دەبیته جیگای سەرنج پاكیشتانى خەلك ئەمە كین ؟ ئەمان یانزە گەنج یانزە كۆر ئەمانە هەمویان كۆرى یەك باوكن كۆرى یعقوب! ئى ئەمە مەترسى

(9)- أخرجه الترمذی (٣٩٧/٤، رقم ٢٠٦٢)، وقال: حسن صحيح غريب .

ھەيە بۆچاۋ، بۆيە فەرمۇۋى جىيىنەۋە پەرتەۋازەبن لەچونە ژوردا، كە چونە ناۋشار تەۋاو ۋەزەكە لەگەل خەلک تىكەل دەبن بەلام لەچونە ژور لە دەرگا جىابن.

ھۆكاری دووہم: ئەۋەيە ئىۋە يانزە كورى گەنج يانزە پىاو بەيەكجار لەيەك دەرگاۋە بچنە ژور لەۋەيە ھەر دەرگاۋانەكان گومانىكتان لى بكنە، باشە كى نالى ئەمانە عىبابەيەكن ئەمانە كى نالى نەھاتون بۆخراپە! چونكە ئەگەر دوۋكەس بى سى كەس بىت چۈارش بىت پىنجىش بىت مەترسىەكى ئەۋتۆيان لى ناكرى، بەلام ئىستا يانزە پىاو بەدەرگايەكايىن ھەموشيان بەيەكەۋەن ئى گومانى خراپيان لى دەرگىت كە ئەۋانە بۆنيەتتىكى خراپ ھاتبن، بۆيە خۆتان لەۋ گومانە بەدوۋر بگرن، كەۋاتە لەھەردوۋ ھالەتەكەدا دوۋ سود دەبىنين: يەكەمىيان چاۋەزار ھەيەۋ مەۋف خۆى لى بپارىزى نىعمەتەكانت و جوانىەكانت ھەمۋى مەخەرۋو بۆ خەلكى؛ چونكە خەلكانىكى چاۋ پىس ھەيە و باسىشى مەكە لای خەلک ھەمۋى پەنا بەخۈاش بگرە كەبتپارىزىت لەچاۋەزار، كەۋاتە خۆ پاراستن بە دەست گرتن بە ھۆكار بۆ خۆپاراستن لەچاۋەزارو امثالى چاۋەزار شتىكى رىگەپىدراۋەۋ لەدىندايە ئەۋەتا پىغەمبەرى خوا يعقوب ﷺ ئامۇژگارى كۆرەكانى دەكات بۆ ئەۋەي بەچاۋەۋەنەبن.

سۈدى يەكەمىش: ھەرشتىكىش كە توشى گومانى خەلكت دەكات لى دوربەكەۋەرەۋە، كە دەزانن يانزەكەس پىكەۋە بچنە ژورەۋە دەبىتە جىگى تۆمەت و گومان و دودلى و گومانى خراپتان لىكەن با ئەۋ گومانەتان پى نەبرىت خۆتان بەبلاۋى برونە ناۋ دەرگاكانەۋە، زۆر جار ھەيە بۆنمۈنە چەند كەسىكن بۆشۋىتتىك دەپرون بەيەكەۋە كەدەزانىت بەۋ شىۋازەتان بەۋ ھەيكەلەتان گومان دروست دەكەن بۆ بەرامبەرتان ۋامەكەن بەۋ شىۋازە مەبن، ئىسلۋىكى ھەكىمانە و دانايانە بەكاربىنە بۆ ئەۋەي بەرامبەرەكەت گومانى پى نەبات.

وہہر وہا سودی دوم: لە کلمە ی {يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ} لە یەک دەرگاوە مەچنە ژورەو، لەچەند دەرگایەکی لێک جیاوێ بڕۆنە ناوێ! دێقەت بدەن یعقوب کە باوکە، باوکایەتی چەند سۆزی ھەبێ بۆ منالەکانی ئەو دەرگایە چۆن ئەو پێی نەکەن ئیستایا و حساب بکە جەرگ سوتاو، چۆن درۆیان لە گەڵ کرد فیلان لێکرد بێ وەعدیان لە گەڵ کرد یوسفیان لێی دورخستەو، واش بەپەرۆشە بۆیان ئەوێ باوک، ئەو پڕۆلەکانم وریای خۆتان بن ئاوا بڕۆن بەو شێوازە بچنە ژورەو، کەواتە ئەو کورپان ئەو کچان ئەو منالەکان بزانن دایک و باوک یەعنی چۆ! تۆ ھەرچەندە ئەزیزەت و ئازاری دایک و باوکت بدەیت ئەوان ھەر بەپەرۆش بۆتان، بۆیە قەدریان بزانن و پزیزان بگرن.

بۆچی اکتفای نەکرد بەوێ کەوتی {لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ} کە بەس فرموبای بەس ئەوەندە لەیەک دەرگاوە مەچنە ژورەو کەواتە تەواو زیاتر لە دەرگایەک، بەلام ئەو کاتە لەوێ و تبایان دوو دەرگا بەسە باوکمان وتی لە دەرگایەک مەچن کەواتە دابەش دەبین بەسەر دوو دەرگا نا دوو دەرگاش کەمە {وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ} ابواب جمع ه، واتە لەچەند دەرگایەکەو بڕۆن ئەمە فیری ئەوەمان دەکات کە دەست بەھۆکارەو بگرن، تینوتە ئاوا بخۆرەو، برسیتە نان بخۆ، نەخۆشیت دەرمان بەکاربینە، دنیا ساردە جلیکی باش بکە بەرت، پیوستت بەکەسابەتە بجولێ و کەسابەت بکە، لەسەر و ھەموشەو پشت بەخوا بیستە، نەک بلی ئەوێ خوا نەیکا نابیت زستانەو ھیچ لەبەر ناکەیت، ئەوێ خوا نەیکا نابێ من ئاویش ناخۆمەو خوا نەیەوێ نەرم نامرم، ئێ نابێ ئەمە دەست نەگرتن بەھۆکار ئەمە خەلە لەمرۆڤدا، واللہ منیش ئیش ناکەم ئەو پزقە ی کەخوا دایناو ھەر ئەو دەبیت! ئەو بێ عەقڵی ئێ یعقوب -ﷺ- پیغەمبەری خواو ھەو عالمە فیری منالەکانی دەکات چۆن دەست بەھۆکارەو بگرن و حذرین

هه‌بێت و وریابن که له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ئێمانی به‌وه‌یه ئه‌وه‌ی که‌خواش نه‌یکات
 ناییت بۆیه یه‌کسه‌ر فه‌رمووی {وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ} به‌لام دڵیابن
 که‌من ئه‌لێم به‌و شێوازه‌ پرۆنه‌ ده‌رگا‌کانه‌وه‌و وریای خۆتان بن ئه‌وه‌من هه‌یچ
 نا‌ره‌حه‌تیه‌کتان له‌سه‌ر لانا‌به‌م، وه‌ هه‌یچ سو‌دی‌کتان پێ نا‌گه‌یه‌نم من، بڵێی والله که
 ئێوه‌ ده‌ستتان گرت به‌هۆ‌کاره‌وه‌ ئه‌وه‌ی که‌خوا بیه‌وی نه‌بێت، نه‌خه‌یر شتی وانیه
 وریابن، مانای ئه‌وه‌نیه که‌ ئه‌لێین ده‌ست به‌هۆ‌کاره‌وه‌ بگرن واته‌ ئه‌و هۆ‌کاره‌ به‌سه
 به‌ته‌نها، نا، ئه‌وه‌ی که‌ شته‌کانی به‌ده‌سته‌ خو‌شی و ناخو‌شی ئێمه‌ خوا‌یه،
 نه‌خو‌شیت برۆ ده‌رمان به‌کارینه‌ به‌لام مه‌لێ ده‌رمانه‌که‌ چاکم ده‌کاته‌وه‌، که‌خوا‌ی
 گه‌وره‌ ویستی له‌سه‌ر مر‌دنی تو‌بیت هه‌موو دکتۆری دونیا کو‌بێته‌وه‌ ناتوانن
 عیلاجت بکه‌ن، که‌خوا‌ی گه‌وره‌ ویستی له‌سه‌ر ئه‌وه‌بێت خه‌یرێک توشی تو‌بیت
 هه‌موو دونیا بیه‌وی توشی ئه‌وه‌تکا پێت لێ‌بگرێ له‌وخه‌یره‌ ناتوانن پێت لی‌ بگرن
 بۆیه یه‌کسه‌ر فه‌رمووی {وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ} واته‌ من ناتوانم هه‌یچ
 قه‌ده‌ریکی خوا له‌ ئێوه‌ دوور خه‌مه‌وه‌و لای‌به‌دم بۆیه نه‌صیحه‌تتان ده‌که‌م پ‌رۆ‌له‌کانم
 عاقلانه‌و‌ژیرانه‌ برۆن به‌پێدا به‌لام ته‌نها خوا شتی به‌ده‌سته‌، وامه‌زانن که‌ ئێوه
 زۆرزان و عاقل و داناو حکیم بون ته‌واو هه‌یچتان به‌سه‌ر نایه‌ت، ئه‌ها هه‌ندی
 که‌س ده‌لێت خو‌م وریاو زیره‌کم، وریای چی و زیره‌کی چی! که‌ قه‌ده‌ری
 خوا‌هات هه‌موو زیره‌کی‌که‌ی تو‌ که‌لکی فلسفیه‌کی ناییت به‌خۆت مه‌نا‌زه {إِنَّ
 الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ} قه‌ضاو بریارو‌حوکم بۆ که‌س نیه ئی‌للا بۆ‌خوا نه‌بێت، که‌خوا
 بیه‌ویت حوکم له‌سه‌ر تو‌ بدات نه‌خو‌ش بکه‌ویت نه‌خو‌ش ده‌که‌ویت، بم‌ریت،
 ده‌مریت، به‌رزبیت به‌رزده‌بیت، دابه‌زی داده‌به‌زیت ئه‌مه‌ حوکمی قه‌ده‌ری که‌ونی
 {إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ} حوکم بۆ که‌س نیه که‌س ناتوانیت بریار له‌سه‌ر مه‌صیری
 که‌سێک بدات ئی‌للا خوا نه‌بێت ئه‌مه‌ش به‌راستی ئێمانه‌ به‌ قه‌ضاو قه‌ده‌ر وات

لیدەكات متمانهیهكت بۆ پەیدادەكات كەتۆ لەكەس نەترسیت ئیلا خوانەبیّت،
ماض فی حکمك ئەى خوایه حوكمی من لەسەرتۆداجیبەجیبە سەد لەسەد بتهوی
بەرزەم بکەیتەووە دەیکەیت، ھەموو دنیا بیهوی دامبەزینیت دانابەزم، بتهویّت
دامبەزینی دادەبەزم ئەگەر ھەموو دنیا دەستی پیمەوہبی و بەرزەمکات بەرز نایم؛
چونکە بریاردان لەسەر مەصیری خەلق بۆکەس نیه ئیلا بۆ خوا نەبیّت کەواتە
{عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ} بەس لەسەر خوا پشت دەبەستم کەسی تر نا، ئی مادام حوكم
بەدەست خۆی بیّت ئی ئایا بیعەقلی نیه مەرووف ئومیدی بە غەیری خوابیّت بۆیە
ئەمە عیلمی پیمەمبەرانی و ئەمە عەقیدەى پیمەمبەرانی علیهم الصلاة والسلام
فیریان دەكات دەست بەھۆکارەووە بگرن لەولاشەووە تییان دەگەینەن و یقینیان بۆ
دروستیّت کەھەموو شت بەدەستی خوایه حوكم حوكمی ئەو، بریار بریارى
ئەو، خۆشیت بەنسیت بیّت لەلایەن خواوہیە، ناخۆشی بیّت کەس ناتوانیت
بیگەرینیتەووە ئی کەوايه {عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ} بەس پشت بەو دەبەستم و بەس ئیعتیما
دەکەمە سەر ئەو، ئەگینا ھەركەسى تۆ پشی پى ببەستی جگە لە الله لەوانەیه ئەو
کەسە سەرچاوەى زەرەر و سەرچاوەى مەینەت و دەردەسەرى تۆ بیّت، ئەوہى تۆ
پشی پى دەبەستی جگە لە الله لەوانەیه خودى ئەو بیّتە گەورەترین ھۆکارى
فەشەلى تۆ، ئەوہى کەخۆشت دەویّت وەکو خوا یان جگە لەخوا دەبیّتە
گەورەترین ھۆکارى سزادانى تۆ، ئەوہى کەئومیدت پیەتی و پشت پیی ئەستورە
لەوانەیه نزیکترین ھۆکاریی بۆ پشت شکاندنی تۆ بۆیە ئینسان پشت بەخوا
بەستیت لەھەمووکاریکیدا جاکاتیک دەفەرمویّت من پشتم بەخوا بەست
دەویّت فیلمان بکات کە ئەم جۆرە عەقیدەو مامەلەو ھەلسوکەوتە تاییەت نیه
بەیعقوب کە پیمەمبەرى خوايه - ﷺ - بەلکو بۆ ھەموو کەسیکە {وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُونَ} ﴿٦٧﴾ وە ئەوانەى کە پشت دەبەستن ھەر لەسەر ئەو پشت دەبەستن

ھەر ئیعتیاد دەکەنە سەر ئەو، نابیت پشت بەستیت بە کەسیک یان سەر دارێک یان سەر پەرۆیەک یان سەر مورۆشینکە یەک یان سەر نالی گویدرێژێک، خۆلی سەر قەبرێک ھیناویتیو ھەمە شیفایە بۆ نەخۆشی ھەمە لە چاوەزار دەپاریزێت! ھەمە عقیدە ی موسلمان نیە، عقیدە ی موسلمان تەنھا لە سەر خوا، بە ئاوانە ی توکل دەکەن و پشت دەبەستن پشت تەنھا بە خوا بەستن؛ چونکە کە واللە مەرۆف پشت بەستێ بە خوا پشتی بەستو بە زیندوویەکی بە ھێز کە ھەموو شتەکانی بە دەستە، بەس کە پشت بەستێ بە مەرۆف واتە پشت بەستو بە مردوویەکی بێ ھێز کە ھیچی بە دەست نیە، {وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ} [الفرقان: ۵۸] بەس خوا بە نامرێ، وە تەواوی زیندوویی و ھەموو شتە بە دەستە، ئەمما کە پشت دەبەستیت بە شتێکی تر جگە لە اللہ ئی ئەو خۆی ناتوانیت دیفاع لە خۆی بکات جگای ئەو ی بتوانیت دیفاع لە تو بکات.

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ آبَاؤُهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسٍ يَعْقُوبَ قَضَاهَا ۚ وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

{وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ آبَاؤُهُمْ} دواي ئەو ھەموو ژگاری باوکیان وەرگرت ئیستا توکل لە سەر خوا وە دەست گرتیش بە ھۆکار، مەرۆف کە توکلی لە سەر خوا بە بێ ئەو ھەریک بۆ خوا دانانە، توکلت لە سەر خوا بێت بە لام دەست بە ھۆکار وە نە گرت ئەمەش ھەم بێ شەریعە و ھەم بێ عەقڵیە؛ چونکە قورئان فیری کردوین دەست بە ھۆکار وە بگرین، ئیستا ئەوان کە بە گوێرە ی ئاراستە کردن و پێنمایی کردنی باوکیان بە پێدا دەپۆن بزانی چ ی ڕودەدات:

{وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ} له کاتی کدا ئەوان چو نه ناو ولاتی مصره وه، لهو شوینه وه که باوکیان ئەمری پیکردن، واته له چهنده درگایه کی جیاوازه وه چونه ژوره وه، سه لامهت بون الحمد لله ئەوهی که لێی دەرسان توشیان نه بو، بلی راییانگرن لیکۆلینه وه یان له گه ل بکه ن ئیوه یانزه کهس بۆچی هاتون! ئەوه له وه نه جاتیان بوو به لام {مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسٍ يَعْقُوبَ قَضَاهَا} به لام وه سهیه تی باوکیان، قهولی باوکیان، ئەمری باوکیان هیچ سودیکی پینه گه یاندن له لایه ن خوا وه هیچ قه ده ریکی خوا ی له سه ر دوور نه خسته نه وه ئیلا ئەوه نه بی که شتیک که له دلی یعقوب دا بو جیه جیی کرد ئەویش ئەوهیه که ئەمریان پیکات به وهی که ده یزانی ت خیره بۆیان ته وصیه یان بکات و ئامۆژگاریان بکات، واته ئەوهی له سه رته ئامۆژگاری چاکه بکهیت ئەگینا وامه زانه بهو ئامۆژگاریه ی تۆ قه ده ری خوا ده گۆریت، بهو رینماییه ی تۆ وه زعه کان ده گۆریت، نا ئەوه به ده ست خواجه گۆرینی، پیغه مبه ری خۆمان - ﷺ - چه نیک ئامۆژگاری ئەبو طالبي مامی کرد؟ زۆر، ئەو له سه ری بوو بیکات به لام هیچ له ئەبو طالب نه گۆرا نه بوو به موسلمان؛ چونکه خوا ی گه وره نه یو یست، په روه ردگار ویستی له سه ر نه بو نه بوه موسلمان، ئەی چی که یین وازی نین مادام خوا ویستی له سه ر شتیک نه بیت نه بیت و که ویستی له سه ر شتیک بیت بیت که واته ئیمه واز بینین قسه ی چاک نه که یین ئامۆژگاری خیر نه که یین ئاراسته ی یه ک نه که یین بۆریگای باش؟ نا تۆ له سه رته ده بی ئیشی خۆت بکهیت تۆ له سه رته ده بی ده ست به هوکاره وه بگریت، له سه رته ده بیت ئامۆژگاری باشی خه لک بکهیت، که ده بینیت که سیک له ریگایه که وه ده روات ئەو ریگایه مه ترسی داره چه ته ی لیه پی بلی برا که م لیره وه مه رۆئهم ریگایه باش نیه، به لی من ناتوانم له قه ده ری خوا بتگێرمه وه که خوا ی گه وره بیه ویت توشی به لایه ک بیت له ور ریگایه ش نه رۆیت

که چەتە ی لێیە لە ڕێگایەکی سەلامەتیشەووە ڕۆیت لەوێ توشی ڕوداوی هاتوچۆ
بیت، بەلام من لەسەر مە که ڕێگایەکی مەترسی هەبێت بڵێم پیایدا مەرۆ، بۆیە
بابزانی کەهۆکار بەتەنھا بەس نیه بۆ ئەوێ شتت بۆ بکات هەموو شت بەدەست
خوای گەورە یە بەلام ئەوێ کە لەسەر مانە بەگوێرە ی فەرمانی شەری بە ڕۆیە
ڕۆین، فەرمانی قەدەری خوای گەورە ش ئەو بەدەست خۆیەتی خوای گەورە
چۆنی بویت ئاوا دێتە جی.

وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

{وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ} خوای گەورە ئیستا مەدحی یعقوب دەکات - ﷺ -
دەفەر موی: بەراستی یعقوب خاوەنی زانیاریەکی بوو ئەو زانیاریەکی کە ئیمە
فیرمان کردبوو، بەلێ یعقوب - ﷺ - عالمەووە عالمیکیش کە عالمە بە عیلمە کە ی،
لەسەر موصیبت چۆن صەبری گرت، وەچۆن ئامۆژگاری کۆرەکانی دەکات
{وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ} ﴿٦٨﴾ بەلام زۆربە ی خەلکی نازان ئەوێ
کە فیری یعقوبمان کردووە زۆربە ی خەلک نازانیت، واتە خوای گەورە عیلمیک و
صبریکی فیری یعقوب کرد - ﷺ - کە بەو شیوازە مامەلە ی کردو صبری گرت.

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ ﴿٦٩﴾ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئَسْ

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

{وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ} ئیستا وتمان براکان هەمویان چونه
ناو ولاتی مصر و دەبی یە کسەر بەرەو لای بەرپرسی گەورە کە یوسف - ﷺ -،
چونه ژورەووە بۆلای یوسف، ئەم مەشەدە بیئە پیش چاوی خۆت، ئیستا براکە ی
یوسف کە برای دایک و باوکی دەبینی یوسف دوای سالانیکی زۆر، وتمان
زۆریک لەزانایان دەفەرمون ٤٠ سال دا بران و دورکەوتنەووە، یوسف - ﷺ - براکە ی

خۆی هینایه لای خۆی به‌هەر حیکمه‌تیکی بۆئەوه‌ی دڵخۆشی بکات و موژده‌ی باتی وه‌ قسه‌یه‌کی پێی بلیت {قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ} فهرمووی من یوسفی براتم! ئە‌ی له‌و کتوپرپه‌ له‌و سه‌دمه‌یه‌، دوا‌ی چل سا‌ل براهه‌ت دیار نه‌بی وایزانی گورگ خواردویه‌تی ئیستا که‌سیک حسابکه‌ له‌ پله‌ی پادشایه‌کدایه‌، ئیستا باوه‌شت لێداو بلی من یوسفی براتم، ئە‌و یوسفه‌ی که‌واتان زانیوه‌ گورگ خواردویتی من براهه‌ی تۆم {فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ} ﴿٦٩﴾ د‌لگران مه‌به‌ خه‌فه‌ت مه‌خۆ بیتاقه‌ت مه‌به‌ به‌وه‌ی که‌براکانی ترم له‌پ‌ر‌بردودا به‌رامبه‌ر من و تۆ کردیان چه‌نیک ظالم بون چه‌نیک خیانه‌تیان کرد منیان له‌ئیه‌ دورخسته‌وه‌ خه‌فه‌تی لێ مه‌خۆو بیتاقه‌ت مه‌به‌، واته‌ دان به‌خۆتدا بگه‌رو ئارام بگه‌ر هه‌چ مه‌لێ، یوسف -ﷺ- پ‌ل‌انیکی هه‌یه‌ ئیستا، نایه‌و‌ی یه‌کسه‌ر براهه‌ی ده‌ست بکات به‌گریان و چۆن تۆ یوسفی و ئە‌ی کاکه‌ نایینی ئە‌و برا‌ ظالمانه‌ چیان به‌ئیمه‌ کردو ده‌وه‌ره‌ تۆ ئیستا ده‌سه‌لات هه‌یه‌ له‌ناویان به‌ره‌، نا فهرمووی بیتاقه‌ت نه‌بی و خه‌فه‌ت دات نه‌گریت، ئە‌وه‌ی که‌کردیان هه‌قت نیه‌ تۆ بێده‌نگبه‌ من یوسفی براتم، چ مه‌شه‌هدیکی خۆشه‌ به‌پ‌راستی دوا‌ی سا‌لانیکی زۆر ئاوا براهه‌ت ببینیته‌وه‌ له‌و پله‌ به‌رزهدا.

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذِنَ مُؤَدِّنُ أَيَّتْهَا
الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾

{فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ} یوسف -ﷺ- براهه‌ی خۆی بینیه‌وه‌و موژده‌ی پێدا، ئیستا وه‌ک ئە‌وه‌ی هه‌چ پ‌رووی نه‌دا‌بیت هه‌موو براهانی هاتون گه‌نم و جو‌ بک‌رن له‌یوسف و بیبه‌نه‌وه‌ بۆ که‌نعان ئیستا باره‌کانی بۆ ئاماده‌کردن، ئە‌وانی داناوه‌

لەژوری میوانداریتی وه پیتی وتون خەمتان نەبیت ئیستا بارەكەتان بۆ ئاماده دەکریت {جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ} (السَّقَايَةُ) ئەو شتەى كە پادشا ئاوى پى دەخواردەوه، دواتر ئەو جامەكرا بەپێوەریك بۆ تىكردى گەنم و جۆیهكە، بۆنمونه ئەوه سەد جام گەنم بۆ تىكردىت، ئەو جامەى خستە ناو بارى براكەى، كە زۆرىك لە مفسرین دەفەرمون ناوى بنیامین بوو، ئیستا ئەوه لە ئەصلدا جامى پادشایە كە ئاوى پى دەخواتەوه ئیستا بۆتە هى كیشان و پىوان خستى ناو بارى براكەیهوه مەبەستىكى هەیه {ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ} یوسف ئەوهى كردو هاتەوه جیى هیشتن، ئەوان كەوتنە پى وهكو بلیى لە شوینی كپینى گەنمەكە دووركەوتنەوه، تۆزىك رۆیشتن پاشان واتە هەر لەوى نەبو بانگ كردنەكە دواى ئەوهى تۆزى دووركەوتنەوه {ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ} بانگ دەریك بانگی كرد وتى {أَيُّهَا الْعِيرُ} ئەى بازركانەكان (عیر) ئەوهیه كە وشتەر و بارەكەى و سوارەكەى بەیهكەوه پى دەوتریت (عیر) واتە ئەى بازركانەكان {إِنكُمْ لَسَارِقُونَ} ﴿٧٠﴾ ئیوه شتیكتان دزیوه لە ئیمە، ئیستا ئەوان كەوتنەتە پى دەیانەوى برۆن لەدورەوه بانگیك دى بانگ دەكا ئیوه دزن و شتتان دزیوه قورسە.

قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾

{قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ} ﴿٧١﴾ سورانەوهو پرویان كرده ئەوان بۆ كاكە چیتان لى دزراوه؟ چیه نەماوه ئیستا دەلین دزراوه و بەسەر ئیمەتاندا هیناوه.

قَالُوا نَفَقْدُ صُوعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾

{قَالُوا نَفَقْدُ صُوعَ الْمَلِكِ} وتیان پێوهرى پادشامان لى ون بوو نەماوه، ئەى نەماوه ئیستاش ئیوه رۆیشتن كۆتا كەس كە رۆیشتون ولیرهشتى كپیه گومانمان

وايه ئیوه دزیبیتان {وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ} ئیستا ئەو کەسە ی کەبانگ دەکات
وتی ئیمە ئەو شتەمان لی ون بوە هەرکەسیک بیهینیتەو ئەو لەپاداشتی ئەو
باری وشتریک گەنمی دەدەینی ئەو کەسە ی بۆمان بیهینیتەو {وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ}
﴿۷۲﴾ ئەو کەسە ی کەبانگی کردن وتی وەمن کەفیلەم، ضەمانەت ئەکەم
هەرکەسیک بۆمان بدووزیتەو بیهینیتەو ئەو وەمن باری حوشتریک خواردنی
دەدەمی، ئی ئەو پاداشتکردنە زۆر زۆرە.

قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ

﴿۷۳﴾

{قَالُوا تَاللّٰهِ} ئەوانیش وتیان سویند بەخوا تالە واتە واللە سى حرفى جر ههیه که
سویندی پی دەخوری (و،ب،ت) (والله،بالله،تالله)، لیرەدا وتویانە تالە سویند بە
الله ئیو بەدلیاییەو زانیوتانە لەو ماوہیە کە ئیمەتان ناسی و تیکەلمان بون ئەو
دووهم جارە دینە لاتان {مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ} ئیو زانیوتان ئیمە نەهاتوین
بۆئەوہی خراپەکاری لەزەویدا بۆلەو کەینەو ئیمە بۆ تیجارەت و بازرگانی هاتوین
نەک بۆ دزی هاتوین {وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ} ﴿۷۳﴾ قەت ئیمە دزنەبوین تا ئیستا دزی
بکەین.

سودیک لەم ئایەتە وەردەگیریت {مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ} نەهاتوین بۆ
ئەوہی خراپەلەزەویدا بۆلەو کەینەو خراپەکەش دزیه {وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
بَعْدَ إِصْلَاحِهَا} [الأعراف: ۵۶] کەواتە زەوی و ولات و میللەت و نیشتمان
بەگوناهو تاوان کاوڵ دەبیت، جاذزی بیت، زینابیت هەر تاوانیکی تربیت ئەو
زەوی تیک دەداو ولات کاوڵ دەکات، بۆیە کەلەولاتیکدا دزی زۆربو جا دزی
تاکی تاکی خەلک بیت، یادزی بەرپرسە گەورەکان بیت یان بەرپرسە بچوکەکان

که مائی خه لک ده دزن ئیلا ئه وه نه بیت که که سیکه ده ست پاکه ئه و دزیه و لات به ره و کاولبون ده بات ئه و دزیه که پیی ده وتریت الفساد فی الارض و لات کاول ده بیت، جا دزی کردنیت وه ک وتمان یا زینا کردن بیت هه ر فاحیشه و خراپه یه ک، واته لادان له شهرعی خوا و لات کاول ده کات، لادان له شهرعی خوا و سه ریچی خوا ئه وه هوکاری سه ره کی خراپ بونی زهوی و ولاته، به لام کار کردن به شهرعی خوا ولاتیش و میلله تیش توشی خیروچا که ده کات و ئاوه دانی ده کاته وه.

﴿٧٤﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ و تیان دهی ئیوه مه دحی خو تان ده که ن ئیمه دز نین و بو دزی نه هاتوین و ئه ی پیمان بلین سزای دزی چیه ئه گه ر ئیوه درو تان کرد، پیمان بلین بو ئه وهی به عه داله ت له گه لتان بجولینه وه، ئیوه له که نه انه وه هاتون و ئیمه ش له مصرین به شهریه تی خو تان ئیوه نالین ئیمه کو ری پیغه مبه ریکی خو این، باشه له شهرعی خوا دا لای ئیوه سزای دز چیه؟ بو یی که درو تان کرد شهریه ته که ی خو تان به سه ردا جیه جی بکه یین

﴿٧٥﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ ۚ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

{قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ} ﴿٧٥﴾ و تیان لای ئیمه سزای دز دزه که خو یه تی، واته دزه که ده بیته عه بدو کو یله ی ئه و که سه ی که دزی لی کردوه واته دز ده بی بکری به عبد چون دزی ده که یت! شهریه تی ئه وکات و ابو ئه وهی که دزی ده کرد ده کرا به کو یله ی ئه وکه سه ی دزی لیکر دوه، له شهریه تی محمد ﷺ - ئه وکه سه ی دزی ده کات

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ ۖ كَذَلِكَ
كِدْنَا لِيُوسُفَ ۖ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ نَرْفَعُ
دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ ۚ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ ﴿٧٦﴾

دواتر خوای په‌روه‌ردگار بۆمان پروون ده‌کاته‌وه که‌کاتی ئه‌پشک‌نرین له جامه‌که‌ی مه‌لیک ده‌گه‌رین له‌کوێ ده‌یدوژنه‌وه وه چۆن خوای په‌روه‌ردگار واده‌کات چۆن براکه‌ی یوسف لای یوسف بمی‌نیتته‌وه وه ئه‌وه‌ش ده‌رده‌خات که دیسانه‌وه یوسف چه‌ند به‌ سه‌بره له‌گه‌ڵ براکانی که‌جاریکی تر تو‌مه‌ت بو‌و براهیه‌کی تریان دروست ده‌که‌ن، له‌ده‌رسی رابردوو زانیمان یوسف خوای په‌روه‌ردگار فی‌لیکی شه‌رعی کرد خطه‌یه‌ک نه‌خشه‌یه‌ک بو‌ه‌یشتنه‌وه‌ی براکه‌ی له‌لای خو‌ی ئه‌ویش ئه‌وه‌بو که ئه‌و جامه‌ی پادشا که‌گه‌نمیان پی ده‌پی‌وا بو‌خه‌لک خستی ناو باری براکه‌یه‌وه (برای دایک و باوکی) دوا‌ی ئه‌وه‌ش که دورکه‌وته‌وه یه‌کی‌ک بانگی کرد ئه‌ی قافله‌که‌ ئیوه دزن و شتتان دزیوه اذن مؤذن نه‌ک یوسف؛ چونکه فعلا ئه‌وه‌که‌سه‌ی که‌بانگی راهیشت وه‌کو بلی‌ین لی‌ژنه‌ی سه‌ره‌رشتیاری کرین و فرو‌شته‌که‌بوو، ئیستا سه‌یر ده‌کات جامه‌که‌ی پادشا نه‌ماوه بو‌یه له‌دید‌ی ئه‌ودا دزراوه قسه‌که‌ی ئه‌و راس‌ته، که‌یوسف وت‌بای ئیوه دزن راست نه‌بوو، که‌یوسف خو‌ی بانگی کرد‌بان وه‌رن ئیوه دزن ئه‌وه راست نه‌بوو

ئىستا سەيرى ئەو پلانى بەكەن ھىچ فېلىكى تىدا نى پلانىكى شاراۋەى محكم و وردىشە بۇ گېرەنەۋەى براكەى، دواى ئەۋەى كە گەرەنەۋە قافلەى براكانى يوسفیان گەرەندەۋە بەتۆمەتى ئەۋەى كە دزىان كەردە ھىنایاننەۋە بۆلای يوسف، يوسف دەستى كە بەگەرەن لەبارى براكانى تى پىش گەرەن لەبارى براكەى دايك و باوكى خۆى بۆى ئەگەر يەكسەر بچى لەبارى براكەى خۆى بگەرەى و بىدۆزىتەۋە دەلین ديارە ئەمە پلان بۇ دارىژراۋەۋە فېلىك بوە خوتان چۆن زانیتان يەكسەر لای ئەۋە جارى ھى براكانى گەرە دواىى تا گەشتە برا بچوكەكەى خۆى لەپاشان دەرى ھىنا لەبارەكەى براكەى خۆى.

{كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ} خواى گەرە دەفەرەمۆى بەم شىۋازە ھەر ۋەك چۆن سەرەتا ئەو فېلەمان بۇ يوسف كە فېلىكى شەرعى لەبەرەمبەر كە سىكدا كە فېلىكى ناشەرعى كە خواى پەرۋەردگار ئەگەر كە سىك فېلى ناشەرعى بكات شتى حەرەم بكات و نەخشەى حەرەم بەكار بەھىت بۇ ستم كەردن لەبەرەمبەرى بۇ زەۋت كەردنى مافى بەرەمبەرى خواى گەرەش بەجواب دىت و دىفاع لەۋكەسە ستمەلىكراۋە ماف خوراۋە دەكات، خواى گەرە خۆى كارى بۇ پىك دەخات بەشىۋازىكى ۋا كە حەقەكەى بۇ سەنئەتەۋە جا ھەرۋەكو چۆن ئەۋەى فېر كە جامەكە بختە ناۋ بارى براكەيەۋە ئىستاش بزەنن خواى پەرۋەردگار چى تر بۇ يوسف دەكات بۇ ئەۋەى نەخشەكە سەر بگىرەت، دەفەرەمۆى بەھەمان شىۋە ئىمە فېلىكمان بۇ يوسف كە ھىچ بى شەرعى تىدا نى بۇ ئەۋەى بتوانى براكەى بگەرەنئەۋە لای خۆى {مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ} نەيدەتوانى بۇ يوسف نەبوۋ براكەى خۆى بەھىتەۋە لای خۆى بەگەرەى ياساۋ قانون و قەرارى پادشاى مصر، لەقانونى مصرىدا ھەرەكەسىك كە دزى بكات تەذىب دەدرىت و لىي دەدرىت يا غەرەمەيەك دەكرىت و تەۋاۋ برۆ ئىستا؛

چونکه ئامانجه که هیشتنه‌وه‌ی براهی یوسفه ئه‌گه‌ر به‌گویره‌ی ئه‌و بریاره‌ی پادشای مصر سزابدی هیچی نه‌کرد یوسف؛ چونکه یوسف نایه‌وی براهی سزا بدریت ئی خو فعلا براهی دز نیه‌و تاوانی نه‌کردوه‌و خوی په‌روه‌ردگار وای کرد به‌گویره‌ی یاساو شه‌ریعه‌تی براهی خوی که یاساو شه‌ریعه‌تی باوکیانه که پیغه‌مبه‌ری خوی - ﷺ - به‌گویره‌ی ئه‌و شه‌ریعه‌ته هه‌رکه‌سیک دزی بکات عقوبه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که ده‌بیته کوپله‌و به‌نده‌ی ئه‌و که سه‌ی که دزی لی‌کردوه، ئی یوسفیش له‌گه‌ل براهی ته‌رتیبی کرده‌و تیی گه‌یانده‌و که خه‌می نه‌بیته خو یوسف نایه‌وی براهی بکاته کوپله‌ی خوی به‌لام گرنگ ئه‌وه‌یه به‌یله‌یه‌وه لای خوی، ئیلا به‌وه نه‌بی که خوی گه‌وره ویستی له‌سه‌ر نه‌بیته که به‌یله‌یه‌وه ئه‌گینا نه‌یده‌توانی، خوی گه‌وره ئه‌و نه‌خشه‌یه‌ی فیرکرد که به‌و شیوازه بتوانی براهی له‌لای خوی به‌یله‌یه‌وه {نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَاءٍ} خوی په‌روه‌ردگار له‌م ئایه‌ته‌دا ده‌فرمویت (به‌دوو شیوازه ده‌خوینریته‌وه درجاتٍ ودرجاتٍ نرفع درجاتٍ من نشاء) رفع ه‌که واته به‌رزکردنه‌وه بو که سه‌که‌یه {نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَاءٍ} به‌رزکردنه‌وه که بو درجات ه‌که‌یه، واته خوی په‌روه‌ردگار هه‌رکه‌سیکی بوی به‌رزی ده‌کاته‌وه، له‌قرائه‌ی دوه‌میان خوی گه‌وره ده‌ره‌جاتی هه‌رکه‌سیکی بویت بوی به‌رزده‌کاته‌وه، باشه بزانی خوی گه‌وره به‌چی یوسف و ده‌ره‌جه‌کانی به‌رز کرده‌وه به‌و عیلم و زانسته‌ی که هه‌یبوو، سه‌ره‌پای ئه‌و ته‌قواو ئیمانداریه‌تی‌یه‌ی خوی ئیستا به‌هوی ئه‌و عیلمه‌وه سه‌باره‌ت به‌لیکدانه‌وه‌ی خه‌ون و زانست سه‌باره‌ت به‌به‌ریوه‌بردنی ولات وئیداره‌وه هه‌روه‌ها زانستی ئه‌وه‌ی که چون مامه‌له له‌گه‌ل براهی بکات، خوی گه‌وره به‌هوی عیلمه‌وه یوسفی به‌رز کرده‌وه ئه‌مه‌ش سه‌یر نیه؛ چونکه خوی گه‌وره خوی وه‌عدی داوه {يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ} [المجادلة: ۱۱] خوی گه‌وره پله‌ی ئه‌وانه‌ی که

ئیماندارن لە ئێوە و ەو عیلمیشیان ەهێه دەرەجات پلەیان بەرز دەکاتەو، بەلام مەرووف بە هیچ پلەیه بەرز نابێتەو بەقەدەر ئێوەی که بە عیلم پلە ی بەرز دەبێتەو نمونەیه ک لەسەر ئێوە ئیمامی بوخاری رەحمەتی خۆی لێت کاتیک که چوو بو ئێو شارە ی که ماموستایه کی حدیثی لێیه که یحیای نەیسابوریه که بو نەیسابور پوشت، خەلکی ئێوی بە کار بە دەست و بەزاناو طلبە ی خەلکی عامی و ەهەموی چونه پیشوازی ئیمام بوخاری بەرەحمەت بیت دوا یی که گەشتە ئێوی و ورده ورده دەستی بە دەرس و تنه وە کرد خەلکی پرویان لە و کرد ماموستا کانی تر وە کو بلی کهم خەلک دە چوو بۆ لایان حەسودیان پێ برد کێ؟ ماموستا که ی خۆی محمد بن یحیی الذبلی و تی بوخاری عقیدە و بیروباوهری تەواو نیه لەو مەسەلە یە دا که خەلق ی قورئانە ئێوە ی که طالب علم ە دەزانیت، و الحاصل تۆمەتیکیان بو بوخاری دروست کرد، ئێو ماموستایه ی بوخاری قسە ی لە ناو خەلک دەروشت بە شیوازیکی وا که بە خەلکی بوتایه ماست رەشە دەیانوت دیاره رەشە و بەس لەو هیه ئیمە بە سپی بیینین ئێوە نه متمانه یان به و ماموستایه ەهەبو بۆیه و تی بوخاری عقیدە ی تەواو نیه کهس سەلامی لی نه کات و لی نزیک نه بێتەو وە لە مەجلیسی دانە نیشیت وای لێهات بوخاریان هجر کرد و دەنگیان لی راگرت کهس سەلام لە بوخاری ناکات و لە شارە کهش دەریان کرد، که دەریان کرد بوخاری رەحمەتی خۆی لێت که هات بو شار ئێو ەهەموو خەلکه پیشوازی لێ کرد که لە شار دەرکرا هیچ تاوانیکیشی نیه بەس حەسودی پێ دەبریت، که لە شار دەریان کرد یه ک طلبە ی خۆی لە گەل بوو کهس لە گەلی نه پوشتە دەرەو وە بە فەرمانی ئێو ماموستایه ی خۆی گوندە کانی دەور و ربهری شارە کهش که ەهەواییان پێ گەشتبوو بوخاری بو ەهر گوندیک دەرو ی بۆی تیای بمینیتەو دەریان دە کرد وە پیشوازیان لی نه دە کرد دەیانوت تۆ گومرا بویت و عەقیدەت تەواو

نیە برۆ سەرت لی شیواو، بوخاری پۆشت وە فعلا زۆر بیتاقەت بوو بەو وە بەو خەفەتە مرد رەحمەتی خوی لیبیت، بەلام کێ هەیه لەسەر پوی زەوی ناوی بوخاری نەبیتیت؟ بوخاریە کە زولمی لیکرا بەلام بەهۆی عیلمە کە یەو دەرەجە ی بەرزبۆو، ئیستا کە وە ک بەلگە دەلین ئەمە ئایەتی قورئانە لەدوای ئەو ش دەلین ئەمە ش حدیثی صحیحی بوخاریە کە فەرمودەکانی پێغەمبەری خوی کۆکردەو -ﷺ- ئەو ی کە بەصحیحی لەپێغەمبەرەو هاتو -ﷺ- لەکتابە کە ی صحیحی امامی بوخاری، کێ هەیه ناوی بوخاری نەبیتیت، خوی گەورە پلە ی بەرزکردەو بەلام جگە لەوانە ی کە طلبەن وزۆریان خویندو لەهەزار موسلمان یە ک موسلمان ناوی ئەو ماموستایە ی بوخاری نازانیت ئیستا کە کاتی خۆی چەند قسە ی دەرپۆشت و خەلک بەقسە ی دەکرد بۆ ئەو ی خەلک پوبکەنە ئەو و پونە کەنە بوخاری کێ ناوی ئەو دزانیت؟ ذهلی کێ ناوی بیستو؟ ذهلی کێ خەلک هەر نازانی کێ بۆیە بە عیلم خوی گەورە خاوەنە کە ی پێ بەرز دەکاتەو، ئیستا یوسف پۆر بەرپۆر خوی گەورە پلە ی بەرز دەکاتەو، پۆر بەرپۆر دەرگای خوشیەکانی بۆ دەکاتەو ئەو هەر لەدوینا چجای لە قیامەتیش {وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ} ﴿٧٦﴾ ئەمە دەریخست کە ئەو پلانە ی خوی گەورە بەرز ی دەکاتەو بۆ مروف بەلام هەرچەندە یوسف عالم بیت و زانابیت بەلام لەسەروی هەموخاوەن عیلمیکەو عالمتر هەیه هەتا دەگاتە الله جل جلاله خوی گەورە لەهەموو کەس عالم ترە.

قَالُوا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ ۖ فَأَسْرَهَا يَوْسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ ۚ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا ۚ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾

سەرەتا براکان دیفاعیان دەکرد وانیەو ئیمە دز نین و دزیمان نەکردووە ئیستا کاتی
 کە یوسف جامە کە ی دەرهێنا لەناو باری براکە ی خۆی چی بڵێن باشە یە کسەر
 ھەلگە پرانەو ھە لەم برا یەشیان {قَالُوا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ} وتیان جا
 ئەگەر ئەمە دزی کردبێت ئەو ھە برا یە کە تریشی ھەبوو پێشتر دزی کرد! براکە ی
 تری ئا ئەم یوسف ھە کە ئیستا لە پادشا بە پرێزترە و لە پادشا دەستی زیاتر دەروا
 کە نایانسن -ﷺ-، وتیان جا سەیر نە جەنابی وەزیر ئەگەر ئەمە دزی بکات
 برا یە کە تریشی ھەبوو پێشتر دزی کرد و دز بوو واتە ئەم برا یە مان لە دایکمان نەو
 باش نین؛ بۆ یە تاوان تاوانی ئیمە نەو ئەو برا یە مان لە دایک ی ئیمە نەو نە ک ھەر
 خۆی براکە شی وابوو سبحان الله {فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ}
 یوسف ئەو قسە ناخۆشە جەرگ پرە ی لە دلی خۆدا شار دەو ھە، دەری نە خست کە
 بێتاقەت بو ھە بەم قسە یە؛ چونکە یوسف دز نەبوو و ھە لە سەر دزی یوسفیان والی
 نە کرد -ﷺ- ھە سودیان بە یوسف بردو ظلمیان لێ ی کرد ئەو پرە ی بپرێزان
 بە رامبەر بە یوسف کرد ئیستا دوا ی چل سال حقدو بوغزو قینە ی دلتان
 دانە مرکایەو ھە! ئیستاش ھەر تۆمە تی بو دروست دەکەن و رقتان لێ ی تی! عجب
 ھە سودی ئاوا یە دەردی کە کوشندە یە لە دیدی ئەواندا یوسف کوا ھەر
 شوپنە واریشی نە ماو ھە چل سال بە لام ئیستاش پشکۆ ی ئاگری حقدو حسادە تی
 ناودلیان دانە مرکاو ھەو بە رامبەر بە یوسف ئیستاش بزائە تۆمە تی بو دروست
 دەکەن ئەو پێشتریش براکە ی دز بو ھە، زۆر قورس بوو لە سەر دلی یوسف بە لام
 شاردیو ھەو نە بی یە کسەر ھە لچیت و تورە بیت و بلی درۆ دەکەن و ئیو بپرێزن و
 ئیو بو ھتان چین کە ی یوسف دزی کرد ئەو ھە من بووم نا ئەو نارە حە تیە ی
 لە نە فسی خۆیدا شار دەو ھە ئەمە ش ئازایە تیە بۆ یە پیاوی ئازا ئەو نە یە کە ھەر تورە
 بوو لە خە لک بدات و بیانخات نا ئی ئەتوانی بیخەیت دەمانچە ت پێ ی ئەتوانی

گولە لەخەڵک بەدەیت و بیخەیت بەلام دواپی چی؟ ئازا ئەو کەسە یە کە زۆر توپەش بو دان بەنەفسی خۆیدا دەگریت لەوکاتە هەستیارەدا ئەو پیاویکی ئازایە هەلناچی و استفزاز ناکریت هەرچەندە بیانەوی بەهەلەیدا ببەن بەهەلەدا نابریت و لەسەر خۆیە، دەلێن جارێکیان پیاویک لەگەڵ خەڵکی دانیشتبون باسی معاویەیان دەکرد رەزای خۆی لێیت، معاویە پیاویکی زۆر حلیم و لەسەر خۆ بوو وتیان کێ دەتوانی معاویە توپە بکات وای لێکات لە خستە ی بەریت و توشی هەلە ی بکات، مەرووف کاتی توپەبیّت بریاری هەلە دەدات هەلسوکەوتی هەلە دەکات بەس کە مەرووف هەلنەچیت و دان بە نەفسی خۆیدا بگریت بەلاریدا ناچیت، هەیه توپەدەبی نەفەرێک دەکوژیت یان خۆی دەکوژیت یان ئاگر لەمالێک بەردەدات؛ توپە بوون زۆر ترسناکە بەس مەرووفی ئازا ئەو کەسە یە کە توپەییەکە ی خۆی دەخواتەو، وتیان معاویە زۆر شتیکی بەلاوە ناخۆشە ئەویش باسی دایکی بکەین نەک بەخرایە بەلکو بلێن دایکی تۆ لەفلان عەشیرەتە یان فلانە قەومە یە ئاوانیە بەو پیمان وایە خۆی نەگری و توپەبی وتیان هەرکەسی بتوانی معاویە توپە بکات ئەوەندە پارە ی دەدەینی، دەلی کەسیکیان نارد وتی من دەیکەم چو بۆلای معاویە ئەو قەسە یە کە گومانیان دەکرد پێی توپەبیّت ئەو یان وت، معاویە رەزای خۆی لێیت وتی ئەو قەسە یە لای من مەکە برۆ لای فلانە کەس بیکە وتی جا فلانە کەس کییە لای ئەویش دەیکەم معاویە خۆینی پیاوێکە ی یەکسەر بۆلای کەسو کاری ئەو کۆرە نارد جاری نەکوژراوێ ناردی لای فلانە کەس فلانە کەس صەبری نەگرت و کوشتی وتیان ئەو یە عینی چی؟ وتی ئەو دیت دەیهوی من توپەکات دەیهوی طەعنە لەمن بدات من نایکوژم من صەبر دەگرم بەلام کەسانی بیعەقل هەن کە صەبر ناگرن و کەسانییک کە بێرێزیان بەرامبەر بکات ئەو عەقوبە کە ی دەبیّت خۆینە کەشی لەسەر من نیە بەلام ئەو من

خوینەكەیم دا جا مەبەست ئەوێه ئازائەوێه نیه شەقاوێه بێت عەرزی عەزەلات
بكات دەی كێ پیاوێه با دەقسە ی پێ بلیم نا پیغەمبەر - ﷺ - دەفرموی پیاوی ئازا
ئەو كەسە یه كە دان بەنەفسی خۆیدا دەگریت لەكاتی تۆرەیییدا ئەوێه ئازایە؛ چونكە
رەفیقەكە ی تۆدان بەنەفسی خۆیدا ناگریت لەوانە یه گەورەترین هەلە بكات
چارەسەر ناكریت دوایی لەوانە یه تۆ دوسێ كەس بكوژیت لەكاتی تۆرەیییدا دواتر
چارەسەر نابیت حەقی تۆ كوشتنەوێه دەبی بكوژریتەوێه، یان بۆنمونه خیزانت
طەلاقدا یان كارەساتێكی گەورەت كرد، تۆرە دەبیت بەخیزانی دەلیت تۆ وەكو
دایكەم وایت ئێ حاشا بیعەقلێكت كردوێه دەبی دوومانگ لەسەر یهك
بەرپۆژوویت، دوومانگ بەرپۆژوێه نەبیت ئەو ژنە لەسەر تۆ حەرەمە بەیهك قسە، جا
مەبەستمان یوسف ئەو تۆرەییە ی لەدلی خۆیدا خواریدوێه نەتەقیەوێه پیاوانداو
تۆرەنەبوو قسە ی نەكرد و بۆی دەرنەخستن هیچ بەسەر خۆی نەهینا اصلاً كە تۆرە
بوو یان ئەو قسە یه ی پێ ناخۆش بوو، ئێ زۆر ناپەحەتە تۆ چل سال پیش ئیستا
چیت بەسەر بینن ئیستاش چیت پێ بلین.

{قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ} ﴿٧٧﴾ یوسف لەنەفسی خۆیدا
وتی والله ئێوێه خراپترینی كەسن، خوای گەورە زانائەوێه بەو وەصفە دروینە ی
كە ئێوێه كردتان كە وەصفی یوسفتان كردبە دزیتی خواچاك دەزانیت كە ئێوێه
دروتان كرد وانیە بەلام ئێوێه كەسانێكی خراپن بەرامبەر باوكەم خراپن بەرامبەر من
بەلام لەنەفسی خۆیدا دەری نەبری جارێ دەیهوێ خطەكە بگاتە كۆتایی بەپەلە
نیە .

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ ۚ إِنَّا نَرَاكَ
مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

{قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا} وتیان ئەی عەزیز ئەی پیاوی گەورەو مەزن ئەم بایەمان باوکیکی ھەبە پیرە زۆر خۆشی دەوێت بەرگە ی دوری ناگریت ئیستا تۆ بیھێلێتەو.

{فَخَذُ أَحَدًا مَكَانَهُ} ھەریەکیک لە ئیمە دەگیرێتەو لە جیات ی ئەو عەقوبە ی دەدە ی لە جیات ی ئەو قەولمانە بەس ئەو نا؛ چونکە باوکیکی پیری بەسالاچوی ھەبە بەرگە ی دووری ناگریت، بەھۆی چی ئیمە ئەو داوا یەت لی دەکە ی ن؟

{إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ} ﴿٧٨﴾؛ چونکە ئیمە بەراستی واتۆ دەبینن لە چاکە کارانیت ئیمە واتۆ دەبینن کە ئەو ئازاد بکە ی ت و یەکیک لە ئیمە بگریت، سبھان اللھ لیرەش دیسان لەناو سجدنا دوو سجدنە کە بە یوسفیان وت ئیمە واتۆ دەبینن لە موھسین لە چاکە کارانیت لەناو سجدنا بوو بی دەسەلات بوو فەقیر بوو ھەر چاکە کار بوو ئیستا عەزیزەو دەسەلاتدارەو ھەر چاکە کارە ئەو مەعدەنی اصیلە ئەگەر ئالتون لەلای زەرەنگەرەکان ببینیت ھەر ئالتونە ئەگەر لە زبڵدانیکیشدا ببینیتەو ھەر ئالتونە، بەلام تەنەکەو فافۆن بۆیاخی زەردیشی لی بدە ی ت و بیشیبەیتە ناو جامخانە ی زەرەنگەریش قەت نابیتە ئالتون کەسانیک دەبن بە بەرپرس واللھ تەنەکەو فافۆن لەگەل ڕیزم بۆ بەرپرسە چاکەکان، کەسانیک کاروباری موھلمانان دەگرنە دەست جا لە بچوکتین شوینەو کە مەعدەنەکە ی ھیچ نیە بەلام بەھۆی پال ناو بەرز کردنەو ی حیزبایەتیەو ئیستا لەشوینتیکی بەرز دانراو، ئی ئەمە دەبیت چی بیت؟ واللھ نەجاران مھسن بوو نەئیستاش مھسن ە، بۆیە ئەو کەسە ی کە چاک نەبیت بە پلەو پۆست چاک نابیت ئیستا؛ چونکە پلەو پۆستی ھەبە وابزانیت ئەمە پیاویکی زۆر مەزنە مەزنی چی؟ رابردوی دیارە کوئی مەزنە بۆیە مەرووف کە چاک بوو چاکە کار بوو لەھەرکوئیە ک داینیت ھەر چاکە کارە بیخەیتە سجدنەو ھەر چاکە کارە بیشیبەیتە قیمە ی دەسەلاتەو ھەر

چاگەکارە چ صیفەتیکى جوانە مروّف لە چاگەکاران بێت، خیرت بویت بۆ خەلک چاکەت بویت بۆ خەلک قەت نیه تی شەرت نەبێ بۆ خەلک لەفیل نەبیت لەخەلک مەبەستت گەیاندى خێرو باشى و چاکەبێ خوشیت بویت بۆ ھەموو کەس ھەسودى بەکەس نەبەیت ھەزکەیت ھەموو خەلک ھەیبیت و ھەموو خەلک لەخوشیدايت خو زەرەر لەتۆ ناکەویت، تەمەناى ئەو بەکەیت کەتۆ توانات ھەبیت یارمەتى خەلک بەدەیت صیفەتیکى زۆر جوانە.

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَظَالِمُونَ

﴿٧٩﴾

داوايان لە عەزیزی مصر یوسف کرد -ﷺ- کە براکەیان ئازاد بکات و یەکیکی تر لەوان بگریت لەشوینى ئەو، بەلێ یوسف محسن و چاکەکارە بەلام چاکەکاری ئەو نە کەتۆ بچیت لەشوینى کەسیک کە بەحساب تاوانیکى کردوو کەسیکی تر بگریت ئەو چاکەکاری نە واتە کێ تۆمەتبارە بەتۆمەتیک دەبیت ئەو بگرییت و دەبیت ئەو سزابدريت نەک لەبری ئەو کەسیکی تر ئەمە نظامی جاهلیەتە کە بەداخەو زۆر جار دەبینن لەناو عەشایەردا یان لەناو ھەندى حوکمی جائیرو ستەمکارو لەخوانەترسى ئەو جۆرە حوکمە ھەيە، لەناو عەشایەردا کەسیک دەکوژريت بکوژەکیان دەست ناکەویت ئەچن باوکی دەکوژن دەچن براکەى دەکوژن کورەکەى دەکوژن ئی چۆن دەبیت ئەمە، تاوانبار تاوانەکەى بۆ سەر سەرى خۆیەتى نابیت تۆ کەسى تر سزا بەدەیت، یان لەسەردەمى بەعسدا بۆ نمونە کەسیک دەچو دەرهو دەبوو بە پێشمەرگە حزبی بەعس ئەو عائیلهیەى ھەمووی سزا دەدا و ھەموى توشى ناپەھەتى دەکرد یان دەگیران؛ چونکە کورپکیان چۆتە دەرەو دەبوو بە پێشمەرگە ئی باشە ئەگەر لەقانونی ئیوەشدا ئەو

تاوان بیت ئەی تاوانی خیزانەکە ی چیه که یه کیکیان بە دەستی زولمی ئیوه رای کردوه ئی ئەوانی تر بۆ، بە هەر حال ئەمەش هەر ستمە مەرۆف دەبیت وریا بیت بەهۆی تۆمەتی که سیکه وه که سوکاره که ی سزاده دات مه رج نیه چۆن په نجه ی دهست وه کو یه ک نیه له وانه یه برایه ک خوینرێژترین کهس بیت و برایه کیش به ته قووترین کهس بیت تۆ نابیت له سه ر یه ک حسابی بکهیت بۆیه فه رمووی

{مَعَاذَ اللَّهِ} په نا به خوا {أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ} ئیمه که که سیکی تر بگرین ئیلا ئەو که سه نه بیت که ئیمه جامه که مان لای ئەو دۆزیوه ته وه دیقته بدهنی یوسف نه یفه رموو ئیلا من سرق نه یفه رمو ئیمه ئەو ناگرین ئیلا ئەو که سه نه بی که دزی له ئیمه کرد چونکه ده زانی برا که ی دزی نه کردوه، براکانی وتیان ئەگەر ئەو دزی کردوه برا که شی پیش ئەو دزی کردوه به لام یوسف ده زانیت قه زیه که دزی نیه بۆیه فه رمووی بۆ ئیمه نیه که سی تر بگرین ئیلا ئەو نه بی که ئیمه جامه که مان له لای ئەو دۆزیوه ته وه ئەو پپی دهوتریت أسلوب المعارض معاريضیش ئەوه یه واته تۆ ده ته وی شتی له به رامبه ره که ت بشاریته وه به لام راستیش به کار بینیت درۆ نه کهیت تیایدا به لام ده یشاریته وه، واته ئەگەر لفظی صریح به کار بینیت ده بیته درۆ یان ئەگەر راستی شته که بلیت که شف ده بیت و کیشه دروست ده بیت بۆیه تۆ وشه یه ک ده لییت هم راسته وه هم خطه که شت سه ری گرت ئەمه پپی دهوتریت ((إِنَّ فِي الْمَعَارِضِ لَمَنْدُوحَةً عَنِ الْكَذِبِ))^(۱۰).

واته: وه ک کنایه به کاری ده هیئت دروسته إن شاء الله و کیشه ی نیه {إِنَّا إِذَا لَطَلِ الْمُونُ} ﴿٧٩﴾ یوسف فه رمووی له باتی ئەوه ی ئیمه که سیکی تر بگرین

^(۱۰) - البخاري في الأدب المفرد: ج ۱ / ص ۲۹۷ حديث رقم: ۸۵۷.

برایه کی تر تان له جیاتی ئەو ئیمه ئەوکاته زالمین، کهواته ئەوه زولمه تو که سیک
سزا بدیت بهوی تاوانی که سیک ترهوه.

فَلَمَّا اسْتِأْذَنُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا ۖ قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ
أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ ۖ فَلَنْ أُبْرَحَ
الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي ۖ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

﴿٨٠﴾

{فَلَمَّا اسْتِأْذَنُوا مِنْهُ} کاتیک که بیئومیدبون لهوی که یوسف ئەو زولمه
ناکات بیئومید بون لهوی بۆیان ئەو ستمه بکات و براکهیان ئیزن بداتهوهو
یهکیکی تریان بگریت {خَلَصُوا نَجِيًّا} که بیئومید بوون پوخسه تیان وهرگرت له
یوسف و له دارو دهستهی یوسف خۆیان یهکلا بونهوه و براکان مشاوه رهیان
کردله ناو یه کتردا دهستیان کرد به مونا جات و چرپه چرپ له گهل یه ک چی
بکهین! چارمان چیه ئیستا؟ ئەوه له ناو خۆیاندا.

{قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ} براگه وره که یان
ده لیت ئەی نازانن باوکتان به لێن و پهیمانی لیوه رگرتن، سویندتان بۆ
خوارد، وه عدتان به خوادا که که ئەو کورپی بۆ بگه پریننه وه ئەوه تان له بیرچوو {وَمِنْ
قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ} ئەی ئەوه تان له بیرچوو که پیشتر چۆن که مته رخه میتان
کرد به رامبهه به یوسف؛ وه به رامبهه ئەو به لێنه ی که به باوکمان دابۆ پاراستنی
یوسف ئەومان نه گه یانده جی ئیستاش به لێنمان پیدا ئەم برایه مان بگه پریننه وه
ئهمه ش نه گه یه نینه جی؟

{فَلَنْ أْبْرَحَ الْأَرْضَ} براگەورەكە وتی تەواو من ئەم زەویە جی ناهیلەم
ناگەریمەو {حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي} تائەو كاتەى باوكم خوی ئیزنم بدات بگەریمەو
بەبی بنیامین ئەگینا من ناگەریمەو.

{أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي} یان خوای گەورە بە قضاو قەدەری خوی بۆم ئاسانكات
براكەم لەگەڵ خۆم بەرمەو ئەگینا من ناچمەو پوم نیە بچمەو بەرامبەر باوكم
ئێستا ئەو برایهی تریشمان لەدەست دا؛ ناتوانم بێمەو.

{وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ} ﴿٨٠﴾ خوای گەورەش لەهەموو حاكمهكان باشترو
چاكتر حوكم دەكات و بپیارەكانی دادپەرورەترو چاكترە.

ارْجِعُوا إِلَىٰ أَيْكُم فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا
عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨١﴾

{ارْجِعُوا إِلَىٰ أَيْكُم} دەى فەرموو ئێو برۆنەو بۆلای باوكتان من نایەمەو،
براگەورەكە مایەو وتی من نایەمەو.

{فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ} برۆنە لای باوكتان و بڵێن ئەى باوكمان
كوپەكەت دزی كرد چى بكەين، ئەوان هەر وشەى سرق بەكار دەهێنن یوسفیش
هەر فقدا او وجدنا او فقد واتە كلمەى دزی بەكار ناهێتیت یوسف، برۆنە لای
باوكتان پێى بڵێن ئەى باوكە بەراستی كوپەكەى تۆ دزی كرد.

{وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا} وه ئێمەش ئەو شاهیدی دزیەى لەسەر نادەین ئیلا
بەو نەبیت كە خویمان عیلممان پێتەى و خویمان بینیمان دەولكەكە لەبارەكەى
ئەودابوو ئەو نەبى باسكرابى پێیان وتبین ئەمە عیلمى خویمانە بەچاوى خویمان
بینیمان كوپەكەت دزی كرد ئەى باوكە چى بكەين.

{وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ} ﴿٨١﴾ ئیمەش خۆ ناتوانین شتیک بپاریزین که غەیبەو لە ئیمەو دیار نیه ئەو کاتە ی که وەعدو بە ئینمان بەتۆدا بیگەرێننەو ئی خۆ ئیمە غەیبمان نەدەزانی که کورەکەت دزی دەکات، ئی ئیمە چوزانین.

وَاسْأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا ۖ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

﴿٨٢﴾

{وَاسْأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا} ئە ی باوکە بۆ ئەو ی که باوەریشمان پی بکەیت پرسیار بکە لە هەموو ئەو شاری مصرە لە هەمو ی پرسە ئایا ئیمە راست دەکەین کورەکەت دزی کردوو یاننا؟

{وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا} وە ئەو قافلانە ی که لە گەل ئیمە دابون و کە لەو ی بون و ئاگاداری وەزەکە بوو پرسیار لە هەمو یان بکە بزانه قسە کە مان راستە یان ئیمە درۆت لە گەل دەکەین.

{وَإِنَّا لَصَادِقُونَ} ﴿٨٢﴾ وە دلنایە ئیمە راست دەکەین، ئەمە تەکیرو مشاوهرە ی براگە وەرە کە یانە بە براکانی تری خۆ ی وت بڕۆنەو ئەو قسە یە بە باوکمان بلین بزانی باوکم بپاری چ ی دەبیّت، هەلۆیست و مەوقیفی چ ی دەبیّت و چ نەخشە پێگایە کمان بۆ دادەنیت بۆ ئەو ی که ئیمە چۆن مامەلە بکەین و چۆن لەو ناپەهەتیە پزگارمانیّت، جابراکانی دەچنەو بۆلای باوکیان ئەو خەبەرە ی پی دەلین که ئەمەش خەبەرێکی تری دل تەزینە بە لام بزانی هەلۆیستی باوکیان چ ی دەبیّت وە مەوقیفی چۆن دەبیّت وە پێنمایی چۆن دەبیّت.

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا ۖ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ۖ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾

له دەرسی رابردو لهووه وهستاين كه براگه‌وره‌كه‌يان له كوره‌كاني يعقوب خۆي مایه‌وه له‌مصر براكاني تری نارده‌وه بۆلای باوكی وه وتی به‌باوكم بَلِّين حَالِي ئَيْمِه به‌و شیوازه بوه، راسته وه‌عدمان پێیدا كه بنیامین بگه‌رپنینه‌وه به‌لام خۆ ئیمه غه‌ییمان نه‌ده‌زانی، نه‌مانده‌زانی كه ئه‌و دزی ده‌كات ئیستا به‌تۆمه‌تی دزی گیراوه وه ئیمه‌ش شاهیدییمان له‌سه‌ر شتیکی گوماناوی نه‌داوه شایه‌تیمان له‌سه‌ر شتیکی داوه كه‌خۆمان عیلممان پێیه‌تی وخۆمان زانیاریمان هه‌یه، بینیمان دزیه‌كه له‌ناو باره‌كه‌ی بنیامیندا‌بوو وه‌كه قه‌ناعه‌تیش ناكه‌یت ئه‌ی باوكه‌ پرسیار بكه له‌خه‌لكی مصر وه پرسیار بكه له‌و قافلە‌یه‌ی كه له‌گه‌ڵ ئیمه‌بوو وه‌بزانه ئایا ئیمه له‌خه‌به‌ره‌كه‌مان راست ده‌كه‌ین یان نا؛ چونكه به‌راستی ئیمه له‌راستگۆیانین، لی‌ره باسی ئه‌وه نه‌كراوه كه گه‌رانه‌وه‌و باسه‌كه‌یان باسكرد به‌لام طبعاً قصه‌كه‌ و ده‌خوازیت گه‌راونه‌ته‌وه لای باوكیان وه ده‌نگوباسی حاله‌ته‌كه‌یان بۆ باوكیان باسكرد وه يعقوب -عَلَيْهِ السَّلَام- ئه‌وه چل ساله‌ چاوه‌رپێی یوسف ده‌كات كه‌چی ئیستا خه‌به‌ریکی دڵته‌زینی تری بۆهات ئه‌ویش ئه‌وه‌ی كه براكه‌ی یوسفیش پڕوشت ئه‌ویش ئیستا كراوه به‌كۆیله‌، وه جاریکی تر باوكی نایینیتته‌وه، واته‌ موصبیه‌تیکی تازه به‌لایه‌کی تر دیسان پڕوی له‌و باوكه‌ به‌سال‌دا‌چوه‌دا كرد بابزانین هه‌لو‌یست و مه‌وقفی چی ده‌بیت چۆن پڕوبه‌پڕوی ئه‌و موصبیه‌ته‌ گه‌وره‌یه‌ ده‌بیتته‌وه وه چۆن مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ كوره‌كاني ده‌كات {قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا} وشه‌ی بل له‌زمانی عه‌ره‌بیدا پێی ده‌وتریت (للإضراب) واته‌ ئه‌و خه‌به‌رو باشه‌ی پێشتر باسكرا وانیه‌، ئه‌وه‌ی ئیوه‌ بۆتان باسكردم و ئه‌و مه‌سه‌ره‌حیه‌تان دروست كرد

بنیامین دزی کردوهو له سهر دزی گیراوه ئهو شتانه وانیه، به لکو ئه وهیه که دیسان
نفسی خراپی ئیوه دیسان شتیکی تری بو رازاندونه ته وه دیسان کاره ساتیکی
تریشتان به سهر ئهو برایشاندا هیناوه ئه گینا ئهو قسه یه ی ئیوه ده یکه ن من باوه ڕم
پیی نیه، بو ئایا براکانی راستیان نه کرد! ئهی که راستیان نه کرد ئیستا چون ئه بی
یعقوب - عَلَيْهِ السَّلَام - فهرمووی نه خیر خه به ره که وانیه به لکو دیسان نه فسه خراپه که تان
فیلکیکی تری بو رازاندونه ته وهو فیلتان له براکه تان کردوه، ده لئین هه ردوولا راست
ده که ن براکانی ئه وهی که بینیان ظاهریری براکه یان دزی کرد بویه ئه وان راست
گوبون و درۆزن نه بون له م خه به ره یاندا یعقوبیش به هه له دا نه چوه که ده لئ من
باوه ڕم به قسه ی ئیوه نیه؛ چونکه له حه قیقه تدا کوری خوی ده ناسیت که دز نیه و
دزی ناکات، دیقه ت بده نه ئهو حوکم دانه ی یعقوب - عَلَيْهِ السَّلَام - ظاهریری قسه که ی
ئه وان راسته به لام ظاهریری قسه یان لی وه رناگریت؛ چونکه ده یان ناسیت
که که سانیکی باشنن سه باره ت به براکه یان، به لام ظاهریری ئیشه که ی بنیامین دزیه،
به لام لیره دا یعقوب ظاهریری ئیشه که ی ئه ویش وه رناگریت؛ چونکه ده زانیت
ئه صلی بنیامین پا که وه بنیامین دز نیه واته ئه صل ئه وهیه که تو هه لسه نگاندنت بو
خه لک به گویره ی مه عده نی ئه صلی خویان بیت نه ک به گویره ی قسه ی خه لک
بیت تو که سیک که ده ناسیت وا ده ی ناسیت که باشه، ئه وه بالای تو ته رازو بیت
سه نگه مه حه ک بیت من ده ی ناسم هه زار قسه م بو بکه یت سودی نیه به خوا، ئی
کا که به چاوی خۆمان بینیمان دزی کرد! ئه لئ هه رچی بۆمنی باسکه ن من باوه ڕم
به وشته نیه، یعقوب گومانه که ی له شوینی خویه تی بالجملة ده زانیت کوره که ی
ئه و دزیه هه رچه نده خه به ری دزی بدریت و شایه تی دزیشی له سهر بده ن وه بی
منه تانه ش به باوکیان ده لئین برۆبی منه تانه پرسیار بکه له خه لکی مصر برۆ پرسیار
بکه له قافله که، هیچ له مانه تصور و بیروبوچونی یعقوب به رامبه ر به بنیامین

ناگۆرپیت، ئەمە بەراستی صیفەتیکى جوانە نەك وەك ئەمپۆ، ئەمپۆ بۆ نمونە لەفیس بوك كە زبڵ دانە الا ان یشاء الله، لەفیس بوك پەسمى ھەر یەكێك لەئێوە دەبھێنیت لەگەڵ ئافرەتیکى زیناکار لەولاشەووە پەسمى کۆمەڵی پاره دابنری پەسمى ھەموی بینن پیکەووە لیکى بدەن خەلکینە سەیری بکەن فلانە کەس بزانی خەریکی چیه و چى دەکات و چى ناکات، ئنجا سەد جێتوو قسەى سوکی پى دەوتریت بەو پیاووە کە ئاگای لەھیچ نیە، واتە خەلکی سادەو ساویلکە ئەوێ کە کەم ئەقلەو کەم دینە لە شت ناکۆلیتەووەو بیرناکاتەووە یەكسەر جێتودان و حوکم دان و دابەزینە سەرى ئامادەییە یەكسەر دەست پێدەکات ھەقی نیە ئەو مەوزووعە بەو شیوازە نیە کەتۆ لێی حالى بویە ئەصلى قەزیە کە ئەو نیە نا ئەو ھەقی نیە ئەھا شتیک دەبینیت یەكسەر حوکم دەدات، یعقوب ئیستا کۆمەڵی کۆری خۆی ھاتون شایەتی دەدەن وە بەلگەشیان بەدەستەوویە واش دەلیت ابداء، بل واتە ئەوێ ئێوە دەیلێن من باوەرم پێی نیە؛ چونکە مەعدەنى کۆرەکەى خۆی دەناسیت کە کۆرەکەى ئەو دزنیە، کۆرەکەى من دز نیەو دزى ناکات ئەم قسانە سودی نیە بۆ من بیکەن بەلام؛ چونکە دەزانیت کۆرەکانی پێشتر خراپەیان کردووە پێشتر چیان بەرامبەر بەیوسف کرد بۆیە ئیستا کە راستیش بکەن خۆ ظاهیری قسەکەیان راستە بەلام ئەو گومانی خراپیان پى دەبات، گومانی باشیان پى نابات، فەرمووی نەخیر مەوضوعە کە بەو شیوازە نیە دیسان ئێوە شتیکى تر لەژێر سەرتانا ھەییە چیه خوا دەزانیت، بەلێ تەماشای دەکەین کاتێ کە براکەیان گیرا نەھاتن دیفاعیک لەبراکەیان بکەن بلێن والله برای ئیمە دزنیەو قەت دز نەبوە ئیلا دەبی خەلەلیک پوی داییت دەبیت شتیک لەئارادا ھەبیت ئەو جامی پادشایە کەوتبیتە ناو باری براکەمان ئەگینا برای ئیمە دز نیە نەچون دیفاع بکەن کەدەشزانن ئەصل کەسیکی پاکەو دزنیە بەلام یەكسەر ھاتن وتیان کە ئەمە دزى

بکات خو برایه کی تریشی هه بو ئه ویش هه دزی کرد که واته هاتن یه کسه ر
 حوکمی خراپیان دا جا ئه و نمونانه له پرۆژگاری ئه مپروماندا دووباره ده بنه وه
 خوانه کات شتیک بگوتریت ئه و کاته گوئیگره بو قسه ی خه لک هه ریه که ی
 له لایه که وه دیت درۆی ترو بو هتانی تردروست ده کات، بنیامین دز نه بو که چی
 نه ک به س بنیامینیان تۆمه تبار کردوتیان ئه گه ر ئه و دزی کردبێ براکه شی دز بوه و
 پیشتر دز بوه.

{فَصَبْرٌ جَمِيلٌ} به لام هه رچه نده که ئیوه هه رچیتان کردبێ له بنیامین هه رچی
 پرویدابیت ئه وه ی له سه ر من پێویسته یعقوب ده فهرمویت صبرگرتنیک
 و ئارامگرتنیک له سه ر قه ضاو قه ده ری خوای پهروه ردگار، به لام چون
 ئارامگرتنیک {فَصَبْرٌ جَمِيلٌ} عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا صه بریک ده گرم
 به ئومیده وه، صه بر ده گرم به شکم خوای پهروه ردگار هه رسی کوره کانم پیکه وه بو
 بگه پینتیه وه، یوسف بنیامین، ئه و براگه وریه ی تریشیان که له شه رمی باوکیان
 نه گه پرایه وه وتی من نایه مه وه تاوه کو یا براکه م له گه ل خۆم ده به مه وه یان باوکم
 ئیزنم پێ بدات که بگه پیمه وه، ئیستا صبر ده گریت یعقوب به لام صه بریکی
 بیئومیدی نا هه ندی له زانایان ده فهرموون دوو جور صبر هه یه:

یه که م: صبر مع الرجاء.

دووه م: صبر البهائم.

صبر البهائم دوله پوتان و لاخیک و شتریک هه رچه نده باری لی بنیت چی
 بکات داماو هه رچه نده ده گریت؛ چونکه هیچ هه لبارده ی تری نه، مروقی ئیماندار
 صه بر ده گریت چاوه پیری په حمه تی خوا ده کات ئه وه نه بلنیت چارم
 نه، مه وزوعه که هیچ چارم نه، مه وزوعه که ئه وه یه که تو گه شبنیت دلت گه شه
 به په حمی خوای گه وریه که صه بر ده گریت ده زانیت عاقیبه تی صه برخوشیه

عاقیبەتی صەبر پەحمەتە إن شاء اللہ، لە دەرسە کۆنەکانی پیشو باسمانکرد کاتی کە هاتنەوێ لای باوکیان بە کراسە خوێناویە درۆینە کە یوسف کە کراسە کە یوسفیان هینا وتیان ئەو باوکە یوسف گورگ خواردی، یعقوب فەرمووی {بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ} (١٨) موصیبەتی یە کەم کە کۆری یە کەمی لە دەستدا خەبەر یان بۆ هینا یە وێت یوسف گورگ خواردی، {بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ} ئەو وتی بە خوا ئەمە فیلێکە لە ژێر سەری ئێو دایە بە لام ئەو ی لە سەر منە صەبر دە گرم {وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ} (١٨) صەبری یە کەم استعانه بە خوای لە گەڵ بوو، خوای گەورە جیگای ئومیدی منە و داوای یارمەتی لەو دە کەم یارمەتیم بدات لەو موصیبەتی کە بە سەرم هاتوێ ئەو لێرە کە کۆری دوووەمی لە دەستدا هەمان شت دیسان صەبریکی تر دە گرت {بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ} صبر جمیل ئەو صەبرە کە تۆ ناپەزایی لە قەدەری خوا دەرنە بریت ئەو یە کە تۆ سکالای خوا بۆ لای خەڵک نە کەیت، و اتا سکالای نە کەیت لە ئیشی خوا نە چیتە لای خەڵک بۆ لای نابینی خوا چی لە من کرد نابینی چیم بە سەر هات واتە وەک ئەو یە وایە تۆ شکاتی خوا لای خەڵکی بکەیت ئەمە صەبر نیه ئەمە بپێزێ و بێ ئەدەبیە مەرووف ئاوا بکات، مەرووف کە سکالای بۆ لای خوا بکات خوای گەورە وە لامی دەداتەوێ بە لام سکالای خوا لای خەڵک بکەیت تیا دایە چیت و زەرەر دە کەیت، خەڵک ناتوانیت هیچ بۆتۆ بکات بەرامبەر بە خوای گەورە، هەمان شت وەرە بیهێنە پیش چاوی خۆت خۆشە و بێستێرین منالت ئاوا بۆ لای گورگ خواردی ئیستا تۆ بۆ لای صبر دە گرم و داوای یارمەتیش لە خوا دە کەم هەر صەبرت گرت ئیستا کۆرە کە هەر نە گەراوێتەوێ کە چی کۆری دوووەمیش چوو ئیستاش نالیت توخوا صەبری چیم گرت من رەنج بە خەسار بووم چل سالت من لە خوا دە پارێمەوێ چل سالت من

صه‌برم گرت که‌چی ئیستا من کوری دووه‌میشم چوو، نا کوری دووه‌میشی چوو
 هه‌ر ده‌فه‌رمویت صبر جمیل هه‌ر صه‌بر ده‌گرم صه‌بریکی جوان که‌خوا لیم
 رازییت، واتا ئیستا سه‌یری موصیبه‌ته‌که بکه‌ن وای لیها‌ت موصیبه‌ته‌که زۆر
 گه‌وره‌تر بوو له‌سه‌ر یعقوب قورستربوو کوری دووه‌میشی تیا‌چوو پ‌و‌ی بو به‌عبد
 کرا به‌کۆیله له‌ولایتیکی دوور، موصیبه‌ته‌که به‌قه‌وته‌تر بوه که‌چی رجاء ی یعقوب و
 ئومیدی یعقوب به‌پ‌ه‌رحمی خوا زیادی کردوه یه‌کسه‌ر فه‌رمووی {فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ۝
 عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا} که‌واته ئه‌زمه موصیبه‌ت قه‌یران نا‌پ‌ه‌حه‌تی تاتوند
 بیت باره‌جای په‌حمه‌تی خوات توند‌ترو زیات‌ریت، تا موصیبه‌ته‌که به‌ره‌و
 گه‌وره‌تری ب‌روات دیاره به‌ره‌و کۆتایی ده‌روات إِنْ شَاءَ اللَّهُ یا أُرْمَةُ أَشْتَدَّ تَنْفَرَجَ،
 ئه‌زمه تاوه‌کو قورس نه‌بیت خوای گه‌وره لای نابات به‌لام بۆ ئه‌وه‌که‌سانه قورسی
 ده‌کات که ئیمانیان پ‌ته‌وه؛ چونکه تاموصیبه‌ته‌که قورستر بیت له‌سه‌ریان ئه‌جرو
 پاداشتیان لای خوای گه‌وره زیاتره و گه‌وره تره، له‌وانه‌یه هه‌مان دوو که‌س برای
 یه‌کتر بن خزمی یه‌کتر بن هاوشانی یه‌کتر بن یه‌کیکیان خوای گه‌وره موصیبه‌تی
 زۆر قورسی به‌سه‌ر ده‌هینیت و یه‌کیکی تریان موصیبه‌تی زۆر سوک بیتلی المرء
 علی قدر دینه مروّف تاقیده‌کریت‌ه‌وه به‌ئهندازه‌ی ئیمانه‌که‌ی، که ئیمانی پ‌ته‌وبیت
 به‌لاو موصیبه‌ته‌که‌ی گه‌وره ده‌بیت که ئیمانیشی لاواز بوو به‌لاو موصیبه‌ته‌که‌ی
 بچوک ده‌بیت پیغه‌مبه‌ر -ﷺ- ده‌فه‌رمویت، که‌واته دوا‌ی چل سالّ صه‌بر گرتن و
 دوعا کردن تائ‌یستا ظاهیری خوای گه‌وره وه‌لامی نه‌داوه‌ته‌وه ئیستا موصیبه‌تیکی
 تریشی به‌سه‌ر هات وای لینه‌کرد یعقوب کۆل بات له دوعا کردن یان له ئومید
 بون به‌خوا نا دوا‌ی ئه‌وه فه‌رمووی {عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا} له‌بیدایه‌تی
 موصیبه‌ت صبرو استعانه له‌قیمه‌ی موصیبه‌ت صبرو رجاء صبرو رجاءو ئومید
 بون به‌خوا‌ی گه‌وره که ئومیدی وایه ده‌رگای خیر نزیکه‌و ده‌رگای په‌حمه‌ت

دەکریتەوہ {إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ} ﴿٨٣﴾ بۆیە دەفەر موی من ئەو رەجایەم بەخوا
 ھەبەو ئەو ئومیدەم بەخوا ھەبەو ھەرسێ کورە کەم بۆ بگەرێنیتەوہ؛ چونکە خوای
 گەورە زانایە خوای گەورە باشتر دەزانیت چی بۆمن خێرە یوسف بێگەرێنیتەوہ،
 دوایخات، نەبێگەرێنیتەوہ بنیامین کورە کە ی تریانم خوا خۆی زاناترەو باشتر
 دەزانیت چی بۆم باشە الحکیم کار لە جیبە ئەو ھەبەو ھەبەو ھەبەو ھەبەو ھەبەو
 ھەمووی لە جیبی خۆیەتی دانایە، یوسف پیش پێغەمبەری خوێمانە - ﷺ - ئە ی پیش
 عیساو موساشە بەلام ناپەرە ھەتە ک بەسەری ھات لەدوینا خۆی و باوکی
 خەفەتیان خوارد بەلام خوای گەورە بەو موصیبەتە بەرزێ کردونەتەوہ لەپیش
 موساو کەچی تا ئەمڕۆش ھەموومان چەن سەر سامین پێی بەخۆی و بەباوکی
 چەنیک خۆشماندەوین ئەو باوک و کورە ئەو تەرۆزی قیامەت بزانیە خوای گەورە
 چون بەرزێ کردنەوہ وەکو باسیشمان کرد ئەو بەس پاداشتی دونیایە ئە ی
 قیامەت زۆر گەورەترە ئەجرو پاداشتیان لای خوای گەورە.

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسَفَى عَلَى يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزَنِ فَهُوَ

كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾

ئەو مەشھەدە بێنە پیش چاوی خۆت ئیستا کورەکان ھەمویان جگە
 لە کورە گەورە کە گەراونەتەوہ لای باوکیان خەبەری مصریان نەقل کرد بۆ باوکیان
 کە دوو برای تریان نەھاتنەوہ لە گەلیان ئەو موصیبەتە گەورە ھەبەو ھەبەو ھەبەو ھەبەو ھەبەو
 {وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ} یە کسەر پستی تێکردن و جیبی ھێشتن تەواو تازە چی بکات
 و مناقشە ھی چیان لە گەل بکات لەومە ی چیان بکات چون دەبیت و ابیت بۆ
 جیتان ھێشت و... ئەمانە ھیچی سودی نیە بۆیە پستی تێکردن و جیبی ھێشتن
 فەر موی {وَقَالَ يَا أَسَفَى عَلَى يُوسُفَ} ئە ی داخە کەم بۆ یوسف، واتە خەمی

گەرەى من بۇ يۈسۈف! بۇ ئىستا خەبەرى كىي بۇھاتو؟ خەبەرى بنىامىنى بۇ
 ھاتو كە كرا بەكۈيلە بەتۈمەتى دزى گىراو ۋە كۈرەكەى تىشى ماۋەتەۋە ئىستا
 موصىبەت موصىبەتى ۋە دۋانەيە كەچى ۋە يۈسۈفى ھەربىرنە چۆتەۋە موصىبەتى
 گەرە لاي ۋە موصىبەتى يۈسۈف بۇيە يەكسەر دەرەمۈيت داخى گەرەى من بۇ
 يۈسۈف، خەفەتى گرانى من لە يۈسۈف كە يۈسۈفم لە دەست چوو.

{وَأَيُّضًا عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ} ۋاتە ھەردوچاۋى يعقوب - ﷺ - سېى بوو،
 ھەمومان دەرەزىن پەشايەك ھەيە لەناۋەرەستى چاۋدا، بەھۋى خەفەتخواردن و
 گرىانەۋە پەشايى چاۋى نەما لىل بوو بەرەۋ سېى پۈشت، ھەردوۋچاۋەكانى
 سېى بوون، مەۋقى كۈرتان بىنۋە پەشايى چاۋى نامىنەت ھىچ نابىنەت، يعقوب
 كۈر بوو كە ۋە خەفەتە گەرەيەۋ ۋە ھەۋالە ناخۋشەى بۇھات ۋە ۋەندە گىراو
 ۋە ۋەندە بىتاقەتبۇ بەھۋىەۋە ھەردوۋ چاۋەكانى لە دەستدا .

{فَهُوَ كَظِيمٌ} ﴿٨٤﴾ بەلام زۆر خەفەتەكەى خۋى دەرەۋاتەۋە كظىم ە
 دەرەشارىتەۋە دەرەنابرىت ناچى ھاۋاربكات و لەخۋى بدات ناچىت شەر
 بەخەلك بفرۋشەت نايەۋى أصلا منالەكانىشى بىتاقەت بكات بەس لەناخى
 خۇيدا ۋەك بلىت جەرگى خۋى خۋاردۋتەۋە ئەمەش صىفەتىكى ئاسايە
 لەمەۋثدا، مەۋث كە موصىبەتىكى پى دەگات بىتاقەت بىت بگرى و خەفەتى پى
 بخوات شتىكى ئاسايە مەۋث ۋەك كۈردەۋارى دەلىت گۈشت و خۋىنە،
 پىغەمبەرى خوا - ﷺ - كە ئىبراھىمى كۈرى مرد و كەيەكى لەنەۋەكانى مرد دەستى
 كرد بەگرىان - ﷺ - بۇيە لەكاتى موصىبەت مەۋث بگرى يا بىتاقەت بىت ۋەۋە
 شتىكى ئاسايە ئەۋەنەبى بلىن چۈن دەبىت مۇسلمان بگرى چۈن دەبىت
 مۇسلمان بىتاقەت بىت، ئى بۇ مەگەر تۈچىت خۋ ئاسن نىت مەۋثىت مەۋثىش

بیتاقەت دەبیت و وه خەفەتباریش دەبیت، کظیم واتە که خەفەت و بیتاقەتی
خۆی دەشارێتەوه.

قَالُوا تَاللّٰهِ تَقْتُلُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ

﴿٨٥﴾

{قَالُوا تَاللّٰهِ تَقْتُلُ يُوسُفَ} که بینان باوکیان ئاوا بەبیتاقەتی جیی هێشتن و
دەستی کرد بەگریان و وه زۆر خەفەتی خوارد وه هەردوو چاویشی کوێر بوو
تەواو چاوەکانی لەدەستدا وتیان سوێند بەخوا ئەی باوکه تۆ بەردەوام یادی
یوسف دەکەیت ئەی باوکه موصیبهتی ئەمڕۆمان موصیبهتی یوسف نیه، یوسف
ئەوه چل سألە گورگ خواردویتی تیاچوو جاری موصیبهتی دووبرای ترمانه، تۆ
بەردەوام ئەی باوکه یادی یوسف ئەکەیت بەردەوامیت وازناھینیت ئەی باوکه چل
سألە تۆ یادی یوسف دەکەیت و لەیادت ناچیت بۆی ئەگریت و بیتاقەتیت بۆی
{حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا} ئەی باوکه هەتا وات لێهات چاوەکانت لەدەستدا وات لیدی
لاشەشت لەدەست دەدەیت لاواز بویت زەعیف بویت بیتاقەت بویت پشتت
چەماوەتەوه {أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ} ﴿٨٥﴾ یان تۆ کوتایت پیدیت بەجاریک
دەمریت نەک هەر لاوازو نەخۆشیت، بەلێ یعقوب هەردووچاوی لەدەستداو
پشتیشی چەمابۆوه پرسیاریان لیکرد بۆوات لی بەسەرھات؟ وتی چاوەکانم
لەدەستدا بۆ یوسف پشتیشم چەمایەوه بۆ بنیامین دوو موصیبهتی گەورە که
بەسەری هات.

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

﴿٨٦﴾

{قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ} كۆرەكانى لەومەى دەكەن ئەى باوكە بۆ
 وا لەخۆت دەكەيت بۆ وا بەسەر خۆت دەهینیت ئەم گریان و بیتاقەت بونەت
 لەچی نابى وايت، وەهەر وەها نابى تۆ هېچى تر باسى يوسف بکەيت يوسف
 رۆى تەواو کۆتايى پېهات {إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ} يعقوب فەرمووی من
 سکا لا بۆلاى ئیوہ ناکەم من تەنھا سکا لاى خۆم حاجەتى خۆم بۆلاى خوا بەرز
 دەکەمەوہ بشي واتە ھمی و حاجتي پێداویستی خۆم و داواکاری خۆم وە خەفەتى
 خۆم بۆلاى خوا بەرز دەکەمەوہ بەتەنھا بۆلاى کەسى تر نا، حەقى متان چيە
 بۆتان نيە لەومەى من بکەن بۆتان نيە گلەيى لەمن بکەن خۆم نەھاتوم داوا
 لەئيوہ بکەم خۆ من نەھاتوم رجای رەحمەتى ئيوہ بکەم خۆم نەچوم سکا لاى
 خەلک بکەم، مەروفي موسلمان ئاوايە سکا لاى خۆى بۆلاى خوا دەکات (من
 شكى الخلق الى الله وصل ومن شكى الخالق الى الخلق انفصل) واتە
 ھەرکەسى شەکوای خەلق بۆلاى خوا بکات ئەوہ خۆى گەورە دەيگەنەى بە
 ئەنجام بەلام تۆ سکا لاى خوا لاى خەلکى بکەيت تيا دادەچيت.

{وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ} ﴿٨٦﴾ بۆيە يعقوب دەفەرمويت من شتيك
 دەزانم لەخواوہ زانیاريەکم پيە لەخواوہ خوا بەجۆريک دەناسم کە ئيوہ نایناسن،
 زانیاريەکم ھەيە کەخواپيى بەخشیوم ئيوہ نیتانە، ئەوہنەى من خۆى خۆم بناسم
 بئوميدم ناکات، ئەوہنەى من خۆى خۆم بناسم دەرگای رەحمەتم لێدەکاتەوہ و
 لەو قەيرانە پزگارم دەکات، ئيوہ نازانن ئيوہ جاھيلن ئيوہ خوا وەکو من نایانن
 من عيلم و يەقینم ھەيە کەھەرکەسى بەردەوام لەخوا داواکات و پشت بەخوا
 بپەستى و شکوای خۆى بۆلاى خوا بکات، خۆى گەورە بەدەستى خالى
 نايگەرپيئتەوہ، بۆيە لەومەى من مەکەن کەزۆر داوا لەخوا دەکەم، کەزۆر دوعا
 دەکەم دەپاريمەوہ باچل سالیس بەسەر قەضيەى يوسف تپەپرييت من بى ئوميد

نیم لەپەرحمەتی خوا من خۆی خۆم دەناسم کێیە ئێوە نازانن ئێوە بۆتان نیه لەومە ی من بکەن پەرخەنە لەمن بگرن بۆچی وا دەکەیت.

{وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ} ﴿٨٦﴾ یعقوب چی دەزانى ئەوەی وا ئەوان نەیان دەزانى؟ یعقوب ئەو گومانە باشەى بەخۆى دەبرد کەخۆى گەورە دەزانیت هەركەسى داواى لێبکات خۆى گەورە وەلامى دەداتەو، ئەو گومانە باشەى بەخۆى خۆى هەبوو کە لێ یەلب عسر یسرین ناپەرحەتیه ک دوو خوشى نابەزینیت، مادام ناپەرحەتى بەسەر هاتوێ ئیلا دەبیت ئاسانکاری بێ و خۆى گەورە لەو موصیبه تە پزگاری دەکات، سبحان الله لەو ئیمانە وە لەو یقینەى کە یعقوب هەیه تی، دواى ئەو هەموو موصیبه تە بەردەوامە بێ ئومید نەبوو وە لەدووا نەکەوتو وە بە پەلەش نیه چل سأل هەر بەردەوامیبت، ئیمە کەحاجەت و داواکاریە کمان دەبیت لەخۆى خۆمان پۆژیک دورپۆژ حەفتەیه ک مانگیک دومانگ دوا دەکەین نەبو تەواو بەخوا هیچ بێئومیدم، بەلام یعقوب بەرامبەر خۆى گەورە وانەبوو، ئەیوب -ﷺ- نزیکه ی حەقده هەژده سأل نەخوشیه کی گرت خراپترین نەخوشی، شەرمی دەکرد داوا لەخوا بکات شیفای بدات؛ چونکە دەبوت سالا ئیکى زۆر من لە لەشساغیدابوم؛ چونکە دەیزانى هەر داوا بکات خۆى گەورە یەکسەر وەلامى دەداتەو و شیفای دەدات، یعقوب دەزانیت خۆى گەورە وەلامى دەداتەو بەس بە پەلە نیه، وە دەشزانیت کە چل سأل وەلامى نەداو تەو بێ حیکمەت نیه، ئەمما بلیى بێئومید بوبی لەپەرحمی خوا نەخیر، بۆیه نابیت ئیمە بەپەلەبین لە دوا، نابى بێئومیدبین لەپەرحمەتى خوا، نابیت گومانمان خراپ بێت بەرامبەر بەخوا، عبدالله ی کورپی موبارەک پەرحمەتى خۆى گەورە ی لیبیت دەفەرمویت لەپۆژى عەرەفه لەعەرەفات کەخەلک دوا دەکات هەموو،

حاجی دوعا دەکەن، دەفەر مویت سوفیانم بینی وتم کی دەبینیت لەهەموو کەس خراپتریت لەناو ئەو هەموو حاجیانەدا، وتی خراپترینی کەس بەبیرو بۆچونی من ئەو کەسە یە وابزانیت کەخوای گەورە وەلامیان ناداتەووە دوعاکانیان قبوڵ ناکات، نابێ ئەو گومانە خراپە بەخوای خۆت بەریت.

{وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ} ﴿٨٦﴾ کەواتە لەم ئایەتە ئەو فێربوین کە ئیمە هەمیشە شەکوای خۆمان بۆلای خوا بەرز بکەینەو بەفەقیری مەچۆ لای خەڵک بلاییتەووە بەخوا وەزەمان زۆر خراپەو بەخوا ئاواو ئاوا، واتە تۆ شکات لەخوا دەکەیت لای فلانە کەس خوای گەورە فەقیری کردوم، لەجیاتى ئەو لای خەڵک باسی حالى خۆت بکەیت کەتۆ چیت و چیت، قال تعالى: {رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ} (٢٤) {القصص: ٢٤، ٢٥} خوايە من بۆ ئەو خێرێ بێرەى تۆ بۆت دابەزاندوم موحتاج و فەقیرم داوا لەتۆ دەکەم، توشى نەخۆشیهک بویت بەس داوا لەخوا بکە، بەلایەکت بەسەر هاتو بەس داوا لەخوا بکە نەک لە خەڵک.

يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوْسُفَ وَآخِيهِ وَلَا تَيَاسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ ۚ إِنَّهُ لَا يَيْئَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾

يعقوب - ﷺ - نەچوو بێئومێد دانیشیت و یان بلێ بەس دوعا دەکەم و هیچی تر نا {يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوْسُفَ وَآخِيهِ} فەرمووی: ئەى پۆلەکانم هەستن بپۆن بۆ مصر بۆ ئەو شوێنەى کە براکانتانی لێیە، بپۆن زۆر بەنەرمى و بەهێدی و

ھېمىنى و بەعاقلاڭىنىو بە ھەكىمانە لە یوسف و لەبراكەى لەبنیامین،ئەى بۆ
نەیفەرموو لە براكەى تریشتان؟

چونكە ئەو بە ھەلبژاردەى خۆى ماوەتەووە نەگەپراوەتەووە، بۆن بگەرپین
سبحان الله لەوہیە ئیستا كۆرەكانى تر بڵین ئەوہ چیه باوكمان تیکچوہ خەفاوہ
چاوى لەدەستدا لەوہیە عەقلىشى لەدەست دايت یوسفى چى؟ بچین لەمصر لە
یوسف بگەرپین چۆن لە یوسف بگەرپین؟ بۆن بگەرپین لە یوسف و براكەى
بەلام بە بئۆمىدیهوہ مەگەرپین بەدوايدا بەلكو بەئۆمىدیهوہ بگەرپین دەیاندۆزنەوہ إن
شاء الله

{وَلَا تَيَاسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيَاسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ} ﴿٨٧﴾

وہ بئۆمىد مەبن لە پەحمى خوا لە دەرگاى خێرى خوا؛ چونكە دووجۆر گەپان
ھەيە، گەپانىك ھەيە تۆ گەشبینیت (تفائل بالخير تجدوه) ئۆمىدت وايە كەخوای
گەورە گەپانەكەت بەزايە نادات، گەپانىكیش ھەيە كە تۆ ھەروا دەگەرپیت ئەمرت
پى كراوہو ھەر دەگەرپیت دەنا ئۆمىدت نىہ خوای گەورە لە حدیثىكى قودسیدا
دەفەرمویت: ((...أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي...))^(١١) دەفەرمویت من لاى گومانى
عەبدەكەم پىم چۆن گومانم پى ببات ئاواى بۆ دەكەم، گومانىت وابى خوا لیت
خۆش ببیت والله لیت خۆش دەبیت، گومانىت وابى خوای گەورە لەو موصیبەتە
پزگارت دەكات والله پزگارت دەكات، گومانى شەپیش بەخوا بەریت بەخوا
تەواو من تیا چوم تەواو جارىكى تر من پزگارم نايت دەى خوا پزگارت ناكات
دَلْیابە، گومانى باش بەخوا بەرن، بئۆمىد مەبن لەپەحمى خوا بئۆمىد مەبن
لەوہى كەخوای پەروەردگار ئەو بەلاو موصیبەتەتان لەسەر لا دەبات.

(11) - متفق عليه: البخاري (٣٨٤ / ١٣) رقم ٧٤٠٥) ومسلم (٤ / ٢٠٦١ رقم ٢٦٧٥).

{إِنَّهُ لَا يَيْئَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ} ﴿٨٧﴾ و هكهس بیئومید نابیت له ره‌حمه‌تی خوای په‌روه‌ردگار ئیلا قه‌ومیک نه‌بن که کافرن ئه‌گینا مرؤفی ئیماندار نابیت له ره‌حمه‌تی خوای گه‌وره بیئومیدبیت، که‌واته بیئومید بون له‌په‌رحمی خوای گه‌وره صیفه‌تی کافره صیفه‌تی موسلمان نیه، تاوانت کردوه ئه‌گه‌ر به‌قه‌ده‌ر پرای زه‌وی تاوانت کردبی بیئومید نه‌بیت له‌په‌رحمه‌تی خوا، به‌پراستی بگه‌رپه‌روه بۆلای خوا لیت خوش ده‌بیت، خراپترین نه‌خوشیت هه‌بیت بیئومید مه‌به له‌په‌رحمه‌تی خوائومیدت وابیت خوا شیفات بۆ ده‌نیریت، توشی قه‌یران و قه‌رزو فه‌قیری بویت بیئومید مه‌به له‌په‌رحمه‌تی خواهه‌وڵ بده اها فه‌رمووی:

{اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَيَاسُّوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ} برۆن بگه‌رپن ئه‌وه هوکار گرته به‌ره ده‌بی هه‌وڵ بده‌یت به‌لام ئومیدبیت به‌په‌رحمی خوابیت؛ چونکه به‌پراستی که‌س بیئومید نابیت له ره‌حمه‌تی خوا له‌ده‌رگای خیری خوا که‌له‌کاتی موصیبه‌ت لیت ده‌کاته‌وه ئیلا قه‌ومیکی کافر نه‌بن، ئه‌گینا قه‌ومی موسلمان نابیت بیئومیدبیت له ره‌حمه‌تی خوای په‌روه‌ردگار، که‌واته زۆر ترسناکه موسلمان بیئومیدبیت له په‌رحمی خوا {قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ} (٥٣) [الزمر: ٥٣، ٥٤] بیئومیدی له‌په‌رحمی خوا له‌تاوانه گه‌وره‌کانه وه له‌صیفه‌تی کافره‌کانه، تۆی موسلمان هه‌میشه گه‌شبین به‌هه‌میشه دل گه‌ش به‌هه‌میشه به‌وره به‌هه‌میشه باهیوات هه‌بیت که‌خوای گه‌وره له‌گه‌له‌ته و یارمه‌تیت ده‌دات به‌فریات ده‌که‌ویت و پرزگارت ده‌کات له ته‌نگ و چه‌له‌مه به‌لام ده‌ست به‌هوکاریشه‌وه بگه‌ر ته‌قوای خوای گه‌وره بکه {وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ} [الطلاق: ٢-٣] هه‌ر تۆ ته‌قوای خوای گه‌وره بکه‌یت خوای گه‌وره

دەرچەيەكت بۆ دەكاتەوہ ئەگەر لەناو دوو بەردی كەپسیشدا گيرت خوارديت
ئیللا خوای گەورە بۆت لێك دەكاتەوہ دەرچەيەكت بۆ دەكات بەس تەقوای
خوای بکەو رولەخوابەو داوا لەخوای بکە، كەواتە تێگەيشتین یعقوب -ﷺ-
موصیبه تێکی گەورە تری بەسەرھات موصیبه تەكەي پیشوتری قورستر كرد
لەسەری، كۆرەكانی دوو گەشتیان كردبۆ مصر گەشتی یەكەم بەخۆشی ھاتنەوہ
ئەوہ تاسەرەپرای خواردنەكەي كەھینابویان چی پارەشیان دابو پێی ئەوہشیان بۆ
گەپێندرایەوہ دڵخۆشبون، بەلام گەشتی دووہم بەدڵ ناخۆشی گەپانەوہ ژيانیش
ئاوایە، بەلام با بزانی گەشتی سییەم بەچی دەگەپێنەوہ، كە ئیستا بەرەو مصر
دەپۆن بزانی بەچیەوہ دەگەپێنەوہ، یەكەم گەشت خۆشی بوو دووہم ناخۆشی
بوو سییەم دڵیان خۆشیە؛ چونكە ان مع العسر يسرا، دائما لە خۆشیدايت
وامەزانە خۆشی بۆ كەس تا سەرییت، ناخۆشیت بەسەریەت، بەلام كە ناخۆشیت
بەسەرھات دڵیابە خۆشی بەدواوہیە إن شاء الله، ئەوہش لە پەحم و فەضلی
خوایە دوو خۆشی ئنجا ناخۆشیەکیان لە نێواندايە نەك دوو ناخۆشی خۆشیەكی
لەنێواندايیت، كۆرەكانی دەنیریتەوہ بۆ ئەوہی لە یوسف بگەپێن كەسەیرە بەلای
كۆرەكانەوہ گەپان لە یوسف وە لە مصر بگەپێن بۆچی؟ بەس با بزانی
كە دەگەپێنەوہ ئەوئ وە لە یوسف دەگەپێن بزانی دیسان وەصیہ تی یعقوب چیەو
چۆن پۆن وە بە چ شیوازیك قسە بكەن لە گەل عەزیزی مصر.

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ
مُزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ۚ إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ

كۆرەكان بەقسەى باوكیان كرد و چى پارەىەك شتىكىان ھەبو لەگەڵ خۆیان ھەلىانگرت بۆ ئەوەى بگەڕىنەو ھە بۆ مصر ديسان بارىكى تر بەژمارەى كۆرەكانى لەخواردن بکرن بەلام ئامانجى گەورەى ئەمجارەيان گەرانە لە يوسف وەرژگارکردنى براکەىەتى.

{فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ} ئەوانىش كەوتنە پرى تاوھكو گەيشتنە مصر، لەمصر چونە لای يوسف جا كاتىك كە چونە ژورەو ھە بۆلای يوسف {قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ} وتیان ئەى كەسى بە دەسلالت و مەكانەت و عىزەت، ئەى ئەوكەسەى كەشتەكانى مصر لەبەر دەستى تۆيە {مَسْنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ} ئىمە حالى خۆمانت بۆ باس دەكەين، ئىمەش و كەسوكارىشمان واتە ھەموو عەشىرەتمان ھەموومان توشى ئەوپەرى برسىتى ھەژارى و نەدارى بوين و حالىمان زۆر خراپە {وَجِئْنَا بِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ} ھە ئەمجارە ھاتوین بۆلای تۆ بە بەھايەك ھاتوین كەزۆر كەم كەلكە ھىچ قىمەتتىكى واى نى، ئەصلەن بۆ فرى دان باشە ئەو ھى ئىمە ھىناومانە بۆتۆ تا گەنمى پى بکړين لەو ھى ئەوكات خۆ پارە نەبویت بۆنمونه كەلوپەلىكى تريان بردى بۆنمونه جلیان بردیت گەنمیان پى كړییت، والحاصل ئەوشتەى كەبردىان تا گەنمى پى بکړن ھىچى وانەبو كەم بوو ھە بەسود نەبوو ھىچ نى ئىمە خۆمان دانى پىادەننن بەلام سەرەپرای ئەو ھى داوامان لەتۆ ئەو ھى پیاوى گەورە {فَأَوْفٍ لَنَا الْكَيْلُ} بەتەواوى تۆ ھەكو جارەن بارەكەمان بۆ پربكەرەو ھە بەتەواوى بماننەرى، واتە ئەو ھى ئىمە ھىناومانە شایستەى ئەو ھى تۆ بەتەواوى حەقمان بەدەیتى كەمە ھىچ نى، بەلام پیمان وتى خۆمان و خیزانمان و كەسوكارمان توشى فەقىرى و نەدارى زۆر بوین بەتەواوى شەكەت بوین لەبەر ئەو ھە داوات لى ئەكەين تۆ بە یەكسانى لەگەلمان نەكەى ئەو ھى ئىمە ھىچ نى بەلام داوا لەتۆ دەكەين كە كامل بەتەواوى ديسان بارەكەمان پىدەى لەبەرەمبەر ئەوشتەى ئىمە ھىناومانە

{وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ۖ إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ} ﴿٨٨﴾ بەلام ئەوەی ئیمە داوات لێدەکەین صدقەیه خیرە ئەو چاکەیه مان لەگەڵ بکە ئەو ئیشەمان لەگەڵ بکە ئەمجارەشیان گەنممان بەدەرئ وەکو جارانی پیشو کە دەتدا پیمان، جارانی پیشو قیمەتی گەنمەکەمان پیشو ئەم سەفەرە پیمان نیە، ئەوان کۆرە پیغەمبەرن دەزانن کە عەزیزی مصر چاکەیان لەگەڵ بکات چاکەکە ی بەزایە ناچیت، بەلام نەیانوت ان الله یجزیک علی صدقتک دیقەت بدەنە ئەم دەستەواژە قورئانیە لە دیدی کۆرەکانی یعقوب

-عزیزی مصر که یوسفه که سیکی کافره له سهر دینی ئەوان نیە ئەوان نازانن ئەمە یوسفی برایانە وە پادشای مصر و ئەهلی مصر جاری ئەوان هەر و تصور دەکەن کافرن و دینیان کوفرە، ئیستا بۆ ئەوەی توشی درۆ نەبن وە توشی عەقیدەیه کی درۆش نەبن معاریضیان بە کارهینا معاریضیش واتە تۆ ئسلوویک لەقسە بە کار دەهینیت کەخۆت لە درۆ دەپاریزیت وەخۆشت پرزگار دەکەیت لە مەوقیفەکە و درۆش ناکەیت، وتیان دڵنیا بە کەخوای گەورە پاداشتی چاکەکاران دەداتە وە نەیانوت خوا پاداشتی تۆ ئەداتە وە چونکە لە بیروپرای ئەواندا عەزیزی مصر موسلمان نیە کەواتە چۆن خوای گەورە پاداشتی کافر دەداتە وە، ئەگەر وتبایان خوا پاداشتی تۆ ئەداتە وە ئەوان شتیکیان دەوت کە پیچەوانە ی عەقیدە ی خوایانە، لە عەقیدە ی موسلماندا بە بەلگە ی قورئان و سونەت کە سیکی موسلمان نەبێت بۆ قیامەت پاداشتی نیە لەلای خوا، بۆ دنیا خوای گەورە پاداشتی کافریش دەداتە وە لە شساعی دەکات مأل و سامانی پێدەدات زۆر پێداویستی بۆ ئاسان دەکات ئەوە بە شەکیەتی لە دنیا بەلام بۆ قیامەت هیچی نیە بۆیە بۆ ئەوەی هەم توشی خیلافی عەقیدەیی و درۆ نەبن معاریضیان بە کار هینا لێرە دیقەت بدەنە چەند شتیکی:

یه‌که‌م: {إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ} ئه‌وه هانمان ددها که ئیمه له چاکه‌کردن بین و خیر و صدقه بکه‌ین؛ چونکه با دَلْیا بین خوی گه‌وره پاداشتی چاکه‌کاران ده‌داته‌وه واته تو چاکه له‌گه‌ل خه‌لک بکه به‌ئومیدی ئه‌وه‌نا ئه‌وه‌سه‌ی چاکه‌ت له‌گه‌ل کردوه پاداشت بداته‌وه به‌لکو به‌ئومیدی ئه‌وه‌ی که خوی گه‌وره پاداشت بداته‌وه {إِنَّمَا نُنْطَعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا (۹)} [الإنسان: ۹] ئه‌مه‌ش اخلاصه‌ مروف چاکه‌یه‌کی کرد خالصا بو خوا بی‌کات داوی پاداشت و سوپاس و چاکه له‌به‌رامبه‌ره‌که‌ی نه‌کات؛ چونکه خوی گه‌وره پاداشت ده‌داته‌وه ئه‌ی چاکه‌کار که‌تو بو خوی بکه‌یت هه‌قت نه‌بیت، هه‌قی ئه‌وه‌ت نه‌بیت ئه‌که‌سه‌ی چاکه‌ت له‌گه‌ل کرد چاکه‌ی له‌گه‌ل نه‌کردو‌یته‌وه گو‌یی پیمه‌ده ئه‌صله‌ن بو ئه‌وه‌ش له‌گه‌لی مه‌که چاکه‌ت له‌گه‌ل بکاته‌وه، بو ئه‌وه‌ی بکه که خوا پاداشت بداته‌وه وه دَلْیا به‌جه‌زای وه‌رده‌گرت.

دووه‌م: دِیقه‌ت بدنه‌ ئه‌و زه‌لیلیه‌ی که‌توشی خاوه‌ن زه‌لله‌ دیت (الزلة توجب الذلة) به‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌توشی ئه‌و زه‌لله‌ و هه‌له‌ گه‌وره‌یه بون که‌به‌رامبه‌ر به‌یوسف کردیان ئیستا چۆن خوی گه‌وره زه‌لیلی کردون له‌به‌رده‌م یوسف، لئی ده‌پارینه‌وه‌و داوی لیده‌که‌ن تصدق علینا به‌شکو خیرمان پیکه‌یت و چاکه‌مان له‌گه‌ل بکه‌یت و یارمه‌تیمان به‌یت نازانن ئه‌وه ئه‌و که‌سه‌یه که ئه‌وان چ هه‌له‌یه‌کیان به‌رامبه‌ری کرد، که‌واته دَلْیا به‌که‌تو هه‌له‌ بکه‌یت و پینچه‌وانه‌ی شه‌ری خوا بکه‌یت عاقیبه‌ت و عقوبه‌که‌ی بریتیه له‌ زه‌لیلی، کاتیک که یوسف ئاوا براکانی بینی به‌و زه‌لیلی و موحتاجیه وه ئه‌و خه‌به‌ره‌ی که‌بیست لیان، ئیمه خۆمان منالمان و خیزانمان هه‌مومان نا‌ره‌حه‌تی‌ه‌کی زۆر گه‌وره توشمان هاتوه، ئی ئه‌هلی ئه‌وان ئه‌هلی یوسف‌یشن که ئه‌وه‌ی بیست بیتا‌قه‌ت بوو - ﷺ - له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو زو‌لمه‌ی که‌لیی

کرا خۆی بۆ نه‌گیرا هیچی تر قه‌زیه‌که به‌ شاراووه‌یی به‌یلاته‌وه‌ یه‌کسه‌ر خۆی
ئاشکراکرد.

{قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ} ﴿٨٩﴾

{قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ} ئیستا ده‌یه‌وێت چاکه‌یان له‌گه‌ڵ
بکات به‌لام دێت خۆی که‌شف ده‌کات ده‌لێت: ئایا زانیتان ئێوه‌ چیتان به‌رامبه‌ر
به‌یوسف و براکه‌ی کرد چاک ده‌زانن وانیه‌؟ شتیک نیه‌ شاراووه‌بێت لیتان له‌بیرتانه‌
چۆن له‌یه‌کتان کردن ئه‌و دووبرایه‌، له‌بیرتانه‌ چۆن هه‌ولێ کوشتنی یوسف‌تان دا،
ده‌زانن چۆن خستانه‌ ناو بیریکه‌وه‌، ده‌زانن چۆن فروشتان به‌نرخیکێ که‌م و بێ
نرخ کرا به‌کوێله‌ زانیتان وانیه‌! ئسته‌فهامه‌که‌ لێره‌ استفه‌مامی توبیخه‌ پرسیارێکی سه‌ر
زه‌نشکارانه‌یان لێ ده‌کات نه‌وه‌ک مه‌به‌ستی ئه‌وه‌بێت ئایا ده‌زانن؟

چونکه‌ ئه‌وان چاک ده‌زانن چییان کردووه‌ به‌ یوسف و به‌ براکه‌ی، زانیتان ئێوه‌
چیتان کرد به‌رامبه‌ر به‌یوسف له‌بیرتانه‌ له‌بیرتان نه‌چوه‌.

{إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ} ﴿٨٩﴾ کاتیک که‌ئێوه‌ جاهیل و نه‌فام بوون نه‌تان ده‌زانی

عاقیبه‌تی ئه‌و کاره‌ چه‌په‌له‌تان چیه‌؟

نه‌تان ده‌زانی پاشه‌پۆژی ئه‌وزولمه‌ی که‌کردتان له‌یوسف و براکه‌ی نه‌تان

ده‌زانی چیه‌؟

بۆیه‌ هه‌میشه‌ ئه‌وه‌ی که‌ سه‌رییچی فه‌رمانی خوا بکات و له‌فه‌رمانی خوا
لابدات ئه‌وه‌ جاهیله‌ هه‌رچه‌نده‌ عیلمی‌شی هه‌بێت، له‌و مه‌سه‌له‌یه‌ جاهله‌ که‌ زاله‌
به‌سه‌ریدا؛ چونکه‌ جه‌ل ئه‌وه‌یه‌ تۆ عاقیبه‌تی شته‌کان نه‌زانیت، جه‌هل و نه‌فامی
ئه‌وه‌یه‌ تۆ پاشه‌پۆژی ئیشه‌که‌ت نه‌زانیت ئه‌وه‌یه‌ که‌تۆ بیر له‌وه‌ نه‌که‌یته‌وه‌ که‌تاوانت
کرد عاقیبه‌تی تاوانه‌که‌ت چیه‌ ئه‌وه‌ جه‌ل ه‌ ئه‌وه‌ نه‌فامیه‌، بۆیه‌ مرو‌ف که‌ عیلمی
نه‌بی و تاوان بکات هه‌ر جاهیله‌و که‌عیلمی‌شی هه‌بی و تاوان بکات هه‌ر جاهیله‌

لەو مەسەلەیدەدا جاھیلی تۆ، جاھیل نیت بەوہی کہ ئەو شتە حەرەمە بەلام جاھیلی بەعاقیبەتی ئەو ئیشە کہ عقوبەتەکی چەند تال دەبێت کہ لەلایەن خواوە توشت دەبێت، ئیوە نەفام بون نەتانزانێ ئیوە ھەولێ کوشتنی کێ دەدەن، نەتانزانێ من کیم بێ پرێزی و بێ ئەدەبیتان بەرامبەر بەکێ کرد!

دەزان چەند نەفام بوون ئیوە، وەک ئەوہ وابو دەتانویست شەر لەگەڵ قەدەری خوا بکەن، کہ خوای گەورە بیەویت کہ سێک بەرز بکاتەوہ ئیوە دەتوانن لەناوی بەرن؟ ئیوە دەتوانن بیکوژن؟ ئیوە دەتوانن لەبیریکدا بیخنکین؟

جاھیل بون بەراستی؛ چونکہ ئەو کەسەی کہ خوای گەورە بیەوی بەرزێ بکاتەوہ ھەموو دنیا بیەویت ناتوانیت دایبەزینیت ئەوہش کہ خوا دایبەزینیت گەر ھەموو دنیا بیەویت بەرزێ بکاتەوہ ناتوانیت، بۆیە پێچەوانەبوئەوہی قەدەری خوا زۆر ترسناکە، بۆیە ھەسودی بردن بەرامبەر بەنیعمەتەکانی خوا زۆر نەفامیتی و جاھیلیتییە، کہ سێک کہ خوا نیعمەتیکێ پێ بەخشیوہ ھەر نیعمەتیک بیت تۆ ھەسودی پێبەریت ئەوہ تۆ رازی نیت بەقەدەری خوا ئیستا تۆ شەر لەگەڵ قەدەری خوا دەکەیت ئیستا دەتەوی ئەو کەسەی خوا ئەو نیعمەتە پێ بەخشیوہ خوا لێی سەنیتەوہ تۆ ئەتەوی لێی سەنیتەوہ ناتوانیت، ئەوہی کردتان بەرامبەر بەیوسف یوسفی بەرزکردەوہ یوسفی دانەبەزاند بەلام ئیوە پێی دابەزین مەرۆف ئەگەر پال بەشتیکێ سوکەوہ بنیت بۆ نمونە سەیارەکی بچوکی سوک نەک شۆفلێک پالی پێوە بنیت کہ بەھیزو بەتوانابیت تۆ لەشوینی خۆت وەستاویت و سەیارەکە دەروا تۆ بەھیزتریت ئەوہ پال پێوہنا، بەلام ئەگەر شتیکی بەقوہت بەرامبەر بەتۆ بیت و تۆ بتەوی پال بەوہوہ بنیت ئەوہ تۆ بەرەو دواوہ دەچیت و پال ئەنریت، شەر کردن لەگەڵ خوا اللہ المثل الأعلى ئاواہ تۆ وابزانیت قەدەری خوا بەلاوہ دەنیت ناخۆت بەرەو دواوہ دەچیتەوہ ئەو بەرەو سەرەوہ دەروا و تۆش

بەرەو نزمی دئییت ئەوەی کردتان بەرامبەر بەیوسف سەیری عاقیبەتەکە ی کەن
ئێستا یوسف لەکووییەو ئێوەش لەکوین هاتون دەپارێنەو.

قَالُوا إِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ ۖ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي ۖ قَدْ مَنَّ اللَّهُ
عَلَيْنَا ۚ إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾

{قَالُوا إِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ} سێ تاکیدیان بەکارهێنا واتە بەدُنیاپیەو ئەو ئەو تو
یوسفی جا ئایا پرساریان کرد یا ئایا دُنیا، هەردوکی وەرە کاتیک کە دەبینن ئەو
یەکسەر پرساری یوسف دەکات و ئەو تەصەروفاتە ی قەدیمیان یەتەو یادو چۆن
مامەلەیان لەگەڵ دەکات و وتیان بەدُنیاپیەو ئەو تو یوسفیت.

{قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي} وتی بەلێ من یوسفم ئەو یوسفم کە لەبیرتانە
چیتان پێی کردم ئەوم، سبحان الله بیهێنە پیش چاوی خۆت ئەو مەوقیفە ئەبیت
چۆن بوبیت ئێستا دیتەو خەیاڵی ئەو کورانه، ئەو یوسفی کە بەهەمویان لیان
دەدا وەکو باسما کرد لەدەرسەکانی سەرەتا هەر ئەو نە ی خۆش بوو کە
لەباوکیان دابری دواپی ئەو تیی هەلەدا ئەچو بۆلای براهەکی تری ئەو بیپاریزی
ئەویش تیی هەلەدا بۆلای براهەکی تر پای دەکرد، ئەو مەشەدە دیتەو پیش
چاویان ئەوەی ئەوکاتە یوسف بوو ئەوەی ئێستاش یوسف، وتی دُنیا بن من
یوسفم ئەوەش براهچو کەمە، زۆر غافلین لەخوای پەرەردگار زۆر غافلین
لەقەدەری خوا ئیمە خوای گەورە لیما بوری و خوا پەرحممان پێ بکات.

{قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا} دەفەرمویت خوای گەورە منەتی بەسەر ئیمە دارشت چاکە ی
لەگەڵ ئیمە یا کرد واتە لەگەڵ خۆی و براهەکی.

چونکە {إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ} ﴿٩٠﴾ بەراستی
هەرکە سێک تەقوای خوای گەورە ی هەبیت وە صەبریش بگریت ئەو کەلی

ھەموو خەیریکە تەقوای خوا لەگەڵ صەبر یوسف -ﷺ- ئەو دوو صیفەتە ی تیا دا بوو لە قیممەدا تەقوا بە خۆ پارێزی لە ھەموو حەرام کراوەکان و بە ئەنجامدانی ھەموو واجب کراوەکان، وە ئەو صەبرە ی یوسف ھەببوو وێنە ی نەبوو، صەبری اضطرابی ناچار ی یوسف -ﷺ- خستیانە ناو بیریکەو ھە صەبری گرت چاری نەبوو، فرۆشتیان و کردیان بە کۆیلە صەبری گرت و ھیچی نەوت، خرایە سجنەو ھە دیسان صەبری گرت ئەمە صەبری ناچار ی، صەبری ئیختیاری ئەو صەبرە ی یوسف گرتی لە سەر شەھو ھەوت بەرامبەر بە خەزانی عەزیزی مصر صەبری کی مەزن و گەورە بوو گەنجیک غەریب بیت کە سوکارت کەسی لێ نیە وە ھیچ کەسی لە خەلکی مصر تۆ ناسیت، وە کۆیلەش بوو ئەو ھە کە لە سەر ئازادیت حساب دەکریت لە سەر کۆیلە یە ک حساب ناکریت، وە لە مالی دەسەلاتداری مصر وە ئافرەتە خۆی داوات لێ بکات واش یوسف صەبری گرت لە سەر شەھو ھەوتی، وە ھەروەھا صەبر گرتن لە لایەن یوسف ھەو ھە لە سەر ئەزیەت و ئەشکەنجەدانی براکانی ئەو ھەموو شتەکان بەرامبەر ی کرد بزانی یوسف چۆن مامەلەیان لە گەڵ دەکات.

{إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ} ﴿٩٠﴾ ئەو بە دڵنیایی ھە خۆی گەورە ئەجرو پاداشتی چاکەکاران بەزایە نادات واتە ئەو ھە لە سەر ئیمە یە صەبر و تەقوایە ئەمما پاداشت لە سەر خۆی گەورە یە لەو ھەدا بۆمان دەردە کە ویت چ کە سیک چاکەکارە ئەو کە سە یە کە صەبر و تەقوای ھەبیت خۆی گەورە پاداشتی دەداتەو، پاداشتی صەبرە کە ی و تەقوای بەزایە ناچیت ئەو ھەتا یوسف صەبرە کە ی بەزایە نەچوو صەبری گرت و تەقوای ھەبوو سەیری ئەجرو پاداشتی یوسف بکە ی ھەو -ﷺ-.

قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ آثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ﴿٩١﴾

که یوسف خوی که شف کرد وه براكانی چیان وت؟

{قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ آثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا} وتیان: تالله بالله والله ثم سی حرفه

(و، ب، ت) حروفی قسمن واته سویند به خوا خوای پهروهردگار توی هه لبارد به سهر ئیمه دا، تفضیلی تویدا به سهر ئیمه دا، ئه مه لیره ئه وه مان بۆ دهرده که ویت که ئه وان پیغه مبه نه بون بویه ئه وه له ی که هه یه که وانیش پیغه مبه نه بون ئه وه وانیه؛ چونکه ئه وان ده بینن ئیستا یوسف عه زیزی مصره یان وه زیریکی گه وره مصره، ئه وه مه رته به ی وه زیر ناگاته مه رته به ی پیغه مبه نه یانه وت خوای گه وره توی به سهر ئیمه دا هه لبارد هه رچی بیت ناگاته پله ی پیغه مبه نه بویه ئه مه به لگه یه له سهر ئه وه ی که پیغه مبه نه بون ئه وان، وتیان سویند به خوا خوای گه وره توی به سهر ئیمه دا هه لبارد وه ئیمه به راستی له که سانی هه له کار بوین و به هه له دا چوین، سه یری ئه م دوو پرسته یه بکه ن ئیمه هه له کار بوین ده مانویست خوای گه وره تفضیلی تۆ به سهر ئیمه دا نه دات، خوای گه وره تۆ به سهر ئیمه دا به رز نه کاته وه، ئه وه ی ئیمه لی ده ترساین ئه وه بوو تۆلای باوکمان خوشه ویستر بوی له ئیمه ئه وه مان پیناخوش بوو که تفضیلی تۆ بدری به سهر ئیمه، پریزی تۆ بخریته سه روی ئیمه پیمان ناخوشبوو که چی خوای گه وره خوی توی به سهر ئیمه دا به رز کرده وه و تفضیلی توی دا به سهر ئیمه دا که وات هئیمه هه له بوین، بویه باهیچمان ئه م هه له یه دوو باره نه که یه وه که سیک که خوای گه وره بیه ویت تفضیلی بدات به سهر من و تۆو زیدو عمر نه چیت هه له بکه یت و له هه ولی ئه وه دابیت هاوکیشه که پیچه وانه بکه یته وه، به تۆ پیچه وانه نابیتته وه، وه ئه و صیفه تانه ش که له یوسفدا هه بوو

شایستهی ئهوهبو کهخوای گهوره ئهوه فضل و منهتهی بهسهردا برپژیت ئاخه لهماندا نهبوو (تهقوا، صبر، عیلم، حیلم) لهسهرخوایی نهرم و نیانی ئارامگری لهخوا ترسی زانست ئی ئهوه صیفهتانه کهم نین که لهیوسفدايه - ﷺ - کهواته ئهوه مهعدهنی یوسفه، یوسف ئهوهکهسهیه ئیستا تو شهر لهگهڵ چی دهکهیت و محاو لهی چی دهکهیت! بهغش و بهتهزویر ناکریت لهدونیا دا زور کهس مثلاً له قوتابخانه دهرهجهیهکی بهرزی نیه دهبینیت هاوړیکه یی کهم دهبیت تهزویریکي بو دهکهن بهسهر ئهودا سهری دهخن ئی ئهوهئیشه تاسهر ناروات ئهوهی که خاوهنی صیفاتی بهرزو جوانیت ئیلا خوای گهوره بهرزی دهکاتهوه ئهگەر ههموو خه لکیش لی کویتتهوه بو ئهوهی نزمی بکاتهوه نزم نابیتتهوه {وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ} ﴿٩١﴾ دهکهوت قهضیه که ئیرادهی رب العالمینه ویستی خوايه دهبیت یوسف بهرز بیت ریزی یوسف لهسهر و ریزی ئهوانه، دانیان نا به ههلهی خوین و تاوانی خوین، ئیستا داوای لیبوردن دهکهن، دان به ههله که یاندا دهئین ئهوه مهه و قیفی ئهوان ئهوه مه و قیفی یوسف له بهرامبه ر دانانی ئهوان بهرامبه ر به ههله که یان، دانان به ههله دا صیفه تیکی بهرزه بویه (العبرة في حال العبد بكمال النهايات لا بنقص البدايات) په ند بو حالی مروث به که موکوپیه کانی سهرتای نیه فلانه کهس جارن کافر بوو ئی ئه مړو موسلمانیکي زور باشه، ئی ئیستا حساب ه ئهوه که سه ئه وهیه که تو ئیستا ده بینیت نابی تو بلایی ئهوه سالی له سالان کافر بوو، ئی صه حابه پیشت کافر بوون و موشریک بون دواتر موسلمان بون بون بهو پیاوانه ی که تاقیامهت ده لیین رضي الله عنهم بویه په ند و عیبهت به کوتاییه ئیستا کوپه کان ته و به یان کرد په شیمان بونه وه، مادام په شیمان بونه وه ههله کارو سته مکارو حاسد که دانی نا به ههله کهیدا و په شیمان بووه بویه مه و قیفی سته ملیکراو پیوسته مه و قیفیکي لیبورده یی بیت وه کو ئیستا له یوسفدا ده بینین

-ﷺ- وتی:

قَالَ لَا تَحْزَنْ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ ۖ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ ۖ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

﴿٩٢﴾

{قَالَ لَا تَحْزَنْ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ} وتی: ئەمڕۆ هیچ گەلەییەکتان لەسەر نیه تەواو مادام دانتان بەهەڵە تاندانا نەگەلەیتان لێ دەکەم و نەلەومەتان دەکەم نەپەرخنەتان لێ دەگرم کۆتایی هات تەواو، سبحان الله لەم ئێمانە بەرزە لەم صیفە تە جوانی لیبوردەییە چی نەما بەرامبەری نەکەن چل چلوپینج پەنجە سأل هەندێ لە موفەسیرینی سەلەف دەلێن هەشتا سالی خایاند چونکە ئەوان تەمەنیان لەئێمە درێژ تر بوو ئە ئی سبحان الله کە هەشتا سأل کە سێک لەبەر براکانی لەنارەحەتیدا بویت باوکی و براکانی تری خێزانە کە ئیستاش مەوقیفی چیه، دە ئیستا هیچ گەلەیتان لەسەر نیه و سەرزنشتیشتان ناکەم و وە پەرخنەشتان لێ ناگرم، سبحان الله ئەمە بەکێ دەکریت ئەمڕۆ کەسی واهەیه داوای لیبوردنی لێ دەکەیت وەک ئەو وایە لەگەڵ بەردێک قسە بکەیت هیچ سودی نیه.

{يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ} ﴿٩٢﴾ ئیستا یوسف بەو نەوێستا کە لەهەقی خۆی خوشبوو، ئیستا داوا لەخوای گەورە دەکات کە لیان خوشبیت دەلێت خوای گەورە لیان خوشبیت و بتانبوریت سبحان الله ئەو لەهەقی خۆی خوشبوو و داوا دەکات خوای گەورەش لەهەقی خۆی ببوریت؛ چونکە خوای گەورە دیفاع دەکات لەعەبدی خۆی لەخۆشەویستی خۆی کە یوسف بەلام یوسف لەخوای گەورەش دەپارێتەو کە خوا لیان ببوریت و سزایان نەدا لەسەر ئەو زوڵم و ستم و حسادەتە کە بویان باشە بە بەلگە کە چی ئەو دوعایە دەکات؟ یوسف چ بەلگە کە پێیە کە خوا لیان ببوریت؟

{وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ} ﴿٩٢﴾ بۆیە دەلّیت خوا لیتان ببوریت؛ چونکه خوا لەهەموو بەرەحمیک بەرەحمترە ئیستا یوسف برایەکه چەند بەرەحمە لەگەڵ براکانی لێیان بورا ئی خۆ خوا ی گەورە لەیوسف بەرەحمترە دە ی خوا ی گەورەش لێیان دەبوریت لەهەموو یەکیک خوا ی گەورە بەرەحمو بەبەزەبیتەر، ئەمە مەوقیفی یوسف بوە -ﷺ- بەرامبەر بە براکانی کاتیک کەخۆی لی کەشف کردن وە عەفوشی کردن و دوو عاشی بۆ کردن خوا ی گەورە لێیان ببوریت و عەفو یان بکات.

اذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَالْقُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾

جا کە براکانی یوسف حاڵی باوکیان بۆ یوسف باسکرد کەچۆن پەڕێشانە بۆ یوسف چۆن هەردووچاوەکانی لەدەست داووە لەبەر زۆر گریان بۆ یوسف بۆیە یوسف فەرمووی {اذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَالْقُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا} ئە ی براکانم بەپەلە پرۆن کراسەکە ی بەرم ببەن بۆ باوکم و بەسەر دەمو چاوی باوکم دا بدەن ئەو بە باوکم چاک دەبێتەو بەدوچاوی ساغەووە یەت بۆلام إن شاء الله وە {وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ} ﴿٩٣﴾ هەموو خێزان و عائیلهشتان بەهەموتان وەرنەووە بۆلام واز لە ئەو شوینە ی خۆتان بینن بگوازنەووە بۆلای من وەرن، قەمیسەکە ی یوسف ئەو کراسە ی کە یوسف لەبەری بوو لەسەرەتادا دراندیان و خویناویان کرد بەخوینتیکی درۆ گواپە گورک خواردووەتی بەلام درای کراسی یوسف شوینی خواردنی گورگ نەبوو واتە چۆن کەسیک بۆخۆی تۆزیک لەکراسیک لە قوماشیک بدرێت ئەووە جیاوازی لەشوینی کون کون بونی کراسیک بەهۆی قەپ لێگرتنی گورگەووە.

جاری یەكەم: بەخوینتیکی درۆیینەوہ باسی قەمییسی یوسف کرا.

جاری دووہم: کاتیك کە یوسف لە دەستی خیزانی عەزیزی مصر ڕایکرد لەدواوہ کراسەکە ی ڕاکیشاو دراندی وە ئەو کراسە بو بەبەلگە لەسەر ڕاستیتی یوسف چونکە لەدواوہ درابوو نەک لە پێشەوہ کەواتە لەدواوہ ژنە ڕایکیشاوہ نەک یوسف هجوم بکات و پەلاماری ژنەکە بدات لەجاری دووہم بو بەنیشانە ی ڕاستیتی یوسف، وە لەجاری یەكەمیش بو بەنیشانە ی درۆکردنی براکانی.

لەجاری سییەمیش: دەبیتە ھۆکاری شیفای چاوی باوکی سبحان اللہ بەلام گرنگە لیرە ئاگامان لەوہ بیت کە ھەموو شتیک وەکو خۆی لێی حالی بین شتەکان لەشوینی خۆی دابنێن ھەر شتیک کە لە شوینی خۆی داتنەنا وە وەکو خۆی لێی حالی نەبوی کارەسات دروست دەبیت، سەیارە پێویستی بەپروینیش ھەبەو پێویستی بەبەزینیش ھەبەو پێویستی بەئاویش ھەبە ھەرسێکی گرنگە بو سيارە بەلام ھەر یەكەیان پێویستە لەشوینی خۆی بکەن، ئیستا تۆ بلی پرون پێویست نە بو سەیارە! دەلێن بەلێ پێویستە بەلام بیت پرون لەشوینی بەزین بکەیت نابیت و بەزین لەشوینی پرون بکەیت نابیت کەپرون خۆی لەخویدا گرنگە بەس ھی ئەو جێیە نە، بەزین بو جێی خۆیەتی و بو جێی پرون نابیت بۆیە لەم مەسەلە یە با بەھەلە لێی حالی نەبین کەسانیک ھەن کە کەسانیک خورافی ونەفام و بی ئاگا لە عەقیدەو بیرو باوەری توحید ئەم ئایەتەو ئەمثالی ئەوہ لە حدیثدا ھاتبی دەیکەنە بەلگەو بیانو بەدەستی خۆیانەوہ بو ئەوہی کە شیفای لەخویدا ھەبە لە بەردا ھەبە لە پەرۆیەکدا ھەبە لە دارێکدا ھەبە لەنالی گویدرێژیکدا ھەبە کاکە ئەمانە ھەمو ی ھۆکاری شیفایە دەچی ھەنێ خۆلی سەر قەبری مردو یەك دەھینیت بە ئیزنی خوا ئا بەمە چاک دەبیتەوہ!!! یان پارچە پەرۆیەك لەسەر مەرقەدیک پەرۆی پێو ھەلواسراوہ پارچە یەکی دەھینیتەوہ ئەم

پارچه پهړویه شیفایه! ئهوه موفه رکه واته متبرک به یه، به لگه شیان ئهوه یه ئه لاین
 ئهوه نیه قه میصه که ی یوسف بو به هوکاری شیفای چاوه کانی یعقوب که هه ردوو
 چاوه کویره که ی چاک ده بیته وه به هوئی ئهوه وه، ده لاین جیاوازی له نیوان ئهوه دوو
 شته وه که ئهوه وایه به نزن بکه یته شوینی پړون و پړنیش بکه یته شوینی به نزن،
 به نزن چاکه به لام بو هه موو شتیک به کارنایه ت ده بیت وه کو خوی و له شوینی
 خوی به کاری بهینیت، یوسف پیغه مبهری خوايه - ﷺ - ئهوه ی که کردی
 له خویره وه نایکات به فهرمانی خوا ده یکات ئهوه باوکی یوسف که یعقوبه
 له خه فته تی دوری یوسف و به په رووشی بو یوسف چاوی له ده ست دا ئیستا
 کراسی یوسف بگاته وه باوکی و به سهر ده موچاویدا بدری واته دلنایی ته واوی
 بو په یدا بیت که ئه مه کراسی یوسفه و یوسف ماوه ده گه ریته وه لام واته ئهوه
 هوکاره ی که چاوی پی کویر بوو عه کسه که یه تی که چاوی پی چاک ده بیته وه
 به ئی زنی خوا، زور جار که سییک له خه فته تی شتیک که خه به ریکی ناخوش
 ده بیستیت یه کسه نه خوش ده که ویت ئه مه واقعه والله خه فته تی وانا خوش هه یه
 یه کسه ده تخاته جیگاوه ته واو ئه ژنوت ده شکینیت ده ی که ئیستا عه کسی ئهوه
 خه به رت بو بیت الحمد لله ئیستا کوره که ی تو نه مردوو ئهوه حادیسه یه ی
 که پرویداو ئهوه خه به ره ی بویان هینای وانیه کوره که ت سه لامه ته وه له گه ل که سیکی
 تردایه الحمد لله ئه ویش له خه سته خانه یه له گه لیدایه یه کسه چاک ده بیته وه
 راست ده بیته وه ئای الحمد لله، واته ئهوه خه به ره ناخوشه ی که مروف په ک ده خات
 عه کسه خوشه که ی مروف راست ده کاته وه به ئی زنی خوا، ئیستا ئهوه ی که چاوی
 یعقوبی کویر کرد خه فته تی دوری کوره که یه تی یوسف ه ئیستا نیشانه ی مانى
 کوره که ی که یوسفه بریتیه له قه میصه که ی بوی بیننه وه به سهر ده موچاوی دا
 بدن له خوشیا خوی گه وره ده یکاته شیفای بوی و چاوی چاک ده بیته وه هه ووه کو

چۆن پەرۋەردگار بە ھەندىك ھۆكاری ھەست پىكرای حسی شىفای نەخۆش دەدات ھەندى ھۆكاری معنوی ھەيە خۆی گەورە شىفای پىدەدات، بەلام چۆن بۆمان نىە بلىن ئەمە سببىكى حسی ھەست پىكرای بۆشت نىە بلى ئەمە سببىكى معنویە بۆ شىفا، كەتۆ نەخۆش كەوتى ۋەك اسبابى مادی و حسی دەچىتە لای دكتور سەرت بىشیت دەلى ئەو ە عىلاجە سكت بىشیت دەلى ئەمە دەرمانەكەيەتى.... ەتد ئايا تۆ لەخۆتەو ە دەچىت دەرمانىك بخۆیت؟ نانائىت، ئەمە اسبابى حسی ھەست پىكرای تاقىكرای ە ە لەلايەنى پزىشكى ە سەلمىنرا ە ئەم عىلاجە بۆ ئەو ە بەكاردىت بەكارىدەيىن تەواو، ئەى اسبابى معنوی شتىك كە بەلگەى لەسەر نەيىت ئەمە بەلگەى پزىشكى ئەمەشيان بەلگەى شەرى لەسەر نەيىت دروست نىە، ئايا ەاتو ە بۆ ەيچ نەخۆشەكى تر كراس يان شەروال يان مېزەر ە جامانە يان ئەو جۆرە شتانە دەى فلانە كەس ئەو شتانە لەخۆت بئالینە ئەو ە شىفای نەخۆشە! لەشەرەدانە ەاتو ە بۆيە ئەمە شتىكە تايەتە بەيوسف و يعقوب عليهم الصلاة والسلام بۆت نىە تۆ لەخۆتەو ە بىت بچىتە لای دەجالىك من نەخۆشەم دەى بلىت دەستت بكەرەو ە تۆپەلى بەلغەم بكاتە دەستتەو ە لەخۆتى ەلسو ئەمە شىفایە خەمت نەيىت!! شىفای چىە ئەم پيسە كەى شىفایە، يان نەفامىكى جاهیلى تر مېز بكات و بلىت خەلكىنە ئەو ە شىفایە مېزى مروّف كەى شىفایە!

پىغەمبەرى خوا - ﷺ - بەتەنىشت دوو قەبردا پۆششت فەرمووى ئەم دوو قەبرە موسلمانن ئىستا ەزاب دەدرىن؛ چونكە يەككىيان خۆى بەپاك رانەدەگرت لەمىز، كەمىزى دەكرد خۆى پاك نەدەكردەو ە يان گوئى بە پزىشكەكان نەدەدا كەبەرى دەكەوت ئىستا ەذاب دەدرىت، ئى تۆ تۆزىك مىزت بەركەوئىت خۆت بەپاك رانەگريت شايستەى ەذابىت چجای مېزى مروّف بخۆیتەو ە بلى شىفایە

ئەى ئەمەت لەكوئ هینا؟ لە چ دەلیلیكى قورئان و حدیث هینا، بۆیه با لەخۆمانهوه نهیهین ئەو شتانه لەخەلک بکهین بهشیفا، کلینکس بخۆ ئەوه شیفايه! بهچی شیفايه! به چ بهلگهيه ک هينات؟ ئیمه دهلین دوولایه نمان ههیه، لایه نیکى مادی محسوس دهی زانستی پزشکی بیسه لمینیت که ئەمه سودی ههیه، لایه نیکى تر که محسوس نیه معنویه ئەوه دهییت شەرع بیسه لمینیت و بهلگه ی شەرعى له سه ریئت قورئان و حدیث که بلیت ئەوه شیفايه، ئیستا ئاوی زمزم شیفايه حدیثی له سه ره، ههنگوین شیفايه، رهشکه شیفايه، زهیتى زهیتون ئەمانه هه موی هوکاری شیفا؛ چونکه بهلگه ی له سه ره، که له شاخ به هه مان شیوه کل بۆ چاو پیویست بکات به لی واته چاو روناک ده کاته وه و به هیزی ده کات ئەوانه هه موی بهلگه ی له سه ره ئەمما تو شتییک بهلگه ی له سه ر نه بیئت له خۆته وه بیی له خه لکی بکه ی به شیفا ئەمه دروست نیه له عه قیده ی موسلماندا شتی خورافی و بی بهلگه وه رناگیریت، ئیستا خوای پهروهردگار وای کرد که کراسی یوسف بیته هوکاری شیفا چاوه کانی باوکی وه هه موشتان وه رن بۆلای من ئەو شوینه ی خۆتان که له شامن جیی بیلن وه رن به ره و مصر واته شوینی شارستانیته و حضارته به لام شوینی یعقوب و کوره کانی - ﷺ - به داوته و ده شته کی و لادی بوو هه میشه زیان له ناو شاردایسراحه ترو خوشتره وه ک له لادییه ک جا زۆربه ی لادی بۆنمونه له سه رده می ئیمه دا له وه یه کاره بای نه بیئت ئاوی به پیی پیویست نه بیئت خزمه تگوزاری نه بیئت، خه سخانه ی لی نه بیئت، مزگه وت و ماموستای ئایینی به پیی پیویست لی نه بیئت که خه لک فیری دین بکات والحاصل زیانی شارو لادی فره قی هه یه بۆیه داوا ده کات هه ر هه مویان بگوازنه وه به ره و شاربین به ره و ولاتیکی پیشکه وتوی شارستانی بین که مصره که رزق و رۆزیه کی زۆری لیه.

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ ۚ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ

﴿٩٤﴾

{وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ} له کاتیک که قافلە که تەواو ئیستا یوسفی برای خویان ناسیه وه وه سولحیانکرد له گه لی و گهردنی ئازادکردنو عه فوی کردن ئیستا کراسی یوسفیان پییه و قافلە که له شار جیا بۆوه واتە له ناوشار هاته دهر وه مصری جیهیشت به ره و شام بگه ریته وه له ویوه واتە له مصر هر هر له شار دهر چون {قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ} باوکیان له شام وتی به وانە ی خیزان و ئەوانە ی که له لای ماونه تەوه من بۆنی یوسف ده کهم، به ته ئکیده وه بویه ش ته ئکیدی کرد زور به دلناییه وه؛ چونکه ئەم هه والە ئینکاری لی ده کریت بویه ش کاتیک هه والیک ئینکاری لیکرا پتووستی به دلناییه بویه وتی ئە ی خه لکینه من به دلناییه وه بۆنی یوسف ده کهم، خو ئە و کاته ته له فۆن نه بوو په خشی فضائی نه بو فیسبوک نه بوو ئیستا خه به ریک لیره دایینیت له امریکا ده یینن ئیستا ئە و خه به رو باسه نه گه یشتو ته وه یعقوب، به س قافلە که به کراسه که ی یوسفه وه که وتنه ری و شاریان به جیهیشت و به ریکه وتنه وه به ره و شام باوکیان وتی من به دلناییه وه بۆنی یوسف ده کهم.

{لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ} ﴿٩٤﴾ به لام ئە گهر به بیعه قل و عه قل خله فاوو نه فامم تینه گهن؛ چونکه یه کسه ر ده لین باوکمان به سالآچوووه عه قلی له ده ست داوه خله فاوه، خله فاو له خریب هوه هاتوه واتە وای لیها توه مروّف که زور به سالدا چوو هیزو توانای نه ما چۆن له لاشه لاواز ده بیت له هه ست و بیرو هوشیشت چاوت زه عیف ده بیت بیستنت زه عیف ده بیت عه قل و بیرکردنه وه ت زه عیف ده بیت، وتی ئە گهر پیم نه لین عه قلی له ده ست داوه و خریب بووه به سالدا چوه و

تېكىچۈە باوكمان ئەوۈە مەن راستىيەك ھەيە پىتتان دەلئىم مەن بۆنى يۈسەف دەكەم و دەگاتە لای مەن ئى طبعائەوان جۈابەكەيان حازرە.

قَالُوا تَاللّٰهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾

{قَالُوا تَاللّٰهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ} ﴿٩٥﴾ وتیان سویند بەخوا ئەى باوکە تۆ ھەر لەسەر ھەلەكەى رابردوت بەردەوامى كەبەردەوام باسى يۈسەف دەكەيت كەبەردەوام دەلئى يۈسەف دەگەرپىتەوۈە خۋاى گەورە يۈسەفم بۆ دەگەرپىتەوۈە جارئىكى تر بەيۈسەف شاد دەبينەوۈە ئەم قەوانە كۆنەى كەبەردەوام لئى دەدەيتەوۈە تۆباسى چى دەكەى ئەى باوكە بۆنى يۈسەفى چى {تَاللّٰهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ} ﴿٩٥﴾ ضلال ليرەدا بەماناى خطأ ديت واتە تۆ بەھەلەدا چويت باوكە ھەروەكو چۆن لەكۆندا بەھەلەدا چويت تا ئەمروش لەسەر ئەو ھەلە كۆنە ماويت و دەستت لى ھەلنەگرتوۈە بى ئوميد نەبويت وازت نەھينا لە يۈسەف باسى چى دەكەيت ئەى باوكە وەك بلىى سەرزەنشتىكى جوانيان كەركە عەيىبە ئەم قسانە ھەر قابىلى وتن نىبە باكەس گوئى لئى نەبىت لەسەر ئەم قسانەى كە ئەيكەيت، بەلام ئەو بۆنى يۈسەفى كەرد ئەو راست دەكات، ليرە ئەوۈەمان بۆ دەردەكەويت ئى باشە شام و مصر زۆر لئىك دورن ئەوۈەتا كورەكان قافلە دەكەن و دینەوۈە باشە بۆ ئەو ھەموو سالانە دەيان سال رۆيشت خەبەرئىكى يۈسەف بەباوكى نەگەيشت وە خەبەرئىكى باوكى يۈسەف بە يۈسەف نەگەيشت بەلام ئىستا بەس قافلەكە لەمصر دەرباز بوو مصرى جيھيشت يەكسەر ھەر بۆنەكەى بۆى ھات؟

دەلئىن ئەوۈە ھىكمەتى خۋايە كەشتىك نەيەوئى بىي ئەگەر جيرانىشت بىت نايزانيت پىت ناگات لەتەنىشتىشت بىت ئەگەر خۋاى گەورە نەيەوئى بگات بەتۆ ئەوۈە واللە پىت ناگات بەلام كەشتىكيش ويستى خۋاى لەسەر بىت دوريش بىت

خوای نزیکی دەگاتەوێه کەواتە ویستی خوای نزیکی دور دەخاتەوێه و دوریش نزیکی دەخاتەوێه بۆیه مەرۆف هەمیشە پشت بەخوای بێستێ و داوای لادانی ناخۆشی لەخوای بکات و داوای هینانی خۆشی لەخوای بکات هەمووی بەدەست خۆیەتی، وێه وێه شەمان بۆ دەردەکەوێت لەکاتی میحنە و نەرەحەتیدا هەمووشتێکی ئاسانیش قورسە سبحان الله، بەلام لەکاتی خۆشی و فەراخی و ئیسراحتدا شتە قورسەکانیش ئاسان دەبن إن شاء الله ئی باشە نێوانی ئێه و دوو ولاتە زۆر لێکی دورنەبو، ئاسان بوو خەبەر بە یعقوب بگات کاکە ئێه کۆرەکەت و لەمصرە و بزانه ئێه گەشتوێه بێچی ئێه خەبەرە ئاسانە قورس بوو پێی نەگەشت؛ چونکە لەمیحنەدا بوو خۆی گەرە ویستی لەتاقیکردەوێه و بێت جاری بۆیه لەکاتی دلخۆشیدا؛ چونکە دلت خۆشە و لەئیسراحتدا و لەمیحنەدا نیت قورسیش بێت دەلێت کورە ئاسانە إن شاء الله ئاسان دەبێت.

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ۚ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ
إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

{فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ} جاکاتیکی کە مۆژدە دەرە کە هات ئێه وێه بەلگەیه لەسەر ئێه وێه کە قافلە کە پێش خۆیان مۆژدە دەرێکیان نارد؛ چونکە قافلە و لایان لەگەڵە و باریان پێه و هیواش هیواش دەبێت بپۆن مۆژدە دەرێکیان پێش خۆیان نارد بە کراسە کە یوسف وێه بۆ باوکیان بۆی پێشتر ئێه خەبەرە خۆشە بگات بە باوکیان نەکی جاری ئێه خەبەرە دوا بێه تاهە کۆ قافلەیه کی بازەرگانی دەگاتە وێه شام جاکە هەر کە مۆژدە دەرە کە هات ئێه وێه بەلگەیه لەسەر ئێه وێه کە مۆژدە ی خۆش مەرۆف زوو بێگەیه نیت بە پێچەوانە ی حالی زۆرێکی لەخەلکی ئێه مەرۆ لەگەیانندی خەبەری ناخۆش یا الله کە بە پەلەن هەر لێ ناوێستیت ماموستا

یېستوتە مامۇستا دەزانیت مامۇستا ئەو خەبەرەت یېستوتە! ئەو مەثلا کە لەمنەوہ نزیک بێت، بەلام ئەصل وایە مەرؤف دائیمەن مۆژدەدەر بێت خەبەری خوشت پینە بیگەینە خەبەری ناخوشت مەگەینە ئیلا کە پیتیست بکات ئیشی لەسەر بکریت ئەگەر بۆ دڵ ناخوشت کردنیست ئی تۆ بۆ دلی براکەت ناخوشت دەکەیت؟

{الْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا} مۆژدەدەرە کە کەگەشتە یعقوب یەکسەر کراسەکە ی بەسەر دەموچاوی یعقوبدادا یەکسەر یعقوب بو بە بصیرو چاوساغ خوای گەورە چاوەکانی بۆگەرەنەو، ئیستا کەبۆنەکە یوسف فعلا بو بەراستی ئەمە کراسەکە ی گەشت ئەو چاوی چاک بۆو مۆژدەدەر هاتو، ئیستا باوکی رۆژیستی ئیستا ئەو سەرزنەشتی خیزان و منالەکانی هەمویان بکات کە لەومەیان دەکرد.

{قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ} ﴿٩٦﴾ فەرمووی ئایا بەردەوام من پیم نەدەوتن ئەو ی من دەیزانم سەبارەت بەخوای گەورە ئیوہ نایزان، من خوای خۆم باشتەر دەناسم ئەو زۆر گرنگە، ناسینی خوای پەرورەدگار وەکو خۆی ھۆکاری ھەموو خیرو بەرەکەتیکە ھۆکاری ھەموو پەحمەتیکە، ھۆکاری بەھیزبون و بەئیمان بونته ھۆکاری دلگەش بون و دڵ فراوان بون و دڵ خوشت بونته کەخوای خۆت وەک خۆی بناسیت، یعقوب ئاوا بوو خوای گەورە ی دەناسی بیئومید نەبوو لەیوسف دەیوت ئیلا پۆژیک دیت خوای گەورە یوسف بۆ دەگەرینیتەو، ئومیدی بەخوای گەورە زۆر پتەو بوو جا ئیستا پێیان دەلیت من پیم نەوتن لە رابردوودا کە ئەو ی من دەیزانم سەبارەت بەخوا ئیوہ نایزان بۆیە تامرؤفی موسلمان زیاتر خوا بناسیت موسستەقیمتر دەبیت بەھیزتر دەبیت بەئومید تر دەبیت ناسینی خوا شتیککی زیادە لەناسینی دینی خوا دوشتن، ھەر ئەو کافیی نە کەتۆ حەلال و حەرام بناسیت ھەر ئەو کافیی نە بۆ

ئەوێ تۆ صاحیبی عیلم بیت بۆی کاکە من حەڵال و حەرام لەیەک
 جیادەکەمەو دەزانم خوای گەورە چی حەڵال کردووە خوای گەورە چی حەرام
 کردووە ئەو پێی دەوترێت العلم بشریعة الله، زانست بون بە شەرعی خوا بەلام
 عیلم و زانستی لەو گەورەتر ئەوێ تۆ عیلمت بەخوا هەبێت و خوا بناسیت،
 خوای گەورە بناسیت کە تا کو تەنهایە خێر بە دەست ئەو و شەر بە دەست ئەو
 خوشیت ناخوشیت بە دەست ئەو ئەوێ تۆ بۆی کە ئەو بریاری لەسەر دا بەکەس
 ناگۆرێت بۆیە خۆت زەلیلێ کەس مەکە ئەوێ تۆ کە خوا بۆت بێنیت کەس ناتوانی
 بێگێڕێتەو کەواتە لەکەس مەترسە رجای پەحمەتی کەس مەکە بۆیە گەورە
 مەرووفی موسلمان عارف بیت بەخوا خوای خۆی بناسیت و هەروەها گەورە
 شەریعەتەکی خوا بناسین ئەم ئایەتە بیکەینە شیعارمان بالەژیانی پەرزانەماندا
 بەردەوام لەیادمان بێت {أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ} ﴿٩٦﴾ ئەوێ
 کە مونا فەقەکان و دوورپەرەکان و بێ دینەکان نایان سەبارەت بەخوا تۆ دەزانیت
 ئەو موسلمان تۆ دەزانیت کە خوا یەکێ زۆر مەزن هەیه خوا یەکێ زۆر عظیم
 هەیه، ژیان و مردن و ئینس و جنی بەگالته دروست نەکردووە بۆیە هەمیشە مەرووف
 خوای خۆی بناسیت و بپەرستیت.

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾

{قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ} ﴿٩٧﴾ ئێستا کۆرەکانیش
 قافلە کە هەموو گەیشتهووە جێ بینان باوکیان دڵخۆشە بەلام شەرمەزارن بەرامبەر
 باوکیان، گەیشتنە مصر هەر شەرمەزاریان بۆ مایهوە بەرامبەر بە یوسف وە
 گەڕانەووە بۆشام شەرمەزاریان بۆ مایهوە بەرامبەر باوکیان، لەبەرامبەر یوسف
 داویان لێکرد لێان خوشییت و عەفوێان بکات ئێستاش بەرامبەر باوکیان {قَالُوا

يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾ ناچارن وتیان ئەی باوکمان داوای لیخۆشبونمان بۆ بکه له خوا بۆمان بپارێرهوهو داوای لیخۆشبونمان بۆ بکه خوای گهوره لیمان خۆشبیت، فەرموویان ذنوب نهیانوت ذنب کۆمه‌لی تاوانمان کرد درۆمان له‌گه‌ڵ تۆ کرد، بێ وه‌ع‌دیمان له‌گه‌ڵ کردیت، خیانه‌تمان لی کردیت، وه‌خه‌فه‌تمان پێدایت یوسفمان لی دورخستیه‌وه زولممان له یوسف کرد والحاصل کۆمه‌لیک تاوانی گه‌وره‌مان کردوه ئەی باوکه ئەزیه‌تی تۆمان دا، ئەی باوکه چل ساله په‌نجا ساله یان زیاتر ئەوه تۆ له‌ خه‌فه‌ت و نا‌ره‌حه‌تیدا ده‌ژیت به‌هۆی تاوانی ئیمه‌وه به‌هۆی زولمی ئیمه‌وه، بیهێننه پێش چاوی خۆتان چ عقوقیک بو به‌رامبه‌ر باوکیان کردیان چ بێ‌ڕێزه‌ک و زولم و سته‌میک بو له‌و باوکه‌یان کردیان هۆکاره‌که‌شی الحسد هه‌سودی به‌س هه‌سودیان به‌براکه‌یان برد ئەو هه‌سودیه که مقاطعه‌یه‌کی لی دروست بوو دوور که‌وته‌وهو ته‌فره‌قه‌ی لی دروست بوو بۆماوه‌ی چل سال و زیاتر هه‌سودی ئاوا ده‌کات، هه‌سودی ده‌رگا‌و مه‌جالی براهه‌تی و سولح و دۆستایه‌تی ناهێلته‌وه به‌هیچ شیوه‌یه‌ک، ئە‌گه‌ر دوو عه‌شیره‌ت خۆین بکه‌ویته نێوانیان ده‌بینین لیژنه‌یه‌ک دێته به‌نیان و قسه ده‌کا و سولح ده‌کریته، خۆین ب‌رژیت سولح ده‌کریته به‌س هه‌سودی عیلاجی نه‌ سولح نا‌کریته به‌هیچ شیوازی‌ک، هه‌زار لیژنه بنیریت بۆ سولح هه‌موی به‌فه‌شه‌لی ده‌گه‌رپێته‌وه ا‌بدا مه‌جالی تیا‌دا نه‌ ئیلا‌ا خۆ ئە‌مه جارێکی تر دووباره نابێته‌وه ئایه‌ت بێته‌ خواره‌وهو واقع بیت وقه‌زیه‌که هیچ مه‌جالی تیا‌دا نه‌ ئیستا، ئیستا ئە‌مه یوسفه له‌به‌ر ده‌میانه ئە‌وه باوکیشیان به‌کراسه‌که‌ی یوسف خوای گه‌وره شیفای بۆناردو چاوی چاک بۆوه ئیستا له‌به‌رامبه‌ر واقعی‌کدان هیچ مه‌جالی تیا‌دا نه‌ماوه مراوه‌غه‌کردن و فی‌ل کردن و چه‌واشه‌کاری و یوسف گورگ‌خواردی و برا‌که‌مان دزی کردو یوسف دز بو‌وهو ئە‌وه هه‌موو چه‌واشه‌کاریانه‌هیچ سودی نه‌؛ چونکه

مروّقی حاسد ناچاره بۆ قهناعهت کردن به دهورو بهری دهیّت کۆمه لیک شت بکات، کۆمه لێ درۆ با ته پال ئەو که سهی که حه سودی پێده بات بۆ ئەو هی قهناعه تی پێکه ن به لام کاتیک که حقیقه ت که شف دهیّت کاتیک که هیچ مه جالی مراوه غه و چه واشه کاری و تلیسات نامینیت ئیستا چی بکه ن؟ ئەهی باوکمان داوای لیخۆشبونمان بۆ بکه له خوا، خوا له گونا هه کانمان ببوریت به راستی ئیمه هه له بوین، طبعاً بۆیان ده رکه وت که هه له بون و باجی هه له که شیان دا ئیستا هه ر له دونیادا بزانه خوای گه و ره یوسفی گه یانده کوئ، بۆیه ئەلین ئیمه زۆر هه له بوین بۆیه مروّقی حه سود هه له یه زۆر هه له یه برا که م که تو شه ر بکه یت له گه ل قه ده ری خوا و نارازییت به قه ده ری خوا هه له یه و مه به؛ چونکه سه ر ناگریّت مومکن نیه سه ر بگریّت با ده سال با بیست سال با په نجا سال سه ر بگریّت عاقیبه ته که ی ئیلا دهیّت ده رکه ویت که تو ی حاسد هه له بویت.

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي ۖ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾

{قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي} فه رمووی له داها تودا داوای لیخۆشبونتان بۆ ده که م ئیستا زۆر دلی گه رمه باوکیان زۆر تورهو بیتاقه ته له کوره کانی دیقه ت به نه ئی که برا کانی وتیان {قَالَ لَا تَتْرِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ} (٩٢) یه کسه ر وتی خوا لیتان خوش خوش دهیّت به لام باوکیان یه کسه ر نالیت لیتان خوشبوم و داوای لیخۆشبونیشان بۆ له خوا ده که م نه خیر وتی {قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي} سوف واته بۆ داها تو بۆ مستقبل دلم نه رمبیت به رامبه رتان ئەو کاته من داوای لیخۆشبونتان بۆ ده که م؛ چونکه به راستی خوای گه و ره زۆر لیبوره و به ره حم و به به زه ییه، واته ئەو ئومیدم هه یه خوا یه کمان هه یه زۆر به به زه ییه بۆیه ئومیدم وایه لیتان خوشبیت داوای لیخۆشبونتان بۆ ده که م

دەفەرموی چەنیک دواى خست وتى لەداهاتودا خۆى بۆ نەگىرا زۆر دوايخات و کورەکانى ئاوا بىمىنەووە و خوا لىيان خۆش نەبىت هەلگرت تا کاتى پارشێو کە ئەوکاتە دوعا تياقبولە ئەو کاتە يعقوب دەست بەرز دەکاتەووە بۆ خوا دەلێت خواى پەرورەدگار لەو کورانهشم خۆشبىت، سبحان الله ئەمە برىتیه لە باوک چل پەنجە سأل توشى مەینەتى و نارهەتى و دەردە سەریان کرد ئیستا دوعاکەى هەلەدەگریت بۆکاتیک کە دوعا تيايدا قبولە خواى گەورە لە کورەکانم خۆشبىت، بۆیەش بەس داواى استغفاریان لیکردوتیان ئەى باوکە بۆمان لەخوا بپارێرەووە لىمان خۆشبىت بۆ نەیانوت ئەى باوکە تۆش عەفومان بکە؟

چونکە خۆ مەعلومە مەرۆف کە زولم لەهەر کەسێک بکات بەو تەواو نابىت بلى استغفر الله ئى تۆ زولمت لە فلانە کەس کردووە حەقى خەلک بەو تەواو سەرت لاناچىت، بەو تەواو دەبىت کەتۆ بچىت داواى گەردن ئازایی لىکەیت گەردنت ئازادبکات ئەگىنا بۆ پڕۆژى قىامەت کابرای خاوەن حەق دىت حەسەنات و چاکەى تۆ دەبات، بۆیە ئەو کەسانەى کە موفلىسن لەدونيادا چاکەيان هەیه، نوێژيان هەیه، خیريان هەیه، حەجيان هەیه، بەلام پڕۆژى قىامەت موفلىس دەردەچن؛ چونکە جنىوى بەو داووە، وزولمى لەو کردووە، لەفلانە کەسى داووە و، بوەتانی بۆ فلانە کەس کردووەو غەیبەتى کردووە پڕۆژى قىامەت هەر یەکە لەوانە دین خاوەن حەقن خۆ حەقە کەى ئەوان دینارو درهەم نیه بەلکو حەسەناتى ئەو کەسە دەبەن کە حەسەناتى نەما خراپەى ئەو دەخرىتە سەرى و فرى دەدرىتە ناو ئاگرى جەهەننەم کەواتە دونيائاوايه، پیغەمبەرى خوا -ﷺ- دەفەرموی هەرکەسێک حەقى کەسێکى لاىت با ئەمڕۆ لەدونيادا لەژياندايه گەردن ئازایی لىکات پيش ئەو پڕۆژى قىامەت بىت کە پڕۆژیکە نەدینار نە درهەم هەیه، هەموو دونيایى تۆبىت سودى حەسەنەیه کى نابىت، هەموو دنیایى بدەیتە ئەو

كەسەى كە زولمەت لىي كىردوھ جا زولمەت لەخوینى يان مالى يان سوممەت و
 كەرامەتى كىردىت اىدا هېچ سودى نىھ بەھەموو دىنا ناتوانىت خۆتى لى پرزگار
 بىكەيت بۆيە ئەمرو داواى لىخۆشبون بىكە، بەلام بۆچى ئەوان بە باوكيان نەوت
 ئەى باوكە تۆش گەردنمان ئازاد بىكە؟ باوك فەرقى ھەيە هېچ باوكىك ھەزناكات
 كورپى بىچىتە جەھەنمەوھ اىدا بەلام تۆ كەسىك كەباوكت نىھ و كورپ نىھ كەسىكە
 زولمى لىت كىردوھ دوعاى لى دەكەيت، نوح چ دوعايەكى كىرد خوايە ھەرچى
 كافىرە لەسەر پروى زەوى نەيھىلىت ھەموى لەناو بەرىت خواى گەورە دوعاكەى
 قبول كىردو ھەموى غەرق كىرد، بەلام كاتىك كە كورپەكەى خۆى خەرىك بوو
 غەرق بىت وتى ئەى خوايە ئەوھ كورپى منە سۆزى باوكايەتى بزائە چۆنە بۆيە
 داوايان لەباوكيان نەكرد؛ چونكە دەزانن باوكيان ئەوھ سەد لەسەد گەردنىان ئازا
 دەكات لەھەقى خۆى بەلام ئەى ھەقى خوا! دەلىن ئەى باوكمان لەخوا پىرپىرەوھ
 لىمان بىورىت ئەویش فەرمووى داواى لىبوردنتان بۆ دەكەم لەخواى پەرورەدگار
 وھ دلىاشم كەخواى گەورە لىتان خۆش دەبىت كەدوعاتان بۆ بىكەم؛ چونكە
 يعقوب پىغەمبەرى خوايە -ﷺ- و دوعاى پىغەمبەران قبولە وھ ئەویش لەھەقى
 خۆى تنزول دەكات و داوا دەكات خواى گەورە عەفوئان بكات، لەم چەند ئايەتە
 دىسان خەصلەتى لىبوردەيمان بىنەوھ ھەرورەكو چۆن لە يوسفدا ھەبوو بىنيمان
 لىبوردەبوو بەرامبەر ھەلەكار باوكىشى دىسان لىبوردەيە بەرامبەر ھەلەكار وھ ئەو
 صىفەتەشمان بىنى مروقى ھەلەكار دان بەھەلەى خۆيدا بنىت بۆيە ئەوان
 كورپەكان لەبەرامبەر يوسفدا وتیان {وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ} (۹۱) لەبەرامبەر باوكىشان
 وتیان {إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ} (۹۷) ئىمە ھەلەبوین؛ چونكە كەتۆ دان بە ھەلەكەتدا
 نەنىت بەرامبەر ئەو كەسەى كە ھەلەت بەرامبەرى كىردوھ ئى چۆن گەردنت
 ئازادبكات و عەفوت بكات بۆيە ھەركەسەمان ھەلەمان كىردىت بەرامبەر خوا

داوای لیخۆشبون بکهین بهرامبهه یه ک داوای لییوردن بکهین و داوای گهردن
 ئازایی بکهین وه هر یه کیکیش له ئیمه که خراپه ی بهرامبهه موسلمانیک کردوه
 ئیستادیته په نا توخوا ماموستا شتیکم هه یه با کهس نه زانیت چیه؟ ده تو بابچینه
 ئه ولاره ماموستا من زولم کردوه لیت گهردنم ئازادکه به دزی ده لیت گهردنم
 ئازادکه به لام به ئاشکراچی خراپه کردویتی ئی ئه وه چۆن ده بیت!

{إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاوْلَكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
 (١٦٠)} [البقرة: ١٦٠، ١٦١] ئه وه فسادیه ی که کردوته اصلاحی بکه له کوێ
 درۆ بو هتانیکت کردوه بنوسه کاکه من له وه دا هه له بوم ئه وه شته ی کردومه وانیه
 داوای لییوردن هه یه؛ ئه وکاته بلی گهردنم ئازادکه بهرامبهه هر موسولمانیک
 بهرامبهه هر که سیک؛ چونکه مهرجی تهوبه اصلاح ما افسد، شتیکت تیکداوه
 هه ندی کهس پیشتر له سه ر بیدعه و گومرایی بونه له زانایان کاتیک که خوای گه وره
 هیدایه تی داوای یه که سه ر رونیان کردوته وه ئه وه ی پیشتر ئیمه و تومانه خه لکینه لی
 په شیمانین کهس به قسه ی ئیمه نه کات له وه شته ی رابردو که و تومانه داوای
 لییوردن له خوای گه وره ده کهین ئه وه راسته که یه تی نه ک تو ته نها بلی بهینی خۆم
 و خوا ته به یه ک ده کهم و ئی تو شتیکیشت نوسیوه خه لک پی گومرا ده بیت
 تارۆژی قیامه ت. دوا ی ئه وه ی که سولحکرا له نیوان یوسف و براکانی داوا
 ده کات هه موو براکانی و خیزانه کانیا و و باوکیان بین بو مصر بابزانین چونیا
 بو مصر چۆن ده بیت وه که چونه ئه وێ چی روده دات.

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَبْوِيهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ

آمین ﴿٩٩﴾

باوک و براکانی یوسف و کۆی خیزانه که یان ههستان که نعان که له شامه به جیانهیشت و به رهو زهوی مصر به پری که وتن، خۆی زهوی شام پیرۆزتره له زهوی مصر، به لام بوچی ئیستا ئه و ولاته موباره که جیده هیلن و به رهو مصر ده پۆن؟ چونکه له وی یوسفی لییه مه ته لیک هه یه ده لیته **(الجار قبل الدار والرفیق قبل الطريق)** دراوسی پیش خانوو وه هاویری پیش ریگا؛ ئیستا که بچه مصر ته بنه جیرانی یوسف و له گه ل یوسف ده ژین بویه بیر مه که ره وه شام خوشتره یان مصر خوشتره برۆ بو ئه وی، مروقی عاقل و ژیر له سهر خو کاتی که ده یه وی خانو بکریته ده لین کاکه ئه وه ئه م خانوه هه یه یه کسه ر پرسیار ده کات ئه ری جیرانه کانی چۆن؛ چونکه الجار قبل الدار جاری جیرانه کان گرنگتره له خودی خانوه که خۆی ئی با خانوه که ی تو خوشترین قه صر بیت به لام که جیرانه کانت خراب بون ژیا ته لی ده بیت به دۆزهخ، یان موسولمانی واهه یه که ده یه ویته زهوی بکریته یان خانو بکریته پرسیار ده کات ئایا مزگه وتی لیوه نزیکه! که لیی نزیکه بیت ده لی باش که لیی نزیکه نه بیت ده لی والله نایه م؛ چونکه وه ک چۆن ماسی بی ئاو ناژی موسلمان حه قیقه ته ن پیویسته بی مزگه وت نه ژی؛ خوی گه وه ره واجبی کردوه له سهرت تو وه ک پایویکی موسلمان پۆژی پینج جار بجیته مزگه وت ئی که مالت له شوینیک بیت مزگه وتی لی نه بیت خوشی چی تیدایه ئه و ماله حه فته ی جاریک مزگه وت ببینیت ئه و دله ئه بیت به به رد دل ره ق ده بیت، به لام تو وه ره پۆژی پینج جار وه ره مالی خواو له گه ل موسلمانان سه لام له یه ک ده که ن و ده وه ستن و مونا جاتی خوی گه وه ره ده که ن ره حمه ت و به ره که ته، جامه به ستم یعقوب - عَلَيْهِ السَّلَام - به خۆی و خیزانی و منالی و کامل هه مویان ئه و شوینه موباره که یان به جیانهیشت رۆیشتن به رهو مصر؛ چونکه یوسف له وییه.

{فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَبْوِيهِ} کاتیک که چونه ژورهوه بۆلای یوسف؛ یوسف باوک و دایکی گرتە خۆی و باوهشی لیدان و گرنگی تایبەتی بهواندا واتە زیاتر لهبراکانی، باوک و دایک پێژ و پلهیان تایبەتە ئەوه اکرام الوالدین ه بهلام دیکەت بدەن:

{وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ} ﴿٩٩﴾ فەرمووی وەرە ناو ولاتی مصرهوه إن شاء الله آمین له کلمە ی ادخلوا ئەوه حالی دەبین که یوسف -ﷺ- خۆی هاتبۆ دەرەوهی شار پیشوازی دایک و باوکی وه پیشوازی خێزانی خۆی دەکرد، ئەمەش پێژە بهرامبەر بهدایک و باوک کهتۆ چاوه‌پێ نه‌که‌یت تاوه‌کو له‌شاریکه‌وه دین بۆلای تۆ له ژوری خۆت چاوه‌پێیان که‌یت فەرمووی: دە ی فەرمون برۆنه ناو شارەکه‌وه کاتیک که دایک و باوکت له‌شاریکی ترن تۆ له پیشوازیانبه ئەوه اکرام ه ئەوه پێژە پیشوازیان لیکه‌یت بۆیه ئەمه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوهی که زانایان ده‌فەرمون یوسف چوه دەرەوه بۆ پیشوازی کردیان دوا یی که ده‌یانباته ناو شوینی تایبەتی خۆی به‌جیا دایان ده‌نیت و پێژی تایبەتیان لیده‌گریت وه فەرمووی وەرە ناو مصرهوه وەرە به ئەمین و ئاسایشی، ئەمین له‌مه‌ودوا له‌برسیتی، ئەمین له‌ترس، ئەمین له‌مشاکل ولاتیکی ئامنه إن شاء الله، که‌واته لیره بۆمان ده‌رده‌که‌ویت ئەمن و ئاسایش نعمة‌تیکی گه‌وره‌یه، ولاتی مصر رزق و پۆزیه‌کی زۆری تێدابو ئیستا نعمة‌تی ئەمن و ئاسایشیش باسکرا له‌گه‌ڵی ئەم دو نعمة‌ته پیکه‌وه دلخۆشی و به‌خته‌وه‌ری دونیایی بۆ مرو‌ف دروست ده‌که‌ن، خوای گه‌وره فەرموویه‌تی: {فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ (٣) الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ (٤)} [قریش: ٣، ٤]

ئەو دوو نعمة‌ته‌ی باس کرد، ئەو دو نعمة‌ته‌ت هه‌ییت ئەوکاته تۆ ده‌توانیت عیبادەتی خواش به‌باشی بکه‌یت بۆیه فلیعبدوا با بیپه‌رستن خوای ئەو که‌عه‌یه که

ئەو دوو نىعمەتەى پى بەخشیون ھەم رزقو رۆزى لەبرسىتى پزگارى کردن وه ھەم لەترسیش پزگارى کردن ئیستا لە ئەمن و ئاسايشدان، نىعمەتى ئەمن نىعمەتیکى گەورەى پىویستە لەسەر ھەموو لایەک پارێزگارى لیکەن نەک لە ھەولێ تیکدانى ئەمن و ئاسایشى و لاتداین والله؛ چونکە من رقم لە فلانە مسئوڵە؛ چونکە فلانە مسئوڵ گەندەلە؛ چونکە فلانە مسئوڵ پارەکەى بوخۆى برد، کاکە راستە ئەمە زەرەرێکە بەلام ئەم زەرەرە لەبەرەمبەر زەرەرى تیکچونى ئەمن و ئاسایشى و لاتدا ھىچ نەى کە ولات ئەمن و ئاسایشى تیدا نەما ژيان نامینیت عیبادەتى خواش نامینیت خواپەرستیش نامینیت کەخەلک لەخۆى و لەمالى و لەناموسى لە عىرض و لەشەرەفى لەھىچ ئەمین نەبیت ئى ئەوکاتە ھىچت بو ناکریت بۆیە ئەوکاتە ھىچ نابیتە بیانوى ئەوہى کەتو ئەمن و ئاسایشى ولات تیک بەدەیت، والله فلانە کەس ئاوايە دەبیت بچم قومبەلەیک بەتەقینمەوہ لەناو شاردا بوئەوہى وەزەکەیان لى تیک بەدەم و بە ئیسراحت نەبخۆن!

یەعنەى چى بە ئیسراحت نەبخۆن تو ئەچیت لەناو بازار خەلک دەکوژیت فلانەکەس چ زەرەرێک دەکات چ ئیشیک بەو دەگات کەتو شیرازەى ولات تیک بەیت؛ چونکە ھەر بچوکتەرى تیکچون ھەر عامەى خەلک زەرەر دەکات، جارێ زۆرێک لە مسئوڵین و دەسەلاتدار لەوہى بگرە عائیله کەشیان لە کوردستان نەبیت ھەموى لە ئەوروپایەیان قاجیکى لیرەى و قاجیکى لەولایە جەوازەکەش دایما لەگیرفانیدایە و تەیارەى تاییەتیش ھەى دایما ئامادەى کەى بیهوى پروا دەپروات و ھىچ کیشەشى نەى ئەو کەتیک بچیت لەتو داماو تیک دەچیت وامەزانە تو وەزە لەو تیک دەدەیت لەتو لەو میللەتە پەش و پوتە وەزە تیک دەچیت بۆیە بزەنە باسى نىعمەتى ئەمان دەکات بەلام مانای ئەوہ نەى کە ئیمە دەمانەوێت ئەمن و ئاسایش ھەبیت واتە ئیمە لەگەندەلێ پازین و ئیمە لە زولم و ستم پازین یان

هەرچی مونکەرو خراپەیه ک که مسئولین دەیکەن ئیمە پێی رازیبن والله به هیچ مونکەریک رازینن به لام مەروفی ئاقل سەیری زەرەرەکان دەکات کامە ی گەرەترو خەتەرترە ناییت تۆ بۆ خاتری ئەوەی زەرەری لە سەدا دەت کردو زەرەری سەدا نەوێش لەخەلک بەدەیت هەلەیه ئەو.

فائیدەیه کی تریش کە لەم ئایەتەدا دەیکەن ئەوێه الادب مع الله ئەدەب لە گەل خوا، یوسف -ﷺ- وڵاتی مصر دەبینیت وڵاتیکە پێت و بەرەکەتەو ئەمن و ئاسایشێش بە لام واش نالیت بۆن ئیو ئەمین لەهەموو ترسیک نا دەلیت إن شاء الله که خوا بیهوێت؛ چونکە لا امان بدون إرادة الله، والله ئەمان بۆ هیچ کەسیک و وڵات و شارێک و میلەت و قەومیەک نیه که خوا نەیهوێت بۆی، بۆیه هەمیشە مەروف داوای ئەمن و ئاسایش و حفظ و سەلامەت لە خوا بکات اللهم آمنا فی اوطاننا خوایه لەناو میلەتە کەماندا لەناو خیزان و مەلماندا ئەمن و ئاسایشمان پێبەخشیت و بمانپارێزیت دایمە مەروف پشت بە خوا بەستیت ئەمما تۆ بلیت نا بەشان و بازوی کۆرە ئازاکانمان و پێشمەرگە ی قارەمان و هیزی دژەتیرۆرو هیزی ئاسایش ئەم وڵاتەمان والیکردو ئەمن و ئاسایش بەرقەراره والله هەر هەمو ی وەزنی بالە مێشولەیه کی نیه ئەگەر خوای گەرە نەیهوێت وڵاتە کەت ئەمان بێ بەهەر هەمو ی هیچی پێ ناکریت کەواتە بۆ شەرم دەکەن یان بۆ ئەوەندە لوتتان بەرزە جارێک نالین بە پشتیوانی خوا لەپاشان دوعای خێر بۆ ئەو هەموو کەسانە دەکەن کە هۆکارن بۆ جێگیر بونی ئەمن و ئاسایشی وڵاتە کەمان بە پشتیوانی خواو بە یارمەتی خوا، هەندێ کەس هەیه پێی شەرمە؛ چونکە علما نیە لادینە بێ دینە ئەصلا باوەری بە خوا نیه ئیستا چۆن بلیت بە پشتیوانی خوا، هەیانە دەلیت یەعنی چی هەرشتی ئەبێ بە یارمەتی خواو بە پشتیوانی خوا کاکە بەسیه تی ئەمە نەفامیتیه و دواکە و تویه تیه تاکە ی ئەم شتانه بمینیت، سبحان الله تاکە ی خوا

بمینیّت! تۆ دەمریت و دەرزیت و ئیسکیشت نامینیّت خوا هەر دەمینیّت ئەی داماو خۆی زۆر پێ مهیمه که ئاوا کوفر بکات پەنا بەخوا بۆیه هیچ ئەمانیک نیه بۆ هیچ که سو بۆ هیچ ولاتیک به بی وستی خوا به بی حفظی خوا.

یوسف له قیممەتی دەسەلاتیدایە خوا ی گەورە ی لەبیر نه چوو، هەندی مهسئول هەیه دهیکه یته بهرپرسی پینج کهس خوا ی گەورە ی لەبیر ده چیت وا ده بینیت که زۆر گرنگه؛ چونکه نه جمه یه کی ههیه خۆی زۆر به گرنگ ده زانیت خه ریکه ئیستا خوا ی له یاد ده چیت یوسف ئیستا عه زیزی مصره گەورە ی هه موو مصره هه رچی ولاته دیت موحتاجی یوسفه خوا ی گەورە ی لەبیر نه چوه ان شاء الله به یارمه تی خوا به وستی خوا به ئیراده ی خوا له ولاتیکی ئەمن و ئاسایشدا ده ژین نه ک به بچوکتین شت یه کسه ر خوا ی گەورە ت لەبیر به چیت.

وَرَفَعَ أَبُوهُ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا ۖ وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا ۖ وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمِ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي ۚ إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾

{وَرَفَعَ أَبُوهُ عَلَى الْعَرْشِ} أبویه: زانایانی تفسیر ده فهرمون دایک و باوکی نه بو به لکو باوک و پوری بوو؛ چونکه دایکی زوو وه فاتی کردبوو ئیستا ئه وهی که مابو پوری یوسفه وه پیغه مبه ر - ﷺ - ده فهرمویت: ((الْخَالَةُ بِمَنْزِلَةِ الْأُمِّ))^(۱۲).

پور له شوینی دایکه وه مامی مروّف هاوشانی باوکیه تی که واته ده بیت ئەم دوانه ئاگات لێی بیت ڕیزو قه درێ زۆریان بزانیته هه م مامت وه ک باوکت وایه

وہہم پورت وہکو دایکت وایہ، لیرہ کہ دہفہرمویت ابویہ واتہ باوک و پوری بہلام بویہ دہفہرمویت باوک و دایکی؛ چونکہ وتمان پور لەجیی دایکہ، باوکی ودایکی بہرز کردنہوہو لەسەر تەختی دانیشتنی خوێ داینان ئەو تەختە مەزنە ی کہ هی مەقامی عەزیز یوسف ئەمەش ئەدەبیکی تری یوسف نالیت ئاخەر ئیستا من لە دوپلەدا گەورەترم لەباوکم یوسف نبی و رسول ە وە یوسف ئیستا عەزیزی مصریشە نالی چونکہ من گەورەترم با باوک و دایکم لەخوارەوہ دانیشن من لەسەر عەرشەکہ دادەنیشم نا دایک و باوکی برد لەسەر عەرشەکہ لەسەر تەخت و تەراجی خوێ داینان وەکو پڕیژیک لەگەڵ باوک و دایکی.

بویہ ئەو کەسانە ی کہ باوک و دایکتان بەسالددا دەچیت یان خۆتان پۆست و پلە یە ک وەر دەگرن یان خۆتان تۆزیک دەوڵە مەند دەبن یان تۆزیک شەھادە یە کتان دەبیت اسفا زۆر حەیفە کہ پیتان شەرم بیت بڵین ئەوہ دایک و باوکمانە؛ یان پیتان شەرم بیت کہ لەمە جلیستاندا دانیشن کہ میوانتان ھە یە یان بچیت باوک و دایکت لەشوینتیکی نزمتر لەخۆت دابنیت اسفە واللہ عەییہ زۆر عەییہ ئەوہ تا ھەمانە کہ دایک و باوکی بەسالددا چوو دەچیت دەبیاتە خانە ی بەسالددا چوہ کان؛ چونکہ بەسالددا چوہو منالە کان تەحمولی ناکەن و بیژی لی دەکەنەوہو پیتان خۆش نیہو ئی چیکە ی دەبیاتە خانە ی پەککە وتو بەسالددا چوہ کان واللہ داوہشین باشترە عەییہ پیاو بیت دایک و باوکت لەشوینتیکی ئاوا دابنیت خۆشت لەشوینتیکی گەرم و نەرمی مالە کە ی خۆت بە ئیسراحت پیکە نیت شەوانەو چە من لەگەڵ مال و خیزان و منالە کانمام ئە ی باوکت لەکوئیہو دایکت لەکوئیہ!

بویہ باوریابین ئە جری دایک و باوک زۆر گەورە یە لە ئیسلامدا چۆن دەبیت مندال سەلە بیت بەرامبەر بە دایک و باوکی، چۆن دەبیت خۆشیە کت بۆخۆت بویت و بۆ دایک و باوکت نەویت، چۆن دەبیت تەفضیلی خۆت بەسەر دایک و

باوكتا بدهیت چ جا تفضیلی خیزانت و منالت چۆن دهییت وا بکهیت ئەوان
هەلبژێریت بەسەر دایک و باوکتدا ئەوی لەیادت چۆوه ئەو دایک و باوکه چیان
بۆتۆ کردوه؟

ئەوێ تۆ ئیستا بۆ منالە کانتی دەکهیت دایک و باوکت ئەوانەیان بۆتۆ کردوه
ئەوشتە ی بۆ تۆ کردوه هەرچی هیزو توانایان هەیه دایک و باوک لە منالە کانیاندا
سەرف دەکەن، هەر دایک و باوکیک ئەگەر بیّت و بلین ئیمە منالمان ناویّت
بەدرێژیایی تەمەنیان هەر بەخۆشی و رابواردنی حەلّال و بەسەفرە کردن و ژیانیکێ
خۆش رادەبویژن بەلام زۆر جار دایک و باوک بەهۆی منالەوه شەڕ دەکەن لەگەڵ
یەک باوکه تورە دەبی لە دایکی منالەکه تۆ بۆ ئاگات لێی نیە یان ئەو دەلی تۆ بۆ
ئاگات لێ نیە یا ئەلی بۆ گریا، نەخۆشە کهوێت بە دیاریۆه دادەنیشن لە خەستە خانە
بە دیاریۆه دەخەوێت شەوتابەیانێ ناخەوێ لەگەڵی ناخەوێ، باوک دەبی
نارەحەتی دنیا بیستیت پارە پەیدا بکات بیخاتە قورگی کورەکهی و کچەکهیهوه تا
گەورە ی دەکات ئی کەواتە ژیانی دایک و باوک بۆ منالە ئیستاش منال گەورەبو
ئەو دایک و باوکه پشت گوێ بخات، قورئان هەموو کەلیمەیهکی دەرسیکهو
عیبرەتیکە کەواتە تیی بگە ئەو منالان ئەو کوران ئەو کچان ئەدەبتان هەبیّت
لەگەڵ دایک و باوکتان نەکهی شوینی خۆت بەرزتر و خۆشتر بیّت لەهی دایک و
باوکت وریابە شتی وا نەکهیت ئەوه عقوqe و بیژزی و بی ئەدەبیە لەگەڵ دایک و
باوکت دەیکەت تۆ .

{وَاخْرُؤْا لَهُ سُجَّدًا} ئەوجا هەمویان بەباوکی و بەدایکی و بە هەر یانزە براکه
کرنوشیان بۆ یوسف برد لەوێهە بوتریّت ئی ئەمە که ی پرێز گرتنی دایک و باوکه
لە کاتی کدا دایک و باوک سوجدە بۆتۆ بەرن یان کرنوش بۆ تۆ بەرن چۆن دەبیّت؟
دەلین:

یەكەمیان: لەدینی ئەواندا سجدا ھەر داھاتنەوہیەك بو ئەوہ بریتیو لەسەلامکردن لەكەسە گەورەكان ئاسایی بو مەنع نەكرا ئیلا لەئاینی پیرۆزی ئیسلام نەبیت مەنع كرا بۆ ئەوہی ھەموو خەلك یەكسان بیت ھەموو بەس بۆ یەك زات دانەوێتەوہ كەخوای پەرورەدگارە.

دووہمیان: ئەوہی كە کردیان ئەوہ بە ئەمری خوای پەرورەدگارە ئەوہ بە ئەمری خوای گەورە دێتە جی ئەوہ خەوہكە یوسف و اتەھەر ھەمویان اقرار بەوہ دەكەن كە یوسف خوای گەورە بەرزى کردۆتەوہ بەس مانای ئەوہنیە كە یوسف خۆی بەسەر باوكیدا ھەلكیشیت بڵیت باوكە من لەتۆ موھیم ترم و گرنگ ترم نا ایدا ھینای لەسەر عەرشەكە داینان، جا كاتێك كە یوسف بینی ئەوہ باوك و دایكى و ئەوہ نەبى ئەمریان پێكەت كە بینی یەكسەر باوكی و دایكى و ھەر ھەموو براكانی كرنوشیان بۆ یوسف برد وەكو رێزێك و ئیحترامێك نەك وەكو عیبادەتێك و ریا بن دروست نیە تۆ بچیت كرنووش بۆ كەسێك بەریت و سوجدە بەریت سوجدە جگە لە اللہ بۆ ھىچ كەسێكى تر دروست نیە بەلكو ئەوہ جوړێكە لە ئەو عیبادەتەى كە تەنھا بۆ خوا دەكریت ئەوہ تا لەنوێژدا ركوع دەبەین و دواتر سوجدە دەبەین بەس بۆ خوا دەكریت ئەوہ بۆ عبد ناكړیت كە یوسف ئەمەى بینی یەكسەر فەرمووی:

{وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا} ئەى باوكە ئە ئەوہ رێك خەوہكەى كە من بینیم ھاتە جی تأویل الرؤيا واتە وقوع الرؤيا ئەو خەوہى كە من بینیم كاتى خۆى بە منالێ ئەوہ تا ھاتە جی وەك وتمان زانایان دەفەرمون چل پەنجە سأل ھەى دەفەرموێت ھەشتا سألێ خایاند ئنجا خەوہكە ھاتە جی كەواتە ھەندى خەو ھەى لەوانەى دەوای پەنجە سأل بیتە جی كەواتە بۆمان دەرکەوت خوای گەورە خەوہكەى یوسفى گەیانە جی بۆیە فەرمووی:

{قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا} پەرورەدگارم ئەو خەوێ منی کردە واقع و ھێنایە جی ئەوێ تا ئیستا مەرتهبە یوسف بەرزبۆو بەباوک و دایک و ھەموو برا ئیستا خو بەکەم گریان بو ئەو نیشان داو بەگەورەیان دانا کەواتە خەوێ کە ھاتە جی بۆیە ئەوێ کە خوا بیکات دیت، شەر لەگەڵ ویستی خوا ناکریت.

{وَقَدْ أَحْسَنَ بِي} خۆی پەرورەدگار چاکە ی باشی لەگەڵ من کرد، بزانی مەبەستی یوسف چ چاکە یە کە ئەو لەگەڵی کردو، نافەرمویت و قد احسن بکم بەلکو دەرئەرمویت و قد احسن بی خۆی گەورە باشیەکی زۆر چاک ئیستا دوو نەعمەت باس دەکات.

{إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ}

یەكەم: چاکە ی باشی لەگەڵ من کرد خۆی گەورە کە منی لەسجن پرزگار کرد؛ چونکە ھەر لەسجن پرزگاری بوو یەكسەر پادشا بەرزێ کردو و کردیە عەزیزی مصر بو بەھۆی ئەوێ کە ولایتیک و دەورو بەری ئەو ولاتە پرزگار بکات لە قەیران و لەبرسیتی وە براکانیشی بێن لەو رزقە بکرن وە قەزیە کەش ئاوا ئاشکرا بیت و باوکیشی بیتەو وە لای، خۆی گەورە باشیەکی لەگەڵ من کرد یەكەم شت کە منی لەسجن دەرکرد دیقەت بدەن نافەرمویت خۆی گەورە باشیەکی چاکێ لەگەڵ من کرد اذ اخرجني من البئر کە منی لەبیرە کە پرزگار کرد کە لەو بیرەدا نەخنکام و نەمردم بو ئەو نالی؟؛ چونکە ئەو کاتیک کە براکانی دانیان بەھەلە ی خۆیانناو داوای لیبوردنیان لی کرد پێی وتن {قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ الْيَوْمَ} تەواو نە لەومەتان دەکەم و نە سەر زەنشتان دەکەم و نە گلەبیتان لی دەکەم تەواو خوا لیتان خوشییت مادام گەردنی ئازاکردن مادام عەفوی کرد ناچیت داتەو ناچی شتیک باسکات کە ئەوان پێی بشکێنەو و خەجالەت بن جاریکی تر باسی ئەو ناکات ئەو ئەدەبەو ئەو کەرەمە ی یوسف ئی باشە یەكەم

چاکە کە خوا لە گەلی کرد ئەو بو لەبیرە کە پزگاری بوو نەخنکا بۆیە ئەو بەس باس ناکات لە پوری باوکی و براکانی نایەوئ ئەو یان بختەو یادو لە پویان بداتەو و روشکینیان بکات و خەجالەت یان بکات و تەریق یان بکاتەو نایەوئ ئەو مەرۆفی کریم و بەرپزە بەلام مەرۆفی وا دەبینیت هەزار جار شتیکت بە پودا دەداتەو دوسەد جار شتیک باس دەکاتەو ئی برا عەیب ناکەیت بەس نیه ئەمە چیتە تۆ ئەبەد لێی ناگەریت یوسف تەواو هەر ئەو پۆژە یە کسەر وتی {قَالَ لَا تَحْزَنْ عَلَیْکُمُ الْیَوْمَ} هەر باسیشی ناکاتەو باسی ئەو ناکات؛ چونکە دەلی کە باسی ئەو بەکەم کە خوای گەورە چاکە ی لە گەل کردم کە منی لەبیرە کە دەرھینا یە کسەر دیتەو یادیان کە ئەوان بون یوسفیان خستە ناو بیرە کە ئەمەش پێی دەشکینەو پێی خەجالەت دەبن دە ی باسی ناکەم باسی سجنە کە دەکات کە خوای گەورە منی لەسجن هینایە دەرەو.

{وَجَاءَ بِکُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّیْطَانُ بَیْنِی وَبَیْنِ إِخْوَتِی}

چاکە ی دووهم: کە باسی دەکات دەلی خوای گەورە لە گەلی کردم وە خوای گەورە ئیوہشی لە گوندو لادیوہ هینا بۆ شار ئەوہش چاکە یە کە کە خوا لە گەل منی کرد ئیوہی هینایەوہ بۆلای من و بە ئیوہ شاد بومەوہ، ئیستا هینان و گواستەوہی ئەو هەموو خیزانە پەش و پوتە فەقیرە برسیە چاکە یە کە خوایە لە گەل ئەوان زیاتر وە کە ئەنەما سوپاسی ئەوانیش دەکات ئەوان هاتون بۆلای سبحان الله بی حکیمەت نیه خوای پەرورەدگار ئەو یوسفی ئاوا بەرز کردۆتەو کە تارپۆزی قیامەت خوای گەورە سورەتیک ی لەسەر داناوہ کە سورەتی یوسف کە دەخوینیتەوہ سەر سام دەبیت لە ئەخلاق ی لە ئەدەبی و لە کەرەمی و لە پزیزی، ئەمەش چاکە یە کە گەورە بو خوای گەورە لە گەل منی کرد دوا ی ئەوہی کە شەیتان هاتە بەینی من و براکانمەوہو برایەتی تیکداین دوا ی ئەوہی ئەو شتە پرویدائیتا

الحمد لله بهیهک شادبوینهوه ئهوه چاکهیهکی گهورهیه خوا له گه‌ل منی کرد، ده‌فرمویت دواى ئه‌وه‌ی که شه‌یتان به‌ینی تی‌ک داین واته ک‌انما له‌ومه‌که ده‌خاته سهر شه‌یتان نایخاته سهر براکانی ئه‌مه ئه‌ده‌بی سییه‌م.

{مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي} ئه‌ده‌بی چواره‌می یوسف ده‌لیت که شه‌یتان هاته به‌ینی من و براکانم ئی نه‌هاتۆته لای یوسف شه‌یتان ئی یوسف هیچ خراپه‌یه‌کی نه‌کرد به‌رامبه‌ر به‌ براکانی به‌لام ئیستا خوی وا داده‌نیت هه‌ردولامان که‌مه‌ترخه‌م بوین هه‌ردولامان هوکاربوین سبحان الله له‌و ئه‌ده‌به‌ بۆیه هه‌ندی له‌ زانایان ده‌فرمون کسب القلوب أولى من کسب المواقف احیانا، دل‌ه‌کان به‌ده‌ست ب‌ینیت پیش ئه‌وه‌ی مه‌وقیغه‌که به‌ده‌ست ب‌ینیت ئه‌ها من سه‌رکه‌وتم من برده‌مه‌وه واز له‌وه ب‌ینه‌ کی بردیوه‌و کی سه‌رکه‌وت و قسه‌ی کی هاته جی هه‌ولده‌ دل‌ی براکه‌ت رابگریت ئه‌وه گرنکه‌ دل‌ی براکه‌ت له‌ده‌ست نه‌ده‌یت ته‌ماشاکه‌ن گرنگ نیه به‌لایه‌وه ده‌فرمویت شه‌یتان که‌هاته به‌ینی من و براکانمه‌وه‌و جا یوسف ئه‌ی تو چیت کردوه‌ علیه‌ الصلاة و السلام بو‌تو چ زه‌ره‌ریکت له‌براكانت دابو له‌چیدا تو به‌قسه‌ی شه‌یتانت کرد؟ له‌ هیچ براكانت بون به‌لام ئیستا ک‌انما قه‌زیه‌یه‌که هه‌ردولامان وه‌کو ب‌لیی توشی هه‌له‌یه‌ک بوین و ته‌واو الحمد لله ئیستا نه‌ما ئیستا به‌یه‌ک شاد بوینه‌وه.

{إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ} ئیستا ئه‌م شتانه‌ چۆن کران چۆن یوسف له‌سجن هاته‌ ده‌ره‌وه له‌گه‌ل کۆمه‌لیک پیاو کوژ و موجریم و دزو خراپه‌کاریه‌کسه‌ر ب‌یت بۆسه‌ر عه‌رشى عیزه‌ت و عه‌رشى وه‌زیریتی و ده‌سه‌لاتداریتی مصرو بوو به‌عه‌زیزو ده‌سه‌لاتدارو پادشایه‌ک چۆن رزگارت بوو چۆن ئه‌و هه‌موو شته‌ کرا؟ ده‌فرمویت: چونکه‌ په‌روه‌ردگاری من ئه‌وه‌ی که ده‌یه‌ویت بیکات له‌ چاکه‌و خیر به‌رامبه‌رت زۆر به‌نه‌ینی و به‌وردی و سه‌رسوڕه‌ینه‌ری ده‌یکات که‌هه‌ستیشی

پیناکه یت تو، واته خوای گه وره به شیوازیکی وا که بیه وی خیر به عبده که ی خوی
 ده گه یه نیت که هه ستیشی پیناکات، اسبابی وای بو ریک ده خات که سهرت
 ده سورمیت سبحان الله له ریگای واوه خوای گه وره ده تگه یه نیت لوتکه که تو پیت
 ناخوشه واده زانیت زهره رت لی ده دات که چی نائه وهی که تو پیت ناخوشه
 واده زانیت زهره ریکه بوتو خوای گه وره نه وهت بو ده کات به به رزبونه وهت
 بولوتکه، ئیستا نه وهی که به سهر یعقوب و یوسف هات نه گهر ئاوا ظاهری
 ته ماشای بکه ین ئی باشه یوسف لییدرا، یوسف خرایه ناو بیریکه وه، یوسف
 دوایی فروشرا به پاره یه کی که م و بیقیمهت، یوسف کرا به کویله و به عبد، یوسف
 دوایی توشی به لایه ک بوو له قه صری عه زیزی مصردا دوایی یوسف له که دار کراو
 تومه تبار کرا دوایی یوسف به تومه ته وه خرایه ناو سجنه وه ئیستا نه مانه ی ته ماشای
 ده که ین هه موی ناخوشه نه مه نه وه روهی که له ئیمه وه دیاره، نه ی نه وه روهی که
 له پشته وه بو که هات به و قوناغانه دا که هات یوسفی بردو گه یاننده نه و لوتکه یه ی
 که ئیستا هه رکه سی ده یخوینیته وه ته مه نای نه وه نه کات نه و له شوینی یوسف بوایه
 کی هه یه له سهر روی زهوی ته مه نای نه وه نه کات نه و رفعه ته ئی به چیدا گه یشه
 نه و رفعه ته به کومه لی تاقیکردنه وه، خوای گه وره که بیه وی عه بدیک بگه یه نیته
 پله یه ک کومه لیک ناره حه تی توش ده کات به و ناره حه تیانه دا ده بیت پروات بوئی
 که تاوانی هه بیت پاک بیته وه، بوئی که پله ی نزم بیت به رز بیته وه ئنجا ده گاته نه و
 شوینه بویه أشد الناس بلاء الانبیاء ثم الأمثل فالأمثل له هه موو که س
 تاقیکردنه وهی ناره حه ترییت پیغه مبه ران هی نه وان له هی هه موو قورس تره
 نه وه تا سهری بکه نه م تاقیکردنه وه قورسانه تاقیکردنه وهی ئیبراهیم سهر بکه ن
 نه و تاقیکردنه وه یه ی خوای گه وره ده فهرمویت برؤ کورپه که ت سهر بیر، نه و
 تاقیکردنه وه یه ی خوای گه وره له سهر ته نها خوا په رستی فری ده دریته ناو ئاگره وه

به مه نجه نیقیك، تاقیردنه وهی ئه یوب حه قده هه ژده سال له نه خوشیدا بکهویت
 هه موو که سیك لیٹ دور بکه ویتته وه که سیشت نه مینیت تاقیردنه وه یان قورس
 بوه به لام نه جرو پاداشتیشیان به رزه خوای گه وره زور خاوه ن لوتف و سۆزه
 به شیوازیکی وا ئه وهی که بیه ویت دهیکات ههستی پێ ناکهیت.

{إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ} باشه چۆن خوای گه وره ئه وهی که دهیه وێ بیکات
 دهیکات زور به حه کیمانه زور به وردی و به ونی دهیکات ئی غه ریب نه؛ چونکه
 هه ر ئه وه که ته واوی عیلم و زانستی ههیه وه هه ر ئه ویشه که ئه وپه ری داناو کار
 له جیه خوی ده زانیت شته کان له کوی داده نی و که ی دای ده نیت، ویستی خواو
 حیکمه تی خوا له وه دایه ئه و مه وزوعه به و قوناغانه دا پڕوائنجا دوا ی ئه و هه موو
 ساله ئنجا بگاته ئه و لوتکهیه، ئیستا ئه گه ر هاتباو یوسف ئه و هه موو نا ره حه تیه ی
 به سه ردا نه هاتبا هه ر باسی ئه وه کرابا پیغه مبه ریك هه بوو ناوی یوسف بو -ﷺ-
 عه زیزی مصر بوو ده سه لاتدار بوو وایکرد که ولاته که ی توشی فه قیری نه یه ت و
 ته واو یه عنی چی ده بوو؟ ئایا ئه و یوسفه ده بوو که ئه مپرو هه موو خه لک سه ر
 سامه پپی، که ئه مپرو هه موو خه لک خوشی ده ویت که هه موو خه لک زور به
 گه وره یی و به مه زنی سه یری ده کات؟

نا ئه وه نه ده بو به لام که به م هه موو قوناغانه دا تیپه ری وایکرد که فعلا که سیکی
 مه زن و گه وره بیٹ وه له دلی هه موو که سیکدا جیگای خوی بکاته وه وه هه موو
 که سیك خوشی بویت وه خوای گه وره رفعت و به رزیتی پێ ببه خشیت بویه
 خوای گه وره حه کیمه کار له جیه زانایه هیچ شتیك ناکات بێ حیکمه ت ئیمه ش
 کاتیك موصیه تی کمان دیته ریگا دائیما ئه و به سه ر هاتانه بینینه وه یادی خۆمان زو
 په ست نه بین بیزار نه بین گومانی شه ر به خوای خۆمان نه به ین لاتحسبه و شرا لکم
 بل هو خیر لکم به ئیزنی خوای گه وره به س مروّف له سه ر موصیه ت صه برت

هه‌بێت له‌سه‌ر موصیبه‌ت ئیعتیصام و پشت به‌ستنت به‌خوا هه‌بێت و له‌سه‌ر موصیبه‌ت و داوای لیخۆشبونی زۆرت له‌خوای گه‌وره‌ هه‌بێت که به‌هۆی که‌متر خه‌می و تاوانته‌وه‌ توشت بوه به‌هۆی موصیبه‌ته‌وه‌ مڕۆف زیاتر ڕو له‌خوا بێت جا بزانه‌ خوای گه‌وره‌ چۆن ئه‌و میحنه‌ته‌ت بۆ ده‌کاته‌ مینحه‌، ئه‌و نیقمه‌ته‌ت بۆ ده‌کاته‌ نیعمه‌ت، ئه‌م ذله‌ته‌ت بۆ ده‌کاته‌ رفعه‌ت، ئه‌و ضیق و ته‌نگانه‌یه‌ت بۆ ده‌کاته‌ سعه‌ و فراوانیه‌ت وه‌ ئه‌و ناخۆشیه‌ت بۆ ده‌کات به‌خۆشی به‌س صبرمان هه‌بێت چونکه‌ یه‌قینت هه‌بێت پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: ((مَنْ يُرِدِ اللهُ بِهِ خَيْرًا يُصِبْ مِنْهُ)) (١٣).

واته‌: خوا خیری بۆ بویت تا‌قی ده‌کاته‌وه‌ که‌تا‌قی نه‌کردیته‌وه‌ ئه‌وه‌ دیا‌ره‌ خیری بۆتۆ ناویت .

وقال النبي ﷺ: ((إِنَّ عَظَمَ الْجَزَاءِ مَعَ عَظَمِ الْبَلَاءِ وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ فَمَنْ رَضِيَ فَلَهُ الرِّضَى وَمَنْ سَخِطَ فَلَهُ السُّخْطُ)) (١٤)

پیغه‌مبه‌ر ﷺ: ئه‌فه‌رمویت ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ قه‌ومێکی خۆش بویت تا‌قیانده‌کاته‌وه‌ نا‌په‌هه‌تیان به‌سه‌ر دینیت جا که‌خوای گه‌وره‌ نا‌په‌هه‌تی به‌سه‌ر هه‌ینای که‌پازی بویت ئه‌وه‌ خوا لیت پازی ده‌بێت که‌نا‌پازیش بیت ئه‌وه‌ خوا لیت تو‌په‌ ده‌بێت، تا ئیستا گه‌شتینه‌ ئه‌وه‌ی که‌ باوک و کو‌پو دایک و برا به‌یه‌کتر شاد بونه‌وه‌وه‌ خه‌وه‌که‌ی یوسفیش سه‌د له‌سه‌د ها‌ته‌ جی، وه‌ یوسف با‌سی فه‌ضلی خوای گه‌وره‌ی کرد به‌سه‌ریه‌وه‌ که‌له‌سجن پزگاری کردوه‌و که‌سو‌کاره‌که‌ی بۆ‌لای

(13)- البخاري (١٠/١٠٣ رقم ٥٦٤).

(14)- الترمذي (٢٣٩٦)، وقال: حسن غريب من هذا الوجه وابن ماجه (٤٠٣١)، وحسنه

الألباني في صحيح الجامع (٢١١٠).

ئەو ھېنا ۋە دەرسىچىشى داداين {إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ} كەئەۋەى كەخوابىيەۋىت بىكات چاكەيەكت پى بگەيەنيت پىت دەگەيەنيت لەشۈيىنكەۋە كەتۆھەستىشى پىناكەيت بەس تۆ گومانى باش بەخۋاى خۆت بېە و پىشتى پى بېەستە.

رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۚ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾

{رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ} يۈسۈف - ﷺ دۋاى ئەۋەى خۋاى پەرۋەردگار بەباۋكى و براكانى شاد كردهۋە، ۋە سولخىكى تەۋاۋ لەنيۋانىندا پرويدا الحمدللە، ئىستا دەسەلاتىكى مەزنى ھەيە و لەخۋشەكى زۆردايە، نىعمەت و خۋشى خۋاى گەرەى لەياد نەبردۋە، بەلكو دان بەنىعمەتى خوا دەنيت بەسەرپەۋە.

{رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ} دوۋنىعمەتى ھەرەگەرەى خۋاى پەرۋەردگار باس دەكات بەسەرپەۋە كەمولك و دەسەلاتە ۋەعيلم و زانستىشە، ئەى پەرۋەردگار ئەۋ مولك و دەسەلاتەى ئىستا تيايدام كەلەولاتى مصردا من تصروف بكەم ئەۋە تۆ پىت داوم، بەزىرەكى خۆم نىە، بەشان و بازوى خۆم نىە، بەليھاتوى و لىزانىنى خۆم نىە، فەضلى تۆيە كە ئەۋ دەسەلاتەت ياۋە بەمن ئەى خۋاى پەرۋەردگار.

{وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ} ۋە ھەرۋەھا لىكدانەۋەى خەۋن و ۋەھەرۋەھا عيلم بەگشتى تۆ فىرت كردوم ئەمەش نىعمەتىكى گەرەيە خۋاى گەرە يۈسۈفى فىركرد، لىرەدا كە بەراۋردىك بكەين لەنيۋان پىغەمبەران و شۈيىنكەۋەتەكانيان عليهم الصلاة والسلام ۋەلەگەل كەسانى ئەھلى دۋنيا، ئەۋەتا پىغەمبەر يۈسۈف - ﷺ - لەقىممەت و ئەۋپەرى دەسەلاتىدا لە لوتكەى خۋشى و بەختەۋەريدا خۋاى

گەورەى لەیاد نەچو، توشى غوروو لەخۆبایی بون نەبو، دان دەنیت بەنیعمەتەکانى خواى گەورە بەسەرپو، ئەوێ کە تیایدا یە هەموى بەهێ خواى گەورە دەزانى، بەلام ئەهلی دنیا.

{إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ (٦) أَنْ رَأَى اسْتَعْنَى (٧)} [العلق: ٦، ٧] کەسانیک کەشتیک دەسەلات و توانایان دەست کەوت، و شتیک مال و سامانیان هەبو، یا مۆلک و دەسەلات و مەسئولەتیان هەبو.

{لَيَطْفَى} یە کسەر لەسنور دەرەچیت، یاخی دەبیت لەخواو تەمرد بەسەرخوا دادەکات پەنا بەخواى گەورە بۆ؟ چونکە کابرا مەسئولە و کەسیکی کەم نیە!

تۆ مەسئولیش بیت بەرامبەر خوا مەسئولە یە کیش نیت، واتە دەسەلاتى مەسئولە یە ک بەرامبەر مەسئولە یە کە نە، تۆ دەسەلاتى مەسئولە یە کت نیە بەرامبەر بەخواى گەورە کە واتە بۆ خۆت لى بایی دەبیت، بۆ لەسنورى خوا دەرەچیت، ئى پیت وایە ئەم دەسەلاتە ی کە تۆ ئیستا تیایدا ی هێ کێه و کى بەتۆى داو؟

خواى گەورە بەتۆى داو، بۆیە مەسئولە یە کە لى کاتى خۆشیدا کاتە ناخۆشیەکانى لەیاد نەچیت، وە بەکاتى دەوڵە مەندیدا سەر دەمى فەقیری لەیاد نەچیت، وە لەکاتى دەسەلاتداریتیدا سەر دەمى بى دەسەلاتى و لاوازی لەبیر نەچیت، بەردەوام خۆى بەکەم بگریت وە نیعمەتەکان بەهێ خواى گەورە بزائیت، ئەم دوو نیعمەتە زۆر گەورە یە، نیعمەتى مۆلک و دەسەلات، وە نیعمەتى عیلم و زانست، نیعمەتى مۆلک و دەسەلات ئەوانە ی کە پادشان سەر کردە و دەسەلاتدارن چیان بە دەستە؟

خەلک لە دەست ئەوانە، بەلام ئەوانە ی کە عیلم و زانستیان هە یە نیعمەتى دوو مە پادشاکان زیاتر خەلکیان بە دەستە چۆن! خەلکیکی زۆر بە لاشە و

روکش له گه‌ل ده‌سه‌لاتداره، به‌لام عالم و زاناو شوینکه‌وته‌ی پیغه‌مبه‌ران علیهم
الصلاة والسلام خه‌لک به‌دل له‌گه‌لیانه‌و به‌دل خوشیانی ده‌وین کامیان گه‌وره‌تره؟
تۆ به‌لاشه‌ت له‌گه‌ل که‌سیک بیت و خوشت نه‌ویت، یا به‌دل له‌گه‌لی بیت و
خوشت بویت!

بۆیه نیعمه‌تی عیلم زۆر گه‌وره‌یه هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه ده‌بینین میژوو کێی بۆ ئیمه
تۆمار کردوه؟
ژیانی کێ؟
لیهاتوبی کێ؟

لیهاتوبی پادشاو ده‌سه‌لاتداره‌کان یان زاناو پیشه‌واکان؟
زاناکان و پیشه‌واکان، تاروژی قیامه‌ت باسی بوخاری ده‌کریت، باسی موسلم،
ترمذی، ابو داود، نسائی، شافعی، أحمد، ابوحنیفه، ابن باز، ابن تیمیه، ابن
عباس، واته‌ ئه‌وانه‌ی که‌عالمین چونه‌ ناو دلی خه‌لکه‌وه بۆیه نیعمه‌تی عیلم زۆر
گه‌وره‌تره له‌ نیعمه‌تی مولک و ده‌سه‌لات، دواي ئه‌وه‌ی که‌ دان به‌نیعمه‌ته‌کانی
خواي گه‌وره‌ده‌کات یوسف -ﷺ- ده‌فه‌رمویت:

{فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ} فاطر منصوب ه منادایه، حرفی نداء که مقدره
تقدیره‌که‌ی یافاطر السموات والأرض ئیستا لی‌ره ده‌ست به‌دوعا ده‌کات، سه‌ره‌تا
ده‌ستی کرد به‌ مه‌دح و سه‌نای خواي گه‌وره ئیعتیراف به‌ نیعمه‌ته‌کانی خوا ئنجا
دوعا ده‌کات ده‌فه‌رمویت: {فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ} ئه‌ی ئه‌و خوایه‌ی که
به‌دیینه‌ری خالق و دروستکاری ئاسمانه‌کان و زه‌ویت، ئیستا یوسف ده‌یه‌ویت
داوا له‌خوا بکات ئه‌وپه‌ری ئه‌ده‌به‌ مروّف پ[ش ئه‌وه‌ی داواکه‌ی له‌خواي گه‌وه‌ر
بکات دان به‌نیعمه‌ته‌کانی خوا بکات به‌سه‌ریوه وه دان به‌ په‌روه‌ردگاریتی
خوابینیت، دان بنیی به‌وه‌ی که‌ خوایه‌ تۆ په‌روه‌ردگاری منی من عبدی تۆم دان

- **ﷺ** - فیری کردین له سید الاستغفار که چۆن له خوا بپارښنه وه، بابزاین دوعاکه ی یوسف چیه - **ﷺ** - که تیایدا توسلې به اسم و صفاتی خوی پهروهردگار کرد فاطر السماوات والارض ئه ی به دیه پنه ری ئاسمانه کان و زهوی.

{أَنْتَ وَلِيٌّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ} ئەمە خوյ جوملهیه کی خه بهریه مومکینیشه مه بهست پئی جوملهی انشائی بیت مه بهست پئی دوعا بیت واته کل ولي فی الدنيا والاخره ئەی خوای پهروهردگار تۆ سه ره رشتیارو پشتیوان و دوستو یارمه تیده ری من به له دونیاو دواروژ ئەمه که مه بهست پئی دوعا بیت، که مه بهست پئی خه بهر بیت واته دیسان توسل به وهش ده کات ئەی خوای پهروهردگار تۆ ولي منیت {اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا} [البقرة: ۲۵۷] خوای گه وره ولي ئیماندارانه، کلمه ی

ولي دوماننا ده‌گه‌یه‌نیت واته‌ خوای گه‌وره‌ خۆشه‌ویستی ئیماندارانه‌ خۆشی ده‌وین، وه‌ هه‌روه‌ها خوای گه‌وره‌ سه‌رخه‌رو پشتیوان کاریشیانه‌، خوای گه‌وره‌ ئیماندارى خۆشده‌وئ و پشتیوانی لیده‌کاو ده‌پاریزی و سه‌ریشی ده‌خات، ئیستا یوسف دان به‌وه‌ده‌نیت ئەفهرمویت {أَنْتَ وَلِيّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ} ئەى خوای په‌روه‌ردگار تۆ خۆشه‌ویستی منی له‌دونیا تۆ پارێزه‌ری منی له‌دونیا تۆ سه‌ر خه‌رو پشتیوانی منی له‌دونیا؛ ئایا وایه‌؟

به‌لى وابوو، ویستیان یوسف بکوژن خوای گه‌وره‌ ولي یوسف بووپاریزه‌رو پشتیوانی یوسف بوو نه‌یه‌شت یوسف بکوژریت وای کرد خستى دلى یه‌کى له‌براکانیوه‌ {لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ} [١٠] بپاره‌که‌تان بگۆرن یوسف مه‌کوژن، فریای دایه‌ ناو بیره‌که‌ خوای گه‌وره‌ نه‌یویست بمریت که‌سیک له‌ سه‌ر زه‌ویه‌وه‌ فری بدریته‌ ناو بیریکه‌وه‌ که‌ئاویشی تیداویت نه‌مردوو نه‌خنکاش دیسان خوای گه‌وره‌ ولي یوسف بوو له‌ناو بیره‌که‌ش پاراستی، فروشتیان کردیانه‌ کۆیله‌ خوای گه‌وره‌ ولي یوسف بوو ئەو کۆیلایه‌تیه‌شى بۆ گیرا به‌خیر خیریکى گه‌وره‌، ئەوه‌بو به‌وتاکیکردنه‌وه‌یه‌دا خوای گه‌وره‌ یوسفی بردکه‌ ئەنجامه‌که‌ی له‌چیه‌وه‌ ده‌رچوو، ابن جوزي ره‌حه‌تى خوای گه‌وره‌ی لیبت ده‌فهرمویت بیرم له‌حالى یوسف کرده‌وه‌ ئەم به‌سه‌ره‌اته‌ی یوسف زۆر مه‌زن و گه‌وره‌یه‌، باشه‌ که‌یوسف ته‌نها ئەویش پیغه‌مبه‌ریک با له‌پیغه‌مبه‌ره‌کان علیهم الصلاة والسلام بۆ قه‌ومه‌که‌ی نیردراو ته‌واو کۆتایی هاتبا ئایا ئەو مه‌نزیه‌ته‌ی ئیستای ده‌بوو؟ ئەگه‌ر به‌و مه‌رحه‌له‌ نا‌ره‌حه‌تیانه‌دا نه‌رۆشتایه‌؟

نا، به‌لام ئیستا کى هه‌یه‌ سه‌رسام نه‌بیت به‌ یوسف و به‌سه‌ره‌اتی یوسف -عَلَيْهِ السَّلَام-، واته‌ ئەوه‌ی که‌ له‌پروکه‌شدا تاکیکردنه‌وه‌یه‌کی قورسو نا‌ره‌حه‌ت و ناخۆش بوو جا لیدانی بیت له‌لایه‌ن براکانی، یان فریدانه‌ ناو بیریت، کردنی به‌کۆیله‌و فروشتنی

بیت، بەکەم سەیرکردنی بیت، ھەولدانى لەکەدار کردنى بیت، زیندانى کردنى بیت، ھەموو ئەوانە بەپروکەش ھەموى ناخۆشن و ھەموى ناپەھەتە، بەلام بەھەموو ئەو ناپەھەتیانەدا ڕۆیشت ئنجا بوو بەیوسفیک کە لەسەر زمانەکانە بەردەوام تارۆژى قیامەت و ھەموى سەرسامە پێى، خۆای گەورە پلەو پایەى بەرز کردەووە دەرهجەى بەرزکرد، کەواتە تاقیکردنەووە ناپەھەتى کەخۆای گەورە بەسەرت دینیت ئەگەر صەبرو ئارامت ھەبیت گەرانەووەت بۆلای خوا ھەبیت بەخیر تەواو دەبیت **إِنْ شَاءَ اللَّهُ {لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ}** [النور: ١١] زۆر جار ناپەھەتیک ھەبە زۆر ئازارى پێ دەچێژیت و بیتاقەتیت پێى بەلام حسنى تعاملت ھەبیت لەگەڵى بەو شیوەیەى کەخوا دەیهویت بەگوێرەى شەرع بگەرێتەووە لای خوا، پابەندى شەرع بیت ئەو بەقازانجەووە لەو موصیبەتە دینیتە دەروە **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**، بۆیە ابن جوزى دەفەرمویت سەیرم کردچیرۆکەکە ھەموو مەوزوعەکەى لەویدا کوۆتەووە، گەنگیتی یوسف لەویدا کوۆتەووە پەزەبونى خۆای ھەلبژارد بەسەر نەفس و ئارەزووى خۆیدا، کە ئەوێ کرد یوسف -ﷺ- خۆای گەورە بەرزى کردەووە، ئەى کە ئەوێ نەکردبا؟

پەنا بە رب العالمین ئیستا ئەو نەدەبوو کەباس دەکریت، بۆیە دنیا مواقفە، مەرووف ھەولبەدات ئەگەر لە یەکەم مەوقیفدا توشى زەللەت نەبیت ئەو نەور علی نور، کە لەمەوقفیک توش بویت تەوبەى لێبکەیت و نەیکەیتە مەوقفى دووھم، کە لەدووھم توش بویت تەوبەى لێبکەیت و نەیکەیتە سێھەم؛ چونکە خۆای گەورە ھەل و فرصەت دەدات چەند جارێک بۆ ئەوێ بگەرێتەووە لای خوا بۆی تەوبە بکەیت، ئەگەر ھەر نەتکرد ھەر نەگەرێتەووە لای خۆای گەورە خەتمە کە حازرە خەتم لەدلت دەدریت و کۆتاییت پیدیت قورپ بەسەر دەبیت ئەوکاتە پەنا بەخۆای گەورە **{أَنْتَ وَلِيٌّ فِي الدُّنْيَا}** زانیمان بەراستی **اللَّهُ وَلِيٌّ** و سەرخەرو

پشتیوانی یوسف بوو له دنیا دا، ئیستا ده فهرمویت {وَالْآخِرَةُ} دیسان له ئاخیره تیشمدا ههر تو پشتیوانی منیت ئه ی خوای په روهردگار، من به کرده و ه ی خۆم و به عه مه ل و چاکه ی خۆم دلم به ئاخیره ت و دواړوژ خوش نیه بویه دلم به ئاخیره ت و دواړوژ خوشه له ویش تو و لی منیت، دۆستی منیت، سه رخه ری منیت، پشتیوانی منیت، پاریزه ری منیت که تو نه مپاریزی له قیامه تیش ئه وه من پاریزراو نابم، که واته مروقی موسلمان تبرا بکات له وه ی که غه یری خوا به دۆست و پشتیوان و سه رخه ری خوی بگریت که ئومیدی پی بی و ئیعتیما دی بکاته سه رو وه دلی پی خوشبیت که ته واو ئه و کافیه بو من، نه خیر که س کافی نیه بو ئیمه خوا نه بیت، به س خوات هه بی به سته والله، به س خوامان له گه لبیت هه موو دنیا دوژمنت بیت هیچ نیه به خوا، به لام به س خوا له گه لت نه بیت والله به س پشیلویه ک دوژمنت بیت ته واو توشی زه لاله ت ده کات و توشی ناره حه تیت ده کات و ژیا نت لی تیک ده دات که خوا له گه لت نه بیت، بویه سه یری یوسف بکه ن ئه فهرمویت {أَنْتَ وَلِيٌّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ} که واته ئه وانه ی که خوای گه وره مولکیان ده داتی، ده سه لاتیان ده داتی، وه ئه وانه ش که خوای گه وره عیلم و زانستیان ده داتی هه میسه پیویسته پشت به خوا به ستن خوای گه وره له پشتیان بیت و بیانپاریزی، نه ک پشت به شه یتان به ستن، نه ک پشت به کافرو بیواو به ستن خوای گه وره له بیر بکه ن {أَنْتَ وَلِيٌّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ} زور گرنگه مروقی موسلمان ولایه تی خوا له ده ست نه دات؛ چونکه که خوای گه وره له گه لت بوو ده تپاریزی وه لامت ده داته وه، چی له به رژه وه ندیته بو ت دینیته جی، چی له زه ره رته لیت به دور ده گریت به شیوازی وا که خوت هه ستیشی پی ناکه یت {وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا (۲) وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ} [الطلاق: ۲، ۳] ئه وه ی ته قوای خوای گه وره بکات وه خوای گه وره ی له گه لبیت، ئه وه خوای

گه‌وره له‌هه‌موو ته‌نگ و چه‌له‌مه‌یه‌ک ده‌رگای پرزگار بونی بو ده‌کاته‌وه وه رزقی ده‌دات له‌شوینی وه‌هاوه که به‌خه‌یالیشیدا نه‌هاتوه، پیکاری شتی وات بو ده‌کات که بو‌خۆت ئه‌صلا نازانی چیه، زۆرشت له‌وه‌یه وابزانی زه‌ره‌ره‌و ئه‌وپه‌ری خێرو به‌رژه‌وه‌ندی تۆی تێدایه، که‌واته گرنکه موسلمان له‌هه‌ولێ ئه‌وه‌داییت وه‌لایه‌تی خوا، دۆستایه‌تی خوا و خۆشه‌ویستی خوا و پشتیوانی خوا له‌ده‌ست نه‌دات، پینغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: ((مَنْ التَّمَسَ رِضَى اللَّهِ بِسَخَطِ النَّاسِ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَأَرْضَى النَّاسَ عَنْهُ، وَمَنْ التَّمَسَ رِضَا النَّاسِ بِسَخَطِ اللَّهِ، سَخَطَ اللَّهُ عَلَيْهِ، وَأَسْخَطَ عَلَيْهِ النَّاسُ))^(۱۵)

به‌پرازیکردنی خوای گه‌وره زۆر جار خه‌لکانیک توپه‌ ده‌کات، لیت توپه‌ده‌بن، نابێ بچیته‌ مزگه‌وت، بچیته‌ مزگه‌وت باوکت له‌وانه‌یه لیت توپه‌بیت، ئه‌م پیشه‌ چیه داتناوه بیتاشه نه‌یتاشیت ئه‌وه دایکت لیت توپه‌ده‌بیت، خیزانت به‌ینی تیک ده‌چیت له‌گه‌لت، خه‌ریکی ده‌رسی قورئان و حدیث مه‌به ئه‌گینا له‌وانه‌یه توشی توپه‌بونی چه‌ندکه‌سانیک و جیهه‌ت و لایه‌نیک بیت، به‌لام بزانه ئه‌و شته‌ی که‌تۆ ده‌یکه‌یت و ئه‌و هه‌نگاوه‌ی که‌تۆ ده‌ینییت خوای گه‌وره پیت پرازیه‌؟

به‌لێ، که‌پیت پرازیه گوی مه‌ده‌ره توپه‌بونی خه‌لک مه‌ترسه له‌توپه‌بونی خه‌لک، به‌لام هه‌ر هه‌ولیکت داوه هه‌ر هه‌نگاویکت نا بو‌پرازی کردنی فلانه‌ حیزب و جیهه‌ت و فلانه‌ لایه‌ن و فلان که‌س که‌ بشزانیت توپه‌بونی خوای به‌دواوه‌یه سه‌رکه‌وتو نابیت وریابه‌؛ چونکه‌ توپه‌بونی خوا زۆر ترسناکه، له‌ده‌ستدانی پشتیوانی خوا گه‌وره‌ترین زه‌ره‌ره که‌توشت بیت ئاگاداربه، یوسف له‌ قیممه‌ی عه‌قلدایه له‌ قیممه‌ی عیلمدایه بۆیه ده‌فه‌رمویت {أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ}

(15)- رواه ابن حبان "الإحسان في تقريب صحيح ابن حبان" (۱/ ۵۱۰).

خوایە من کەسی ترم نیه جگە لەتۆ، تۆ پشتیوانی منیت تۆ پالپشتی منیت تۆ
سەرخرەری منیت، هانا بۆتۆ دەبەم و پشت بەتۆ دەبەستم
{تَوْفَنِي مُسْلِمًا} ئەمە دووعای یەکەم، بەموسڵمانیتی بممرینه ئەی خوای
پەرورەدگار.

{وَأَلْحِنِي بِالصَّالِحِينَ} وەهەرۆهەا بشمگەیهنە بەپیاوچاکان لەپیڤەمبەرانى
پیش خۆم لە ابراهیم و اسحاق و اسماعیل بمگەیهنە بەوان، ئەم دوو دووعایە
غایەتى مروۆفی موسڵمان و غایەتى مروۆفی عاقل ئەبێت ئەم دوو شتە بێت،
پنویستە گەرەترین غایەت و مەبەستى مروۆف ئەوەبێت بەموسڵمانى بمريت؛
چونکە مروۆف کە بە موسڵمانى مرد واتە ئەوکەسە خەتمى بۆ لیدرا ئەوکەسە بۆ
بەهەشتەو لەجەهەننەم رزگارى بوو کە بەموسڵمانى بمريت، بەس بە موسڵمانى
نەمريت ئەوە تۆ بۆ جەهەننەمیت هەتا هەتایە لێى نایەیتە دەرەو پەنا بەخوا گەرە،
ئێ دەى وەرە تێى رابمێنەو بیری لێکەرەو یەعنى ئەگەر لەقوتابخانە لەپۆلى
دوانزە ئەگەر شەهادەت وەرگرتەو ئەستاسەیر دەکەیت مەصیری کولێکانى من
پەيوەستە بە دەرەجەکەم ئەبێت چەندم هینابیت، ئەگەر نەو دەم هینابیت بۆ سەرەو
کولێهە باش وەرم دەگریت کە کەمتر بوو تەواو، هەیه شەونو خونی دەکات،
هەولێ زۆر دەدات، لە مەکتەبى تايبەت دەخوینیت، ماموستای تايبەتى هەیه، واز
لەهەموو شتیک دەهینیت، مانگی رەمەزان بەرپۆژوونابیت بۆ ئەوێ سەعی بکات
بۆ؟ چونکە دەلێت مەصیریە موستەقبەلى ژيانى من لەسەر ئەوێهە ئایا لەو کولێهە
وەرگیرا یان کولێهەکی کەمتر هێچى تر لە مەوزوعەکە ناگۆریت، بەلام ئائەم
ئیمتیحانە ئەزانى چی بەسەرەوێهە، کە بەموسڵمانى بمريت بۆ بەهەشتیت،
بەهەشت چیه؟ لەفەرمودەیهکی قودسیدا **خوای پەرورەدگار فەرموویهتى:**

((...أَعَدَدْتُ لِعِبَادِيَ الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ...))^(۱۶)

بەهەشت ئەوێهە کە کەس بەچاوەی نییە؛ خوشی وای تێدایە، وە کەس بەگوێچکەش نەبیستووە بەدلی کە سیشداشتی و خوش نەهاتووە، وە نە کە هەر ئەوێش بەلکو لە جەهەننەمیش رزگارت دەبێت و ناچیتە ناو ئاگری جەهەننەم وە خواش لێت رازی دەبێت، ئەوێ کە بە موسڵمانی نەمریت پێچەوانە ی کەرەوێ، خوا لێت تۆرێهە بەهەشت لێ حەرامە دەچیتە ناو جەهەنەم هەتا هەتایە، ئێستا ئەمە شایستە ی ئەوێهە ماموستای تایبەتی بۆ بگرت و دەرسی تایبەتی بۆ بخوینیت و هەولی تایبەتی بۆ بدەیت، یان کولیەهە ک؟

ئەوێش یە کجارە، پۆلی شەش دە ی ئەمسال سەرکەوتو نەبوین دادەنیشینەوێهە بۆسالی دووێهە، بەلام کە مردیت دانیشتنەوێهە دەوری دووێهە نیه **{رَبِّ ارْجِعُونِ (۹۹)}** [المؤمنون: ۹۹، ۱۰۰] سودی نیه، ئەوێ خوا یە بمرگێرەوێهە ئەمجارە، بەس جاریکی تر بمرگێرەوێهە بۆ ژیان، بۆ یە ک سەعاتیش ناگیردرییتەوێهە جا بزانه وە بۆ تەنها دەقیقە یە ک بەس بلیت لا الە الا الله بۆ ئەوێش ناگیردرییتەوێهە؛ چونکە ئیمتیحانی عومر یە کجارە کۆتایی پێهات، یە کجار دێتە دنیاو دەرویت جی دلیت دووبارە نایەیتەوێهە جاریکی تر، کە بینیت و ئەو جا بلیت **{لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ (۱۰)}** [الملك: ۱۰] ئەگەر ئیمە گویمان گرتباو عەقلمان هەبوایە ئێستا لە جەهەننەم نەدەبوین، بەس عەقلمان نەبوو چیکەین ئەوێ خوا یە کە بمانگیریتەوێهە هیچ سودی نیه گیرانەوێهە نیه، نە دەوری دووێهە می هە یە نەسالی دووێهە می هە یە نە تەزویر و شەهادە بەپارە بەدەستی دێت نەخزمی فلان

مەسئۇل و ئەبەد ئەبەد كۆتایی پىدایت، بۆيە گەورەترین دوعای یوسف {تَوَفَّيْ مُسْلِمًا} يەنى یوسف ئەو دوعايە بکات لەخوا بپارێتەو ئەو خۆ خۆی موسڵمانە! دوا دەکات بەردەوامی بداتى لەسەر ئەو ئىسلامەتیە جیگىرى بکات تا ئەوکاتەى ئەمریت لەسەر ئىسلام بمریت؛ چونکە هەركەسیک بە موسڵمانى بمریت فقد فاز الحمد لله نەجات بو تو، لە ئىمتیحانى گەورەى دونیا پرزگارت بوو ئىستا بەس خوشى چاوەرێتە {إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ (۳۰) نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ} [فصلت: ۳۰، ۳۱] ئەو هەموو خوشیە!

بەس بە موسڵمانى بمریت ئەو هەموو خوشیە چاوەرێتە {تَوَفَّيْ مُسْلِمًا} لەم ئایەتە ئەوەمان بۆ دەردەکەوتیت کە دینی یوسفیش اسلام بو، وەدینی ابراهیم و یعقوبیش اسلام بو {أَمْ كُنتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ (۱۳۳)} [البقرة: ۱۳۳]، {فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ (۱۳۲)} [البقرة: ۱۳۲]، {إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ} [آل عمران: ۱۹] دین لای خوا یەک دینە ئەویش ئىسلاممە هیچی تر نیە، بەس ئىسلام دینی خوايە، ئەو لەوێ کەسانیک بلین ئەو یەهودیەتیش دینی خوا نەبو، نەصرانیەت دینی خوا نەبو؟

دەلێن کاتیک دینی خوابوو کە ئىسلام بون کە تەسلیم ببون بۆ خوا وە بەگوێرەى شەرعى خوا بەرپۆوەدەچون، کەتەورات زاناکانى جولەکە هاتن تلمودیان تیکە لاوکرد واته لیکدانەووەو راوبۆچون و پای زانایانى جولەکەى تەوراتیانکردو گۆرییان شتیان لى لابردو شتیان بۆ زیادکردو گۆرانکاریان

به سه رهینا دینی خوا نه ما ئیستا یه هودیه ت دینی خوا نیه، نه صرانیه ت که بۆلص هات ئه ویش ئه وه مووشته ی خسته ناو دینی گاوریه ته وه نه صرانیه ته وه دینه که ی گۆری دینی خوا نه ما ئیستا دینی خوا نیه ئه وه بۆیه {وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ} [آل عمران: ۸۵] هه رکه سی غه یری ئسلام هه لبرێت دینیکی تر لینی قبولناکریت {وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ (۸۵)} [آل عمران: ۸۵] وه له ئاخیره تیشدا له زهره رمه ندانه، که واته لیره وه ئه وه مان بۆ دهرده که ویت که ئه وانه ی که خه لک بانگ ده که ن بۆ وحده الادیان وه لا فهرقی نیه یهودیه ت و نه صرانیه ت واسلام و کاکه هه موی هه ر یه که و دینی خوایه و هیچ فهرق ناکات ئه وه خوی جه هاله ت و نه فامیه وحده الادیان کوفره یه عنی چی وحده الادیان؟

یه ک دینی حه ق هه یه دینی خوا ئیسلامه و ته واهو غه یری ئه وه هیچ دینیکی تر نیه، مروف له سه ر هه ر دینیکی تر بژی به کافر حسابه وه بۆ جه هه نه مه ئه مه بریاری نیه ئیمه ی موسلمان دابمان، ئه مه بریاری رب العالمین ه خوی ئه رزو ئاسمانه بریاری ئه وه واده فه رمویت، بۆیه گرنگه مروفی عاقل هه ولی ئه وه بدات موسلمانیت به موسلمانی بژیت و له سه ر ئیسلامیش بمریت که ئه وه دینی هه موو پیغه مبه رانبوو علیهم الصلاة والسلام، هه رکه سی به موسلمانیتی بژیت و بمریت نه جاتی بوو هه رکه سی به غه یری ئیسلام بژی جا له سه ر هه ر ریچکه و مه بده ئیکی تر بیت ئه دیانی سه ماوی و محرف بیت یان مناهجی دونیایی ده ستردی مروف بیت هه ر خه ساره ت مهندو زهره رمه ندی دلنیا به، غه یری ئیسلام هیچی تر قبول ناکات خوی په روه ردگار ابد، سه یاره یه ک ئه و تعلیماته ی که له لایه ن مه صنه ع و مه عمه له که ی خویه وه بۆی نوسراوه ده بیت ئاوا لپی خوریت و ئاوا هه لی بکه یت و ئاوا بیکورژینیه وه رۆن له وی بکه یت به نزن یا ئاوا له وی بکه یت، غه یری ئه و تعلیماته هیچی تر قبول ناکات، یه کیکی تر بیت بلی

قەیناکات من لەشوینی بەنزین ئاوی تێدەکەم، دەلێن نابیت، دەی کاکە لەشوینی
 ڕۆنەکەنەوتی تێدەکەم نابیت، دەی لەشوینی ئاوەکە ڕۆنی تێدەکەم ھەر نابیت،
 واتە ھیچی قبول نیه ئیلا ئەو تعلیماتە نەبیت کە مەعمەلی سەیارەکە دایناوە
 غەیری ئەوەی قبول نیه، تۆش مەوۆفی مخلوقی خوا ی غەیری تعلیماتی خوا
 کە دینی ئیسلامە ھیچی تر بۆتۆ قبول نیه و ھیچی تر بەختەو ەرت ناکات نە لە دنیا
 و نە لە دواڕۆژیش، کە واتە ئیسلام دینی خواوە بەس، مەوۆفی عاقل ئەو
 ھەلئەبژیریت، وە جیگای سەر سوڕمانە جیگای تێرامان و ئەسەفە دەبینن بۆ نمونە
 ئەمشەو بەتایبەت کە کۆتایی سالی زاینیە وە چوینە سەرەتای سالی تازە ۲۰۲۰
 خەلکانیکی موسلمان ئاھەنگ بگێریت بۆ چی؟

کە ئاھەنگ بۆ ئەو دەگێریت سالیکی لەتەمەنت کەم بۆتەو وە واللہ ئەو نەحالی
 بونە بەراستی، واتە چۆن مەوۆفی عاقل دلی بەو خۆشبیت کە سالیکی لەتەمەنی
 کەم بۆو و بەرەو مردن ڕۆشت چۆن من دلەم بەو خۆشبیت سالیکی لەتەمەنم
 کەم بێتەو!

چونکە حساب کردنەکیان عەکسیە بەعەکسەو سەیری قەزیه کە دەکات، واتە
 کەتۆ واحساب دەکەیت ھەرسالیکی تازە دیت سالیکی لەتەمەنی تۆ زیاد بکات
 ئی واللہ خۆشە، تەواو من کە پار عومرم دیاری کرابیت ۶۰ سالیم ئیستا ئەمسال
 سالی ۲۰۲۰ ھات سالیکی تر خرایە سەر تەمەنم دەبەم ۶۱ سال سالیکی تر
 دەبەم ۶۲ سال خۆشە ئەو ھەر زۆر مایە دڵخۆشیە بەس تۆ سال بەسال
 لەتەمەنت کەم دەکات واتە عەدی تنازولیه دلت بەچی خۆشە!

ئەو ھەندێ کەس کە دەچی و تیکەلی و حەفلەو ھەلپەرکییەو دلی بەو
 خۆشە سال تەواو بوو سالی تازە ھات، چیت ئەنجام داو لەسالی رابردوو!

دلت به چی خۆت خۆشه له سالی رابردوی خۆت که کردوته! که ئیستا ته مشه و
بگه پێتتهوه لای خوا به چی دلت خۆشه؟

چ کاریکی گرنگت ته نجام داوه سهرت بهرزکات لای خوا و له جههه نهم
رزگارت بکات چیت ته نجام داوه؟

وه به ئومیدی چیت له سالی تازه دا بیکهیت واته بۆ دلت خۆشه؟
ئهوه تا ههر سهرهتای ساله که بههه لپه رکی و رهقص و سهماو تیکه لی و گوناھو
تاوان استفتاحی صاله که ده کهیت و پیشوازی له سالی تازه ده کهیتتهوه جا سهرهتای
ساله کهت مه عصبیهت و گوناھو تاوان بیت ئهی ده بیت کۆتاییه کهی چۆنیت!
به رهقص سهما پیشوازی لیده کهن و رهقص و سهماش کۆتایی پی دینهوه
دیسانهوه سالیکی تر له ناوه راستیشدا ئه بی چی روبردات، ئهی ئهوانه یکه به
عه قیدهوه ده یکه ن؟

ئه مه سالی له دایک بونی عیسای کوری مه ریه می کۆری خوایه!
ئهوه کوفره والاعیاذ بالله، عیسا لای ئیمه عهبدی خوایه، لای ئهوان کوری
خوایه وه مه ریه م ژنی خوایه ئی ئهوه کوفره که واته تۆ ئاههنگ بۆچی ده گێریت و
دلت به چی خۆشه؟ بههه رحال ئیسلامه که عه قل به مروّف دهدات وه مروّف له
گومرایی ده پاریزیت، کۆتا شتی دوعاکه {تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ}
ئهی خوی پهره ردار بمرگه یه نه به پیاوچاکان، خۆشه مروّفی موسلمان هه میسه
له دونیاو له ژیانیدا هاوپیتهی صالحین بکات، صالحیش ئه و ئیمانداریه که
کرده وهی چاک ده کات له دونیادا هاوپیتهی ئهوان بکهیت وه له قیامه تیش که
مردیت تۆ له صالحین و چاکه کارانبیت نهک له گه ل اشراو مجرمین و
خرابه کاران بخریته جههه نهمه وه ئه مه دوعای یوسف بوو، لیره دا ده لێن سبحان
الله دوی ئه وهی هه موو خۆشیه کانی هاته ده ست، ده سه لات، مولک، بباوکی و

براکانی هاتنه لای، ئاشت بونه‌وه‌یه‌کی گشتی، ئیستا کاتی ئه‌وه‌یه دلی خوشبیت، کاتی ئه‌وه‌یه ته‌واو ئیتر من له‌دونیادا واده‌که‌م و وابجی که‌چی نا هه‌موو ئه‌و خوشیان‌ه‌ی دنیا به‌لای یوسفه‌وه هیچ نین ئه‌و به‌لایه‌وه گرنکه به‌موسلمان‌ی بژیته و به‌موسلمان‌ی بمریته، وه ئه‌وه به‌لایه‌وه گرنکه {وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ} خواجه بمگیریته‌وه بمگه‌یه‌نیت به‌چاکه‌کاران فی الرفیق الاعلی هه‌روه‌ک چۆن پیغه‌مبه‌ری خوا - ﷺ - کاتیک که جبریل هات فه‌رمووی ملک الموت دیت ئیزنت لی وه‌برگریته مردنت یا مانه‌وه‌ت فه‌رمووی فی الرفیق الاعلی نا ده‌مه‌ویت بۆلای خوای په‌روه‌ردگار بگه‌ریمه‌وه، به‌خوا دنیا هه‌رچه‌نده خوشبیت وده‌سه‌لات هه‌بیت و له‌خوشیدا بیت و بی کیشه‌بیت به‌خوا ژیا نی دواروژ زۆر خوشتره، مروّفی موسلمان ئه‌وه‌نده شیرینی به‌دونیادا نه‌چیته که ئاخیره‌تی له‌بیربچیته‌وه، هه‌میشه کار بو ئه‌وه بکه‌ین که ئاخیره‌تمان ئه‌ودیومان له‌ژیانی دنیامان خوشتریت.

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۖ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾

په‌روه‌ردگار ئاماژه ده‌کات بو ئه‌م به‌سه‌رهاته‌ی که له‌سوره‌تی یوسف دا بۆی باس کردین به‌وه‌موو ورده‌کاریه‌و دورودریژیه‌ی ئه‌و هه‌موو تفصیلاته‌ی که‌خوای په‌روه‌ردگار سه‌باره‌ت به‌به‌سه‌رهاته‌ی یوسف و یعقوبی باوکی و براکانی وه هه‌روه‌ها له‌مصر چی پرویدا ئه‌و هه‌موو ورده‌کاریانه‌ی خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

{ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ} ئه‌وه هه‌مووی له‌خه‌به‌ری غه‌یه.

{نُوحِيهِ إِلَيْكَ} كەبۆتۆی دەنیرین وه بۆتۆمان ناردوه وه بهردهوامین لهوهی شتی زیاتریشت فیربكهین، ئەم خەبەرانهو ئەم بەسەرھاتە شتێك نەبوو كە بەچاو بینرايیت پیغەمبەر بینییتی -ﷺ- یان لەگەل واقعەكەدا ژیايیت، وهههروهها ئەو وردەکاریه بهو تفصیلاته هەندیکیشی لەتەوراتیشدا باس نەکراوه، ئیستا كە جولهكەو موشریکەکان ئەم تفصیلاتەیان بیست لە پیغەمبەری خوا -ﷺ- ئی چاک دەزانن ئەمە هی ئەوه نیه كە بڵیین واللّٰه لهخۆیهوه هەڵی بەستوه، واتە هەرچی خەبەریکی راست سەبارەت بە بەسەرھاتی یوسف و باوکی و براکانی و عەزیزی مصر لەتەوراتدا هەیه قورئان باسی کردووه، وهههەندی وردەکاری تریشی باسکردووه قورئان كە اصلاً تەورات ئەوهی هەر باسیش نەکردووه، ئیستا ئەمە بەلگەیه لەسەر ئەوهی كە محمد رسول الله -ﷺ- یوحی الیه وهی بۆ دیت ئەگینا چۆن ئەو وردەکاریانە ی ئەم بەسەرھاتە ی چۆن زانی -ﷺ- ئەگەر رسولێك نەبیّت لەلایەن خواوه وحی بۆ نەیت، ئەو هەموو وردەکاریه، یهكی لەوردەکاریانە ی تر كە ئەمەیان لە حدیثدا باسکراوه، پیغەمبەری خوا -ﷺ- دەچیتە لای اعرابیهك ئەعرابیهكە پێز لە پیغەمبەری خوا دەگریّت -ﷺ- پیغەمبەری خواش كەسیکی کریم بوو وهپاداشتی چاكەشی به چاكتر دەدایهوه فەرمووی ئەی کابرا داواكه چیت دەوی تەمەنیش چاكەت بدەمهوه تۆ چاكەت لەگەل منكرد، ئەویش دەلیت واللّٰه من وشتريکم دەویت كە بەچكە ی لەسكدايیت وه چەند مەریكیش بۆ ئەوهی خیزانم بیاندۆشیت!

سبحان الله ئی هاتوه پاروهنانیکی لات خواردوه ئیستا لەبری ئەوه وشتريک ئاوسبیت و چەند مەریكیش ژنەكە ی بیدۆشیت و شیردەرییت!

پیغەمبەری خوا -ﷺ- بەلایهوه سەیر بوو فەرمووی پیتان ناكری ئیوه وهكو پیرژنەكە ی بنوئیسرائیلیش بن!

صەحابە رەزای خویان لیبی فەرموویان یارسول الله بەسەرھاتی ئەو پیرۆزە چیه ئەی پیغەمبەری خوا -ﷺ- کە دەلیی ئیو وەک ئەویشان پێ ناکریت؟

فەرمووی کاتیک کە موسا -ﷺ- مصری جێھێشت و ڕۆیشت بەرەو شام؛ چونکە کاتی خۆی یعقوب -ﷺ- بە کۆرەکانی خۆی فەرموو ڕۆلە ئیو پڕۆژیک دیت مصر بە جێدەھێلن و دەگەرێنەووە بۆ شام کە گەرانبەووە یان کە من مردم لاشە ی من لیرە جێدەھێلن بمبەنەووە لە گەڵ باوک و باپیرمدا بمنتێژن، والحاصل یعقوب زۆر ژیا زانایان دەفەرمون ۱۴۷ سالی ژیا ماشاءالله واتا ئەو ناخۆشیانە ی کە بینی خوی گەرە خوشتی نیشاندا، سالی نیکی زۆر ژیا دوی ئەووە لەخۆشیدا، وە یوسف -ﷺ- ۱۱۰ سال ژیاووە ماشاءالله نەووەکە ی خۆشی بینیووە نەک هەر ژینشی هیناووە کورپشی بوە، ژینشی هیناووە کورپشی بوە نەووەشی بوە، یوسف -ﷺ- دیسان ئەویش وەسیەتی وایە بۆ بنو اسرائیل فەرمووی کە ڕۆیشتن مصرتان بە جێھێشت و بەرەو شام گەرانبەووە نەپۆن تاووە کو لاشە ی من لە گەڵ خۆتان نەبەنەووە، زەوی شام، ولاتی شام ولاتیکی موبارەکە، وە کاتیک کە وەفات دەکات لە شوینیکی دەینێژن، سەردەم دی و دەروات تاکاتی موسا -ﷺ- موسا کاتیک کە بنو اسرائیلیکیان لە گەڵ خۆی دەبات بەرەو شام پڕۆن پریان لی تاریک دەبیت و بەھیچ شیوازیکی ریکا نادۆزنەووە، زاناکانی بنو اسرائیل دەلین ئیمە دەزانین ھۆکاری ڕی لی ونبونمان چیه ئەمە حدیثە پیغەمبەر دەگێرێتەووە -ﷺ- بۆمان، موسا دەلی چیه، دەلی یوسف -ﷺ- وەسیەتی کردووە کە بنو اسرائیل کە نەووە نتیجە ی خۆی کە عەشیرەتەکە ی خۆی ڕۆیشتن لاشەکە ی ببن و لەگۆرەکە ی دەرکەنەووە ببین بۆ شام لە گەڵ خویان جیی نەھیلن ئیستا ئیمە دەمانەوی پڕۆین بەبی لاشە ی یوسف بۆیە خوی گەرە پیمان لی ویل دەکاو ھەرچەند دەکەین پێک نادۆزینەووە، موسا -ﷺ- دەفەرمویت کی شوینی پێ دەزانیت؟

كى قەبرى يوسف پىغەمبەر دەزانىت - ﷺ - ؟

دەلىيى واللە كەسمان نازانين ئىللا پىرئىتىك، واگومان دەبەين ئەو پىرئىتە قەبرى يوسف بزانىت، پىرئىتە كە دەدۆزەنە موسا - ﷺ - دەفەرموئىت پىم بلىي قەبرى يوسف لە كويىه؟

پىرئىتە كەش دەلىي مەرجم ھەيە بە مەرجم پىت دەلىم ئەي موسا.

موسا دەلىت مەرجمە كەت چىە داواي بەكە.

دەلىي لە قىامەت لە گەل تۆبم لە بە ھەشتدا ئە گەر ئەو ھەم بۆ ضامن دەكەيت لای خواي پەرورەدگار ئەو پىت دەلىم دەنا پىت نالىم، جا دىقەت بدە داخوایكەي ئەو پىرئىتە لە پىغەمبەري خوا موسا ھە داخوای كەبراى اعرابى لە پىغەمبەري خوا - ﷺ - ئەو داواي وشترو مەرۆ شتى وای كرد كە چى پىرئىتە كە دەلىت دەمەوى لە گەل تۆبم لە بە ھەشت، موسا نەيتوانى ھەدى پىدات خو خستە بە ھەشت بە دەست موسا نى ھە دەست پىغەمبەران نى ئەو ھە ئىشى خواي گەرەيە.

خوای گەرە بە موسا دەفەرموئىت: ئەي موسا ھەدى پىدە ئەو ھە من دەيخەم بە ھەشتەو، واتە ئافرەتەيىك بىت ئاواتى ئەو چو ھەشت بىت ھىچ لە دونيا ئاواتى نە بىت جگە لە بە ھەشت ھەدى پىدە ئەي موسا لە بە ھەشت لە گەل تۆيە، جا بزەنن نى تى باش چەند گەنگە بەس نى تى ھەشت ھە بىت زۆر جار نى تە باشە كە لە كەردەو كە گەنگەرە، نى تى خىرت ھە بىت خواي گەرە سەر كەوتوت دەكات، بەلام نى تى شەرت ھە بىت ئە گەر كارەكانىشت چاكبن ئىللا پەرۆتىك دىت ئەو نى تە خراپە ھەك مار پىتەو دەدات، بۆيە پىرەزنى بنو اسرائيل وتى ھەرن، بردنى بۆسەر گۆمىك چالە ئاوىك كە لەوى بوو وتى ئەو ئاوە دەردەن و ئاوى تىانە ھىلن، بە ھەرحال زۆرن ئاوە كەيان دەردا وتى ئىستا ئەو گۆمە ھەل كەنن ئىرە قەبرى يوسف، فعلا قەبرە كەيان ھەل كەندو يوسفیان دەرھىناو دونيايان بۆ پوناك بۆو ھە رىگایان

دۆزیه‌وه‌و که‌وتنه‌وه‌ر ینگا‌ئه‌وجا‌وه‌سیه‌ته‌که‌ی یوسف -ﷺ- جییه‌جی‌ یان‌کرد، واته‌
ئه‌م تفاسیل و ورده‌کاریانه‌ کاتیک‌ که‌پیغه‌مبه‌ری خوا -ﷺ- باسی‌ کرد‌ بۆیان‌ ئی
ئه‌وه‌ واده‌خوای‌ یه‌کسه‌ر ئیمانی‌ پێینن‌ بلین‌ ته‌واو‌ ئه‌مه‌ رسولی‌ خوایه‌ ئه‌مه‌
نیردراوی‌ خوایه‌ ئه‌گینا‌ئه‌و‌ ورده‌کاری و تفصیلاته‌ له‌کوی‌ ده‌زانیت، ئی‌ محمد

-ﷺ- نه‌خوینده‌واره‌ له‌ مه‌که‌که‌ ژیاوه‌ له‌کوی‌ ئه‌و‌ عیلمه‌ فیربوو‌ کاتی‌ که‌پرسیاری‌
یوسفمان‌ لیکرد‌ هات‌ به‌و‌ ورده‌کاریه‌ به‌و‌ تفصیلیه‌ به‌سه‌رهاتی‌ یوسفی‌ بۆ‌ ئیمه‌
گیرایه‌وه‌ ئه‌وه‌ ئیمه‌ ئه‌مشه‌و‌ نۆزده‌هه‌مین‌ شه‌ومانه‌ له‌خزمه‌تی‌ ئه‌م‌ سوره‌ته‌
موباره‌که‌داین‌ والله‌ که‌بیتو‌ وردتر‌ له‌خزمه‌تیداین‌ سی‌ چوار‌ نۆزده‌شه‌وی‌ تریش‌
ده‌خوایت‌ {ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ} ئه‌و‌ شته‌ی‌ که‌باسکرا‌ ئه‌م‌ به‌سه‌رهاته‌ هه‌مووی‌
غه‌یبه‌ هه‌مووی‌ خه‌به‌ری‌ غه‌یبیه‌ هیچی‌ خه‌به‌ری‌ زانراو‌و‌ شتیک‌ نیه‌ که‌به‌چاو‌ بیینیت‌
ئه‌ی‌ محمد -ﷺ- یا‌ یه‌کیک‌ بۆی‌ باسکردیت‌ هه‌مووی‌ غه‌یبیه‌ {نُوحِيهِ إِلَيْكَ} ئیمه‌
به‌وه‌حی‌ بۆتۆمان‌ ناردوه‌و‌ بۆت‌ ده‌نیرین‌ فیرت‌ ده‌که‌ین‌ و‌ تیت‌ ده‌گه‌یه‌نین‌ .

{وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ} ئی‌ خو‌تۆ‌ لای‌ براکانی‌ یوسف‌ نه‌بوت‌
کاتیک‌ کۆرا‌بون‌ و‌ هاوده‌نگ‌ بون‌ له‌سه‌ر‌ ئه‌وه‌ی‌ که‌ یوسف‌ فری‌ بده‌نه‌ ناو‌ بیره‌که‌وه‌

{وَهُمْ يَمْكُرُونَ} ﴿١٠٢﴾ یه‌ک‌ ده‌نگبون‌ و‌ پلانی‌ گلاویان‌ داده‌نا‌ له‌یوسف‌
ئه‌ی‌ محمد -ﷺ- خو‌تۆ‌ له‌وی‌ نه‌بوت‌ طبعاً‌ خو‌ ئه‌و‌ له‌وی‌ نه‌بوه‌ ئه‌وه‌ سه‌رده‌می‌که‌
ئێستا‌ پیغه‌مبه‌ری‌ خوا -ﷺ- ئه‌مه‌ باس‌ ده‌کات‌ سه‌رده‌می‌کی‌ تره‌ که‌واته‌ خو‌ی‌ له‌وی‌
نه‌بوه‌و‌ ئاگای‌ لی‌ نه‌بوه‌ که‌چی‌ به‌و‌ ورده‌کاریه‌ش‌ بۆی‌ باسکردین‌ که‌چیان‌ کرد‌
براکانی‌ چۆن‌ چونه‌ لای‌ باوکیان‌ چۆن‌ قه‌ناعه‌تیان‌ پیکرد‌ که‌ ئیزنی‌ یوسف‌ بدات‌
چۆن‌ یوسفیان‌ برد‌ له‌رینگا‌ ویستیان‌ چی‌ لێکه‌ن‌ دوا‌یی‌ رایان‌ هاته‌ سه‌رچی‌ دوا‌یی‌
چۆن‌ فروشتیان‌ ئه‌و‌ ورده‌کاریانه‌ که‌واته‌ ئه‌مه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر‌ ئه‌وه‌ی‌ که‌ محمد

رسولی خواجه - ﷺ - ئەوہی کہ دەیلێ حەقە کەواتە ئەمە وادەخوایێ ئیمانی پێبینن بەلام تەماشای ئایەتی دواتر بکەن:

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

{وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ} ﴿١٠٣﴾ لە گەڵ ئەوەشدا کہ ئیستا ئەمە دەرکەوت بەهۆی ئەم چیرۆکەووە کہ تۆ نێردراوی خوات بەلام زۆرینە ی خەڵک هەرچەندە ئە ی محمد - ﷺ - تۆ سوریش بیت لەسەر ئیمان هێنانیان ئیمان بەتۆ ناھێنن، نە ئیمان بەتۆ دەھێنن کہ رسولی خۆی، نە ئیمان بەقورئان دەھێنن کہ پەیامی خوات، نە ئیمان بەدینە کە دینن کە ئیسلامە.

{وَلَوْ حَرَصْتَ} هەرچەندە هەولیش بەدەیت، خۆی گەورە ئاوا بە پیغەمبەر دەفەرمویت - ﷺ - ئە ی ئیمە چی؟

پیغەمبەریکی کامل بەمانای کلمە تەواو لەوپەرێ عیلم و عملو ئەدەب و ئەخلاق و جمال و جلال و صفاتی جوانی مەروفاوەتی لە قیممە دابوو واش هەرچەندە سوربوو لەسەر ئیمان هێنانی قەومە کە ی زۆرینە هەرچەندە کہ تۆ سوریش بیت بەتەوێ هیدایەتیاں بەدەیت لەجەھەننەم پزگاریان بکەیت پزگای راستیاں نیشان بەدەیت بۆ ئەوہی خۆشەختی دنیاو قیامەت بن شادبن بە بەھەشتە کە ی خوا لە گەڵ ئەوہش زۆرینە ی ئیمانێ پێ ناھێنن، کەواتە لێرە تێدەگەین زۆرینە هەمیشە سبحان الله لە گەڵ خراپە یە خۆی گەورە دەفەرمویت {وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ} (١٣) {سبأ: ١٣} کە من لە عەبدەکانی من کە سوپاسگوزاری من دەکەن، جالێرە دا دین بەراوردیک دەکەین لە نیوان سیستەمی دیموکراسی و لە نیوان شەری خوادا، سیستەمی دیموکراسی لەسەر چ بناغە یە ک بەرپا دەبیت؟

لەسەر زۆرینەى دەنگ، زۆرینە فلانیان دەوێت تەواو فلانە کەس، زۆرینە دەیانەوێت دەستور بەوشیوازەبێت، تەواو دەستور بەوشیوازەیه، زۆرینە دەیهوێت جەندەر هەبێت نێرو نێر لەیهک ماربەکریت، مێ و مێ لەیهکتر ماربەکریت، زۆرینە دەیهوێت پێگا بدریت خوشک و برا لەیهکتر ماربەکریت لەو ماوهیهى پێشودا لەیهکیک لەو ولاتانە بلأو کرایەووه تەواو بریارى لەسەر درا کە ئاساییە خوشکو برا زواج بکەن شانازی بەووه دەکەن کە ئاساییە مڕۆف هاوسەرگیری لەگەڵ سەگیک بکات، ئافەرەتیک هاوسەرگیری لەگەڵ سەگ بکات جلی بوکینی لەبەر کردوو پەتیکى لەملی سەگە کە کردوو پرایدەکیشت ئەمە ئاهەنگی گواستەووهیه تی ئی بو؟

ئاخر زۆرینە مادام دەلیت ئەمانەش مڕۆفن قەچچیکە مافیان هەیه حەزی لێهە بێتە ژنی سەگیک بابیت! ئەووه زۆرینە، ئایا مڕۆف دەبیت شوین حەق بکەوێت یان شوین زۆرینە بکەوێت؟ طبعاً شوین حەق بکەوێت، تۆ لەمالی خۆتدا بۆنمونه وەک باوکیک لەوانەیه کورپوکچەکانت گەرەشەن بالغیشەن عاقڵیشەن بەلام زۆرینەى لەوانەیه شتیکى بویت کە بەرژەوهندى تیدا نیه تۆ بەتاقى تەنیا ئەلێ نەخیر بەقسەتان ناکەم، ئی ئەمە دیکتاتۆریه یان لە بەرژەوهندى ئەوانە؟

ئى لە بەرژەوهندى ئەوانە، بۆنمونه کام گەنج حەزەدەکات بخوینیت؟

حەزی لەرەبواردنە حەزی لەووهیه موبایلی بەدەیتی تا بەیانى خەریکی یاریبیت بۆ نمونه کەرپۆزیش بۆوه بچیت بەولاولادا جەولەبکات و سەفرەو سیاحە بکات حەزی لەووهیه گەنج، زۆرینەى حەزی لەووهیه لەمالیکدا بەلام تۆ وەک باوک دەلیت نا پۆلەکانم وانا بێت، باوکە تۆ توندیت باوکە تۆ توندەرەویت تۆ زالمیت تۆ دیکتاتۆریت لەگەڵمان، نا پرای ئەو باوکە کە بەتەنهای بێت لە پرای هەموو ئەندامی خێزان باشترە، کەواتە پەنابردن بۆ رای زۆرینەو دەنگی زۆرینە ئەمە

شتیکی حەق و ڕەوانیە هەمیشە دەبێت پەنا ببەین بۆ بەلگەی حەق، ئەگەر نەووتو
نۆ کەس قسە یەک بکات بەلگەی لەسەر نەبێت یەک کەس قسە یەک بکات
بەلگەی حەقی لەسەر بێت دەبێ بە قسە یەک کەسە کە بکەین نەک بلێین کاکە
جا زۆرینە جا چۆن زۆرینە.

{وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ} ﴿١٠٣﴾ زۆرینە ی کەسێش کە تۆ
سوربیت لەسەر ئەوێ کە ئیمان بینن ئیمان ناھێنن کەواتە سبحان الله لەگەڵ
ئەویدا کەبۆیان ڕوون بۆو پێغەمبەر -ﷺ- نێردراوی خوا یە لەجیات ی ئیمان بینن
زۆرینە ی هەر سورە لەسەر ئەوێ ئیمان نەهێنیت، کەواتە ئە ی بانگخواز تۆش
بیتۆمێد مەبە وەتۆشی ڕوخان مەبە کە دەبینی تۆ هەرچەندە دەعوەو بانگەوازی
بکەیت هەولبەدەیت خەلکیکی زۆر قەناعەت ناکات، خەلکیکی زۆر وەلام
ناداتەوێ ئێ ئاسایی بیت بەلاتەوێ هیدایەت بە دەست من و تۆ نیە هیدایەت
بە دەست خوا یە، لێرەدا ڕەسپاریک دەکرێت کێ دەلێت پێغەمبەری خوا -ﷺ- کە
ئەوێندە سور بوو لەسەر هیدایەت دانیا ئێوان زۆرینە یان بۆیە وەلامیان نەدایەوێ؛
چونکە پێغەمبەری خوا -ﷺ- داوای پارە یەکی زۆری لێ دەکردن هەرکەسیک
بیتە موسلمان بۆنمۆنە لەسەر دەستی من دەبێت دەفترێک دۆلار بدات ئێ کابرا
دەلێ کاکە من دەفترێ دۆلارم نیە لەکویم بوو خوا ی گەورە دەفترمۆیت:

{وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۗ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ} ﴿١٠٤﴾

{وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ} ئە ی محمد -ﷺ- سەیر لەوێشدا یە خۆتۆ داوای
هیچ ئەجرو پاداشتیکیان لێ ناکە ی لەسەر ئەو نەصیحەتە ی کە تۆ دەیکەیت بۆ
ئێوان، لەسەر ئەوێ کە تۆ دەتەوێ دەستیان بگریت نەچنە جەهەنمەوێ بێ
بەهەشت هیچ داوایەکت لێیان نیە هیچ، نە پارەت لێیان دەوێت، نە سوپاست

لییان دەوێت، نە شانیانت قورس کردووە ئەرکیانت گران کردووە، هیچت لییان ناوێت لە گەڵ ئەووە شدا تەماشای دەکەیت ئیمان ناهینن؛ چونکە ئەم قورئانە قورئانی پارە پەیدا کردن نیه.

{إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ} ﴿١٠٤﴾ ئەم قورئانە جگە لەووە هیچی تر نیه تەنها ذیکریکە مەوعیضەیه کە وە بیرخەرەووەیه کە کە حەقت دەخاتەووە بیر قورئان باطل و حەقت بۆ لێک جیا دەکاتەووە، حەڵال و حەرامت بۆ لێک جیا دەکاتەووە، دەیخاتەووە یادت کەتۆ مەرووفیکی بە گەلتەو بێحیکمەت دروست نەکراوێت مردن هەیه، زیندوبونەووە هەیه، ئەم قورئانە ئەووەیه پەيامیکی حەقە، ئەم قورئانە بریتی نیه لە نامەیهکی کۆمپیوتەری کۆمەڵی کەس شەریکەیه کە هاتووە دروستیان کردووە ئیستا بە پارە دەیفروشن کاکە هەرکەسیک دەیهوێ ئیمە بەرنامە کە پەقەم سڕیکە ی ئەیهینێ بۆخۆی بیکاتەووە دایە زینێ، هەرکەس سیدیکەمان لێدەکڕێت نوسخە ی ئەصلی بە پارەیه، ئیسلام وانیه .

{إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ} ﴿١٠٤﴾ ئەم قورئانە ذیکریکە بۆ تیکرای مەروفایه تی بۆ هەر هەمووی، بادیناریکت نەبێت بارەش پێستیک بیت، بانەخۆشیکبیت، با فەقیریکیبت ئەم قورئانە بۆتۆیه، دەوڵەمەندیش بیت ئەم قورئانە هەر بۆتۆیه، قورئان هی کۆمەڵی کەس نیه پارەیان هەبێت دەتوانن موسلمانبن و پارەیان نەبێت ناتوانن موسلمان بن شتی وانیه، ئەمە کولیهی طب نیه تا دەرهجەت زۆر زۆر نەبێت وەرناگیرێت، پارەشت نیه ئیواران بخوینیت بە پارە، شتی وانیه ئەمە دینی خوایه بە لاشە، باشە چۆن؟

وا دیارە شتیک بە لاشبێت نابێ زۆر قیمەتی هەبێت، والله ئەم لاشەیه ت لەجەهەنەم بۆ رزگار ئەکات و بۆ بەهەشت دەتبات، بەلام بەلێ زۆر جار وایە کە سەیری سیاسەتی هەندێ لە حکومەت بکە ی چۆن کولیهی شەریعیان بێ

قیمەت و بى نىخ كىردو، وە چۆن حوجرەو مزگەوتەكانيان بى قىمەت و بى نىخ كىردون چۆن وای لىدەكات؟

سىياسەتلىك حكومەت دەتوانى وابتات كەخەلك تىيدا فىرى شەرى خوايىت بەرزترىن كولىه بىت خەلك ھەمووى ھەولى بۆ بدات لەكولىهى طب زياتر مەبەستى بىت، دەشتوانىت وەكو ئەمروى لىيكات ۵۵ ت ھەبىت وەردەگىرىيت كورە ۵۰ شت ھەبىت وەردەگىرىيت، ھىچ شوئىت ك نەما ئىجا يلا فرىت دەدەنە كولىهى شەرىعە، سىياسەت دەتوانىت ئاوا بكات، ئىستا وەختىك كولىهى قانونيان والىكرد بەرزكرايەو ھەكە تۆ يەكسەر دەبىتە قايم قام مەدەر ناحىە دەبىتە محافظ دەبىتە نازانم چى معاشەكەت باش دەبىت ھەموى رادەكات بۆ قانون، كلىهى طب بەس بەس بەس طىب ئەوكاتە بەخۆت نازانى ئەزانى چ پارەيەكت دەست دەكەوئىت! ئاواى لىكراو، بەلام بۆيە دەرجەت دەبى ۹۵ بەرەو سەرەو ھەبىت ئىجا وەردەگىرىيت طلبە ھەوللىكى زۆرى بۆ دەدات، بەلام شەرىعە دەرىش دەچىت تخروجىش دەكەيت برۆ لەمالەو ھەدائىشە ھىچ مستەقبەلىكت نىە نەتەين دەبىت ئەگەر بتەوئى بەخۆبەخشىش لەمزگەوتىك بىتە وتارىئو دىنى خوا رابگەيەنئىت ئەو ھەبىت چەند واستە بىكەيت يلا بەخۆبەخش الحمدللە موافقەيان بۆكردم بەخۆبەخش لەمزگەوتىك وتارىدەم و پىش نوئىرى بىكەم!

چەند گەنج ھەيە شەرى خواى خوئندو و عىلمى شەرى خوئندو ھەزدەكات خزمەت بە موسلمانان بكات دىنارىكىشى ناوئىت فەقىرە بەس لىنگەرىن نا نابىت، ئى وای لى دىت قىمەتى نامىنىت خەلك ھەزى لى نامىنىت ئى كاكە بۆكوئى بچىن مندالى خۆت بۆكوئى دەنئىت، بى مستەقبل دەبىت خەلك وابىر دەكەتەو، بەلام ئەو ھەزى تر پارەى تىدايە پارە ھەلدەرىئىت، طەبىبىك بىت لەوانەيە رۆژانە اللە اعلم ھەيە لەوانەيە ۵۰ وەرەقە بىكەوئىت ئى دەلى من چىم داوہ

خهریکی شه ریعهم، جا سیاست ئاوايه ده توانیت و ابكات خه لک به ره و دین رابكات دهشتوانیت و ابكات خه لک له دین رابكات، ده توانن بیکه، خوا هیدایه تی کار به دهستان بدات بۆ ئه وهی دین له دلی خه لکدا به قیمهت و شیرین بکه ن نه ک به پیچه وانه یه وه ئیش بکه، عجیبه گۆرانی بیژیکی راقیسه له ولاتان ده عوهت بکریت ئه وه هموو پارهی ی بۆ سهرف بکریت، چه ندان که سی شایسته و لیها توی خۆمان هیه که به س قورئان بخوینیت هموو گۆرانی بیژه راقیسه و خراپه کان ده بی فریدرینه زبلدانه وه که چی هه ر حسابیشیان بۆ ناکریت ابد قورئان ده خوینی خۆ ته عزیزه مان نیه کاکه قورئانی چی، ئه ی که ئافره تیک بیت خۆی باداو گۆرانی مان بۆ بلیت ئه وه ده بی ئاههنگی گه وره ی بۆ بگپرن، جا سیاست ئاوايه خوا هیدایه تیان بدات بۆ خاتری ناوه جوانه کانی و صیفات به رزه کانی، ئه وانه ی که سیاستی چهوت ده گپرن به هۆش خویان بینه وه له خزمه ن میلله تدابن خزمه تیک که خوا ده یه ویت نه ک خزمه تیک که نه فسی خویان ده یه ویت، فیرعه ون زۆر خه لکی چه وسانه وه و خه لکی والیکرد که دژایه تی موسا بکه ن به لام سه ری نه گرت، وه ئه م چیرۆکه ش دلدانه وه یه بۆ پیغه مبه ر - ﷺ - هه ره شه یه له موشریکه کانی سه رده می پیغه مبه ر - ﷺ - ئه ی محمد بیرکه ره وه هه ر ئه مپرو قه ومه که ت وه کو یوسفیشت لیکه ن، بیانه وی بشت کوژن بیانه وی زینده به چالیشت بکه ن، بیانه وی بتخه نه بیریکه وه، بشیانه وی بته که نه کوپله، بشیانه وی بتفرۆشن، هه رچی له گه لت بکه ن ئه ها عاقیبه ت یوسف بوو به پادشا، یوسف بوو به ده سه لاتدار، یوسف بوو به خاوه نی هه موو شتی، که واته ئه ی محمد - ﷺ - چیرۆک و به سه رهاتی یوسف بکه به پیشهنگی خۆت مه ترسه برۆ ریگات راسته و برۆ، و ئه ی موشریکه کان ئیوه ش عیبه ت وه ربگرن براکانی یوسف خراپه یان کرد به رامبه ر به یوسف عاقیبه ت په شیمانیا ن بۆ مایه وه، بۆیه

هه‌رکه‌سیک دژایه‌تی دینی خوا بکات، دژایه‌تی ئه‌هلی خوا بکات زهره‌ر ده‌کات؛ چونکه نه‌ک وه‌لا ئه‌هلی خوا زۆر به‌هێزن هه‌ر یه‌کێ له‌وان کۆنفۆیه‌که‌و کاراتیه‌که‌ نا ئه‌وه‌نیه‌ خویان له‌گه‌له‌ {إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا} [الحج: ۳۸] خوی گه‌وره‌ دیفاع له‌ ئیماندار ده‌کات دیفاع له‌ دینی خوی ده‌کات بۆیه‌ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ سیاسه‌ته‌که‌یان پێچه‌وانه‌ی شه‌رعی خوا ده‌روات زۆر غه‌له‌تن، پڕۆژیک ده‌بیت له‌ئه‌ژنوی خویان بده‌ن، پڕۆژیک ده‌بیت که‌په‌شیمانن به‌لام په‌شیمانی دادیان نادات، پڕۆژیک دیت چۆن خه‌لک نه‌فهرت له‌ قه‌ذافی و له‌کێ و کێ ده‌کات ئاوا نه‌فهرتیان لی ده‌کات ئه‌مه‌ بۆ دنیا، بۆ ئاخیره‌تیش په‌نا به‌خوای په‌روه‌ردگار.

وَكَايْنِ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾

{وَكَايْنِ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ} خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت ئه‌وه‌موو ئایه‌ت و به‌لگه‌و نیشانه‌و مو‌ع‌ج‌یزه‌یه‌ی خوا که‌به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر راستی محمد -ﷺ-، به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر راستی ئاینی ئیسلام، له‌سه‌ر وه‌حدانیه‌تی خوا، له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ئه‌وه‌موو نیشانه‌یه‌ هه‌یه‌ کاکه‌ جگه‌ له‌قورئان له‌وانه‌یه‌ خه‌لکانیک بڵین که‌سیک ئه‌بیت شاره‌زاییت خوینده‌واربیت عه‌ره‌بی بزائیت ئنجا تیی ده‌گات، ئی واز له‌و ئایه‌ته‌ بینه‌ که‌ ئایاتی مقروئی خوی گه‌وره‌ که‌ قورئانه‌ تو ئه‌و هه‌موو ئایه‌ته‌ی تر له‌ ئه‌رزو ئاسمان بۆ بیرناکه‌یته‌وه‌، سه‌یری ئه‌و خۆره‌که‌، کاکه‌ عیلم پێش که‌وتوه‌!

ئه‌ی که‌عیلم پێشکه‌وتوه‌ چی بۆ سه‌لماندوین؟

عیلم پیشکەوتووە بۆی سەلماندوین کە ئەو خۆرە گەورەیه کە دەلێن چەند قات لەزەوی گەورەترە کە دەلێن لەبۆشایی ئاسمان وەستاوە دەسورپیتەو، ئی باشە عیلم ئەوێ دەرخست کە خوا زۆر مەزنە یان نا؟

وەرە تۆ بتوانە ئەو دەبە ئاوە لیڤە ڤاگرە بی ئەوێ لەژێرەو هیچ هەبی و لەسەریشەو هیچ هەبی ئەو دەبە ئاوێک چجای خۆریک کە خۆتان دەلێن چەند قات لەزەوی گەورەترە ئەو خوا ی گەورە ئاوا دەسورپیتەو، ئەو ئەو مانگە، ئەو ئەستێرەکان، کە دییتەو ناو ارض ئەو هەموو مرقوڤە ئەو هەموو گیانلەبەرە ئەو هەموو درندەیه ئەو مارو میروە کە لەزەویدا هەیه لەناو بەحرەکان ئی ئەو بەلگەیه لەسەر چی؟

هیچی بەلگەنیە لەسەر تاک و تەنیایەتی خوا؟

بەهیچ لەوانە استفادە ناکەیت؟

پیت وایە ئەم شتانە هەموو لەخۆیەو دروستبیت، بۆ بەس بیر لەخۆت ناکەیتەو ئەو مرقوڤ هەر بونی خۆت گەورەترین بەلگەیه لەسەر تاک و تەنیایەتی خوا.

{يَمُرُّونَ عَلَيْهَا} موشریکەکان بیدینهکان بەسەریدا دەپۆن، واتە ئەو هەموو بەلگەو نیشانانە دەبینن.

{وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ} ﴿١٠٥﴾ ئەوان پشتیان لی کردووە بەس بۆ سود لیبینینی دنیایی ڤابواردنی خۆیان ئەرزو ئاسمان دەبینن ئەگینا غەیری ئەو هیچ بەلگەیه کی تیدا نابینیت ئەوێش موصیبەتە بەخوا.

بۆنمونه کە سێک دەرگای ماله کە ی کردۆتەو بۆ سی چوار فەقیر و هەزار یەک سالی ڤیک هەموو پوژیک سی ژەم خواردنیان بۆ دادەنیت بە دەستی خۆی خواردنیکی خوش دوا ساله کە تەنها ئەوێان لەبیرە ئەو خواردنە زۆر خوشبون

یەکیک لەوانە عەقڵی نەبیّت برام خواردنەکان خۆشبون ئی بۆ بیر لەوەناکەنەو
 ئەو پیاوێ زۆر چاک بوو لەگەڵ ئیمە یەک سālە خزمەتمان دەکات! ئیمە بەس
 دەبیّت چاومان لەسەر نەعمەتەکە بیّت ئەو منعیمەکە ئەوێ نەعمەتەکە ی دا
 بەئیمە ئاگامان لەو نەبیّت، واتە بەس سālیک فکرو هۆشمان لای ئەوێ
 خواردنی ئەو پۆرژە زۆر خۆشبو ئیوارەکە ی نە هەر لەوەدا نەبوو جارێک مەرۆف
 عەقڵت بۆ ئەو نەچیت ئەو کاکە خوا خیرت بنوسیّت کاکە ئەو سālیکە سی
 ژمە خواردنی ئیمە دەدەیت، جا زۆربە ی خەلک عەقڵی لای نەعمەتەکانە عەقڵی
 لای منعیم نە، بیرناکاتەوێ باشە ئەم ئاسمانە چۆن وەستاوێ ئەم زەویە چۆن
 دروست بوو ئەم مەرۆفە چۆن دروست بوو لەدلۆپە ئاویک چۆن مەرۆفیک
 دروست دەبیّت {وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ} ﴿١٠٥﴾ پشتی لی هەلکردوێ.

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾

لەوێە بوتریّت کاکە یەکجار واشنیە ئی ئەوێە زۆریک لەخەلکی بروای
 هیناوێ بەخوای گەورە، کابرای ئەمریکە هەر شتیکی سەیر ببینی یا نەرەحتەیک
 بیّت هاوار دەکات ئەو خوا یە هاوار یە کسەر الله الله ئەلین برۆنە شرق و غرب
 کەسانیک هە یە ئیمانیا ن هە یە بەخوا کەواتە بەو شیوازەش نە بلین زۆرینە ی
 خەلک ناخوای گەورە دەفەر مویت:

{وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ} ﴿١٠٦﴾ زۆرینە یان ئیمان ناھین
 بەخوا ئیلا ئەوان لەگەڵ ئیمانەکیان بەخوا موشریکن، یەعنی چی ئیمانیشی
 هە یەو موشریکیشە؟

ئیمانی بەو ھەھەھە کە خوا دروستکارە رازقە مالکە باوەری بە ربوبیەتی خوا ھەھە بەلام لە ئلویھەتی خوادا شەریک بۆخوا دادەنیت، پێی بلی کێ دروستی کردویت؟

دەلێت اللہ، ئەو کێ دەتۆنیت؟

اللہ، کێ دەتمۆنیت؟

اللہ، ئەو سوپاسی کێ دەکەیت؟

تەنھا اللہ نا، ئەو سوپاسی کێ دەکەیت؟

تەنھا اللہ نا، ئەو کێ دەپەرستیت؟

تەنھا اللہ ناپەرستیت لەگەڵ اللہ یەکیکی تر دەپەرستیت لەگەڵ اللہ ھاوار بۆیەکیکی تر دەبات پشت بەیەکیکی تر دەبەستیت، ئی ئەو شەریک بۆ خوا دانانە، بۆیە زۆربە ی خەلک ئیمانی ھەھە بەلام ئیمانەکە ی ئیمانی توحیدی نیە، خۆی گەرەش دەفەرمویت {حَتَّىٰ تَوْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ} [الممتحنة: ٤] کاتیک ئێو تەواو ئیمان دەھێن بەخوا بەتەنھا، بەس خوا خالقتە، ئی کابرای نەصرانی کام ئیمانە ی ھەھە لە کاتیک کە دەلی سێ خوا ھەھە ئەمە چ ئیمانیکە؟

یا موشریک لە کاتی ھەجدا دەیانوت لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ موشریکەکان دەھاتن ھەجیان دەکرد، ھەجی مالی خوا لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ دەیانوت خۆیە تۆ ھیچ شەریکیکت نیە ئیلا شەریکیکت نەبیت کە ئەویش ھەر مۆلکی خۆتەو عەبدی خۆتە بەلام شەریکی خۆشتە!

ئێ ئەمڕۆ خەلکیک وایە دێ نوێژ دەکات و پڕۆش دەگریت بەلام لەگەڵ ئەو ھەشدا باوەری بە قەبریک ھەھە کە چوہ سەر ئەو مەرقدە منالی نەبی منالی دەدات، نەخۆشبێ شیفای بۆ دەنێری، شتیکی توشی بەلایەکییت لەسەری لادەبات، ئی ئەو ھەش ئەوانەن کە خوا باسیان دەکات موشریکن، ئیمانی بەخوا

ھەيە نوڭزىش دەكات بەلام موشرىكىشە، بينيتان لەم شەوانە لە كەنالى ڤوداۋ دەنگوباسدا باسى مەرقەدىكى كرد لەكوردستانى ئىران كەسالانىكە خەلك دەچنە سەر مەرقەدەكەو طەوافى بەدەوردا دەكەن و حەيوان سەردەپرن و نەزرى بۆدەكەن و ھانای بۆدەبەن و سوجدەى بۆ دەبەن و ئىستا كەلیدراوہ تەوہ ھىچى تىدانى، ئى ئاۋايە براگيان لە ڤانىە قەبرىك بوو شىخ پىرسىيان پى دەوت يەعنى ئەو خەلكە بىريان نەدەكردەوہ پىرس ناۋى مۇسلمان نىە ئى ئەۋى شوڭىتىكى موبارەك بوو خەلك بۆنەخۆشى بۆى دەچوو دوايش كەللىان داىەوہ مۇميا كراۋبوو دەرکەوت و ھاتن برديان وتيان ئەوہ ھى ئىۋەنىە جولەكەيە گاۋرە نازانم چىە، ئى تۆ لەكەيەوہ دەزانى ھاۋارت دەكرە كى مۇسلمانى فەقىر؟

يا ھانا دەبا بۆ فلان شىخ فلان قەبر كاكە ئەمە كوفرە دروست نىە ھانا بۆخۈا بەرە تەۋاو، بۆ ئەۋەى ئەو ئايەتە بەسەرتدا جىبەجى نەبىت زۆرىنەيان ئىمانيان بەخۈا ھەيە بەلام موشرىكىشن بەلى نوڭزىش دەكاۋ ڤۆزۈش دەگرى و موشرىكىشە، جاشتى وا ئەبى!

بەلى بوە ئەۋەنىە خۈاى گەۋرە باسى دەكات، بەلى كى خۈاتە؟

الله، ئەى ئەگەر ناپەحەتت بۆھات ھاۋار دەكەيتە كى؟

غەۋسى گەيلانى، غەۋسى گەيلانى يەكاۋ يەكە!!

جارى يەكەم والله غەۋس نىە، غەۋس بەس خۈايە، غەۋس واتە ئەۋەى بەفريات دىت، شىخ عبدالقادرى گەيلانى غەۋس نىە، الله غەۋسە خۈا مغىثمانەو بەفرياماندىت، كەنارەحەتى بۆھات ئىمە كاك ئەحمەدى شىخمان ھەيە لە سلیمانى تەۋاو ھىچى ترمان ناۋىت لەگەل ڤىزماندا بۆھەموۋ ڤياۋچاكان بەلام ناىت لەگەل خۈادا ھانای بۆبەرىت و ھاۋارى بكەيتى و بىپەرستى ئەۋە ئەو ئايەتە بەسەرتدا جىبەجى دەبى زۆرىنەى خەلك ئىمان ناھىنى ئىللا ئىمانەكەى

پۆخلە، ئیمانیکە کە وەرناگیریت؛ چونکە خوای گەوره دەفەرمویت {وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ} [الأنعام: ۸۸]

{لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ (۶۵)} [الزمر: ۶۵]

{إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ} [المائدة: ۷۲]

ئەوێ شەریک بۆخوا دانیت خوای گەوره بەهەشتی لێ حەرەم کردووە شوێنی جەهەننەمە بۆیە ئەو موسڵمان تەسلیمی خوا بەو بەس.

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾

{أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ} ﴿١٠٧﴾

باشە ئەوانە ناترسن لەو ئەمینن کە عەزایی خویان بۆ نایەت عەزاییک کە تەواو بیانگریتەووە لەناویان بەریت کەسیان لێ نەجات نەدات، یان کاتی خۆیان بێت مردن تەواو بەهۆی شتیکیوە خوای گەوره بتمریتیت هەستیش بەخۆت نەکەیت لەو ئەترسیت!

تاکە ی ناگەریتەووە لای خوا، تاکە ی عیبرەتی لێ وەرناگیریت ئەو هەموو چیرۆک و بەسەرھاتە سودی لێ نابینیت، بۆیە مەرووفی موسڵمانی عاقل سود لە هەم نایەتەکانی کەون وەرگریت ئەو هەموو شتە ی کەتۆ دەبینیت بەلگە یە لەسەر ئەوێ کەتۆ عەبدیکی خوابیت وەهەم سود لەقورئان و بەسەرھاتەکانی قورئان بکەین وە با ئیمانیشمان بەوحدانیەتی خواھەبیت و شەریکی بۆ دانەنین پێش

ئەوێ ئەوێ کە عەزەبێ خوامان توشبێت یان خوای گەورە ژیانمان لێ بەسەنێتەوێ بەخۆشمان نەزانین ئەو کاتە بەرەو جەهەنەم ڕۆین خوا پەنامان بدات.

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ۖ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾

خوای پەرورەدگار فەرمان بە پیڤەمبەر دەکات - ﷺ - بفرمویت:

{قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ} دواى ئەوێ کە بەسەرھاتی یوسفی ھەموى باسکرد - ﷺ - وە دەعوێ یوسف لەناو سجدنا بۆرەفیقەکانی ئەو بوو:

{يَا صَاحِبِي السَّجْنِ أَرَأَيْتَ مُتَقَرِّفُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ (٣٩)} ئایا چەند خواپەکی و چەند مەعبود و پەرستراویکی ناکۆک و لێک جیاتان ھەبێت باشتەر یان تەنھا ئەو خواپە پەرستی کە تاک و تەنھایەو بە دەسەلاتە بەسەر ھەموو شتێکدا، دەعوو بانگەوازی یوسف بۆ تەوحید بوو وە خوای گەورەش پشتیوانی ئەو دەعوەییە یوسفی کرد دەعوەکەى ئەو سەرخست وە یوسفی سەرخست و بەرزى کردەو، بۆچی خوای گەورە ئەم چیرۆکەى باسکرد بۆ پیڤەمبەری خۆمان - ﷺ - ؟

بۆ ئەوێ بۆقەومەکەى و بۆ ئێمەش باسبکریت، بۆ ئەوێ سود لە بەسەرھاتی یوسف و براکانی و خەڵکەکە بکەین و ئێمە دەرسی لێ وەر بگرن کەواتە تەنھا لە گەڵ خوابون و تەنھا خواپەرستی سەر دەکەوێت، ئەوێ کە لە گەڵ خواپەت خوای گەورە پشتیوانی دەکات ھەر چەند بە چەند قوناغیک بەرزى و نزمیدا بیات بەلام عاقیبتە للتقوى، یوسف کرایە ناویریکیەو، یوسف کرا بە عبد، یوسف کرایە سجدەو، لە گەڵ ئەوێشدا عاقیبتە یوسف بەرز بۆو، دەعوێ پیڤەمبەریش - ﷺ - ھەر بۆ ئەوێ ھەر بۆ ئەوێ تەوحیدەى کە یوسف دەیکرد - ﷺ -،

ھەرۋە كوچۇن كەسانىك ناحەزبون بەرامبەر بە یوسف ھىچیان بۇ نہ كرا واتە
 كەسانىكىش لەمپۇو لەسەردەمى پىغەمبەرىش - ﷺ - ناحەزبون بەرامبەر بە
 دەعوەى پىغەمبەران و دەعوەى تەوھىد و دەعوەى شوپىنكەوتەى پىغەمبەران
 ديسان عاقىيەت ھەر شەرمەزاريان بۇ دەمىنئەتەو، خواى گەورە بە پىغەمبەر
 دەفەرموئە - ﷺ - پىيان بلى {قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي} ئا ئەو تەوھىدو تەنھا خواپەرستىيە
 ئا ئەو پىگای منە، ئەو پىگایەى كە پىشتەر باسىكرد لە ئايەتەكان كە قورئان ھەموى
 بەلگەيە لەسەر وەحدانىيەتى خوا، ئاسمانەكان و زەوى و ئەوہى كە تيايدايە
 ھەموى بەلگەيە لەسەر وەحدانىيەتى خوا، وە لەسەر دوركەوتنەوہ لەسەر شەرىك
 دانان بۇ خوا، پىيان بلى ئا ئەوہ پىگای منە، كە واتە پىگای پىغەمبەرى خوا - ﷺ -
 تەوھىد بوو تەنھا خواپەرستى بوو نەك شەرىك بوو خوا دانان بىت {ادْعُوا إِلَى اللَّهِ}
 من خەلك بۆلاى خوا بانگ دەكەم ئەمە ئەو پەرى اخلاصى تيا دەردەكەوئە،
 ئەمە جياوازىيە لەنيوان دەعوەى ئىسلام لەگەل دەعوە واتى تر، لە ئىسلامدا ھىچ
 كەسەىك بۆى نىيە خەلك بۆلاى خۆى بانگ بكات يان بۆلاى حيزبەكەى خۆى
 بانگ بكات، يان بۆلاى طائىفەكەى خۆى بانگ بكات، يان بۆلاى قەومەكەى
 خۆى بانگ بكات، يان بۆلاى ماموستاكەى خۆى بانگ بكات، شتى وانىيە
 ھەمومان عەبدى خواين من چىم تاخەلك بۆلاى خۆم بانگ بكەم؟
 خەلكىنە دەبى ئىوہ سوجدە بۆمن ببەن، خەلكىنە دەبى ئىوہ ملکہ چى منبن، ئىوہ
 زەلىلى منبن!

لەئىسلامدا شتى وانىيە جاھىليەتە ئەوہ، نافەرموى من خەلك بۆلاى خۆم بانگ
 دەكەم پىغەمبەرى خوا - ﷺ - كەسى بانگ نہ كردوہ سوجدەى بۆ ببەن و سوپىندى
 پى بخۆن و ھانای بۆ ببەن شتى وانىيە {ادْعُوا إِلَى اللَّهِ} خەلك بۆ ئەوہ بانگ دەكەم

بۆلای خوا تا خوا بناسن وخۆشیان بویت و بیپهرستن و پشتی پی بیهستن، وه شهریعت و بهرنامه ی لی وهربگرن، ئەمه اخلاص.

{عَلَىٰ بَصِيرَةٍ} وه چۆنیش خه لک بانگ ده کهم بۆلای خوا؟

به بهرچاوپرونی و به عیلم و زانیاری و زانسته وه خه لک بانگ ده کات، به نه فامی و نه زانی خه لک بانگ ناکه م، هه ندی کهس هه یه خه له له له مه رجی یه که میدا هه یه ده عوه که ی بۆلای خوانیه، خه لک بانگ ده کات بو حیزب، حیزبه که ی ئیمه ئاواو حیزبه که ی ئیمه ئاواو ده نگ بو ئیمه بدهن و له گه ل ئیمه بن و ئیمه وا ده کهین و ئیمه ئاوا ده کهین خه لک بانگ ناکات بۆلای خوا ته گهر به ناوی ئیسلامیشه وه بی، هه ندیک هه یه خه لک بانگ ده کات بۆلای خوا به لام علی بصیره نیه ئەمه مه رجی دووه مه بانگ کردنی خه لک ده بیته به عیلم و زانسته و حیکمهت و به رفق و نه رمونیانیه وه بیته، ناییت به گویره ی راو بو چونی خۆت بیته، هه واو ئاره زوی خۆت تیکه لی دین مه که دینی خوا چۆنه ئاوا بیگهینه {فَاسْتَقَمَّ} کَمَا أَمَرْتُ {هود: ۱۱۲} چۆن ئەمرت پی کراوه ئاوا، خوی گه وره ئەمرت به پیغه مبه ر ده کات -ﷺ- چۆن ئەمرت پیکراوه ئە ی محمد -ﷺ- ئاوا برۆ نه ک چۆن بوخۆت هه زت لیه یان چۆن به باشی ده زانیت، چۆن فه رمانت پیکراوه ئاوا ده رۆیت ئە ی محمد

-ﷺ- لیره ش ده فه رمویت علی بصیره بۆیه زۆر کهس ده عوه بۆلای خواناکات ته گهر واشبلایت ظاهیری ده عوه ی بۆلای شه خص و نه فسه یا بۆلای حیزبه نیشانه چیه که ده عوه بۆلای خوا بیته یان بۆلای نه فس بیته یان بۆلای حیزب بیته چۆن لیک ی جیا بکهینه وه خۆه موی ده لیت بۆلای خوایه؟

ده لیم به وه جیای بکه ره وه ته گهر هاتوو بانگی کردیت بو جیه جیکردنی فه رمانی خواو فه رمانی پیغه مبه ر -ﷺ- بزانه بۆلای خوایه، ته گهر تو فه رمانی

خوۋا فەرمانی پیغەمبەرت جییه جی کرد بە لام نەچویتە ناو حیزبە کە ی ئەو تورە بوو بزانه کە واتە دەعوە کە بوخوا نیە، ئی کاکە تۆ چیت لە من دەوێت تۆ ناتەوێ من گوێرایە لی خوا بم تەواو بەس نایە مە ناو حیزبە کە ت، نا لە ئیمە نیە ئەو، کە واتە دەعوە بۆلای خوا نیە بۆلای حیزبە، دوستانە تی و خوشەوستان بۆلای ئەو کە سە یە کە لە ناو حیزبە ئەگەر بە گوێرە ی شەری خواش هەلسو کە وت نە کات، بە لام ئەو دوستانە تی و خوشەوستان بۆ کە سیک نیە کە لە دەرهو ی حیزبە ئەگەر فەرمانی خواش جییه جی بکات کە واتە ئەو نیشانە یە کە مادام دوستانە تی و رق لیبە نەو وەو علاقەو پە یو نە ندیە کە لە سەر ئە ساسی حیزبە، دیارە ئەو دەعوە یە بۆلای خۆ ی گەورە نیە، ئە گینا تۆ دە بیّت ئەو عە بدە ت خوشبو یّت کە عە بدایە تی خوا دە کات، لە گە لّ تۆ یە یان لە گە لّ تۆ نیە، لە ناو حیزبە کە ی تۆ نیە دە بیّت خوشت بو یّت مادام لە گە لّ خۆ یە ئەو گرن گە کە لە گە لّ خۆ ییّت، جا ئەو دائیرە تە سکه حیزبایە تی بیّت بە رە سمی یان حیزبایە تیە ک بیّت بە ناداری تۆ لە گە لّ رە ئی شیخە کە ی نە بیّت دوژمنیت سە د جنیوی سوکت پی دە لیّت ئی بۆ کاکە! ئەو لە گە لّ عۆ لە ما نیە لە گە لّ فلان عالم نیە، ئی خۆ من خۆ ی گەورە واجبی نە کردووە لە سە رم کە لە گە لّ فلانە عالم بم واجبی کردووە لە سە رم شو یّن رسولی خوا بکە وم پیغە مبەر - ﷺ - لە چشتیکدا موخالفە ی امری پیغە مبەر دە کە ی ن پیمان بلی بیخە ی نە سەر سەر و سەر چاومان، ئە مە موخالفە ی شیخە کە ی تۆ لە وانە یە لە بیست مە سە لە دا موخالفی بم چیه!

مرو فیکە لە وانە یە نە پی کابیّت یان لە وە یە من نە پی کابیّت هەر ئاساییە، کە واتە چۆن بزانی دەعوە بۆلای شە خصە یان بۆلای خۆ یە؟ ئەگەر هاتوو بەو دڵخو شبو کە تۆ فرمانی خوا جییه جی دە کە ی ت، حسابی بۆ ئەو نە کرد کە تۆ لە گە لّ راو بو چونی ئەو یە ی تە وە یان نایە ی تە وە دیارە خالصا

بۆخوایه ئەو شتە، ئەگەر تۆی ملزم کرد ئیلا دەبیت وەکو من بیر بکەیتەووە وەکو من قسە بکەیت و وەکو من بیر بکەیتەووە یان وەکو شیخەکەى من ئەووە حیزبایەتیه بۆخوایه، بۆیه هەرچەندە عالمی گەورەبیت هەرچەندە پیاوی باشبیت لەگەڵ راو بۆچونی نەیه تەووە ئەووە بەردبارانی دەکەن حیزبایەتیه ئەمە دینی خوا ئاوا نیه، هەندى نەفام هەیه لەم چەند پۆژەدا کەشتى سەيرو گەورە پرویدا، گەنجى وا حاشا بى عەقڵ هەیه شتى وا دەنوسیت ئەووە على بصیره نیه تۆزى عەقڵت هەبى پۆلە گیان تۆزى تیبگە هەموو شتیک نانوسریت نەک وەلا ئەووەى بەعەقڵتا هات بینوسە بۆلای بکەرەووە باسى بکە، موسلمان دەبیت على بصیره بى، بصیره هەم عیلم هەم حیکمەتە خوای گەورە عیلم ه و حکیم ه، فەرقى عیلم و حکیم چیه؟ عیلم زانایه، حکیم دانایه، زانا ئەووەیه دەزانیت ئەمە حەلاڵەو ئەووە حەرامە، دانا ئەووەیه ئەو حەلاڵە لەکوئى دابنیت و ئەو حەرامەش لەکوئى دابنیت وە کەى بەخەلک بلى ئەووە بکە وە کەى بەخەلک بلى ئەووە مەکە؛ چونکە لەوانەیه تۆ نەهێ خراپەیه ک لەکەسانیک دەکەیت بەلام توشى خراپترینان دەکەیت دوو منکر هەیه یەکیان گەورەترە ئیستا کە لەبچوکە کەدایە لى گەپى؛ چونکە دەزانى کە ئەووە نەکات توشى گەورەکە دەبیت وازى لىبێنە براکەم، کەواتە بصیره هەر ئەووەنیه وەلامن ئایەتم لەبەرەو حەدیسەم لەبەرە تەواو، نەخیر دەبیت حیکمەت و داناییت هەبیت چۆن مامەلە دەکەیت چۆن هەلسوکەوت دەکەیت، مامەلەکردنت لەگەڵ موسلمانیش و لەگەڵ کافریش چۆنیت، هەندى نەفام و نەزان هەیه حسنى معاملە هەلسوکەوتیکى جوان بە کوفرو بى دینی تى دەگات ئەووە تنازله لەدینی خوا، خالصا بۆلای خوا خەلک بانگ بکە بۆلای خۆت خەلک بانگ مەکە گرنگ ئەووەیه خەلک خوابناسیت بامن هەر نەناسیت و توش هەر نەناسیت نەک تانەیه من هەوێیه بۆنەکەم جارى نەبۆتە پیاوی چاک لەوانەیه سەد ئەووەندەى

منیش و تۆش پیاوی چاک بیت، من و تۆ تەرازو نین وەكەس تەرازو نیه جگە قورئان و حەدیس كەلامی خوا كەلامی رسولی خوا - ﷺ - علی بصیرە و تمان بەزانستەو دەعوە بكریت نەك بە حەماسەت و هەلچون هەندى گەنج هەلدەچى و حەماسەت دەگریت ئەو كافر دەكاو ئەو مبتدع دەكاو بەپەرۆشە بۆدینی خوا بەحساب، كاكە بەپەرۆشی وانا بیت تۆ هەلچویت جەهالەتەكەش وای لىكردویت هەلچیت.

{أَنَا وَمَنْ اتَّبَعَنِي} جا پیغمبەرى خوا - ﷺ - ئەو دەعوەكەى بوو ئەو دومەرجهى تىدابو یەكەمیان الى الله خالصا بۆلای خوا دەعوەى دەکرد نەبۆلای شەخص نەبۆلای حیزب نەبۆلای طائیفەو جەماعەت، دووەمیان بەبەرچاوپرۆشنى دەیکرد بەزانایی و بەدانایی دەکرد پیغمبەر - ﷺ - لە صولحی حودەبیبە کاتیک كە موشریکین هاتن پیغمبەرى خوا - ﷺ - دەبویست بچیتە ناو مەكکەو عومرە بکات، وتیان قبولمان نیه بەهیچ شیوازیک قبولمان نیه ئەمسال بیت، ئەى چۆن؟

سالیکی تر، دەى وەرە با ریکەوتنیک بکەین با ریکەوین لەسەرە ئەوەى دەسال شەر پراگرین، ئەوان ناوی دەنین شەر لای موسلمان جیهاده، پیغمبەرى خوا - ﷺ - وتی رازیم، ئیستا بەلای كەسیكەو جیهاد ئەبیت بەردەوام هەبیت پرۆ بکوژە، ئەى خو ئەوانە كافرێ رەسمى بون ابو جەهل و ابو لەب، وتی ئەو پامگرت دەسال؛ چونكە حەق لە ئەمن و ئاسايشدا بۆلای دەبیتەو كەبو بە فەوزاو فیتنە حەقى چى و دەعوەى چى و ئىسلامەتى چى دزەكان دینە پيشەو، خوینپرێزەكان و زالمەكان دینە پيشەو ئەوانە دینە پيشەو، بەلام كەژيان ئاسایی بیت و ئاسايش بیت نا خەلك لەعیلم دەگەریت لەحەق دەگەریت گوئ دەگریت، مەرچیکى تریان دانا وتیان هەریەكى لەئیمەى كافر بیتە لای تۆو

موسلمان بیت دەبی تو بیگەرینیتەو نابییت بیگریته خۆت، تو دیقەت بدە ئەو
 کەسیک لەناو موشریکەکان بلی ئەوە من دەبمە موسلمان لە کافرەکان رابکات
 راکا بۆلای پیغەمبەری خوا -ﷺ- ئەی محمد نابیت بیگریته خۆت، وتی قبولمە،
 ئیستا ئیمە ئەمڕۆ ئەو بە تنزل دەزانین، چون کابرا موسلمانن و بیتە لای تو ئەی
 پیغەمبەری خوا -ﷺ- چون ناگیریته خو؟

چونکە پیغەمبەری خوا -ﷺ- مەصلەحەتی گەرەتر لە بەرچاو
 دەگریت، مەصلەحەتی عام لە پێش مەصلەحەتی تاکە کەسیک، واتە چەند
 مەرجیک بەلی قبولمە؛ چونکە حکیم بوو دانابوو -ﷺ-، مؤید بوو بە وحی
 دەیزانی چون دەعوە دەکات، ئەمڕۆ لە گەڵ ڕیزو حورمەت و خوشەویستی زۆرم
 بۆ گەنج کە گەنج پیاوی مستقبلێ میللەتن، هیزی دواڕۆژی ئەو دینە پاکەن،
 بەلام گەنج کە لە طهوری خۆی چووە دەرەووە کە سنوری خۆی نەزانی و خۆی
 نەناسی و لەشتی گەرە گەرەدا قسە ی کرد ئەوکاتە کاولکاری بەدواوە یەت،
 پیغەمبەری خوا -ﷺ- چون وەسفی خەوارج دەکات؟

حدثنا الاسنان سفهاء الاحلام هه موی گەنجەو هەرزه کاره هه موی
 هه لّخه له تاوه، بئ عيلم بئ تجروبه حتى کهم عه قلّ به لام خوین گهرم، بلی وەرە
 تیهنتیه کت لی دەبەستم برۆ خۆت بته قینه وە له پیناو خوا ده لیت ئاماده م، ئاماده یه
 بهس فەقیرە تیناگات، جا ئەی گەنج خۆت بە عیلم هه مشغول بکه، خۆت به
 عیبادەت هه مشغول بکه براکەم خۆت تکوین و تأسیس بکه واز له وه بینە مەبه به
 موفتی و قاضي به سەر ئومەتی ئیسلامیدا تۆجاری دوو کەلیمە نازانی، بهس
 ئەو نده فیرکراویت فلان کافرەو فلان مبتدعه، فلان ملعونه فلان بۆ جهه ننه مه،
 سه لام له فلان نه که ی، له گەڵ فلان رانه وەستی، مەرحەبای ئەو نه که ی ت!! براکەم
 دەعوە ئاوا ناکریت، پیغەمبەری خوا -ﷺ- مامەلە ی له گەڵ جوله که ده کرد له گەڵ

موشریکین ده‌کرد که‌واته ئیمه بلّین به‌و شیوازه ناییت که‌واته پیچه‌وانه‌ی سونه‌تی پیغه‌مبه‌ر ده‌که‌ین - ﷺ - فهرمووی:

{وَمَنْ اتَّبَعْنِي} که‌واته که‌سینکیش که به‌راستی شوینکه‌وته‌ی پیغه‌مبه‌ر بیت - ﷺ - ده‌بیت ئەو دوو مه‌رجه‌ی تیدا‌بیت له ده‌عه‌که‌ی، خالصا بۆ‌لای خوا ده‌عه‌و بکات وه به‌به‌رچاو رۆشنی به‌به‌لگه‌و دلیل به‌عیلم و زانست به‌دانایی و له‌سه‌رخوویی و به‌حیکمه‌ته‌وه بی‌کات، ئە‌ی ئە‌گه‌ر وانه‌بوو؟ که‌واته ئە‌وه شوینکه‌وته‌ی پیغه‌مبه‌ر نیه - ﷺ - {وَسُبْحَانَ اللَّهِ} وه سبحان الله خ‌وای گه‌وره زۆر پاک‌تره له‌و شه‌ریکه‌ی که‌بۆ‌ی داده‌نین {وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ} ﴿١٠٨﴾ وه ده‌فهرمویت من له‌که‌سانی موشریک نیم که‌شه‌ریک بۆ‌خوا داده‌نین.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى ۖ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾

{وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِي إِلَيْهِمْ} ئە‌ی محمد له‌پیش تو نه‌مانناردوه ئیلا پیاوانیک نه‌بیت، که‌واته له‌نیوان ئافره‌تدا رسول و پیغه‌مبه‌ر نه‌بوه، هه‌ر رسولیک هات‌بیت له‌جنسی پیاو بوه، ئە‌و نار‌ه‌حه‌تی و مه‌شه‌قه‌ته‌ی که‌پیاو ت‌حمولی ده‌کات ئافره‌ت ت‌حمولی ناکات، وه ئە‌و صه‌بره‌ی که‌ پیاو هه‌یه‌تی ئافره‌ت نیه‌تی، پیغه‌مبه‌ران چی نه‌ماوه پیاو نه‌کریت ئە‌وجا ئە‌و گون‌جانه‌ی که‌ بۆ پیاو ده‌گون‌جیت که‌ به‌ته‌نها ب‌روات و ده‌عه‌و بکات و بۆ ئە‌و گوندو بۆ ئە‌و لادی ئافره‌ت ناتوانی ئە‌وه بکات به‌ته‌نها، بۆ‌یه خ‌وای گه‌وره پیغه‌مبه‌رانی هه‌موو له‌جنسی پیاوان ناردوه، دووهم شت فهرمووی:

{مِنْ أَهْلِ الْقُرَى} (قریة لە قورئاندا بەمانای شار یەت) پینگەمبەرەکان ھەموو ئەھلی شاربوون ھیچی خێلەکی و واتا ئەھلی ڕەشمال و گوندە بچوکەکان نین پینگەمبەرەکان بۆ؟

باسەیری سەردەمی خۆمان بکەین، ئیستا لەشاری سلیمانی لە ڕەوزەو ھەیە تاوھەکو جامیعیەو ماستەرۆ دکتۆرا دەخوینێ ھەیە، ھەموو وسائیلیکی خویندن ئەو ئەو ئەکادیمی و حوکمی و رسمی ئەو مزگەوتەکان، بەردەوام مزگەوتەکان لەشارەکان ئاوەدانن دەرسی تێدایە ئەو چەند مەرکەزی قورئان ھەیە کە خەڵک تیایدا فیری قورئان دەکرێت، چەند مەرکەزی ڕۆشنیری ھەیە، بەلام لەگوندو لادییەک ئەو ھەیە؟

ئەو ھەنێ، زۆری نەخویندەوارە بۆ؟

وہ لا ئیمە لەگوند ژیاوین، ھەچ پینگەمبەریک کەخوای گەورە ناردییتی لەخەڵکی شاربون ئەمەش بەلگەییەلەسەر ئەو ھەوێ کە مەووف بتوانی لەشاربژی باشترە لەو ھەوێ کەلەگوندیک بژیت، لەکاتیکیدا کە ئەو شارە شاریکی فاسدو خراب نەبێت بتوانیت کەسانی باش بدۆزیتەووەو جیرانی باشی ھەبێت شارەکە باشترە.

{أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ} خوای گەورە دەفەرمویت باشە قەومەکەو تۆ ئەو محمەد -ﷺ- قەت بەزەویدا نەگەراون بۆی سەیرکەن بزانی عاقیبت و پاشەپۆژی ئەو قەومانەو پێش ئەوان چۆن بوو، ئەوانەو کە دزایەتی پینگەمبەرانیان کرد علیھم الصلاة والسلام خوای گەورە چی بەسەرھیناون ئەو نەگەراون؟ خوای کەسەیر بکەین ئیمەو ئومەتی محمەد -ﷺ- ئەخیری ئومەتەکانین یان ئەو ھەلین؟ ئەخیری ئومەتەکان، ئەو ھەش فەضلیکی گەورەو خواوە بەسەرمانەو، ئەگەر بێتو لە دائیرەکدا مودیریک بریاریکی

دەركردووە ھەر مۆزەفێك بۆنمۆنە سەعات ۸:۳۰ نەیه تە دەوام غایب دەدرێت ھەر مۆزەفێك لە سەعات ۲ دەوام كۆتایی پێدێت پێشتر بڕوات غایب دەدرێت، كەسێ جار ئەوێ دووبارە بكرێتەوێ ئەوێ فەصل دەكرێت، باشە بڕیارە كە ھەیه بەلام جاری تطبیق نەكراوێ، یەكەم كەس لەوانەیه شتەكە بەسوكی بگری كورە شەرت نیە ئەوێ ھەر بۆ ئەوێ تە ئیمە مەزبوت بین دوسی پۆژ وایكرد فەصل كرا، ئیستا مۆزەفەكانی تر دەبێ گورج بنەوێ یانن نا؟

كاكە مەوزووعەكە جدی دیارە، دووێ مێش كودی ھەر فەصلی كرا، سێھە مێش كودی ھەر فەصلی كرا، چوارەم نەيكرد فەصلی نەكرا، پێنجەم نەيكرد فەصلی نەكرا، شەشەم كودی فەصلی كرا، حەوتەم كودی و فەصلی كرا، تۆ ھەشتەم و ئەخیرەن مۆزەفیت چۆن مامەلە دەكەیت ئیستا لەگەڵ ئەم مدیرە؟ كە عەقڵی ھەبێت ئەبێ چۆن مامەلە بكات؟ كاكە قەضیەكە گالێ نە وەنەبێ تەنھا بڕیارێکی نظری بێت و لەدیوار درابێت بەلكو ئیشی پێكراوێ و تطبیق كراوێ؛ ئەو نابینی فلان و فلان و فلان فصل كراون! كەواتە دەلی بەخوا من ئەو غەلەتە قەت ناكەم، ئیمە ئەخیری ئومەتەكانین خوای گەورە دەفەرموێ ئەرێ نەگەراون لەزەویدا نابین خوای گەورە چی بەفیرەوێ كرا، چی بەقارون و ھامان كرا، نابین خوای پەرەردگار چی بەقەومی نوح كرا چۆن بە طوفانیك غەرقی كردن، چی بەقەومی ھود كرا، چی بەقەومی صالح كرا، چی بە ھەموو ئەو قەومانە كرا كە دژایەتی پێغەمبەرانیان كرا ئی ئەوێ ھەموو تارێخ نیە!

ھەموو عیبرەت و دەرس نیە بۆ ئێوێ ئەو ئومەتی محمد ﷺ - بۆ دەرسی لێ وەرناگرن!

ئەگەر ئێوێ یەكەم كەسانێك بونایە تەنھا ھەر شەتەن بیستبا لەوێ و تباتان جا كێ ئەلێ تطبیق دەبێت بەس تطبیق بوو ئێوێ ئەخیری ئومەتەكانن، ھەق خوێتە

که واته گه ږان و خوښندنه وهی میږو سودی زوړی هه یه بو مروځی عاقل .

{وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا} شوین مانه وهی ئاخیرهت خیرتره بو ته و

که سانه ی که ته قوای خوای گه ورده که ن واته مالی دنیا، خوځی دنیا،

دهسه لاتی دنیا، هه رچه نده زوړ بیت ده بریته وه، ئومه تانی پیشو مالی دنیای بوما

یان جییان هیشت؟ فیرعه ون دهیوت {اَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَى} (۲۴) {النازعات: ۲۴}

من خوای گه وره ی ئیوه م، ئه ی چی لیها ت؟

{فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ} [القصص: ٨١] به خوی و به مال که یه وه خوی
 گه وره له زهوی پړویرد، ئه ی ابو جهل و ابولهب و ئه وانه که کاتی خوی خویان به
 رئیس قهوم و عه شیرت ده زانی خویان به مهیم ده زانی له کوین چیان
 به سه رهات؟

ٺهه قه ذاتي چي ليها؟

کي دهيو ږا له لیبیا پيچه وانهی فهرمانی قه ذافی بکات، چي به سهرهات؟

ٺهڻي صهڊام چي به سه رهات؟

تہی فلان و فلان چیان بہ سہ رہات؟

که ولاته و ولات خه لک لیان ده ترسان، ئی خو نمونه ی تازه ونزیک زوره که مروّفی عاقل سهیری بکات له چ ده سه لاتی کدایت و خه لک لیت ده ترسیت و

حسابت بۇ دەكریت دوايش تەواو كەخوای گەوره وتی كۆتایت پېھات تەواو كۆتایت پېھات بۆیە لەدوئیا هەرچەندە پارەت هەبیت و دەسەلات هەبیت ئیلا مالى ئاخیرەت خیرترە دویا هیچ نیە دەبریتەو، ئەگەر بیتو ئیختیار بەدریتە دەست بۆنمونه تۆ لەدەشتیک كەوتویت هیچت نیە، پیاویك دیتە لات كەسیكى دەولەمەند خیرخواز وەرە براكەم من دو ئیختیارم بۆت هەیه هەلبژیرە بەدلی خۆت، دەلی بۆ پینج شەو یان بۆ دەشەو یان بۆ مانگیك دەتەمە خوشترین ئوتیلی پینج ئەستیرهیی مانگیك خۆتو منالت لەویدابن، ئەی دواى ئەو؟

دواى ئەو فریت دەدەمەو ئالیرە لەبەر ئەوبارانە!

ئى دەلی كاكە ئیختیاری دووهم چیه؟

ئیختیاری دووهم خیمەیهكت دەدەمى و پنداویستیهكان و بوخۆت لەناو ئەو خیمەیه بزی، عاقل کامیان هەلدەبژیری؟
ئەو ئەگەر بەراوردەكە بەو شیوازەش بیت ئەویان پینج ئەستیرهیی بیت و ئەمیشیان خیمەیهك بیت، عاقل خیمەكە هەلدەبژیریت!

جا باشە من دواى ئەو مانگە چی بكەم؟

ئەگەر خیمەیهكم هەبیت دامپۆشیت بمپاریزیت، جیگا و ریگام هەبیت ئەو تەواو ئەوهم دەوی قەینا؛ چونكە ئەو بەردەوامە ئوتیلەكە دەبریتەو، ئەمە لەروانگەیهكەو ئەگەر ئەو دەتداتی بۆماوەی مانگیك خیمەیهك بیت ئەو بۆ هەتا هەتایی ئەتداتی ئوتیلیكى نەك پینج ئەستیرهیی با پینج سەد ئەستیرهیی بیت هەتا هەتایی، عاقل ئیستا دەلی ئەو هەر قسەى ناویت یەكەمیان ئەو دەبریتەو ئەمیان نابریتەو، دووهمیان ئەویان خوشتریشە، دەى براكەم خوای گەوره بۆمان باسی ئاخیرەت دەكات دەفەرموی {وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى (١٧)}

[الأعلى: ١٧] واتە پۆژی دوایی هەم خیرترو باشترو خۆشتەرە، وە هەم مانەوێکی زیاترە کە نەبراوێه.

بۆ نمونە: ئاخیرەت ھۆتیلە پینج ئەستێرەکیەو دونیاش خیمەکیە، وە ئاخیرەت ئەمینیتەوێو دونیا نامینیتەوێو، ئەو سەرۆک و دەسەڵاتدارانە چ شتیک مابوو نەیانیت لەدونیادا؟

ئەو ھەموو خزمەتکارە، ئەو ھەموو حیمایە، ئەو ھەموو سەیارە، ئەو ھەموو تەیارە، ئەو ھەموو خۆشی و لەزەتە ھیچی نەما ھەموو براپەرە، بۆیە دەرسیکی زۆر گەورە تیادیە، مالی ئاخیرەت خیرترە بۆ ئەوانە تەقوای خوا دەکەن، بەس تەقوای خوا بکە دنیا ھیچ نیە دەپێتەوێو لەخیمەکیە کدایت، لەشوقەکیە کدایت، لەقەصریکدایت، لەکرێچیدایت، لەشساغیت، نەخۆشیت، فەقیر بیت، دەوڵەمەندیت، دەپێتەوێو بەس تەقوات ھەبێت ئاخیرەت زۆر خیرە.

{أَفَلَا تَعْقِلُونَ} ﴿١٠٩﴾ ئەی بۆ عاقل نابن!

ئێستا ئەو دوو نمونەییە کە باسکرد مەرووفی عاقل کامیان ھەلدەبژێرێت؟
جاری (خیر) ەکە لێگەرێن بەس (بقاء و انقطاع) ەکە سەیر بکەین کاکە خیمەکەم دەوێت مادام بەردەوامە، ئەی کەچاکتریش بیت ئەو ەگومانێ تیانیە ئەویان ھەلدەبژێرین.

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ ۖ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾

{حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا} لەدەرسی پابردوو کۆتا ئایەتمان ئەو ەبۆ کەخوای پەرەردگار لەھەموو شارێک و لەھەموو ناوچەیک پیغەمبەرێکی ناردووە علیھم الصلاة والسلام بۆ ئەوێ حەق بۆ خەلک پەروو بکەنەوێو پێگای

راستیان نیشان بدهن مەنھەجی ژیانیان بۆ ئاشکرا بکەن، ئیستا خوای گەورە لەم ئایەتەدا دەفەرمویت:

{حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ} واتە پیغەمبەرەکان ھەرچەندە لەلایەن خواوە بە بەلگەى پروون و ئاشکراو بەھێزەووە نێردراون، بەلام قەومەکانیان ھەر دژایەتیان کردون و ھەر بەدرویان داناون ھەر نکوڵیان کردووە، جار وا ھەییە بەشیوازیکى وا دژایەتیی ئەو پیغەمبەرەکانە کراوە کە پیغەمبەرەکان علیھم الصلاة والسلام تەواو تەواو تیایدا توشی ناپەھەتیی بون لەدەستى قەومەکانیان {حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ} خەریبەو توشی بئى ئومیدی بن، ئەى کەى سەرکەوتنى خوا دیت، لەکاتیکیدا پیغەمبەرەکان لەسەر حەقن و قەومەکانیان لەسەر ناحەقن، وە پیغەمبەرانیان علیھم الصلاة والسلام مروون یەکی لە تەفسیرەکانى ئەم ئایەتە ئەوھە کە خاگیرەھە ک بەدلى پیغەمبەرەکانەدا ھاتییت باشە ئیمە نێردراوى خواين خوای گەورە وەعدى سەرکەوتنى پێداوين ئیستا چۆن بەم شیوازە مۆلت بەم کافرانە دراوە تا ئەم سنورە بئى پێزی و بئى ئەدەبى بکەن بەرامبەر بە پیغەمبەرەکان علیھم الصلاة والسلام و بەرامبەر بە ئایینەکەى خوا.

{وَلَا تَنْفِرُوا أَنَّهُمْ قَدْ كَذَبُوا} یاخود کذبوا ھەردوو قیرائەتەکەى صەحیحە، وا گومانیان برد کە تەواو ئەو سەرکەوتنەى کە خوا وەعدى پێداون نەھاتە جی، ھەندى لە زانایانى تەفسیر دەفەرمون ئەو ظن ە ئەتباعى ئەنبیاء بو یاخود قەومەکانیان بپاوەران بون، شوینکەوتەى پیغەمبەرەکان گومانى ئەوھیان برد کە تەواو خوای گەورە پیغەمبەرەکەى سەرخات و موسلمانان سەرخات ئەو کافر سەرکەوتن، یاخود تەفسیری دووھەمیان وظنوا کافرەکان قەومە خراپەکان گومانى ئەوھیان کرد کە خوای گەورە وازى لە پیغەمبەرەکەى ھیناوە واتە سەرى ناخات و

پشتی ناگریت وه ئەوان به كهیفی خوڤان چیان بویت دهیكه‌ن كه گه‌یشته‌ ئه‌و
حاله‌ته‌ ش‌ده‌ت و ناره‌حه‌تیه‌.

{جَاءَهُمْ نَصْرًا} خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت سه‌رخستنی ئیمه‌تان بو‌هات، له‌
ئه‌وپه‌ری حاله‌تی پ‌یداو‌یستی و مو‌حتاجیان بو‌ نه‌صری خوا، خ‌وای گه‌وره‌ زو‌ر به‌
سه‌بره‌، دیقه‌ت ب‌ده‌نی ئیبراهیم - ع‌ل‌ی‌ه‌س‌ل‌ام‌ - له‌ چ کاتی‌ک‌دا سه‌رکه‌وتنی خ‌وای بو‌هات؟
له‌وکاته‌دا بو‌ی هات كه‌ هه‌ره‌شه‌یان ل‌یک‌رد كه‌ بی‌سو‌تینن؟
نه‌خ‌یر، ئه‌ی له‌وکاته‌ی كه‌ وی‌ستیان بی‌خ‌ه‌نه‌ ناو مه‌نجه‌نیقه‌كه‌ یه‌ك‌سه‌ر خ‌وای
گه‌وره‌ مه‌نجه‌نیقه‌كه‌ی ش‌کاند؟

نه‌خ‌یر، به‌ مه‌نجه‌نیقه‌كه‌وه‌ فر‌ییان‌دایه‌ ناو ئاگره‌كه‌ش كه‌ گه‌یشته‌ ناوه‌راستی ئاگر
ئه‌و‌کاته‌ خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت {قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
(٦٩)} [الأنبياء: ٦٩] ئه‌ی ئاگر سارد‌ب‌یته‌وه‌ به‌لام ساردیه‌ک نا زه‌ره‌ری ل‌یده‌یت
ئ‌یستا له‌به‌ر سه‌رما له‌ناوی به‌یت وس‌لاما ساردیه‌ک كه‌ سه‌لامه‌ت‌ب‌یت بو‌ ئیبراهیم،
ئه‌ی ئاگر ئیبراهیم نه‌سو‌ت‌ین‌یت، له‌کو‌ی سه‌رکه‌وتنی خوا هات؟ له‌حاله‌ت‌یک‌دا كه‌
ئیمه‌ی مرو‌ف هه‌موو ده‌ل‌ین کو‌تایی پ‌هات ئه‌وه‌ له‌به‌رچاومان ئیبراهیم فر‌یدرایه‌
ناو ئاگره‌وه‌، نه‌خ‌یر له‌وکاته‌دا هات، ئه‌مه‌ ئه‌وه‌مان ف‌یرده‌کات كه‌ بی‌ئوم‌ید نه‌بین
له‌په‌حمی خوا هه‌رگ‌یز تو‌شی بی‌ئوم‌یدی نه‌ب‌یت وانه‌زان‌یت كه‌خ‌وای په‌روه‌ردگار
پشتیوان‌یت ناکات كه‌ رو‌بكه‌یه‌خواو كه‌ له‌گه‌ل خوا‌ب‌یت کام حاله‌ت و زرو‌فه‌ی
كه‌ت‌یا‌ید‌ایت له‌هه‌موو حاله‌ت‌یک ناره‌حه‌ت‌ره‌و قورستره‌ له‌وکاته‌ش بی‌ئوم‌ید مه‌به‌؛
چونكه‌ هه‌میشه‌ سه‌رکه‌وتنی خوا له‌و‌حاله‌تانه‌دا د‌یت، قه‌ول‌یک هه‌یه‌ ده‌ل‌یت یا أزمه‌
أش‌تد تنفرج ئه‌زمه‌و ناره‌حه‌تی تا ته‌واو ته‌واو قورس نه‌ب‌یت لاناچ‌یت، بو‌یه‌ کات‌یک
كه‌ بین‌یت ئه‌زمه‌كه‌ ناره‌حه‌تیه‌كه‌ له‌وپه‌ری قورس‌یدایه‌ كه‌ خه‌ل‌کان‌یک‌ی ئیمان لاواز
بی‌ئوم‌ید ده‌بن له‌په‌حمی خوا تو‌ ده‌ب‌یت له‌وکاته‌دا نوری په‌حمه‌تی خوا بین‌یت وه‌کو

ئیمانداریک دلت گەشییت و گەشیین بیت کەئیللا سەرکەوتنی خوا دیت، وە لە بەسەرھاتی پیغەمبەرانی پیشو علیھم الصلاہ والسلام بەئاشکرا دیارە.

{فَنَجَّيْ مَنْ نَشَاءُ} یاخود لە ئەصلدا ننجی من نشاء کە سەرکەوتنی خوا هات ئەوێ کە خوا ویستی سەریخات سەریخست و پزگاری کرد، ئەوێش کە خوا گەرە ویستی لەناوی بەریت ئەو {وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ} ﴿١١٠﴾ کەس عەذابى خوا لەسەر گەلیکی موحیریم و خراپەکار ناتوانیت لابەت، ئیستا ئەمە قاعیدە یەکی قورئانیە بایئە لە گەلی بژین، قەومێک کە موحیریم و خراپەکار بن کەس ناتوانیت سزاو عەزابی خویان لەسەر لابەت، ئەگەر هەزار سیاسەت مەدارو هەزار دەوڵەت کۆبەنەوێ بو ئەوێ ئەو قەومە لە عەزابی خوا پزگار بکەن بەخوا ناتوان، بۆیە واللە زۆرجار کەبیر لەحالی ئەهلی عێراق دەکەمەوێ، عێراق بەگشتی قەومێکی تێدایە الا من رحم الله خەلکیکی زۆری شەریک بو خوا دادەنیت هانا بو غەیری خوا دەبات ئیعتیقادیان یا بە یەکیک لە آل البیت ه یا یەکیک لە اولیاء ه هیچی فەرقي نیە هەمووی عیادەتی غەیری خوا یە زۆربە ی هەرە زۆری دانیشتوانی ئەم عێراقە نەرەحەتیەکی بو بیت پیش ئەوێ هانا بو خوا بەریت بو یەکیکی تری دەبات ئەوێ هەر لەناوێراستەوێ بو خوارەوێ، لەناوێراستیشەوێ بو سەرەوێ هانا بو پیاو چاکان دەبریت، وێشت لە شەریعەت و دینی خوا دەکریت، شوین سوننەت ناکەون، نیفاق زۆرە لەناو ئەهلی عێراقدا، بۆیە سبحان الله سأل دواى سأل زیاتر بأس و عذاب و نیقمەتی خوا دادەبەزیت بەسەریدا نەجاتی نابیت ئەم ولاتە، لەبەلایە ک پزگاری دەبیت توشی بەلایەکی تر دەبیت، لەفیتنە یە ک دەردەچیت توشی فیتنە یەکی تر دەبیت، لەسەرکردە یە ک پزگاریان دەبیت سەرکردە یەکی خراپتر دیت بەسەریدا، بو؟

{وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ} ﴿۱۱۰﴾ جەریمەت زۆر بۈە، لەسەر ئەوێ کە ناوی عومەرە بە دریل سەر و قاچ و پشت و سکی کون دەکات، لەسەر ئەوێ کە تۆزێ پریشی هەیه، لەسەر ئەوێ کە هاتوچۆی مزگەوت دەکات، لەسەر ئەوێ کە شوین سوننەتی پیغەمبەر دەکەوێت - ﷺ - یەعنی انواع و ئەشکال جەریمەت لەم ولاتە ی ئیمەدا دەکرێت، بۆیە هەرچی بکریت لەم ولاتە بێ حیکمەت نیە کاتیک کە پیغەمبەری خوا - ﷺ - دوعای کرد خۆی گەورە بەرەکەت بخەیتە مەدینەو بەرەکەت بخەیتە شامەو بەرەکەت بخەیتە یەمەنەو و تیان ئە ی عیراقیش ئە ی پیغەمبەری خوا - ﷺ - ئە ی بۆ دوعا بۆ عیراق ناکەیت دەیزانی عیراق چۆنە - ﷺ - فەرمووی زلازل و فیتنە و مشاکل و ئاژاوە هەموو ئالەو عیراقەو سەر هەلدەدات، ئەوێش کە دەیبینن واقعە کە چۆنە، دەولەمەندترین ولاتە لە حەقیقەتدا، ولاتیکی لەسەر نەوت دەژین بەلام ئەوێش حالی میلیلەتە کە یەتی {وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ} ﴿۱۱۰﴾ بۆیە مەرووف پێویستە لە بریارەکانی خواو لە قانونەکانی خوا حالی بیت، ململانی لە گەڵ قانونی خوا نە کەین، کاتیک وەزەمان چاک دەبێت کە میلیلەت واز لە جەریمەت بێنێت، ئەمما بە جەریمەتەو بێگومان خەلک چاک نابێت، وە وەزعیان باش نابێت، کەواتە زانیمان خۆی پەرورەدگار ئە گەر کە سیک لە گەڵ خۆبیت خۆی گەورە فەرمووی:

{جَاءَهُمْ نَصْرًا فَجِيَّ مَنْ نَشَاءُ} سەرکەوتنی ئیمەیان بۆدیت و پرزگاریان دەبیت، لە گەڵ خۆبیت خوا سەرت دەخات پرزگارت دەکات، لە گەڵ خۆی پەرورەدگار نەبیت ئەوێ کەس ناتوانیت عەزابی خوا پەت بکاتەو، یوسف - ﷺ - لە گەڵ خۆبوو، یعقوب - ﷺ - لە گەڵ خۆبوو بەراستی خۆی گەورە هەموو میحنەت و ناپەحەتیەکانی بۆ گۆڕین بە مینحەت و سەرفرازی و بەپەلی بەرز لەدوایا لەدواپۆژ، هەمووی بۆ گۆڕین بەچاکتر، ناپەحەتیەکت توش دەبیت بەلام

ئەو نارەحەتیه دەبیته ئەوپەری پەرحمەت بۆت کە لەگەڵ خواپیت، ئەو ئەگەر
 لەگەڵ خوا نەبیت؟ گەورەترین مەنصەب و پلەو دەسەلات و خوشی دنیات
 بدریتی لیت دەبیت بە نیکمەت نیکمەت لێ دەکات بە نیکمەت خوای گەورە،
 بەلام لەگەڵ خوابە ئەگەر توشی نیکمەتیش بیت خوای گەورە بۆت دەسورپینیت بە
 نیکمەت {قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ
 وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُدْلُّ مَنْ تَشَاءُ بِإِذْنِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ} (۲۶) {آل
 عمران: ۲۶، ۲۷} هەموو شتێک بە دەست خوایە بۆیە مروۆفی عاقل هەمیشە
 لەهەولێ ئەوە داویت لەگەڵ خواپیت، لەدویدا مروۆف دەتوانی فیل لە قانون و یاسا
 بکات بەلام فیل لەخانا کریت، والله هەریەک لە ئیمە نیەتی خوای پاک و پاک وە
 صاف صاف نەکاتەو لەگەڵ خوا زۆر ترسناکە چاوەڕێی غەزەبی خوابکات، بەلام
 کە لەگەڵ خوا راست و پاک و چاک بویت مەترسە خوات لەگەڵییت کەس
 ناتوانیت زەرەرت پێ بگەیهنیت بە ئیزنی خوا.

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۚ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ
 وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ
 يُؤْمِنُونَ ﴿۱۱۱﴾

{لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ} کۆتا ئایەتی سوره‌تە کەمانە، ئەم سوره‌تە موبارەکە

هەر هەموو چیرۆکیەک بوو بەسەرھاتیکی واقعی و راستەقینەبوو هی یوسف
 -ﷺ- لەگەڵ باوکی و براکانی، خوای گەورە دەفەرمویت: بەراستی لەم
 بەسەرھاتی یوسف و براکانی و باوکیدا عیبرەت هەیە، پەندو دەرس و ئامۆژگاری
 هەیە، عیبرەت لە ئیعتیبارو لە عبورەو هاتو عبور واتە پەڕینەو، واتە تۆ
 کەسەیری واقعی یوسف و براکانی و باوکی دەکەیت لەووە دەپەڕیتەووە بۆسەر

واقعی ژيانی خۆت، عیبرەت ئەوەیە کە تۆ پەند لەو شتە وەر بگریت کە واقەئە بۆشتیک کە جارێ واقەئە نە یا بۆ شتیکێ تر کە دەتەوێ حقیقەتە کە ی بزانی و حوکمە کە ی بزانی، ئیستا چۆن بزانی عیبرەتی چی تێدا یە!

هەرکاتیک کە هەست بە نەفست کرد کە هەسودی تێدا یە بەرامبەر براهە کە موسلمانە ئەم چیرۆکە بێنەوێ پێش چاوی خۆت، براکانی یوسف هەسودی بە یوسف برد توانیان هەساده تە کە یان بشارنەوێ بە درۆو بە فیل بە تلیس، توانیان چەواشە کاری بکەن، توانیان بڵێن گورگ خواردی، بەلام عاقیبه تە کە ی ئیلا کەشف بوو کە ئەوان کە سێکی هەسودبوون ویستیان ئەو نعیمة تە ی خوا بە یوسفی بە خشیوێ پێی نە بە خشی ت وە لێی بسەننەوێ بەلام بۆمان دەرکەوت خوای گەورە نعیمة تە کە ی هەر پێبە خشی و بەرزی کردەوێ ئەوانیش چۆن دەرچون دوا ی عومریکی دوورودرێژ شەرمەزاریان بۆما یەوێ، ئە ی باو کە داوای لێبوردنمان بۆ بکە لە خوا ئە ی یوسف تۆ پیاویکی باشیت و لێبوردەیت بەرامبەرمان ئەم هەموو عومرەتان بەو رێگە چەو تە هەلە یە دا برد عاقیبه تە کە ش چیبوو! بۆیە دەرسی تێدا یە وە کە تۆ دەزانی هەسودیت پێدە بریت بامە وقیفت وە ک مە وقیفی یوسف بیت فەرمووی {فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ} [١٨] هەمیشە مروّف صەبر بگریت لەسەر ئەزیه تە دانی کەسانی هەسودبۆی پشت بە خوابەستی لە گەل خوابە خوای گەورە دە تپاریزی و سەرت دە خات، وە ئەو شت بۆ دە کات بە خێرو بەرە کە ت إن شاء الله، عیبرەتی زۆری تێدا یە هەروە کو ئیستا باسی دە کە یان إن شاء الله بەلام بۆچی فەرمووی {الْأُولَى الْأَلْبَابِ}؟

لأصحاب العقول دەرس و عیبرەتی تێدا یە بەسەر هاتی یوسف و براکانی وە تیکرای بەسەر هاتە کانی تیکرای پیغەمبەرانی ش علیهم الصلاة والسلام بۆ کەسانی کە خاوەنی عەقلن، مروّفی عاقل پەندو ئامۆژگاری لێوێ دە گریت،

به لّام كه سى عاقل نه بىت ده لّيت به خوا چىرۆكىكى خوشبوو نايهت عىرهى
 لىوه رگريّت وتمان عىرهت ئه وهيه له و واقعه وه بپهريته وه بۆ واقعى ژيانى خۆت
 قىاسى بكهيت، ئه ها براكانى يوسف نيه تيان خراپه بوو وهه ولىشيان دا به لّام
 سهركه وتو نه بون دوايى خه جاله تى و په شيمانيان بۆ مايه وه، ئه ها يوسف ويسترا
 خراپه ي له گه لّ بكرىّت خواپاراستى، وه انواع و اشكال ده رسى ترى تىدايه بۆ
 كه سىك كه عه قلى هه بىت خواي گه وره ده فهرمويت:

{مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى} ئه م چىرۆكه ي كه باس كرا وه نه بى ئه فسانه يه كىيت
 هه لّبه سترابىت، ئه فسانه ش يا سىنارىۆيه ك ئه وه ي كه ئه مپرو ده يىنين بۆ نمونه من
 دابنىشم قه لّهم و كاغه زىك بگره ده ست ده مه وى ئىستا سىنارىۆيه ك دروست
 بكه م ئه فسانه يه ك دابنىم به سه رهاتىك له خۆمه وه دروستى بكه م دوايى بكرى
 به فلىمىك بكرىت به ته مسىليه ك نواندنى له سه ربكرىت و ئاي كه شتىكى موهم
 و خوشه!

به س ئه مه له ئه صلدا نيه له ئه رزى واقعدا نيه هه رخۆم هاتم ئاوام دارشت و
 فلانه كه س ئاوابوو ئه وه نده ئازابوو كه شمشىرىكى ده وه شان بىست كه س ئاوا
 ده مردوو كه خۆي هه لّده دا سه د مه تر به رزده بۆ وه! ئه مانه هىچ نيه واقع نيه ئه مه،
 ئه م چىرۆكانه ي كه له قورئاندايه واقعه خواي گه وره ده فهرمويت:

{مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى} وه نه بى ئه م چىرۆكه ي كه باسمان كرد ئاي چىرۆكىكى
 خوشبوو ئه رى كى ئه م چىرۆكه ي نوسيوه ته وه نوسينه وه ي چى! واقعى ژيانى
 عائيله يه ك بوو دوايى گه وره بوو واقعه كه بوه عائيله ي بۆ ژيانى ولا تىك كه ولا تى
 مصره وه بۆ ولا تانى ده وروبه رى، خواي گه وره ژيانى پىغه مبه رىكى خۆي بۆ
 تۆمار كردىن و بۆي نقل كردىن هه ر له منالّيه وه كه حه سودى پىرا تا وه كو گه يشته

لوتکەى دەسەلات لەمصر وەتاوہ کو دوعا ئەکات خواى گەورە بەئاخیر خێرى و بە موسلمانى بىگەرێنیتەوہ لای خوا ئەمە واقعیکە.

{وَلَكِنْ تَصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ} وە ھەر وەھا ئەم قورئانە کە باسى ئەم چیرۆکەو تیکرەى بەسەرھاتەکانى تریش ھىچى درۆو ھەلبەستراو نىە لەلایەن خواوہ ھاتوہ و بەراست دانەرى پەيامەکانى خواى پيش ئەم قورئانەى ھەر حەقیک لەتەورات و لەئىنجیل و لە زەبور داھاتییت قورئان تصدیقى دەکات، ھەر شتیکی باش کە بگونجى بۆ مەروفاىەتى تاکوتایى ئەوہ قورئان تصدیقى دەکاو بەراستى دادەنى و دەپھیلێتەوہ.

{وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ} ئەم قورئانە وردەکارى سەبارەت بەھەموو بوارەکانى ژيانى مەروفاىەتى تىداىە، واتە قورئان بکەینە بەرنامەى ژيانمان پىويستمان بەھىچ شتیکی تر نابیت ابداء، کاکە چۆن دەبیت ئیمە لەسەردەمیکدا دەژین ئەم سەردەمە سەردەمى ئەوہ نىە تۆبلیى بەقورئان ئیش دەکەم شتى وا چۆن دەبیت! یوسف -ﷺ- بەشەرعى خوا توانى ئىدارەى ولات بکات یاننا؟

کى ھات مصریش و ولاتانى دەورووبەرى مصریشى رزگارکرد؟ بەئىدارەو بەرپۆھەردنى کى بوو؟

بە ئىدارەو بەرپۆھەردنى پیغەمبەریکی خوابوو یوسف بوو -ﷺ- بنو اسرائیل پیغەمبەران سەرکردەو دەسەلاتداریان بوو، واتە چۆن پیغەمبەران و پیاوچاکان و عولەماو ئەھلى دین دەتوانن ولات بەرپۆھەردن؟

یوسف چۆن بەرپۆھەردى برد باشتەرىن بەرپۆھەردن بەرپۆھەردى برد؛ چونکە دینەکەى خواو پەيامەکەى خوا .

{وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ} تفصیلی ھەموو شتیکی تىداىە، شتیکی نىە لەژيانى مەروفا بۆ بەرنامەى ژيانى پىويست بیت و لەقورئان و حەدیسدا نەىەت، ئیلا

ئیشارە و ئاماژەى پىكراوە، يا بە تەفصیلی يا بە ئاماژە كردن و بە كورتى و بە پوختى {وَهْدَى} ئەم قورئانە ھىدايەتە پرىنمايى خەلك دەكات بۆسەر پرىگای راست، بۆسەر پرىگای خوا، بۆسەر پرىگای سەرفرازى و بەختەوهرى لەدۇنياو لەقىامەت.

{وَرَحْمَةً} قورئان پەحمەتە بەلام بۆ كى ؟

{لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ} ﴿١١١﴾ قەومىك كە ئىمانى پى بىنن دەبىت بە پەرحمەت بۆيان قورئان دەبىتە پەرحمەت زىانت خۆشدەكات، ئەى كە ئىمانى پى نەھىنەت نايىتە پەرحمەت بۆى چۆن بىت، ئىستا بابلىن ئەمە عىلاجىكە زۆر بەسودە كاكە بۆ كەسىك كە بىخواتەو، تۆبلىى من ناىخۆمەو كوا كاكە من نەمىنى تا ئىستا ئەم دەرمانە سود بە من بگەيەنەت باش پرسیارىك: خواردوتەتەو ؟

نا ناىخۆمەو !

ئەى چۆن كە نەىخۆیتەو بەبىت بەشەفا بۆت پىمانبلى، واتە كە ئىمە شوین قورئان و ھەدىس نەكەوین چۆن ئەو قورئان و ھەدىسە بىت بە ھىدايەت بۆمان و بۆزىانمان، ئەوھى كە دەبىنن ئەمپۆ زۆرەى ھەرەزۆرى داواى ئەو دەكات ھوكم با بە ھوكمى خوا نەبىت با ھوكم ھوكمى گەلبىت و نازانم ھوكمى چى بىت و دوايش دىت ھەرچى گەلبى و نەھامەتە كىت ئىسلام واو ئىسلام وا، ئى خۆ تۆ بە قورئان و ھەدىس ئىشت كردو ئەو ھەموو نەھامەتى و دەردەسەرىت بەسەر گەل و مىللەتە كەتدا ھىناو، ئەگەر بە قورئان و ھەدىس ئىش بەكەيت بەراستى تۆ شوینكەوتەى یوسف دەبىت - ﷺ - یوسف چۆن ولاتەكەى لەقەیرانى لایەنى ئابورى رزگار كرد ؟

چۆن توانى ولات بەرپۆە بەرىت ؟

کهواته قورئان رەحمەتە هیدایەتە تفصیلە، وردەکاری ھەموو شتێکی تێدایە، بەرنامە ی ژیانە ئە گەر دەستی پێوەبگرین، بەلام ئایا دەستی پێوەدەگرین؟ کەم کەس ھەبە ئەگینا بەرنامە یەکی دەستکردی مەووفی بەلاوہ باشترە لە بەرنامە ی خۆی گەورە، بەھەر حال {لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ} لەم چیرۆک و بەسەرھاتەدا عیبەرەتی زۆری تێدابوو ھەندێ لە عیبەرەتەکان و ھەندێ لە پەندوو ئامۆژگاریەکان بێھێنمەو یادی خۆم و ئێوەی بەرپزیش چی سودێکمان لەو سۈرەتە بینی و کردمان:

۱. تێگەشتین کە پیغەمبەرانی علیھم الصلاة والسلام بەتایبەت یوسف - ﷺ -

خاوەنی صەبر و دان بەخۆگریەکی زۆر بوو وە لەبەرەمبەر ناپەرھەتەکان دەیفەرموو {صَبْرٌ جَمِيلٌ}، صەبری دەگرت، صەبرێک کە شەکوای تێادا نەبوو بۆ خەلک، وەناپەرھەتەکانی بونی تێادا نەبوو بۆ خالق.

۲. تێگەشتین کە یوسف - ﷺ - و ھەر و ھە یەقوبیش لەناپەرھەتەکانی

ژیاناندا استەعناوەیان بەخوا دەکرد {وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ} پشت بەخوا دەبەستین، کەسیکیشت پشت بەخوای گەورە بەستیت خوای گەورە پشتی بەرنادات.

۳. تێگەشتین لەکاتی کەدا کە نەفس و شەیطان دەیهوێت لە زەللەت بەریت

یوسف - ﷺ - فەرمووی {مَعَاذَ اللَّهِ} پەنای بەخوای پەرورەدگار گرت بۆیە خوای گەورە پەنای دا.

۴. تێگەشتین کەھۆکاری پزگارکردنی یوسف لەوێ کە توشی بەفاحیشەو

زینابێت {كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ} (۲۴) بەھۆی اخلاصەکیەو خوای گەورە پاراستی، ئیخلاصی ھەبوو خوای گەورە ھەڵبژاردوو دوایش پاراستی.

۵. تیگەیشتین که که سانیک که به هریان ههیه له بواریکدا پیشکه وتوو سه رکه وتووبن ئەوه له لایەن نزیکه کانی خۆیانەوه هه سودیان پی ده بریت، وه زۆرجاریش هه سوده کان وه نه بی له ولاتیکی تر بن یان دوژمنت بن به لکو له ناو خیزانی خۆتا له وهیه هه بیت، له نزیکترین که سته وه هه بیت هه روه ک چون بینیمان براکانی یوسف هه سودیان به یوسف برد.
۶. تیگەیشتین که شەیطان هه ر له هه ولێ ئەوه دا نیه که سه دوره کان لیک دورتر خاته وه به لگو له هه ولێ ئەوه دایه که سه نزیکه کانیش که برای یه کترن بیانکات به دوژمنی یه کتر په نا به خوای په روه ردگار.
۷. تیگەیشتین که نيعمه ته کانی خوای گه وره که به سه رته وهیه پیویست ناکات لای هه موو که س باسی بکهیت؛ چونکه چاوپرسی و حسادهت زۆره بۆیه یعقوب - عَلَيْهِ السَّلَام - به یوسفی کوری فەرموو {لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ} ئەو خه وهی خۆت نه گیریته وه بۆ براکانت ئەگینا پلان و نه خشه یه کی خراپت بۆ داده نین ئەی کوره که م، لای براکانیش باسی مه که، تۆ به دلێکی صافه وه شته باشه کانی خۆت، انجازه کانی خۆت له وهیه باس بکهیت به لام نازانیت به رامبه رکه ت له وهیه دل نه خۆش بیت، به زیوو دۆراو بیت، ناتوانی وه کو تۆ بکات ناچار هه سودیت پی ده بات و دژایه تیت ده کات.
۸. تیگەیشتین پیویسته باوک عدل و دادپه روه بیت له نیوان کوره کانی؛ چونکه که مناله کان هه ست بکه ن باوکیان که سیکی تریانی له وان خۆشتر ده ویت ئەوه ئاگر له و ماله به رده دات، به ینی براکان تیک ده دات، کاتیک که ئەوان هه ستیان کرد یوسف - عَلَيْهِ السَّلَام - یوسف خۆشه ویستره له وان لای باوکیان بزانه چیان کرد به رامبه ر به یوسف و به رامبه ر به باوکیان.

۹. تیگەیشتین که رق و قینهی مروّفی حەسود کوّایی نایەت ئیلا بەدوو
شت نەبێت، یا بەمردنی تو لەپیش چاوی لاچیت و نەمێنیت، یان
بەدوو رکەوتنەوێت نەتینیت، ئەوێتا وتیان {اَقْتُلُوا یُوسُفَ} ئەوێتە مردنەکە یەتی {أَوْ
اَطْرَحُوهُ أَرْضًا} یان نەفی بکەن لەشوینی فرپی بەن که نەییننەوێت، کەواتە بزانه
حەسود ئیسراحت ناکات وازیش لەدوژمنایەتی تو ناهێنیت ئیلا لەو
دوو حالەتەدا نەبێت، یان بمیریت بکوژریت یان دورخریت ئەوێتە لەبەرچاوی
نەمێنیت ئەگینا هەزار محاوێت بکریت بۆ نەمانی دوژمنایەتی و نەهێشتنی رق و
قینە و دروستبەنەوێت بۆ یەتی سودی نەبێت بەدا بۆیە مروّف پەنا بەخوا بگریت
لەشەری حەسود؛ چونکە حاسد زۆر خەتەرە، هەرچی دوژمنایەتیەک هەبێت
مەجالی چاکبەنەوێت و اصلاحی تیا دایە، جاروا هەبێت دوو بێمالە دەکەسیان لەیەکتەر
کوشتوێت دوایش دادەنێش و صلح دەکەن و دەست لەملی یەکتەر دەکەن بەلام
لەگەڵ حەسود شتی وانە، حاسد ئیسراحت ناکات تاتو لەژێر نادابیت.
۱۰. تیگەیشتین که هەمیشە مروّفی حەسود شەیطان فیلێ لێدەکات و
ئیشەکە ی بۆ دەپازینێتەوێت بەبیانویەکی مقبول و معقول، وتیان یوسف بکوژن یان
دوری بخەنەوێت {يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ} (۹)
ئەوکاتە باوکتان هەر پوو لەئێوە دەکات و هەر ئێوەی خوشدەوێت دەبنە قەومیکی
صالحیش بزانه لەپروانگەیی دینیشەوێت بۆی دێت شەیطان، وەرە شەیطان وات
لێکات براکت بکوژی و دواتریش خەمت نەبێت تەوێت دەکەیت و دەبنە
قەومیکی صالح جا ئەمە تەوێت پێش وەختی پێ دەلێن جاری تاوانەکەت
نەکردوێت شەیطان پێت دەلێت بپرو تاوانەکە بکە دوایی تەوێت دەکەیت و دەبێتە
پیاویکی باشی چاک، ئەمە تەوێتەکی فاشلە هێچ نەبێت مروّف ئەبێت وریابیت
پەنا بەخوای پەروردگار.

۱۱. تیگه‌یشتین که بیئومیدی له‌دلّمان ده‌رکه‌ین و فرّی بده‌ین به‌رام‌بهر به‌خوای په‌روه‌ردگار گومان‌مان باشیّت دائما، و‌ابزانن که‌خوا له‌گه‌لّمان ده‌بی و به‌هانامانه‌وه دیت و فریامان ده‌که‌ویت؛ چونکه‌ئه‌وه‌ی به‌یوسف کرا واش خوای په‌روه‌ردگار هر نه‌جاتی داو‌پزگاری کرد و سه‌ربه‌رزی کرد که‌واته تاکه‌شتیک که‌پیوسته له‌سه‌ر ئیمه‌ئه‌وه‌یه که‌له‌گه‌لّ خوابین به‌راستی ئیتر هه‌قت نه‌بی، فری بدریته بیریکه‌وه فری بدریته دۆلّیکه‌وه، فری‌بدریته ناو‌ئاگریکه‌وه، خوای گه‌وره‌خوی‌پزگارت ده‌کات {إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا} [الحج: ۳۸] چیت به‌رام‌بهر بکریّت خه‌مت نه‌بیّت خوا له‌گه‌لّته خوا‌قه‌ویه والله اکبر له‌هه‌موو‌یه‌کیک به‌هیز‌ترو گه‌وره‌تره خوای گه‌وره، که‌واته بیئومیدی فری‌ده له‌جیاتی خه‌فت خواردن و بیئومید بون و مه‌راق خواردن پشت به‌خوا به‌سته و‌دوعا بکه‌و له‌خوا پاپیره‌وه داوای یارمه‌تی له‌خوا بکه‌ چون یوسفی‌پزگار کرد‌پزگارت ده‌کات.

۱۲. تیگه‌یشتین له‌دوای ناره‌حه‌تی خو‌شی دیت، له‌دوای گرانی سالی‌ک‌هات که‌خو‌شی و فه‌راحی و ده‌رگای‌خی‌ری لی‌کردنه‌وه خوای گه‌وره، له‌دوای دورکه‌وتنه‌وه‌ی کو‌رو باوک له‌یه‌کتر دوا‌ی ناره‌حه‌تی فرج‌هات و به‌یه‌کتر شادبونه‌وه و به‌یه‌کتر گه‌یشتنه‌وه، له‌دوای فری‌درا‌نه‌ی زیندان و ناره‌حه‌تی‌نا‌زادکردن و پله‌به‌رزبونه‌وه‌ی به‌دوادا‌هات، که‌واته مرو‌فی موس‌لمان له‌گه‌لّ خوابیّت دل‌نیا‌به‌هر ناره‌حه‌تی‌ک بیّت له‌دوا‌یدا خو‌شی و ره‌حه‌تی خوای گه‌وره‌فریات ده‌که‌ویت.

(۱) تیگه‌یشتین که‌کاتی‌ک برا‌کانی یوسف‌چونه‌لای باوکیان {أَرْسَلَهُ مَعًا غَدًا يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ} ئەمانه‌کو‌رانی پی‌غه‌مبه‌رن واش بو‌گالته‌و یاری ده‌چن، که‌واته مو‌شکیله‌نیه مرو‌ف یاری‌بکات، سه‌ره‌بکات، خو‌شیه‌ک بی‌نیّت، به‌لام به‌حه‌لالی بیّت، خوای گه‌وره پی‌غه‌مبه‌ری خوا - ﷺ - یعقوب یوسفی‌شی ئیزندا که‌یوسف ئەو

یوسفهیه، ئیزنی دا بچیت بو یاری بو سه فره، که واته نهشتیکی عهیه و نهشتیکی بی شه رعیشه که مروث یاری بکات که یف و سه فایه ک بکات که شه رعی بیت و حه رام نه بیت.

(۲) تیگه یشتین که صه بر گرتن تاله ناره حه ته به لام عاقیه ته که ی زور شیرینه، ئەو صه بره ی که یعقوب و یوسف گرتیان سالانیک زور ناخوش بوو به لام عاقیه ته که ی زور شیرین و خوش بوو.

(۳) تیگه یشتین که هه رکه سی پشت به خوا بهستی خوا له پشته تی وه هه رکه سیق سیه و متمانه ی به خوابیت خوی گه و ره له جیگای گومانه باشه که ی ده بیت، وه هه رکه سیق گوپراه لی خوا بکات خوی گه و ره خوی پشتیوانی لیده کات، بویه {فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا} یعقوب - ﷺ - صه بریکی جوانی گرت و ئومیدیکی زوری به خوا هه بوو وتی به شکو خوی گه و ره هه رسی کوره کانم بو بگه پینته وه، که واته هه میشه حسنی ظن به خوی گه و ره پشت بهستن به خوی پهروه دگار.

(۴) تیگه یشتین که جیابونه وه زور قورسه، کاتیک که یوسف له باوکی داپرا باوکی ئەوهنده گریا تاوه کو هه ردوو چاوه کانی له ده ستدا، که واته لیک جیابونه وه ی خزمان و دوستان زور قورسه به لام به یه ک گه یشتنه وه شیان زور شیرین و خوشه، کاتیک که ته نها کراسه که ی یوسفی بو هات خوی گه و ره چاوه کانی پی به خشیه وه، به یه ک گه یشتن چ له زه تیکی خوشی تیدایه.

(۵) تیگه یشتین که مروث هه رچهنده پله و مه قامیکی به رزیشی هه بیت به هی خۆتی نه زانیت هه موی به فه ضلی خوی پهروه دگاره، وه هه روه ها هه رچهنده له دینه که ت یان له دونیا که ت به رزیتته وه هیشتا هه ر موحتاجی خوی گه و ره ییت، بینیمان چون یوسف - ﷺ - دوی پویشتی هه موو ناخوشیه کان و ده ست که وتنی

خۆشیه‌کان وه شادبونه‌وه‌ی به باوک و براكانى ئەوپه‌رى ئىحتىياجى و فه‌قىرى بۆ
خوای گه‌وره ده‌رده‌بریت {أَنْتَ وَلِيِّي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ} خواجه تۆ خاوه‌نى منیت
تۆسه‌رخه‌رى منیت له‌دونيائو له‌ئاخیره‌ت.

٦) تیگه‌یشتىن که مروّف هه‌رچه‌نده ژيانىكى خۆشى دونيايى هه‌بیت
ئاخیره‌تى له‌ بیر نه‌کات؛ چونکه ئاخیره‌ت خیرتره‌ باشترو چاکتره‌، وه‌هه‌روه‌ها
هه‌میشه له‌هه‌ولّى ئەوه‌دايىن دوعای حسنى ختام بکه‌ين خوای گه‌وره ئاخیرمان
خیر بکات، به‌وه‌نه‌خه‌له‌تین ئەوه‌ی ئەمرو من و تۆی له‌سه‌رىن، هه‌میشه ترسى
ئاخیر شه‌ریمان هه‌بیت، ترسى ئەوه‌مانبیت لاری بین، پیغه‌مبه‌رى خوا -ﷺ-
ده‌فه‌رمویت که فیتن دیت به‌يانى له‌خه‌و هه‌ستاویت موسلمانیت ئیواره‌دیت
کافرو له‌دين هه‌لگه‌راوته‌وه‌ واته‌ زۆرى نه‌ويست وه‌نه‌بى سالیکه‌ کابرا ورده‌ ورده‌
دوور که‌وته‌وه‌، به‌یه‌ک پوژ، جار واهه‌یه ئیواره‌ تۆ موسلمانیت تابه‌يانى له‌دينى
خوا هه‌لگه‌راوته‌ته‌وه‌، که‌واته‌ مروّف لاوازه‌، یوسف ئەو یوسفه‌بوو له‌وه‌هه‌موو
ئیمتیحانه‌ سه‌رکه‌وت واش له‌خوای گه‌وره ده‌پارێته‌وه‌ {تَوَفَّنِي مُسْلِمًا} خواجه
به‌موسلمانیتی بمانمریت.

٧) تیگه‌یشتىن که هیدایه‌تدانى خه‌لك به‌ده‌ست ئیمه‌ نیه ئەوه‌كوړانى یعقوب
هیدایه‌تیا ن به‌ده‌ست باوكیان نه‌بوو كوړانى یعقوب پیغه‌مبه‌رن له‌گه‌ل ئەوه‌شدا
چیان کرد که‌واته کاتیک که ده‌بینیت کوړى پاوچاکیک کوړى ماموستایه‌ک
کوړى ئیمانداریک یان کچى وه‌کو پیویست نیه تۆ بۆت نیه گله‌یى بکه‌یت و
عه‌به‌ی کوړ بکه‌یته‌ سه‌ر باوک، که‌باوک هه‌ولّى خۆى داویت کوړه‌ خۆى باش
نه‌بیت چى ده‌که‌یت، کوړى نوح پیغه‌مبه‌ر کافر بوو، ژنى لوط و ژنى نوح
کافربوون، باوکى ابراهیم پیغه‌مبه‌ر کافربوو، مامى محمد رسولی خوا -ﷺ-.

کافره {وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى} [الأَنْعَام: ۱۶۴] بویه ئیمه باخه لک تاوانبار نه کهین به تاوانی که سیکی تر.

۸) تیگه یشتین که په روه رده کردن به چیرۆک و به سه رهاتی پیغه مبه ران و پیاوچاکانی پیشو زور گرنکه کاریگه ری زیاتره له تهنه ها قسه یه کی نظری، که ژیا نی پیغه مبه ران و پیاوچاکانی رابردوو باس بکه یت ته وکاته زیاتر ئیمان له دله کانداه چه سییت.

۹) تیگه یشتین که هه رکه سیکی خوی یه کلابکاته وه بوخوای په روه ردگار ئه وه خوای په روه ردگار ئه وه نده لطیف و به سوزو به زهیی ده بیت له گه لی جوړه ها هوکاری بو ریک ده خات بو ئه وه ی ئه وکه سه پیاړیزی و سه ریخات، یوسف - ﷺ - زولمی لیکراو فریدرایه ناو بیریکه وه کی وای کرد که ئه و قافلله یه ی به ویدادین موحاجی ئاوبن بچن له ویره ئا و ده ریبن بویی یوسف ده ریبن؟ خوا، ئه ی کی وایکرد عه زیزی مصر گه وره ی مصر ئه و کویله یه بکریت که یوسفه؟ الله، خوا ی گه وره وایکرد که بچیته ناو عایله یه کی به رزه وه، نه چیته شوینیکی نه ناسراوو ون بیت - ﷺ - کی وایکرد که عه زیزی مصر پیویستی به منال بیت و یوسف وه کو منالی خوی ته ماشا بکات؟ الله، کی وایکرد که زهوی مصر حهوت سال گرانی به سه ردایت وه پادشا خه ویکی ئاوابینیت لیکدانه وه ی خه وه که ی لای که س نه بیت یوسف نه بیت؟ الله، کی وای کرد که گرانی بگاته که نعان و شامیش براکانی یوسف موحاجی ئه وه بکات بین له مصر خوراک بکرن؟ الله، بزانه خوا ی گه وره چی ریکخست بو یوسف، که واته {وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا} (۲) {الطلاق: ۲، ۳} ئه وه ی له سه ر ئیمه یه ته قوای خوا بکه ین، ته قوای خوا بکه خوا ی گه وره ده رگای وات بو ده کاته وه، هه لی وات بو ده ره خسینیت که سانی وات بو ژیربار ده کات که خزمهت بکه ن به خوش نازانی، به س ئه وه ی گرنکه تو

له گه‌ل خوای گه‌وره‌بیت، بزانه ئەم کۆمه‌له‌ شته بیرى لیکه‌ره‌وه، باشه عجباً ئەو قافلە‌یه ئە‌بیت ئیلا به‌لای ئە‌و‌بیره‌دایین و له‌وى ئاو ده‌ربینن؟ باشه بۆ عه‌زیزى میصر کورى نه‌بوو؟ باشه بۆ پادشا ئەو خه‌وه‌ی بىنى؟ باشه بۆ لیک دانه‌وه‌کى ئیلا لای یوسف بوو واته کۆمه‌لى هۆکار خوای گه‌وره‌ رپکی خست بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی یوسف چونکه یوسف له‌ گه‌ل خوابوو -ﷺ-.

(١٠) تیگه‌یشتین که به‌قه‌سى نه‌فس و هه‌واى خۆمان بکه‌ین ده‌ستمان ده‌چیته‌ کوشتنى براکه‌شمان، کاتیک که‌براکانى یوسف که‌وته‌ شوین وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یطانى و هه‌واى نه‌فسى خۆيان هه‌ولێ کوشتنى براکه‌يان دا که‌واته ئەو نه‌فسه‌ که‌شوینی بکه‌ویت به‌هیلکت ده‌بات، به‌لام که‌خۆتى لیبپاریزیت و په‌نا به‌خوابگرى و به‌قه‌سى نه‌که‌یت رزگارت ده‌بیت.

(١١) تیگه‌یشتین که دنیا هه‌رچه‌ندیک بیت له‌به‌رامبه‌ر نيعمه‌تى خوادا هه‌یچ نیه، له‌به‌رامبه‌ر په‌زابونى خوا هه‌یچ نیه، وه‌له‌به‌رامبه‌ر خوشیه‌کانى دوا‌رۆ‌ژو قیامه‌ت هه‌یچ نیه، م‌رؤف له‌ قیممه‌ی ده‌سه‌لات و خوشیدا نه‌خوای له‌یادبجیت نه‌دوا‌رۆ‌ژیش نه‌به‌دونیا‌ش بخه‌له‌تیت.

(١٢) تیگه‌یشتین که رزگار‌بوون صه‌برى سه‌عاتیکه، تیاچون صه‌برى سه‌عاتیکه، چه‌ند گه‌نج بۆی ئە‌په‌خسیت زینا بکات، که‌زینا ده‌که‌یت نیو سه‌عات له‌شه‌هوه‌تى نه‌فسى خۆت‌دا‌ده‌بیت به‌لام قوربه‌سه‌رت بوو کۆتایت پیهات ئیلا مه‌گه‌ر خوا په‌حمت پیهکات ئە‌گینا تاوانیکت کرد له‌ موبیقات ه، موبیقات واته مه‌لیکات تیا‌دا‌ده‌چیت، به‌هۆی زیناوه‌ تیا‌دا‌ ده‌چیت، پیغه‌مبه‌رى خوا له‌ وه‌دیه‌ درێژه‌دا که‌هاتوه که‌ بردیان نیشانیاندا که‌ته‌نوریک پر‌بوو له‌ ژن و پیاوی پرووت که‌ ئە‌وه‌نده بلیسه‌ی ئاگره‌که‌ گه‌وره‌بوو که‌به‌رزى ده‌کردنه‌وه، فه‌رمووی وتم ئە‌وان کین، وتیان ئە‌وانه‌ زیناکاره‌کانن ئە‌و ژنو پیاوانه‌ی که‌زینا ده‌که‌ن ده‌ی عاقیبه‌تى زینا

ئەوھىيە، بۇ شەھوھى سەعاتىك بزانه خۆت توشى كۆي دەكەيت، بەلام دان بەخۇداگرتنى سەعاتىك بزانه چۆن خۋاي پەرۋەردگار پەحمەت و بەرەكەتى خۆي بەسەرتدا دەرپۆزىت، ئەمانە كۆمەلىك لەپەندو ئامۇگارى بوو لەسۈرەتى يوسف كەواللە دەيان و سەدان سودى ترى تىدايە.

(۱۳) تىگەيشتىن كە بەرزبۈنەھى يوسف بەئىمانەكەي بوو، بەتەقۋاكەي بوو، بەصەبرەكەي بوو، ئەوھە واپىكرد كە خۋاي پەرۋەردگار ئەو پۈزە زۆرەي لىبىت - ﷺ.

(۱۴) تىگەيشتىن لەپەشت بەرزى و جوانىيە كەلەكاتى دەسەلاتىدا لىبۇردەبىت، يوسف - ﷺ - لەكاتى قىممەي دەسەلاتىدا لەبراكانى خۇشبوو، براكانى چى نەما بەرامبەرى نەكەن، بەلام يوسف لىيان خۇشبوو - ﷺ - {لَا تَرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ} ھەر سەرزەنشتىستان ناكەم خۋاي گەورە لىتان خۇشبىت، كەواتە مەروقى مۇسلمان بىر لەوھەنەكاتەوھە دەسەلات بەگرىتە دەست بۇ تەصفىيە كەردنى حساباتى خۆي، بەس پۈزى دەسەلاتم ھەبىت بزانه چى لەو دەكەم و چى لەم دەكەم و چۆن دەكەم، ئەمە بىر كەردنەوھىيەكى سەقەتە، كاتىك كەدەسەلات ھەيە لىبۇردەبە بەرەحم بە عەفۇكردنت ھەبىت.

(۱۵) تىگەيشتىن مەروف كەلەسجنىشدايىت لەخوا دوورناكەوئەوھە وەلەدەعوھش وازناھىتت، يوسف - ﷺ - سەجنىكەي خەلوھەبووبۇي وەئەوھەپرى حورىيەت و ئازادىيە لەسجنىكىيەت و لەخوا نەزىك بىت، نەك لەقەصرىكەدايىت و لەشەھوھەت و رابواردن و شەيطان نەزىك بىت، لەناو سەجنى دەعوھى دەكرد، كەواتە سەنورى ئەو شوئەنەي كەتۇ دەعوھى تىدادەكەيت تەنھا مەزگەوت نىيە، لەمەزگەوت دەعوھە بانگەوازي دەكەرت بۇلاي خوا، لەمال دەكەرت، لەبازار دەكەرت، لەسەجنى دەكەرت، لەدائىرە دەكەرت، كەسەيك كەلەگەل خەبىت ھەمىشە ھەموو

هەل و فرصەتەکان دەقۆزیتەووە بۆخەزەمت کردنی دینی خوا وەبۆدەعوەکردن بۆلای خوا ی پەرەردگار.

(١٦) تێگەشتین کە یوسف دەعوە ی کرد بۆلای توحید بۆلای خوا بۆلای خۆی نا {أَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ} (٣٩).

(١٧) تێگەشتین کە بەرامبەرەکەت هەرچەندە ظلمت لێبکات تۆ نابیت ظالم بیت تۆ هەقی خۆی پێدەیت و انصاف هەبیت.

(١٨) تێگەشتین {وَلَا جُرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ} [٥٧] دنیا هەرچەندە هەمانبیت لەچاو ئاخیرەت هیچ نیە، لەچاو بەهەشت هیچ نیە، لەچاو رەزابونی خوا هیچ نیە، بۆیە ئێمە لەنیوان دووشت داین، ئایا هەڵپەو هەولێ دەست خستنی دنیا بدەین، دنیا یەکی بێ قیمەت و براوە، یان هەولێ رەزابونی خواو بەهەشتەکی بدەین کەنەبراو یەو خێترین شتە، دنیا هەردەرپواو هەمومان دەمرین و ئەم دنیا یە جێدیلین، لەخۆشیدا بیت هەر جێی دیلت، لەناخۆشیدا بیت هەر جێی دیلت هیچی تاسەر نابیت، بەلام ئەو هی تاسەر دەبیت ئەو هی کە تۆ لەگەڵ خوابیت خۆی گەورە دەتخاتە نێمەتێکی هەتا هەتایی، کە لەگەڵ خواش نەبیت خۆی گەورە دەتخاتە جەهەنمیکی هەتا هەتایی.

وصلی الله علی نبینا محمد و آله وصحبه اجمعین

تەفسیری سوره تی یوسف

لەلایەن

به پڑ: دکتور عبداللطیف احمد مصطفی